

ปริญญานิพนธ์

โปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

68HC11 Simulator

นางสาวพนิตฉัตร

ผิวผ่อง

นางสาวรุ่งทิพย์

ดวงกลาง

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2543

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 40165

วัน, เดือน, ปี 17 ส.ค. 2544

b. 11092 725

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ใบรับรองปริญญาโท

ชื่อหัวข้อ โปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
 68HC11 Simulator

ชื่อนักศึกษา 1. นางสาวพนัดฎาร์ ผิวอ่อน รหัสประจำตัว 42035341
 2. นางสาวรุ่งทิพย์ ดวงกลาง รหัสประจำตัว 42035347

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ปิยะ ศุภวราสุวัฒน์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ไพบุลย์ พวงวงศ์ตระกูล

คณะกรรมการสอบปริญญาโท		ลายมือชื่อ
1. อาจารย์ปิยะ	ศุภวราสุวัฒน์	
2. อาจารย์ไพบุลย์	พวงวงศ์ตระกูล	
3. อาจารย์สุชิน	อาจหาญ	
4. อาจารย์ปิยะ	จิตรธรรมมาภิรมย์	
5. อาจารย์อำพล	ทองระอา	

วัน/เดือน/ปีที่สอบ วันเสาร์ที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2543 เวลา 13.30 น.

สถานที่สอบ ห้อง ค.311 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

ภาควิชารับรองแล้ว
 ลงนาม.....

(ผศ.วิสุทธิ อธิพรธรรม)

หัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง โปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
68HC11 Simulator

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการเขียนโปรแกรมบนวินโดวส์ด้วยวิซวลเบสิก
2. ศึกษารูปแบบคำสั่งและการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
3. ออกแบบโปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
4. สร้างโปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
5. ทดลองการใช้งานโปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
6. นำเอาไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความรู้ทักษะจากการเขียนโปรแกรมบนวินโดวส์ด้วยวิซวลเบสิก
2. ได้รับความรู้จากการศึกษารูปแบบคำสั่งและการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
3. ได้รับความรู้ในการออกแบบโปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
4. ได้รับความรู้ในการสร้างโปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
5. ทดลองการใช้งานโปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
6. สามารถนำโปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ได้จริง

ชื่อหัวข้อ	โปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11
นักศึกษา	นางสาวพนัดฎาร์ ผิวผ่อง นางสาวรุ่งทิพย์ ดวงกลาง
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ปิยะ ศุภวราสุวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ไพบุลย์ พวงวงศ์ตระกูล
หลักสูตร	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชา	อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้นำเสนอโปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 โดยมีคุณสมบัติเฉพาะของโปรแกรมห้สามารถจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ได้, สามารถแสดงค่าของรีจิสเตอร์ และสถานะแฟลคต่างๆ ได้, จำลองการทำงานของอุปกรณ์ต่อร่วมเพื่อการติดต่อได้, แสดงค่าข้อมูลของหน่วยความจำที่ตำแหน่งต่างๆ ได้ และมีการทำงานภายใต้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์

II

Thesis Title	68HC11 Simulator
Students	Miss Panutdar Phiwpong Miss Rungtip Daungklang
Advisor	Mr. Piya Supavarasuwat
Co-Advisor	Mr. Paiboon Pongwongtragull
Education Level	Bachelor of Science in Industrial Education
Program in	Electronics and Computer
Academic Year	2000

ABSTRACT

This thesis presents the 68HC11 simulator. The properties of a software thus able simulation 68HC11 microcontroller, able to show register and status flag, simulation of board interface, show data of memory at any position and use by windows operating system.

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากความร่วมมือของสมาชิกภายในกลุ่ม ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ปิยะ สุภวราสุวัฒน์ อาจารย์ไพบุลย์ พวงวงศ์ตระกูล อาจารย์ปิยะ จิตธรรมมาภิรมย์ อาจารย์สุชิน อาจหาญ รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์วิศวกรรมทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำ แนวความคิด ความรู้ ตลอดจนแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำปริญญานิพนธ์ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการช่วยเหลือด้านต่างๆ สุดท้ายที่ควรระลึกถึงอย่างยิ่งคือ บิดา และมารดา ที่เป็นผู้ให้ความสนับสนุนทางด้านการศึกษา เงินทุน และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VII
สารบัญรูป	IX
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปริญญานิพนธ์	1
1.2 ชัดความสามารถของ โครงงาน	1
1.3 เนื้อหาโดยสังเขป	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	3
2.1 กล่าวนำ	3
2.2 ไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11	3
2.2.1 ลักษณะโดยทั่วไปของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11	3
2.2.2 ตระกูลของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11	4
2.2.3 แผนผังการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์	8
2.2.4 การทำงานของซีพียูภายใน 68HC11	10
2.2.5 โหมดการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11	14
2.2.6 รายละเอียดสัญญาณและการจัดขาของ 68HC11	18
2.2.7 รีจิสเตอร์ของซีพียู	23
2.2.8 ระบบฮาร์ดแวร์ของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11	26
2.2.9 การอ้างตำแหน่งและชุดคำสั่งของ 68HC11	28
2.3 การเขียนโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิก	50
2.3.1 ส่วนประกอบของโปรแกรมวิซวลเบสิก	51
2.3.2 หลักการมนาการเขียนโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิก	57

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.4 การประมวลผลระดับบิตด้วย Bits32.dll	58
2.4.1 พื้นฐานการประมวลผลบิต	59
2.4.2 เทคนิคเกี่ยวกับการประมวลผล	60
2.4.3 ไฟล์ไลบรารี Bits 32.dll	63
2.5 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11	65
บทที่ 3 การออกแบบและการสร้าง	67
3.1 กล่าวนำ	67
3.2 โครงสร้างของโปรแกรม	67
3.3 การออกแบบโปรแกรมหลัก	68
3.3.1 ส่วนของเมนูบาร์ และทูลบาร์ของโปรแกรม	69
3.3.2 หน้าต่างรีจิสเตอร์	74
3.3.3 หน้าต่างหน่วยความจำ	75
3.3.4 หน้าต่างอิดิเตอร์	78
3.4 ภาคแสดงผล	79
3.4.1 ภาคแสดงผลแอลอีดี	79
3.4.2 ภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วน	81
3.4.3 การจำลองการทำงานของสตีปปีงมอเตอร์	81
3.5 การออกแบบโปรแกรม	84
3.5.1 การออกแบบหน่วยความจำ และรีจิสเตอร์จำลอง	84
3.5.2 การจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11	84
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	88
4.1 กล่าวนำ	88
4.2 กลุ่มคำสั่งเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูล	88
4.2.1 การทดสอบคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูล	88
4.2.2 การทดสอบคำสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูล	89

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4.3 กลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์	90
4.3.1 การทดสอบคำสั่งการบวก	90
4.2.2 การทดสอบคำสั่งการลบ	91
4.3.2 การทดสอบคำสั่งคูณและหาร	92
4.4 กลุ่มคำสั่งทางลอจิก	93
4.5 กลุ่มคำสั่งการเปรียบเทียบและทดสอบข้อมูล	94
4.6 กลุ่มคำสั่งการกระโดด	95
4.6.1 การทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข	95
4.6.2 การทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบมีเงื่อนไข	97
4.7 กลุ่มคำสั่งจัดการกับรีจิสเตอร์เงื่อนไข	98
4.8 กลุ่มคำสั่งควบคุม	99
บทที่ 5 บทสรุป ปัญหาและแนวทางแก้ไข	101
5.1 บทสรุป	101
5.2 ปัญหา และแนวทางแก้ไข	101
5.3 แนวทางการพัฒนาโครงการ	102
ภาคผนวก โปรแกรมจำลองการทำงานไมโครคอนโทรลเลอร์	103
บรรณานุกรม	142
ประวัติผู้แต่ง	143

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตระกูลของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ทั้งแบบ 48, 52 และ 64 ขา	5
ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ตระกูลของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ทั้งแบบ 48, 52 และ 64 ขา	6
ตารางที่ 2.2 การเลือกโหมดการทำงานของ 68HC11	20
ตารางที่ 2.3 คำสั่งในกลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับบิตและไบต์	32
ตารางที่ 2.4 คำสั่งในกลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับเวิร์ด	33
ตารางที่ 2.4 (ต่อ) คำสั่งในกลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับเวิร์ด	34
ตารางที่ 2.5 คำสั่งกลุ่มเปลี่ยนแปลงและแก้ไขข้อมูล	35
ตารางที่ 2.6 คำสั่งกลุ่มเลื่อนและหมุนข้อมูล	37
ตารางที่ 2.6 (ต่อ) คำสั่งกลุ่มเลื่อนและหมุนข้อมูล	38
ตารางที่ 2.7 คำสั่งทางคณิตศาสตร์	40
ตารางที่ 2.8 คำสั่งทางลอจิก	41
ตารางที่ 2.9 คำสั่งเปรียบเทียบและตรวจสอบข้อมูล	42
ตารางที่ 2.10 คำสั่งกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข	44
ตารางที่ 2.11 คำสั่งกระโดดแบบทดสอบบิตในไบต์	45
ตารางที่ 2.12 คำสั่งกระโดดแบบทดสอบแฟล็ก	46
ตารางที่ 2.13 คำสั่งกระโดดแบบเปรียบเทียบข้อมูลศูนย์	47
ตารางที่ 2.14 คำสั่งกระโดดแบบเปรียบเทียบข้อมูล 2 ข้อมูล	48
ตารางที่ 2.15 คำสั่งจัดการกับรีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข	49
ตารางที่ 2.16 คำสั่งควบคุม	50
ตารางที่ 2.17 ประเภทของแฟ้มข้อมูลในโปรเจ็คเอ็็กโพลเรอร์	55
ตารางที่ 2.17 (ต่อ) ประเภทของแฟ้มข้อมูลในโปรเจ็คเอ็็กโพลเรอร์	56
ตารางที่ 2.18 ฟังก์ชันของไลบรารี Bits32.dill	63
ตารางที่ 2.18 (ต่อ) ฟังก์ชันของไลบรารี Bits32.dill	64
ตารางที่ 2.18 (ต่อ) ฟังก์ชันของไลบรารี Bits32.dill	65
ตารางที่ 2.19 รูปแบบของไฟล์นามสกุล S19	66
ตารางที่ 3.1 ส่วนประกอบของเมนูบาร์	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.2 มุมของโรเตอร์เทียบกับกระแสไฟฟ้าที่จ่ายแก่เฟสต่างๆ 8 ตำแหน่ง

83

สารบัญรูป

รูป	หน้า
รูปที่ 2.1 แผนผังการทำงานภายในของ MC68HC11A8	9
รูปที่ 2.2 แผนผังการทำงานของซีพียู	10
รูปที่ 2.3 ลักษณะการทำงานที่เกิดขึ้นภายในซีพียู เมื่อทำการเฟตซ์คำสั่ง CLRA	11
รูปที่ 2.4 การทำงานของซีพียู เมื่อทำการเอ็กซีคิวต์คำสั่ง CLRA	12
รูปที่ 2.5 การทำงานของซีพียู เมื่อทำการเฟตซ์ข้อมูลของรหัสคำสั่ง LDAA	13
รูปที่ 2.6 หลังจากทีซีพียูเอ็กซีคิวต์คำสั่ง LDAA	14
รูปที่ 2.7 วงจรการต่อ 68HC11 เมื่อทำงานใน โหมดชิปเดี่ยว	15
รูปที่ 2.8 วงจรคีมัลติเพล็กซ์	16
รูปที่ 2.9 การจัดวงจรเพื่อต่อคริสตอลให้แก่ 98HC11	18
รูปที่ 2.10 การต่อวงจรกำเนิดสัญญาณพิกภายนอกให้แก่ 68HC11	19
รูปที่ 2.11 การต่อวงจรกำเนิดสัญญาณพิกภายนอกให้แก่ไมโครคอนโทรลเลอร์ 2 ตัว	19
รูปที่ 2.12 การต่อ MAX690	21
รูปที่ 2.13 รูปแบบการจัดจำนวนบิตและความหมายของรีจิสเตอร์ของซีพียู	24
รูปที่ 2.14 การจัดสรรหน่วยความจำของ 68HC11 แบ่งตามโหมดการทำงาน	27
รูปที่ 2.15 หน้าต่างเริ่มต้นเข้าใช้งาน โปรแกรมมิชวลเบสิก	52
รูปที่ 2.16 หน้าต่างของ โปรแกรมมิชวลเบสิก	52
รูปที่ 2.17 ทูลบาร์ของ โปรแกรมมิชวลเบสิก	53
รูปที่ 2.18 ทูลบ็อกซ์ของ โปรแกรมมิชวลเบสิก 6	53
รูปที่ 2.19 หน้าต่างฟอร์มของ โปรแกรมมิชวลเบสิก	54
รูปที่ 2.20 หน้าต่างโปรเจ็กเอ็กซ์โพลเรอร์ของ โปรแกรมมิชวลเบสิก	54
รูปที่ 2.21 หน้าต่างพรอบเพอร์ตี	55
รูปที่ 2.22 หน้าต่างฟอร์มเลเอาต์	56
รูปที่ 2.23 หน้าต่างไค้คอดีคิตเตอร์	57
รูปที่ 2.24 การหมุนบิตทางซ้าย	60
รูปที่ 2.25 การหมุนบิตทางขวา	61

สารบัญรูป (ต่อ)

รูป	หน้า
รูปที่ 2.26 การเลื่อนบิตทางซ้าย	61
รูปที่ 2.27 การเลื่อนบิตทางขวา	62
รูปที่ 2.28 การกลับลำดับตำแหน่งบิต	62
รูปที่ 3.1 โครงสร้างของโปรแกรม	67
รูปที่ 3.2 หน้าต่างของโปรแกรมหลัก	68
รูปที่ 3.3 เมนูบาร์ของโปรแกรมหลัก	69
รูปที่ 3.4 ทูลบาร์ของโปรแกรมหลัก	69
รูปที่ 3.5 แผนผังการทำงานของคำสั่ง New	71
รูปที่ 3.6 แผนผังการทำงานของคำสั่ง Save	72
รูปที่ 3.7 แผนผังการทำงานของคำสั่ง Save As	73
รูปที่ 3.8 หน้าต่างรีจิสเตอร์	74
รูปที่ 3.9 หน้าต่างหน่วยความจำ (แรมภายใน)	75
รูปที่ 3.10 หน้าต่างหน่วยความจำ (แรมภายนอก)	75
รูปที่ 3.11 หน้าต่างหน่วยความจำ (อีพรอมภายนอก)	76
รูปที่ 3.12 หน้าต่างหน่วยความจำ (อีอีพรอมภายใน)	76
รูปที่ 3.13 หน้าต่างหน่วยความจำ (รวมภายนอก)	76
รูปที่ 3.14 หน้าต่างหน่วยความจำ (รวมภายใน)	77
รูปที่ 3.15 แผนผังการแสดงผลของหน้าต่างหน่วยความจำ	77
รูปที่ 3.16 หน้าต่างอิดิเตอร์	78
รูปที่ 3.17 แผนผังการทำงานของหน้าต่างอิดิเตอร์	78
รูปที่ 3.18 ภาคแสดงผลแอลอีดี	79
รูปที่ 3.19 แผนผังการทำงานของภาคแสดงผลแอลอีดี	80
รูปที่ 3.20 ภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วน	81
รูปที่ 3.21 การทำงานของภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วน	82
รูปที่ 3.22 ชุดอินเตอร์เฟซจำลองสตีปปีงมอเตอร์	82
รูปที่ 3.23 การทำงานของชุดอินเตอร์เฟซจำลองสตีปปีงมอเตอร์	83

สารบัญรูป (ต่อ)

รูป	หน้า
รูปที่ 3.24 แผนผังขั้นตอนการทำงานของส่วนการแอสเซมเบลอร์	85
รูปที่ 3.25 แผนผังขั้นตอนการทำงานของส่วนการจำลองการทำงาน	86
รูปที่ 4.1 รูปแบบคำสั่งการเคลื่อนย้ายข้อมูล	88
รูปที่ 4.2 โปรแกรมทดสอบคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูล	88
รูปที่ 4.3 ผลการทดสอบคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูลในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	89
รูปที่ 4.4 โปรแกรมทดสอบคำสั่งเพิ่มค่า	89
รูปที่ 4.5 ผลการทดสอบคำสั่งเพิ่มค่าในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	90
รูปที่ 4.6 โปรแกรมทดสอบคำสั่งการบวก	91
รูปที่ 4.7 ผลการทดสอบคำสั่งการบวกในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	91
รูปที่ 4.8 โปรแกรมทดสอบคำสั่งการลบ	92
รูปที่ 4.9 ผลการทดสอบคำสั่งการลบในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	92
รูปที่ 4.10 ผลการทดสอบคำสั่งการคูณ	93
รูปที่ 4.11 ผลการทดสอบคำสั่งการคูณในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	93
รูปที่ 4.12 ผลการทดสอบคำสั่งการแอนด์	94
รูปที่ 4.13 ผลการทดสอบคำสั่งการแอนด์ในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	94
รูปที่ 4.14 โปรแกรมทดสอบคำสั่งการคอมแพร์	95
รูปที่ 4.15 โปรแกรมทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข	96
รูปที่ 4.16 ผลการทดสอบคำสั่งการคอมแพร์ในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	96
รูปที่ 4.17 (ก) ผลการทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไขในหน้าต่างรีจิสเตอร์ และหน้าต่างหน่วยความจำ	96
รูปที่ 4.17 (ข) ผลการทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไขในหน้าต่างรีจิสเตอร์ และหน้าต่างหน่วยความจำ	97
รูปที่ 4.18 โปรแกรมทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบมีเงื่อนไข	97
รูปที่ 4.19 ผลการทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบมีเงื่อนไขในหน้าต่างรีจิสเตอร์ และหน้าต่างหน่วยความจำ	98
รูปที่ 4.20 โปรแกรมทดสอบคำสั่ง SEC	98

สารบัญรูป (ต่อ)

รูป	หน้า
รูปที่ 4.21 ผลการทดสอบคำสั่ง SEC ในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	99
รูปที่ 4.22 ผลการทดสอบคำสั่ง NOP	100
รูปที่ 4.23 ผลการทดสอบคำสั่ง NOP ในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ	100

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปริญญานิพนธ์

ในกระบวนการทำงานหลายๆ ด้านเราจะสังเกตเห็นว่าได้มีการนำไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 มาใช้งานทางด้านควบคุมหรืองานอื่นๆ ตามแต่ผู้ใช้ต้องการอยู่หลายๆ งานด้วยกัน เช่น การควบคุมการเปิดปิดสวิตซ์ไฟ การควบคุมการแสดงผลของตัวอักษรวิ่ง เป็นต้น ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าไมโครคอนโทรลเลอร์มีประโยชน์และความสำคัญอย่างมาก แต่กระบวนการเรียนรู้นอกจากการศึกษาในหนังสือหรือตำราเรียนแล้ว สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นก็คือการได้ฝึกหัด การเขียนโปรแกรมและทำการทดลอง แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือนักศึกษาไม่มีชุดทดลองแบบแผ่นพิมพ์เดี่ยวที่จะนำมาใช้ศึกษาหรือทดลองให้เพียงพอต่อความต้องการ และเนื่องจากชุดทดลองแบบแผ่นพิมพ์เดี่ยวมีราคาแพง ดังนั้นจึงมีความคิดที่จะเขียนโปรแกรมเพื่อจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 และมีการจำลองส่วนของอุปกรณ์ทางด้านฮาร์ดแวร์ ไว้ด้วยเพื่อให้เห็นถึงผลของการทำงานตามคำสั่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ซึ่งทำให้ผู้ใช้มีความสะดวกในการใช้งานได้ดียิ่งขึ้น

1.2 ขีดความสามารถของโครงการ

โครงการนี้มีขีดความสามารถดังต่อไปนี้

- 1) สามารถจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ได้
- 2) สามารถแสดงค่ารีจิสเตอร์ต่างๆ ได้ เช่น A, B และ D เป็นต้น
- 3) สามารถแสดงผลการทำงานของโปรแกรมบนจอคอมพิวเตอร์ได้
- 4) สามารถบันทึก (Save) และเปิด (Open File) ไฟล์ที่เขียนขึ้นแล้วได้
- 5) สามารถอ่านคู่มือ (Help) เพื่อช่วยในการใช้โปรแกรมได้
- 6) โปรแกรมทำงานภายใต้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ 95/98
- 7) มีชุดอินเตอร์เฟสจำลอง 8255

1.3 เนื้อหาโดยสังเขป

เนื้อหาภายในปฏิญญาพันธบัตรฉบับนี้แบ่งออกเป็นบทต่างๆ เพื่อความสะดวกต่อการศึกษา และทำความเข้าใจ ในแต่ละบทจะประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญดังนี้

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ ประกอบด้วยเนื้อหาในทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องคือ ข้อมูลทางทฤษฎีของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ทั้งสถาปัตยกรรมโครงสร้าง การทำงาน ตลอดจนรายละเอียดการทำงานของชุดคำสั่งที่ใช้กับไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อให้สามารถทำงานได้ตามความต้องการ และวิธีการใช้งานโปรแกรมวิซวลเบสิกในการออกแบบโปรแกรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านได้มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจกับการทำงานของโปรแกรมที่ใช้งานจริงต่อไป

บทที่ 3 การออกแบบ การสร้างและการทำงาน ประกอบด้วยเนื้อหาในเรื่องของการออกแบบโปรแกรม การสร้างหน้าจอต่างๆ การสร้างชุดอินเตอร์เฟซจำลองการทำงาน การสร้างไฟล์ช่วยเหลือ และอื่นๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจวิธีการในการออกแบบและการสร้างเพื่อทำการพัฒนาหรือปรับปรุงโปรแกรมให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในโอกาสต่อไป

บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง กล่าวถึงขั้นตอนในการทำการทดลอง และผลการทดสอบโปรแกรม ในชุดคำสั่งของโปรแกรมในส่วนต่างๆ

บทที่ 5 บทสรุป ปัญหา แนวทางแก้ไขและพัฒนา กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานของผู้ศึกษา และแนวทางในการแก้ไขที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญญาพันธบัตร ในด้านต่างๆ

ในภาคผนวกแสดงรายละเอียดของโปรแกรม และส่วนต่างๆ ที่ใช้จัดทำโครงการงาน

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

2.1 กล่าวนำ

เนื้อหาของปริญญาบัตรในบทนี้เป็นทฤษฎี และหลักการที่นำมาใช้ประกอบการสร้างโครงการนี้ขึ้นมา ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับสถาปัตยกรรม และการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 คุณสมบัติและโครงสร้างของโปรแกรมวิซวลเบสิก (Visual Basic) ซึ่งหลักการเขียนโปรแกรม โดยใช้โปรแกรมวิซวลเบสิก จะได้กล่าวถึงดังต่อไปนี้

2.2 ไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

2.2.1 ลักษณะโดยทั่วไปของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

ไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 เป็นชิปไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์หนึ่ง ของบริษัทโมโตโรลาที่ได้ออกแบบมาโดยรวมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการใช้งานของระบบไมโครคอนโทรลเลอร์ไว้ภายใน เช่น หน่วยความจำรอม แรม และออปติคัลพอร์ตอินพุต/เอาต์พุต วงจรตั้งเวลา ตัวนับระบบการอินเตอร์รัปต์ วงจรแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิทัล ระบบป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในโปรแกรม และส่วนติดต่อสื่อสารข้อมูลผ่านทางพอร์ตอนุกรมสามารถสรุปคุณสมบัติโดยทั่วไปของ 68HC11 ได้ 2 ลักษณะดังนี้

1) คุณสมบัติทางฮาร์ดแวร์ มีรายละเอียด ดังนี้

1.1) ซีพียูขนาด 8 บิต
1.2) มีหน่วยความจำรอมภายในสำหรับ โปรแกรมขนาด 4, 8 หรือ 12 กิโลไบต์ (บางเบอร์จะไม่มีส่วนนี้)

1.3) มีหน่วยความจำออปติคัลภายในขนาด 512 ไบต์ หรือ 2 กิโลไบต์

1.4) มีหน่วยความจำแรมภายในขนาด 192, 256 หรือ 512 ไบต์

1.5) มีตัวตั้งเวลาและตัวนับขนาด 8 บิต

1.6) มีวงจรแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิทัล 8 บิต 8 ช่อง

1.7) มีวงจรพัลส์แอกคิวเมเตอร์ขนาด 8 บิต

1.8) มีส่วนติดต่อสื่อสารข้อมูลผ่านทางพอร์ตอนุกรม (Serial Communication Interface

SCI)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9) มีวงจรเชื่อมต่ออุปกรณ์อนุกรม (Serial Peripheral Interface SPI)

1.10) มีวงจรรีลไทม์อินเตอร์รัปต์

1.11) มีระบบวอตช์ดีออก

1.12) สามารถขยายตัวตั้งเวลาเป็นระบบ 16 บิตได้ โดยมีฟังก์ชันการทำงานเพิ่มเติม คือ วงจรปริสเกลเลอร์ที่สามารถโปรแกรมได้ 4 สเตจ อินพุตสำหรับตรวจจับสัญญาณ 3 อินพุต และ เอาต์พุตสำหรับวงจรเปรียบเทียบ 5 เอาต์พุต

1.13) บรรจุในตัวถังหลายแบบ คือ DIP ขนาด 48 ขา, PLCC ขนาด 52 ขา หรือ QFT ขนาด 64 ขา

1.14) มีระบบอินเตอร์รัปต์ 2 ระดับ จาก 21 แหล่ง

1.15) สามารถติดต่อหน่วยความจำภายนอกได้ 64 กิโลไบต์

1.16) สามารถต่อเชื่อมกันทำงานเป็นมัลติโปรเซสเซอร์ได้

2) คุณสมบัติทางซอฟต์แวร์ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1) มีชุดคำสั่งเพิ่มเติมมากกว่าไมโครโปรเซสเซอร์ เบอร์ 6800 และ 6801 จึงสามารถ ใช้ชุดคำสั่งเดียวกับ 6800 หรือ 6801 ได้

2.2) สามารถทำการหารเลข 16 บิตโดยได้ผลลัพธ์เป็นตัวเลข 16 บิตและเศษขนาด 16 บิต

2.3) สามารถประมวลผลข้อมูลละเอียดถึงระดับบิต

2.4) มีโหมดการทำงาน WAIT และโหมด STOP เพื่อประหยัดพลังงาน 68HC11 เป็น ชิพไมโครคอนโทรลเลอร์ ที่ได้รับการผลิตโดยใช้เทคโนโลยี HCMOS (High – density CMOS) จึงทำให้มีความเร็วในการทำงานสูง ในขณะที่กินกำลังงานไฟฟ้าต่ำ

2.2.2 ตระกูลของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

บริษัทโมโตโรลาได้ผลิตชิพ 68HC11 ออกมาหลายเวอร์ชัน โดยแต่ละเวอร์ชันจะมีความแตกต่างกันไป ในด้านการรวมอุปกรณ์ภายนอกเข้าไปไว้ในชิพ เช่น ขนาดและชนิดของ หน่วยความจำ จำนวนวงจรแปลงสัญญาณ แอนะล็อกเป็นดิจิทัล ตัวตั้งเวลา ตัวนับ เป็นต้น โดยผู้ใช้สามารถสังเกตได้จากรหัสเบอร์ที่ต่อท้ายเบอร์ 68HC11 ในตารางที่ 2.1 เป็นตารางสรุป ตระกูลของ 68HC11

ตารางที่ 2.1 ตระกูลของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ทั้งแบบ 48, 52 และ 64 ขา

รูปร่างตัวถัง	เบอร์	คำอธิบาย	CONFIG
แบบ DIP (Dual-in-line Package) 48 ขา	MC68HC11A0CP	ไม่มีรอมและอ็ีพรอม	\$0C
	MC68HC11A0CP3	ทำงานที่ 3 เมกะเฮิร์ตซ์ ไม่มีรอม และอ็ีพรอม	\$0C
	MC68HC11A1CP	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1CP3	ทำงานที่ 3 MHz ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1VP	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1MP	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1CP	มีวงจรวอตซ์ค็อก ไม่มีรอม	\$09
	MC68HC11A1CP3	ทำงานที่ 3 เมกะเฮิร์ตซ์ มีวงจรวอตซ์ค็อก ไม่มีรอม	\$09
	MC68HC11A1VP	มีวงจรวอตซ์ค็อก ไม่มีรอม	\$09
	MC68HC11A1MP	มีวงจรวอตซ์ค็อก ไม่มีรอม	\$09
	MC68HC1148CP1	มีบัพฟาโลรอม**	\$0F
	MC68HC11A8VP1	มีบัพฟาโลรอม**	\$0F
	MC68HC11A8MP1	มีบัพฟาโลรอม**	\$0F
	XC68HC11B8***	มีรอม 8 กิโลไบต์ เป็นเวอร์ชันที่พัฒนาเป็นรุ่นแรก	\$0F
	XC68HC11B1***	ไม่มีรอม	\$0D
	XC68HC11B0	ไม่มีรอมและอ็ีพรอม	\$0C
	PLC68HC11E9	มีรอม 12 กิโลไบต์ แรม 512 ไบต์ และอินพุตแคปเจอร์ 4 ช่อง	\$0F
	MC68HC11E1	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11E0	ไม่มีรอมและอ็ีพรอม	\$0C
	MC68HC811E2	มีอ็ีพรอม 2 กิโลไบต์ ****	\$FF
MC68HC11D3	มีรอม 4 กิโลไบต์ เป็นรุ่นประหยัด ไม่มีวงจรวอตซ์ค็อก	N/A	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ตระกูลของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ทั้งแบบ 48, 52 และ 64 ขา

รูปร่างตัวถัง	เบอร์	คำอธิบาย	CONFIG
แบบ PLCC (Plastic Leaded Chip Carrier) 52 ขา	MC68HC11A0CFN	ไม่มีรอมและอีอีพรอม	\$0C
	MC68HC11A0CFN3	ทำงานที่ 3 เมกะเฮิร์ตซ์ ไม่มี รอม และอีอีพรอม	\$0C
	MC68HC11A1CEN	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1CFN3	ทำงานที่ 3 เมกะเฮิร์ตซ์ ไม่มี รอม	\$0D
	MC68HC11A1VFN	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1MFN	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1CFN	มีวงจรวอตซ์ค็อก ไม่มีรอม	\$09
	MC68HC11A1CFN3	ทำงานที่ 3 เมกะเฮิร์ตซ์ มี วงจรวอตซ์ค็อก ไม่มีรอม	\$09
	MC68HC11A1VFN	มีวงจรวอตซ์ค็อก ไม่มีรอม	\$09
	MC68HC11A1MFN	มีวงจรวอตซ์ค็อก ไม่มีรอม	\$09
	MC68HC11A8CFN1	มีบัพฟาโลรอม**	\$0F
	MC68HC11A8VFN1	มีบัพฟาโลรอม**	\$0F
MC68HC11A8MFN1	มีบัพฟาโลรอม**	\$0F	
แบบ QFP (Quad Flat Pack) 64 ขา	MC68HC11AU	ไม่มีรอมและอีอีพรอม	\$0C
	MC68HC11A0CFU3	ทำงานที่ 3 เมกะเฮิร์ตซ์ ไม่มี รอม และอีอีพรอม	\$0C
	MC68HC11A1CFU	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1CFU3	ทำงานที่ 3 เมกะเฮิร์ตซ์ ไม่มี รอม	\$0D
	MC68HC11A1VPU	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A1MFU	ไม่มีรอม	\$0D
	MC68HC11A8CFU1	มีบัพฟาโลรอม **	\$0F
	MC68HC11A8VFU1	มีบัพฟาโลรอม **	\$0F

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 2.1

* CONFIG หมายถึง ค่าในรีจิสเตอร์ CONFIG เป็นค่าที่บ่งบอกถึงลำดับก่อนหลังของการผลิตออกมาจากโมโตโรลา

** บัฟฟาโลรม คือ โปรแกรมมอนิเตอร์ ของบอร์ดพัฒนาชิปไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 (Evaluation board) ซึ่งทางโมโตโรลาเขียนขึ้น แล้วบรรจุลงในหน่วยความจำรอมภายในชิป

*** ใน 68HC11 เวอร์ชันนี้ การโปรแกรมอ็ีพรอมต้องใช้แรงดันภายนอก 19 โวลต์

**** สามารถเปลี่ยนตำแหน่งได้ภายในขอบเขต 4 กิโลไบต์ โดยการกำหนดที่บิตภายในรีจิสเตอร์ CONFIG

ตารางที่ 2.1 สามารถสรุปตระกูลของ 68HC11 เป็นอนุกรมได้ดังนี้

1) อนุกรม A

จะปรากฏรหัสอักษร A แล้วตามด้วยตัวเลขต่อท้ายเบอร์ 68HC11 เป็นการบ่งบอกว่า 68HC11 ในเวอร์ชันนี้มีรอมหรืออ็ีพรอมอยู่หรือไม่ ถ้ามีขนาดเท่าไร ในอนุกรมนี้มีด้วยกัน 3 เบอร์ คือ 68HC11A8, 68HC11A1 และ 68HC11A0

2) อนุกรม B

จะมีอักษร B และตัวเลขต่อท้ายเบอร์ 68HC11 ส่วนรหัสอักษร 2 ตัวหน้า คือ XC68HC11 อนุกรมนี้ เป็นเวอร์ชันทดลองใช้งานรุ่นแรก ดังนั้นในการโปรแกรมอ็ีพรอมในชิป ต้องจ่ายแรงดัน 19 โวลต์ จากแหล่งจ่ายไฟภายนอกให้แก่ชิปด้วย

3) อนุกรม E

จะมีอักษร E และตัวเลขต่อท้ายเบอร์ 68HC11 ในอนุกรมนี้มีด้วยกัน 4 เบอร์ คือ 68HC11E9, 68HC11E2, 68HC11E1 และ 68HC11E0 โดย 68HC11 ในอนุกรมนี้ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ เพิ่มมากขึ้น ได้แก่ มีอินพุตสำหรับตรวจจับสัญญาณสำหรับตัวตั้งเวลา 4 ชุค มีขนาดของหน่วยความจำรอม และแรมภายในมากกว่า โดยมีขนาดของรอมสูงถึง 12 กิโลไบต์ ในเบอร์ 68HC11E9 และขนาดของแรม 512 ไบต์ เสริมด้วยเอาต์พุตของฟังก์ชันการเปรียบเทียบอีก 5 ชุค

4) อนุกรม D

68HC11 ในอนุกรมนี้เป็นรุ่นราคาถูก จะไม่มีวงจรแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิตอล ทำให้ 68HC11 อนุกรมนี้มีเพียง 40 ขา และขนาดของหน่วยความจำภายในก็น้อยกว่าในอนุกรมอื่นๆ โดยมีเพียง 4 กิโลไบต์สำหรับรอม และ 192 ไบต์ สำหรับแรม

2.2.3 แผนผังการทำงานภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

ไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ที่จะนำมาใช้อ้างอิงเพื่อนำเสนอคือ เบอร์ MC68HC11A8 โดยมีแผนผังการทำงานส่วนประกอบภายในของ MC68HC11A8 ภายในชิปประกอบด้วยส่วนหลัก ๆ 6 ส่วน คือ

- 1) ซีพียู
- 2) หน่วยความจำ
- 3) แอ็กคิวมูลเตอร์-วอตช์ด็อก-ตัวตั้งเวลาหลัก
- 4) พอร์ตอินพุต เอาต์พุต
- 5) วงจรแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิตอล
- 6) สโตรบ/แฮนด์เชก

1) ซีพียู ในส่วนนี้มีส่วนประกอบย่อยอีก 3 ส่วนคือ ส่วนควบคุมโหมดการทำงานของชิป (MODE) ส่วนกำเนิดสัญญาณนาฬิกา (CLK) และส่วนลอจิกอินเตอร์รัปต์ (INT) โดยทั้งสามส่วนนี้จะได้รับการควบคุมการทำงานจากแก่นซีพียู

2) หน่วยความจำ ภายในชิป MC68HC11A8 จะมีหน่วยความจำครบทั้ง 3 แบบ คือ รอม แรม และ อีอีพรอม ซึ่งการต่อและเรียกใช้หน่วยความจำเบอร์นี้จะขึ้นอยู่กับส่วนซีพียูเป็นหลัก

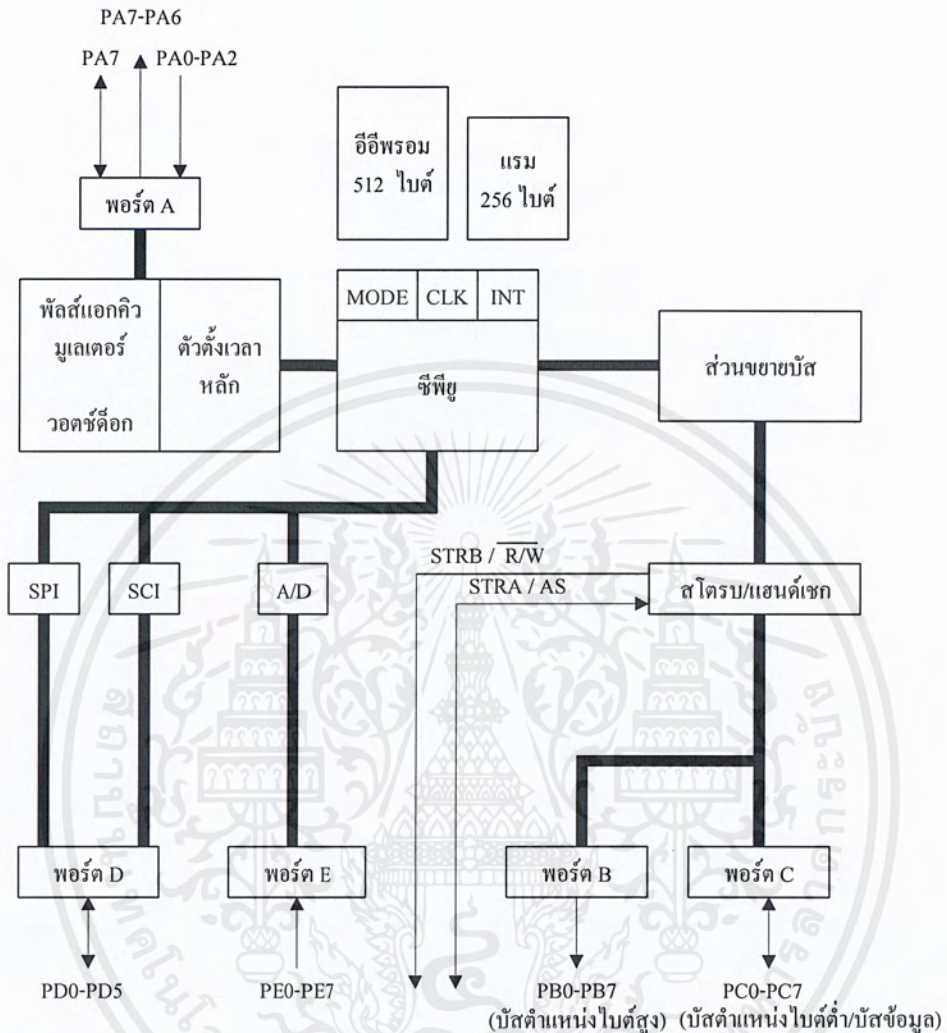
3) แอ็กคิวมูลเตอร์-วอตช์ด็อก-ตัวตั้งเวลาหลัก ในส่วนนี้จะมีการติดต่อกับพอร์ต A โดยใช้พอร์ต A เป็นทางผ่านของข้อมูล พัลส์แอ็กคิวมูลเตอร์จะใช้พอร์ต PA7 ในขณะที่ส่วนตัวตั้งเวลาหลักจะใช้ PA3-PA6 ในชิปยังมีวงจรวอตช์ด็อก เพื่อช่วยให้ชิปสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง

4) พอร์ตอินพุตเอาต์พุต ใน MC68HC11A1 จะมีพอร์ตอินพุตเอาต์พุตด้วยกัน 5 พอร์ต ดังนี้

พอร์ต A เป็นทั้งพอร์ตอินพุตและเอาต์พุต โดยมีการทำงานแยกกันคือ PA7 สามารถส่งผ่านข้อมูลได้สองทิศทาง ในขณะที่ PA3-PA6 เป็นพอร์ตเอาต์พุตของตัวตั้งเวลาหลักและ PA0 - PA2 เป็นพอร์ตอินพุต

พอร์ต B เป็นพอร์ตเอาต์พุต ในขณะที่พอร์ต C เป็นพอร์ตอินพุตเอาต์พุต สามารถส่งข้อมูลได้ 2 ทิศทางโดยที่พอร์ต C นี้จะทำหน้าที่เป็นบัสดำแหน่งไบต์ค่า และบัสข้อมูลด้วยโดยได้รับการควบคุมการทำงานแบบมัลติเพล็กซ์

พอร์ต D เป็นพอร์ตที่ใช้ในการถ่ายถอดสัญญาณจากส่วนเชื่อมต่ออุปกรณ์อนุกรมและส่วนสื่อสารข้อมูลอนุกรม จึงมีลักษณะเป็นพอร์ตอินพุตเอาต์พุตที่สามารถส่งผ่านข้อมูลได้สองทิศทาง ในขณะที่พอร์ต E เป็นพอร์ตอินพุตสำหรับวงจรแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิตอล (Analog Digital Converter)

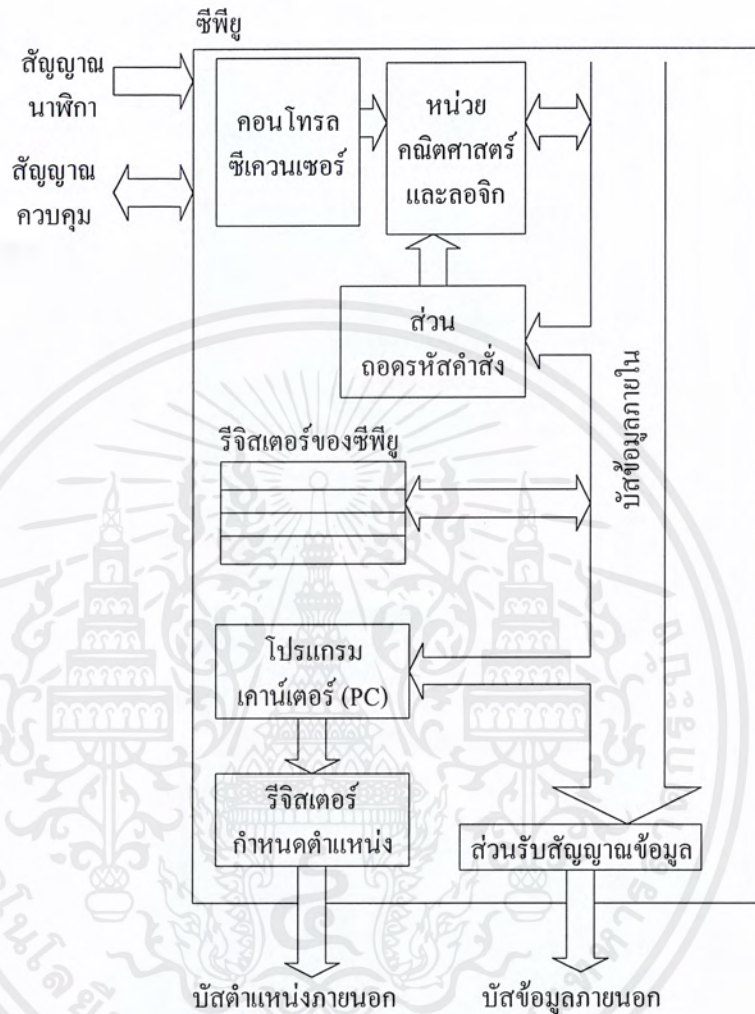

รูปที่ 2.1 แผนผังการทำงานภายในของ MC68HC11A8

5) วงจรแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิตอล (ADC) เป็นวงจรที่ช่วยเสริมให้ชิปไมโครคอนโทรลเลอร์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ปกติแล้ว 68HC11A8CFN1 ก็จะมีวงจร ADC ครบ 8 ช่อง การเรียกใช้งานวงจรส่วนนี้จะได้รับการควบคุมจากซีพียู

6) สโตรบ/แฮนด์เชก ในส่วนนี้จะทำงานร่วมกับส่วนขยายบัสด้วยทั้งนี้เพื่อให้ซีพียูสามารถทำงานได้กับบิตตำแหน่งถึง 16 บิต ที่ส่วนนี้จะมีสัญญาณที่สำคัญๆ อยู่ 2 สัญญาณคือ STRB/R/W และ STRA/AS โดยทั้งสองสัญญาณคือ สัญญาณสโตรบเพื่อให้ชิปทำการอ่านเขียนข้อมูลได้ และที่ส่วนนี้ ยังมีวงจรแฮนด์เชกเพื่อตรวจสอบความพร้อม ในการรับส่งข้อมูลของชิป กับอุปกรณ์ภายนอก

2.2.4 การทำงานของซีพียูภายใน 68HC11

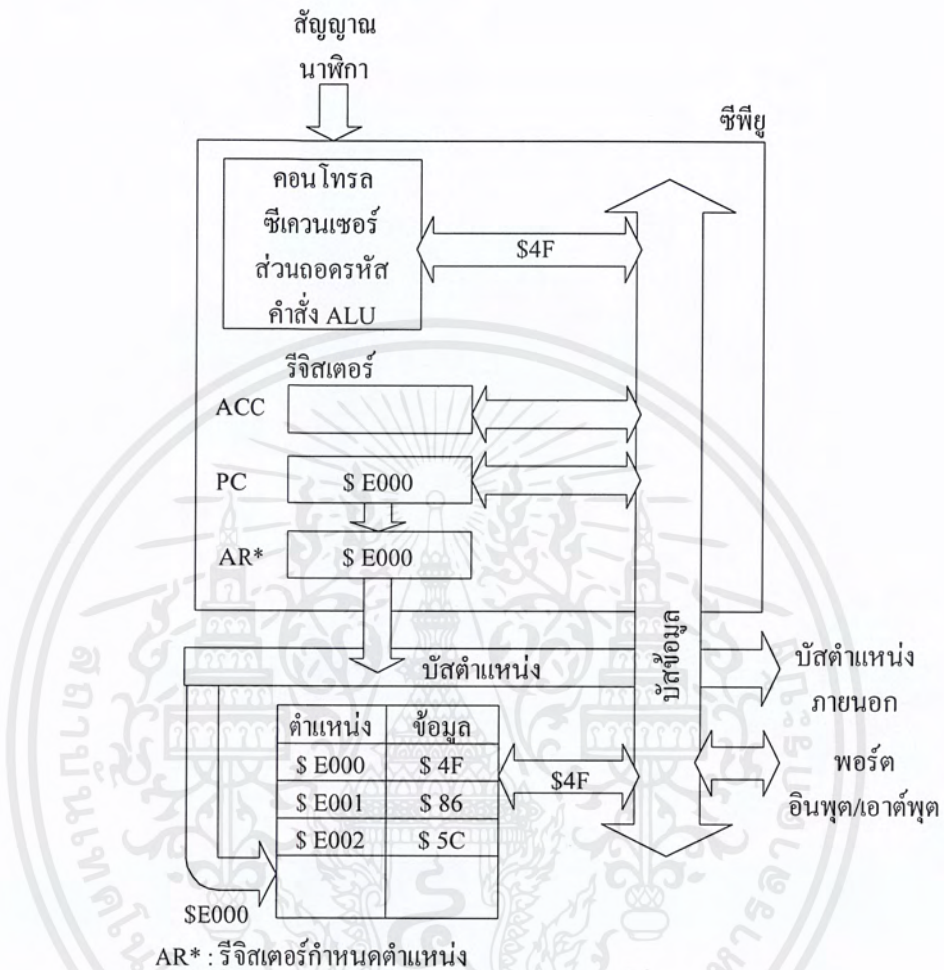

รูปที่ 2.2 แผนผังการทำงานของซีพียู

จากรูปที่ 2.2 จะเห็นว่าซีพียูจะมีรีจิสเตอร์ไว้ใช้งานเป็นของตนเองอยู่หลายตัว รีจิสเตอร์โปรแกรมเคาน์เตอร์ (Program Counter Register PC) จะเป็นตัวบอกให้ซีพียูทราบว่าขณะนี้กำลังจัดการกับคำสั่งหรือข้อมูลที่ตำแหน่งใด ส่วนรีจิสเตอร์ตัวอื่นๆ ก็จะมีหน้าที่จัดการและเก็บข้อมูลหรือ กำหนดตำแหน่งแตกต่างกันออกไป

ส่วนถอดรหัสคำสั่ง จะทำหน้าที่ถอดรหัสคำสั่งที่ได้รับจากบัสข้อมูล เพื่อกำหนดให้ส่วนคณิตศาสตร์และลอจิก (ALU) จัดการกับข้อมูล ขณะที่ส่วนคอนโทรลซีควเอนเซอร์ จะทำหน้าที่กำหนดจังหวะในการถ่ายทอดคำสั่งและข้อมูล ไปยังบัสข้อมูลภายในซีพียู ส่วนรีจิสเตอร์กำหนด

ตำแหน่งทำหน้าที่กำหนดสถานะของบัสตำแหน่ง

รูปที่ 2.3 ลักษณะการทำงานที่เกิดขึ้นภายในซีพียู เมื่อทำการเฟตซ์คำสั่ง CLRA

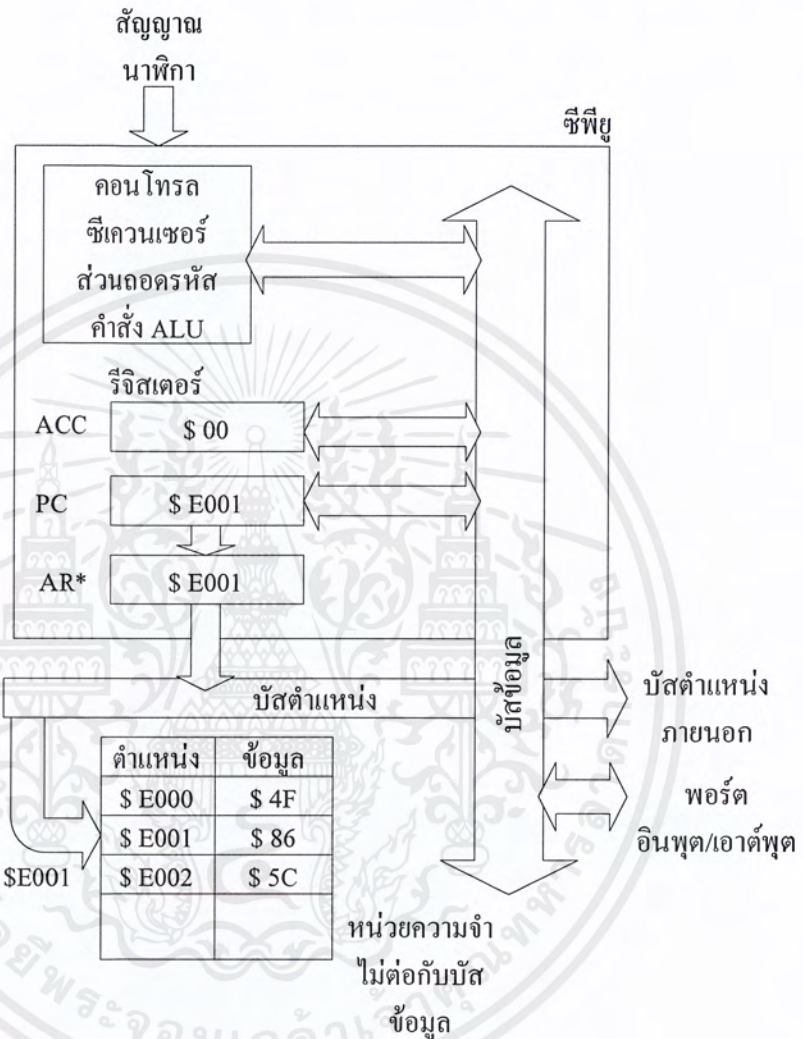
บัสตำแหน่งภายนอกจะเป็นตัวเลือกตำแหน่งของหน่วยความจำเพื่อเรียกหรือถ่ายทอข้อมูล ส่วนรับสัญญาณข้อมูล จะเป็นตัวกำหนดสถานะของสัญญาณข้อมูล ที่รับเข้าหรือส่งออกไปยัง หน่วยความจำหรือรีจิสเตอร์เอาต์พุต ลักษณะการทำงานของซีพียูสามารถอธิบาย โดยใช้ตัวอย่าง ประกอบดังนี้

สมมติเขียน โปรแกรมลงในหน่วยความจำตำแหน่ง \$E000-\$E002 ดังนี้

CLRA ; เป็นการเคลียร์ค่าในแอมคิวเมเตเตอร์ให้เป็น \$00

LDA \$5C ; นำค่า \$5C ไปเก็บไว้ในแอมคิวเมเตเตอร์ ดังนั้นที่ตำแหน่ง \$E000 จะเก็บ รหัสคำสั่งของคำสั่ง CLRA คือ \$4F ในขณะที่ตำแหน่ง \$E001 เก็บรหัสคำสั่งของคำสั่ง LDA คือ

\$86 ส่วนตำแหน่ง \$E002 เก็บค่าตัวดำเนินการของคำสั่ง LDA คือ \$5C ในกระบวนการทำงานของซีพียูจะแบ่งเป็นช่วงเฟตช์และเอ็กซีคิวต์ช่วงเฟตช์ คือ ช่วงที่ซีพียูทำงานตามคำสั่งนั้นๆ

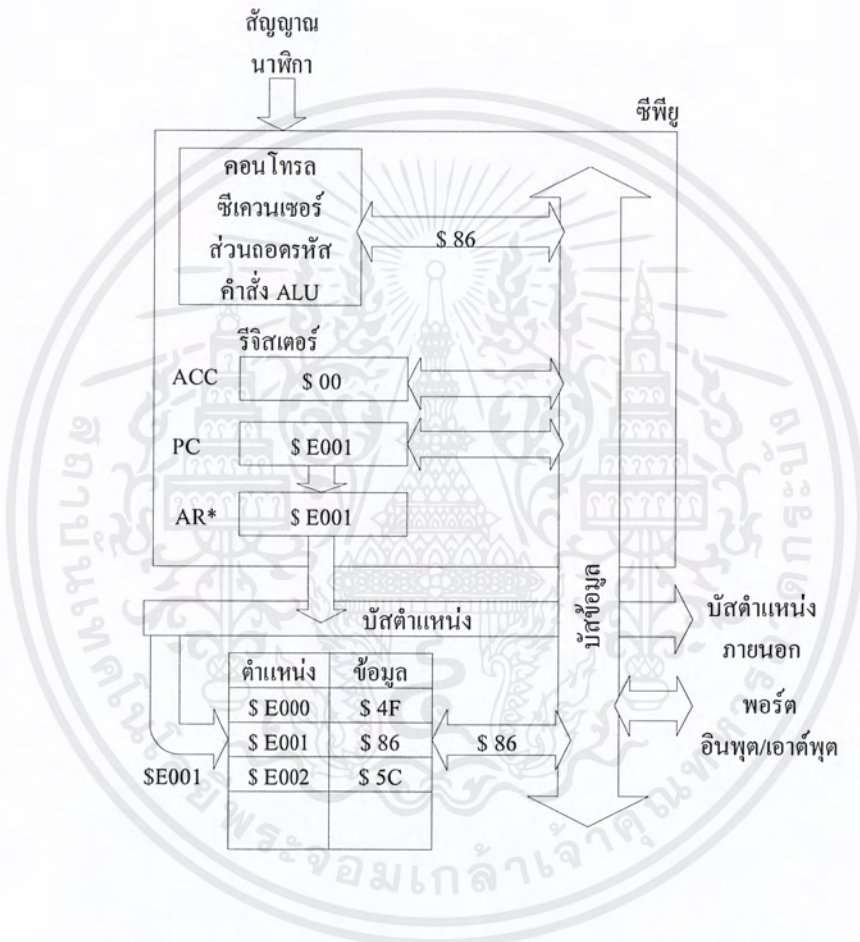

รูปที่ 2.4 การทำงานของซีพียูเมื่อทำการเอ็กซีคิวต์คำสั่ง CLRA

ในรูปที่ 2.3 แสดงการทำงานในช่วงเฟตช์ข้อมูล \$4F ซึ่งเป็นรหัสคำสั่งของคำสั่ง CLRA รีจิสเตอร์ PC จะเป็นคำสั่ง \$E000 นั่นคือ ตำแหน่งที่ซีพียูไปทำงาน และค่า \$E000 นี้จะถูกส่งต่อไปยังรีจิสเตอร์กำหนดตำแหน่งด้วย เพื่อกำหนดตำแหน่งของหน่วยความจำที่จะไปติดต่อด้วย ถึงตอนนี้ส่วนคอนโทรลซีเควนเซอร์จะทำการดึงข้อมูล \$4F เข้าไปในส่วนถอดรหัสคำสั่งจะรู้ว่าเป็นคำสั่งทำให้ค่าแอกคิวมูลเตอร์เป็น \$00

ในรูปที่ 2.4 จะแสดงสภาวะหลังจากที่ซีพียูเอ็กซีคิวต์ คำสั่ง CLRA แล้ว จะเห็นว่าค่าใน

แอกคิวมูลเตอร์จะเป็น \$00 ในขณะที่ PC เพิ่มค่าไปเป็น \$E001 ซึ่งก็คือตำแหน่งต่อไปที่ซีพียูจะไปทำงาน เช่นเดียวกันค่า \$E001 จะถูกเก็บไว้ในรีจิสเตอร์กำหนดตำแหน่งด้วยเพื่อเตรียมกำหนดค่าตำแหน่งต่อไปหลังจากเอ็ทซีคิวต์คำสั่งไปแล้วหน่วยความจำก็จะไม่เชื่อมต่อเข้ากับบัลข้อมูลอีก จนกว่าจะมีการเฟตซ์คำสั่งใหม่

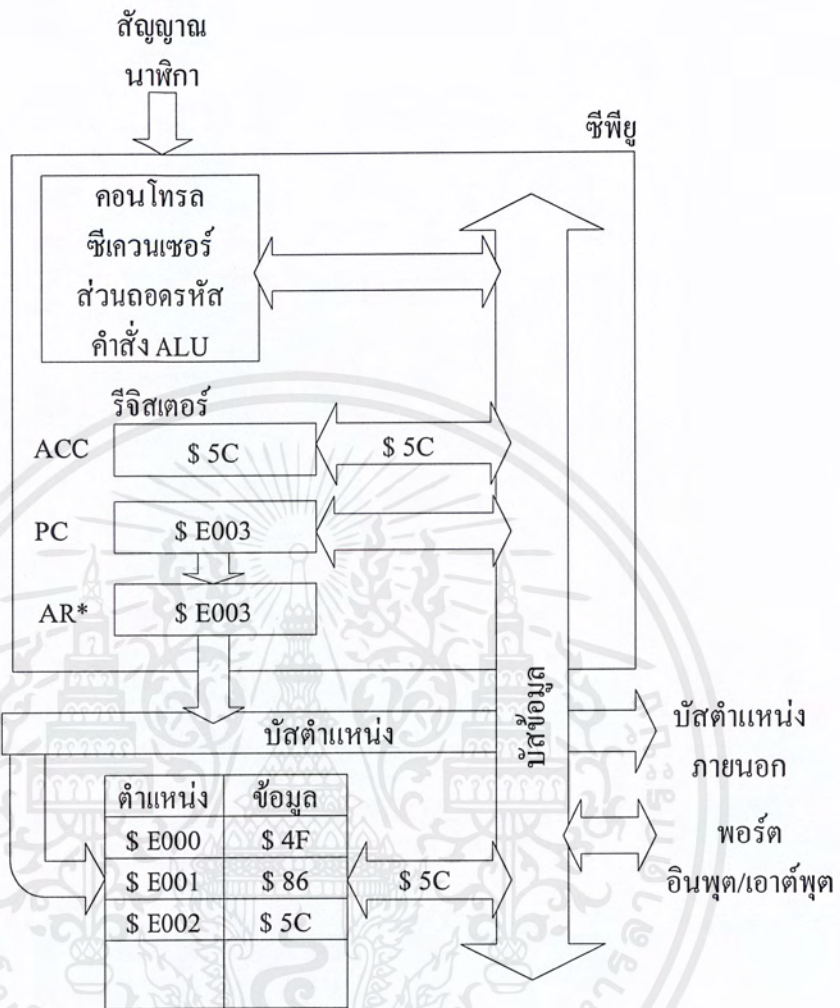

รูปที่ 2.5 การทำงานของซีพียู เมื่อทำการเฟตซ์ข้อมูลของรหัสคำสั่ง LDAA

จากนั้นซีพียูจะทำงานในคำสั่งต่อไปคือ คำสั่ง LDAA #5C ก็เริ่มจากเฟตซ์ข้อมูล \$86 ก็คือรหัสคำสั่งของคำสั่ง LDAA จากหน่วยความจำตำแหน่ง \$E001 ดังในรูปที่ 2.5 เมื่อเอ็ทซีคิวต์แล้วก็จะไปอ่านค่าข้อมูลตัวดำเนินการของคำสั่ง LDAA คือ \$5C ที่ตำแหน่ง \$E002 ต่อด้วยคำสั่ง LDAA #5C คือ การนำค่า \$5C เข้าไปเก็บในแอกคิวมูลเตอร์ จากรูปที่ 2.6 เป็นการแสดงสถานะข้อมูล

ภายในซีพียูค่า \$5C จะถูกเก็บเข้าไปในแอกคิวมูลเตอร์ หลังจากที่เอ็ทซีคิวต์คำสั่งแล้วค่า PC จะเพิ่มเป็น \$E003 เพื่อเตรียมทำงานที่ตำแหน่งต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.6 หลังจากทีซีพียูเอ็ทซีคิวต์คำสั่ง LDAA

2.2.5 โหมดการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

68HC11 มีโหมดการทำงาน 4 โหมด ดังนี้

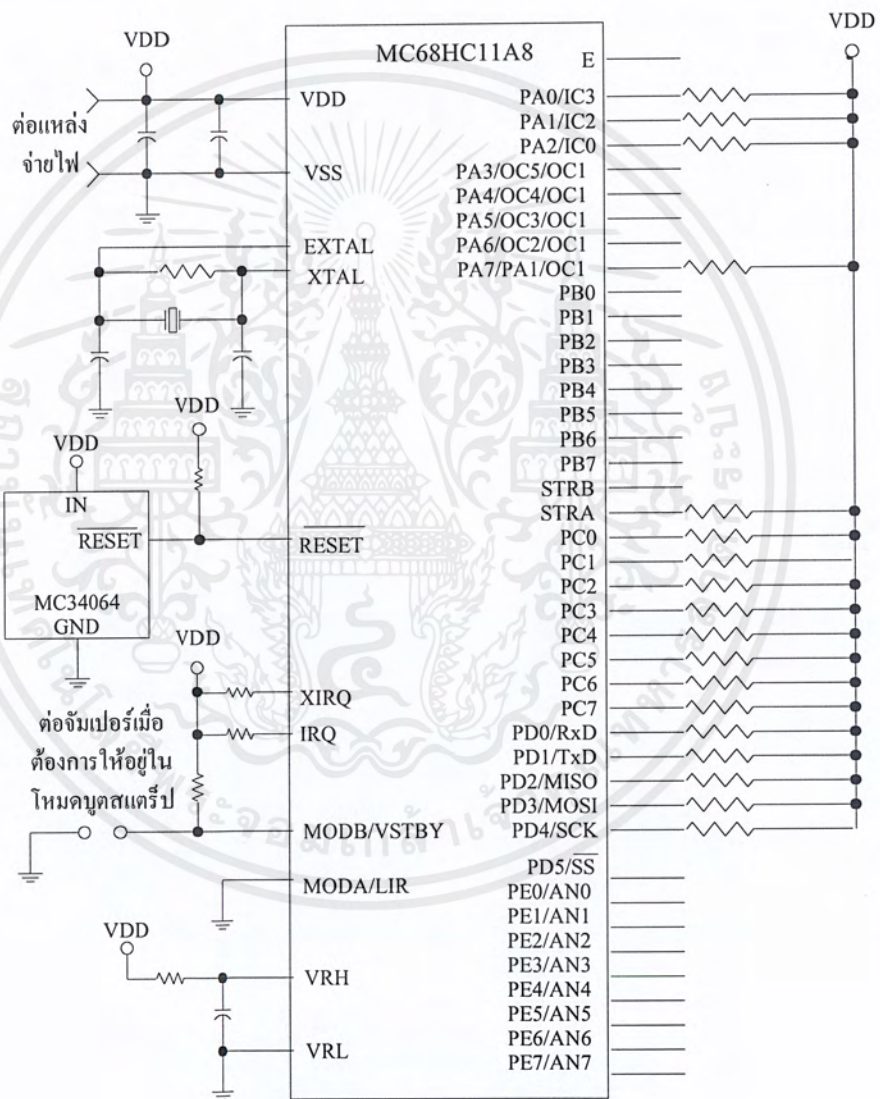
- 1) โหมดชิปเดี่ยว (Single-chip Operating Mode)
- 2) โหมดมัลติเพล็กซ์ขยาย (Expanded Multiplexed Operating Mode)
- 3) โหมดบูตสเตร็ปพิเศษ (Special Bootstrap Operating Mode)
- 4) โหมดทดสอบพิเศษ (Special test Operating Mode)

1) โหมดชิปเดี่ยว

โหมดชิปเดี่ยว ในโหมดนี้ 68HC11 จะทำงานโดยลำพังตัวเดียว จากที่ได้กล่าวมาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าภายใน 68HC11 มีหน่วยความจำและพอร์ตถึง 5 พอร์ต ดังนั้นเมื่อทำงานในโหมดชิปเดี่ยวตัวชิพเพียง
 ก็จะทำกรเรียกข้อมูลที่อยู่ในหน่วยความจำภายใน ออกมาใช้งานและใช้พอร์ตที่มีอยู่รับหรือส่งค่า
 ออกไป ดังนั้นในโหมดนี้ 68HC11 จะใช้หน่วยความจำและพอร์ตภายในชิป ทำให้ไม่สามารถเพิ่ม
 หน่วยความจำหรือพอร์ตเพื่อขยายระบบได้ การต่อวงจรของ 68HC11 เมื่อทำงานในโหมดนี้แสดง
 ดังในรูปที่ 2.7

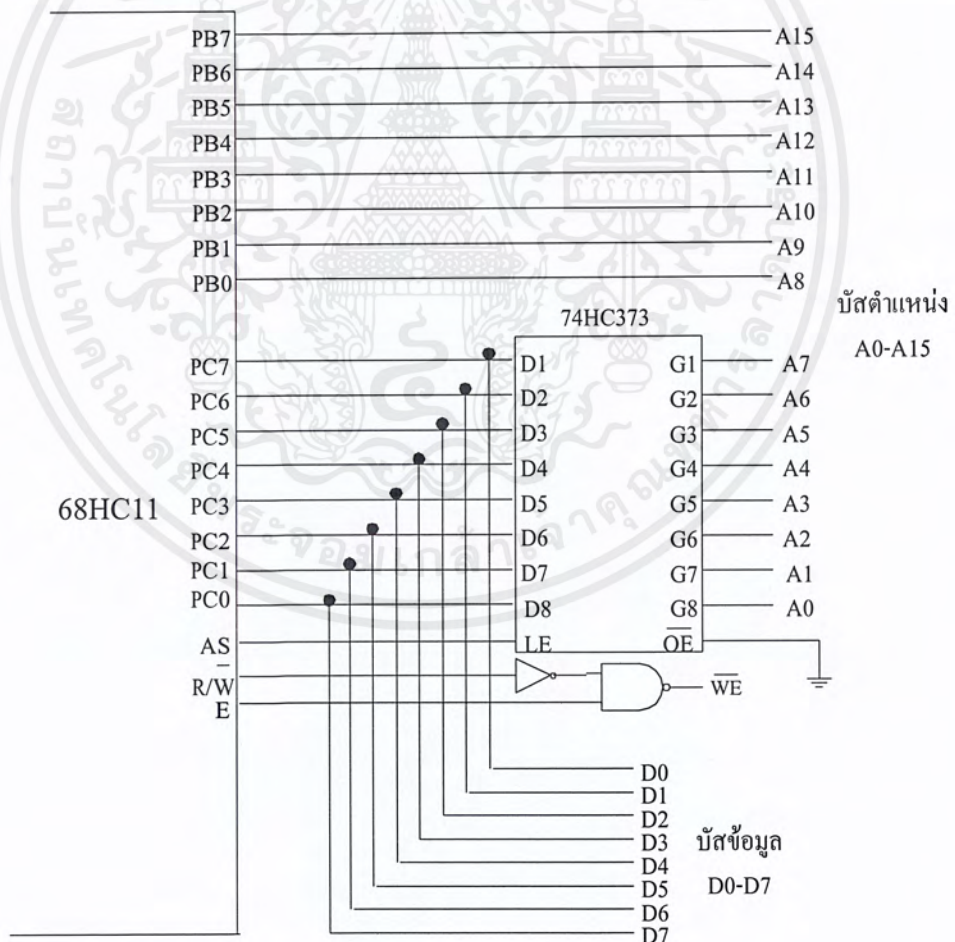
รูปที่ 2.7 วงจรการต่อ 68HC11 เมื่อทำงานในโหมดชิปเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) โหมคมัลติเพล็กซ์ขยาย

การทำงานของ 68HC11 ในโหมคนี้ จะแตกต่างกับโหมคชิปเดี่ยวโดยโปรแกรมควบคุมการทำงานของซีพียูจะอยู่ในหน่วยความจำภายนอก โดยที่พอร์ต B และ C ของ 68HC11 ทำหน้าที่เป็นบัสตำแหน่งและข้อมูลสังเกตจากแผนผังการทำงานภายในของ 68HC11 ในรูปที่ 2.1 พอร์ต B ทำหน้าที่เป็นบัสตำแหน่งไบต์สูง ส่วนพอร์ต C ทำหน้าที่เป็นบัสตำแหน่งไบต์ต่ำและบัสข้อมูล การที่พอร์ต C จะสามารถเป็นทั้งบัสตำแหน่งและบัสข้อมูลได้นั้น ต้องใช้กระบวนการที่เรียกว่า การมัลติเพล็กซ์ (Multiplexed) การแยกสัญญาณตำแหน่งและข้อมูลมาใช้งาน จะต้องต่อวงจรเพื่อทำการมัลติเพล็กซ์ภายนอก ดังมีตัวอย่างวงจรตามรูปที่ 2.8

สัญญาณควบคุมที่นำมาใช้คือมัลติเพล็กซ์สัญญาณตำแหน่งและข้อมูล ได้แก่ สัญญาณ STROBE /R/W (STRB/R/W) และสัญญาณ STROBE A/ADDRESS STROBE (STRA/A)

รูปที่ 2.8 วงจรมัลติเพล็กซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในโหมดนี้ 68HC11 จะสามารถติดต่อกับหน่วยความจำภายนอกเพิ่มได้สูงสุดถึง 84 กิโลไบต์ แต่ก็มีข้อเสีย คือต้องใช้อุปกรณ์ต่อเพิ่มมากไม่ว่าจะเป็นหน่วยความจำชิปพอร์ตอินพุตเอาต์พุต ทำให้ค่าใช้จ่ายของระบบสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม โหมดนี้เป็นโหมดที่นิยมใช้งานมากที่สุด เพราะสามารถต่อขยายหน่วยความจำและพอร์ตได้มากมายนั่นเอง

3) โหมดบูตสแตร์พิเศษ

โหมดบูตสแตร์พิเศษเป็นโหมดการทำงานที่คล้ายกับแบบชิปเดี่ยวคือตัวไมโครคอนโทรลเลอร์สามารถทำงานได้โดยลำพัง แต่จะมีข้อพิเศษกว่าแบบซึ่งเกิดชิปอยู่หลายประการ สามารถเขียนโปรแกรมแล้วโหลดเข้าไปในแรมภายในชิปได้เลย โปรแกรมที่ใช้ในการบูตจะถูกบรรจุไว้ในบูตสแตร์ปรอมจำนวน 192 ไบต์ รอมนี้จะสามารถเรียกข้อมูลออกมาใช้งานได้คือเมื่อ 68HC11 ทำงานในโหมดบูตสแตร์นี้เท่านั้น โดยโปรแกรมบูตนี้จะเก็บไว้ที่ตำแหน่ง \$BF40-\$BFFF เมื่อเรียกใช้งานโปรแกรมบูต ส่วน SCI (Serial Communication Interface) จะส่งข้อมูลโปรแกรมไปยังแรมภายในชิปที่ตำแหน่ง \$0000-\$00FF หลังจากส่งข้อมูลที่ตำแหน่ง \$00FF เรียบร้อยแล้ว ซีพียูจะเริ่มมาทำงานที่ตำแหน่ง \$0000 ค่อยไป ในโหมดการทำงานแบบนี้ 68HC11 จะส่งผ่านข้อมูลผ่านพอร์ต SCI หลังจากทำการรีเซ็ตซีพียูแล้ว ส่วน SCI จะทำงานที่สัญญาณนาฬิกา E/16 (หรือมีอัตราบอดเท่ากับ 7,812 สำหรับสัญญาณนาฬิกาที่มีความถี่ 2 เมกะเฮิรตซ์) ในโหมดนี้ยังมีลักษณะการทำงานที่ค่อนข้างพิเศษอีกประการหนึ่งคือ การป้องกันการคัดลอก โดยจะมีบิตป้องกัน (Security bit) เข้ามาเกี่ยวข้อง ถ้าหากบิตป้องกันนี้ถูกเซตเป็น "1" ที่เอาต์พุตของส่วน SCI จะส่งค่า \$FF ออกไป ในทางตรงข้ามถ้าไม่มีการเซตบิตป้องกัน ข้อมูลที่เป็นการหยุดการทำงานวงจรชิปจะถูกส่งออกไปภายนอก โดยผ่านส่วน SCI ผู้ใช้งานต้องทำการดาวน์โหลดข้อมูลโปรแกรม 256 ไบต์ ไปยังแรมภายใน โดยให้เริ่มทำงานที่แอดเดรส \$0000 ถ้าทุกอย่างเรียบร้อย ก็จะไปเริ่มทำงานที่แอดเดรส \$0000 เพื่อเตรียมทำงาน อินเทอร์รัปต์เวกเตอร์ของ 68HC11 เมื่อถูกใช้งานในโหมดนี้สามารถเข้าถึงหน่วยความจำแรมได้เร็วขึ้น การใช้อินเทอร์รัปต์จะทำให้ผู้ใช้งานสามารถกระโดดไปทำงานในส่วนอื่นได้ อินเทอร์รัปต์เวกเตอร์ที่มีใน 68HC11 ถ้าหากต้องการใช้งานอินเทอร์รัปต์ SWI ก็ต้องระบุคำสั่งกระโดด เพื่อให้ซีพียูสามารถเรียกใช้งานได้ในแรมที่ตำแหน่ง \$00F4, \$00F5 และ \$00F6 เมื่อเกิดอินเทอร์รัปต์ SWI ขึ้น ค่าเวกเตอร์นี้จะเป็นตัวบอกให้ซีพียูทำการอ่านข้อมูล เพื่อประมวลผลที่ \$00F4 ในแรม และที่นั่นก็จะมีคำสั่ง JUMP เพื่อให้ซีพียูสามารถตอบสนองการอินเทอร์รัปต์ได้

อีกลักษณะพิเศษหนึ่ง คือ สามารถที่จะเข้าไปทำงานที่รอมแอดเดรส \$0000 ได้ โดยไม่ต้องทำการดาวน์โหลดก่อน วิธีการนี้จะใช้ได้กับเฉพาะเมื่อใช้สัญญาณนาฬิกา E/16 เริ่มด้วยการส่ง \$55

ไปแทนค่า \$FF ด้วยคำสั่งดังกล่าวนี้ จะทำให้ซีพียูกระโดดไปทำงานที่แอดเดรส \$0000 โดยไม่ต้องผ่านการดาวน์โหลด

4) โหมคทดสอบพิเศษ

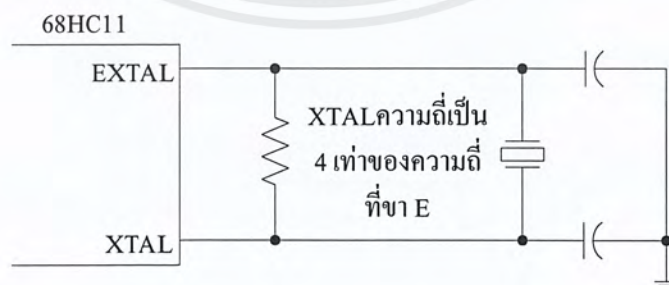
โหมคทดสอบพิเศษเป็นโหมคการทำงานที่โรงงานผู้ผลิตเป็นผู้กำหนดการทำงาน ในโหมคนี้จะคล้ายคลึงกับโหมคมัลติเพล็กซ์ขยาย การรีเซตและอินเตอร์รัปต์เวกเตอร์จะได้รับการเพชชจากหน่วยความจำภายนอกที่ตำแหน่ง \$BFC0-\$BFFF มากกว่าที่ตำแหน่ง \$FFC0-\$FFFF รีจิสเตอร์ TEST1 จะได้รับการอนาเบิลเพื่อเป็นการบ่งบอกให้ทราบว่า ขณะนี้ซีพียูพร้อมรับการตรวจสอบแล้ว โหมคการทำงานนี้เป็นโหมคที่ผู้ใช้งานปกติไม่ควรเลือกใช้ เพราะจะทำให้ระบบป้องกันข้อมูลภายในชิปค่อยลงไป

2.2.6 รายละเอียดสัญญาณและการจัดขาของ 68HC11

รายละเอียดของขาสัญญาณทั้งหมดมีดังนี้

1) ขาไฟเลี้ยงและกราวด์ (V_{dd} , V_{ss}) เป็นขาที่ใช้สำหรับจ่ายแรงดันเพื่อให้ 68HC11 ทำงาน โดยขา V_{dd} ต้องป้อนแรงดัน +5 โวลต์ ในขณะที่ขา V_{ss} เป็นกราวด์ เนื่องจาก 68HC11 มีโครงสร้างมาจากอุปกรณ์จำพวกซีมอส ดังนั้นจะต้องระมัดระวังอย่างมาก ในการจ่ายแรงดันไฟเลี้ยงแหล่งจ่ายไฟ ต้องมีคุณภาพค่อนข้างดี แรงดันคงที่ และต้องต่อตัวเก็บประจุแบบเซรามิกค่า 0.1 ไมโครฟารัด ครอบระหว่างขา V_{dd} และ V_{ss} และต้องติดตั้งตัวเก็บประจุนี้ให้ใกล้ขาใดขาหนึ่งมากที่สุด

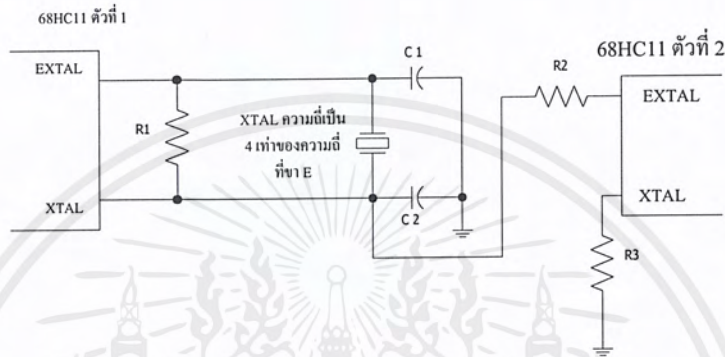
2) ขารีเซต เป็นขาอินพุตรับสัญญาณเพื่อให้ 68HC11 เริ่มต้นทำงานใหม่อันอาจเกิดจากสถานะที่ซีพียูเพิ่งได้รับไฟเลี้ยงให้เริ่มทำงาน หรือเกิดจากการทำงานภายในวงจรเกิดความผิดพลาดแล้วถูกตรวจจับได้ โดยวงจรวอตซ์ดีคอกจากนั้น วงจรวอตซ์ดีคอกก็จะป้อนสัญญาณมาที่ขานี้เพื่อ

รูปที่ 2.9 การจัดวงจรเพื่อต่อคริสตอลให้แก่ 68HC11

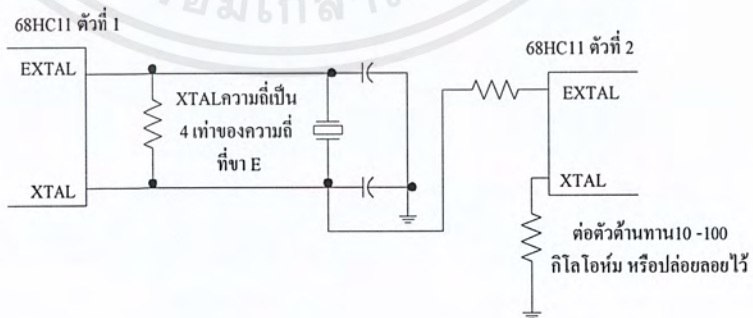
กระตุ้นให้ซีพียูเริ่มทำงานใหม่ โดยสัญญาณที่ป้อนเข้าขานี้ต้องมีสภาวะลอจิก “0” สัญญาณรีเซต

ถ้าหากใช้วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาภายนอก ขา XTAL ต้องปล่อยไว้ หรือต่อตัวต้านทานค่าตั้งแต่ 10 กิโลโอห์ม - 100 กิโลโอห์มลงกราวด์ แล้วป้อนสัญญาณนาฬิกาเข้าที่ขา EXTAL โดยความถี่ที่ป้อนนี้ต้องสูงกว่าที่ขา E (ซึ่งจะอธิบายถึงขานี้ในภายหลัง) ประมาณ 4 เท่า ดังใน รูปที่ 2.10

รูปที่ 2.10 การต่อวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาภายนอกให้แก่ 68HC11

ในการต่อวงจรเพื่อกำเนิดสัญญาณนาฬิกานั้น ควรต่อบัพเฟอร์ที่มีอิมพีแดนซ์สูง เช่น ใช้ ไอซีเบอร์ 74HC04 ไว้สำหรับในกรณีที่ต้องการต่อวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาให้แก่ไมโครคอนโทรลเลอร์ตัวอื่นด้วย อย่างไรก็ดี ถ้าหากต้องการต่อวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาเข้ากับไมโครคอนโทรลเลอร์เพียง 2 ตัว สามารถทำได้โดยต่อสัญญาณจากขา XTAL ผ่านตัวต้านทาน 220 โอห์ม เข้าที่ขา EXTAL ของไมโครคอนโทรลเลอร์อีกตัวหนึ่งก็ได้ ดังในรูปที่ 2.11

รูปที่ 2.11 การต่อวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาภายนอกให้แก่ไมโครคอนโทรลเลอร์ 2 ตัว

อีกประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบแผ่นวงจรพิมพ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับขาทั้งสองนี้ ค่าความจุของตัวเก็บประจุที่แสดงในวงจรรูปที่ 2.9 และ 2.11 เป็นค่าที่รวมกับค่าความจุแฝงที่เกิดขึ้นบนแผ่นวงจรพิมพ์ด้วย ดังนั้นการเลือกใช้ค่าตัวเก็บประจุต้องใช้ค่าที่ลดลงจากวงจรที่แสดงเล็กน้อย

4) ขา E เป็นขาเอาต์พุตของวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาภายในชิป สามารถใช้เป็นฐานเวลาอ้างอิงได้ โดยความถี่ที่ออกจากขานี้จะมีค่า $1/4$ เท่าของความถี่อินพุตที่ขา XTAL และ EXTAL เมื่อใดที่ขา E นี้มีสถานะลอจิกเป็น “0” หมายความว่า ขณะนี้ซีพียูกำลังทำการประมวลผลภายในอยู่ ถ้าหากเป็น “1” หมายถึง ขณะนี้ข้อมูลได้รับการเรียกใช้จากซีพียู ถ้าหากไมโครคอนโทรลเลอร์อยู่ในโหมด STOP สัญญาณที่ขา E จะไม่มีออกมาหรือเกิดสถานะ High Impedance นั่นเอง

5) ขา IRQ (Interrupt Request) เป็นขาอินพุตสำหรับเรียกการอินเตอร์รัปต์แบบอะซิงโครนัสของชิป 68HC11 โดยการรับสัญญาณเพื่ออินเตอร์รัปต์นี้สามารถจะเลือกได้ว่า จะรับสัญญาณขอบขาลง (Negative Edge) หรือจะรับการตรึงเป็นแบบระดับสัญญาณ โดยปกติจะกำหนดให้รับการอินเตอร์รัปต์ด้วยการตรึงแบบระดับสัญญาณ นั่นคือ ทำงานที่ระดับลอจิก “0” เมื่อต่อใช้งานปกติต้องต่อตัวต้านทานค่า 4.7 กิโลโอห์มพูลอ์กับไฟเลี้ยง

6) ขา XIRQ (Non-Maskable Interrupt) เป็นขาอินพุตสำหรับตอบรับการอินเตอร์รัปต์แบบนอนมาสเคเบิลหลังจากที่มีการรีเซตซีพียู สามารถรับการอินเตอร์รัปต์ด้วยการตรึงแบบระดับสัญญาณ โดยทำงานที่ลอจิก “0” และต้องต่อตัวต้านทานพูลอ์กับไฟเลี้ยงเข้าที่ขา XIRQ นี้ด้วย ในขณะที่ไม่มีการส่งสัญญาณอินเตอร์รัปต์

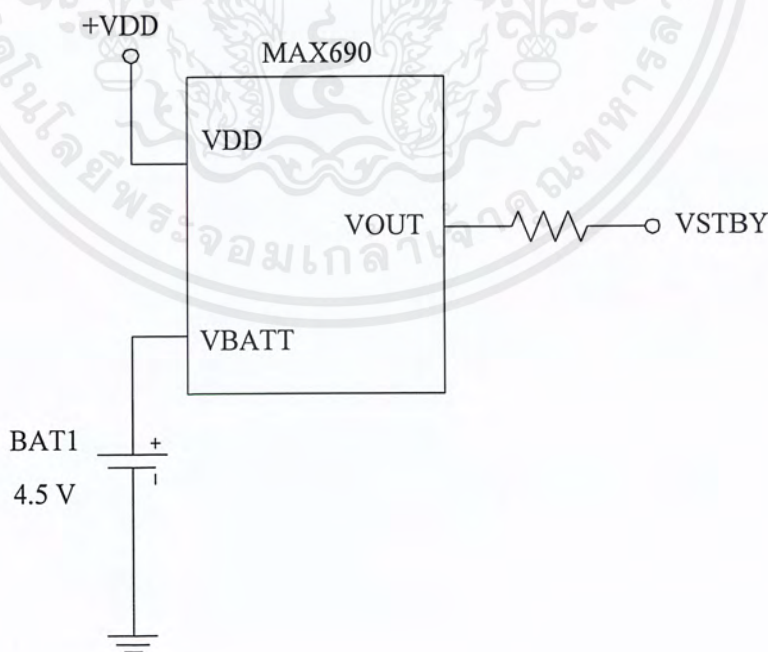
7) ขา MODA/LIR และ MODB/Vstby (Mode A/load instruction register และ Mode B/Standby voltage) หลังจากที่มีการรีเซตไมโครคอนโทรลเลอร์ ขานี้ (ทั้ง MODA และ MODB) จะถูกใช้ให้เป็นขาสำหรับเลือกโหมดการทำงานของ 68HC11 ซึ่งเลือกได้เพียง 1 โหมด จาก 4 โหมดที่ได้อธิบายไปแล้ว โดยแสดงการเลือกโหมดตามตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 การเลือกโหมดการทำงานของ 68HC11

MODB	MODA	โหมดการทำงาน
1	0	โหมดชิปเดี่ยว
1	1	โหมดมัลติเพล็กซ์ขยาย
0	0	โหมดบูตสแตร์ปีพิเศษ
0	1	โหมดทดสอบพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากเลือกโหมดการทำงานแล้ว ขา MODA จะเปลี่ยนลักษณะการทำงานเป็นขา LIR แทนซึ่งจะมีลักษณะเป็นขาเอาต์พุตใช้ในการแสดงสถานะว่าขณะนี้ได้เริ่มจัดการกับคำสั่งแล้ว โดยจะเอาต์พุตเป็นลอจิก “0” ในทันทีที่ขา E เริ่มส่งสัญญาณนาฬิกาพัลส์แรกของแต่ละคำสั่งออกมา ซึ่งก็คือ เมื่อซีพียูเริ่มเฟตช์ข้อมูลคำสั่ง ขา LIR นี้จะเอาต์พุตทันที สัญญาณที่ขา LIR จะมีไว้ช่วยในการแก้ไขโปรแกรม (Program debugging) เช่นเดียวกับขา MODA เมื่อขา MODB ถูกใช้ในการเลือกโหมดการทำงานไปแล้ว ที่ขา MODB นี้จะเปลี่ยนหน้าที่เป็นขาอินพุต Vstby แทนโดยอินพุต Vstby นี้เป็นอินพุตสำหรับจ่ายแรงดันเพื่อสแตนด์บายให้แก่แรมภายในชิป ถ้าหากแรงดันที่ขานี้มากกว่าแรงดันไฟเลี้ยงชิปประมาณ 0.7 โวลต์แล้ว หน่วยความจำแรมภายในชิปทั้ง 256 ไบต์ และส่วนลอจิกรีเซต จะรับแรงดันจากขานี้แทนแรงดันที่จ่ายเข้าที่ขา Vdd นั่นคือ ใช้เป็นขาที่จ่ายแรงดันเพื่อเลี้ยงหน่วยความจำแรม เพื่อป้องกันข้อมูลภายในชิปสูญหายเมื่อไม่มีการจ่ายแรงดันไฟเลี้ยงปกติ สำหรับส่วนลอจิกรีเซตจะต้องกำหนดให้มีสถานะ “0” ก่อนที่จะปลดแรงดันออกจากขา Vdd และต้องรักษาสถานะลอจิก “0” นี้ไปจนกว่าที่ขา Vdd จะได้รับแรงดันไฟเลี้ยงในระดับปกติ ในรูปที่ 2.12 เป็นวงจรที่ใช้ในการเก็บรักษาข้อมูลในแรมของ 68HC11 โดยการใช้ชิป MAX690 และแบตเตอรี่ผ่านตัวต้านทาน 4.7 กิโลโอห์ม ป้อนเข้าที่ขา MODB/Vstby ของ 68HC11 ก็จะสามารถเก็บรักษาข้อมูลในแรมได้

รูปที่ 2.12 การต่อ MAX690

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8) ขา Vrl และ Vrh (A/D Converter Reference Voltages) เป็นขาที่ใช้สำหรับต่อแรงดันอ้างอิงสำหรับวงจรแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิทัลภายในชิป

9) ขา STRB/R/W (Strobe B และ Read/Write) เป็นขาที่สามารถทำงานได้หลายหน้าที่ ขึ้นอยู่กับโหมดการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ ถ้าหาก 68HC11 อยู่ในโหมดชิปเดี่ยวขานี้จะเป็นขาเอาต์พุต STRB หรือเรียกว่าขาสโตรบสำหรับการแฮนด์เชกกับอุปกรณ์ภายนอกที่ต่อเข้ากับพอร์ตขนานอินพุตเอาต์พุต แต่ถ้าอยู่ในโหมดมัลติเพล็กซ์ขยาย ขานี้จะแสดงตนเป็นขา R/W ใช้ในการควบคุมทิศทางการถ่ายเทข้อมูลกับบัสข้อมูลภายนอกชิป ถ้าขานี้เป็นลอจิก “0” จะหมายความว่าขณะนี้ซีพียูกำลังทำการเขียนข้อมูลลงไปในบัสข้อมูลภายนอก แต่ถ้าเป็นลอจิก “1” จะเป็นการแสดงว่าขณะนี้กำลังอ่านข้อมูลเข้ามา เพื่อทำการประมวลผล ถ้าหากมีการเขียนข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ขา R/W ก็จะเป็นลอจิก “0” ตลอดเวลา จนกว่าจะทำการเขียนข้อมูลเสร็จ นอกจากนี้เมื่อใช้งานขา R/W ร่วมกับขา E จะสามารถใช้เป็นสัญญาณอีน่าเบิลสำหรับหน่วยความจำสแตติกแรมภายนอก

10) ขา STRA/AS (Strobe A และ Address Strobe) เป็นขาอินพุตโดยรับสัญญาณเป็นแบบขอบขาของสัญญาณ ลักษณะการใช้งานขานี้จะขึ้นอยู่กับการกำหนดโหมดการทำงานของ 68HC11 สำหรับโหมดซิงเกิลชิปขานี้จะเป็นขา STRA คือ เป็นขาสโตรบสำหรับการแฮนด์เชกกับอุปกรณ์ภายนอกที่ต่อเข้ากับพอร์ตขนานอินพุตเอาต์พุต เช่นเดียวกับขา STRB ในโหมดมัลติเพล็กซ์ขยาย ขานี้จะเปลี่ยนลักษณะการทำงานเป็นขาเอาต์พุต AS โดยใช้ในวงจรดีมัลติเพล็กซ์สัญญาณข้อมูลกับสัญญาณแอดเดรสที่พอร์ต C

11) ขาสัญญาณของพอร์ต พอร์ต A, D และ E จะเป็นพอร์ตที่ไม่ขึ้นกับโหมดการทำงานของ 68HC11 นั่นคือ ไม่ว่า 68HC11 จะทำงานในโหมดใดก็ตาม พอร์ตทั้ง 3 ยังคงมีลักษณะสัญญาณและการทำงานเช่นเดิม ในขณะที่พอร์ต B จะถูกกำหนดให้เป็นพอร์ตเอาต์พุต หากทำงานในโหมดชิปเดี่ยว แต่ถ้าเป็นโหมดมัลติเพล็กซ์ขยายจะกลายเป็นขาตำแหน่งไบต์สูง ส่วนพอร์ต C จะเป็นพอร์ตอินพุตเอาต์พุต ถ้า 68HC11 ทำงานในโหมดชิปเดี่ยว ถ้าหากทำงานในโหมดมัลติเพล็กซ์ขยาย พอร์ต C นี้จะใช้เป็นบัสมัลติเพล็กซ์ระหว่างตำแหน่ง 8 บิตต่ำกับบัสข้อมูล

12) พอร์ต A (PA0-PA7) จะเห็นว่า พอร์ต A นี้แต่ละสัญญาณสามารถทำงานได้ตั้งแต่ 2-3 ฟังก์ชัน โดยสามารถเป็นได้ทั้งอินพุตแคปเจอร์ (Input capture) อินพุต คือ IC1, IC2 และ IC3 เป็นเอาต์พุตของฟังก์ชันเปรียบเทียบ (Output compare) 4 ช่อง คือ OC2, OC3, OC4 และ OC5 หรือจะเป็นเอาต์พุตของฟังก์ชันเปรียบเทียบ ลำดับที่ 5 (OC1) อีกลักษณะหนึ่ง คือเป็นอินพุตของพัลส์แอกคิวมูลเตอร์ ตัวตั้งเวลาโปรแกรมได้ ถ้าหากขาสัญญาณของพอร์ต A ไม่ได้ถูกใช้งานในฟังก์ชันการตั้งเวลา สามารถใช้งานเป็นพอร์ตอินพุตเอาต์พุตเพื่อเชื่อมต่อในงานต่างๆ ไปได้

13) **พอร์ต B (PB0-PB7)** เมื่อ 68HC11 ทำงานในโหมดชิปเดี่ยว ขาสัญญาณทั้งหมดจะเป็นขาเอาต์พุตของพอร์ตเอาต์พุต และใช้งานร่วมกับสัญญาณสโตรบเอาต์พุต จะมีพัลส์เอาต์พุตมาปรากฏที่ขา STRB ในทุกๆ ช่วงเวลาที่มีการเขียนข้อมูลออกมาที่พอร์ต B ถ้าหากทำงานในโหมดมัลติเพล็กซ์ขยาย ขาสัญญาณทั้งหมดของพอร์ต B จะทำหน้าที่เป็นขาตำแหน่ง 8 บิตสูง (A8-A15) พอร์ต C (PC0-PC7) ถ้า 68HC11 ทำงานในโหมดชิปเดี่ยว ขาของพอร์ต C ทั้งหมดจะเป็นขาพอร์ตอินพุตเอาต์พุต ถ้าเป็นพอร์ตอินพุต พอร์ต C สามารถที่จะแลตซ์สัญญาณอินพุตที่ป้อนเข้ามานี้ได้ โดยการป้อนสัญญาณเข้าที่ขา STRA สัญญาณพอร์ต C มักใช้ในการแฮนด์เชกของการเชื่อมต่อพอร์ตขนาน โดยในขณะเดียวกันขา STRB จะต้องถูกใช้เป็นสายควบคุมการแฮนด์เชก แต่ถ้าทำงานในโหมดมัลติเพล็กซ์ขยาย ขาสัญญาณพอร์ต C จะสามารถเป็นได้ทั้งขาของตำแหน่งและข้อมูล โดยการมัลติเพล็กซ์ ปกติขานี้จะเป็นสัญญาณตำแหน่ง A0-A7 ในแต่ละไซเคิลการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ แต่ถ้าหากขา E แอکتีฟเป็น “1” สัญญาณที่ขานี้จะกลับเป็นขาสัญญาณข้อมูล D0-D7 โดยทิศทางทางเข้าออกของข้อมูลที่พอร์ต C จะแสดงออกมาที่ขาสัญญาณ R/W

14) **พอร์ต D (PD)-PD7)** ขาสัญญาณพอร์ต D ทั้งขาปกติจะใช้เป็นขาสัญญาณอินพุต เอาต์พุต และสามารถรองรับในการใช้งานเชื่อมต่อสื่อสารข้อมูลอนุกรม (SCI) และเชื่อมต่ออุปกรณ์อนุกรม (SPI) ด้วย ถ้าหากมีการอินาเบิลในส่วนนี้ให้ทำงาน ขา PD0 เป็นขาอินพุตรับข้อมูล (RxD) เมื่อใช้ในการเชื่อมต่อสื่อสารข้อมูลอนุกรม (SCI) ขา PD1 เป็นเอาต์พุตส่งข้อมูล (TxD) เมื่อใช้ในการเชื่อมต่อสื่อสารข้อมูลอนุกรม (SCI) ขา PD2-PD5 ใช้สำหรับเชื่อมต่ออุปกรณ์อนุกรม (SPI) โดย PD2 เป็นขาสัญญาณ มาสเตอร์อินสเลฟเอาต์ (Master In Slave Out : MISO) PD3 เป็นขาสัญญาณ มาสเตอร์เอาต์สเลฟอิน (Master Out Slave In : MOSI) PD4 เป็นขาสัญญาณนาฬิกาอนุกรม (SCK) และขา PD5 เป็นขาอินพุตเลือกสเลฟ (SS)

15) **พอร์ต E (PE0-PE7)** พอร์ต E เป็นพอร์ตอินพุต และเป็นขาอินพุตสำหรับวงจรแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิตอล ใน 68HC11 แบบ 48 ขา พอร์ต E จะมีเพียง 4 ขา แต่ถ้าเป็นแบบ 52 ขา จะมีครบ 8 ขา สัญญาณอินพุตที่จะป้อนเข้ามาที่พอร์ต E นี้ ต้องมีความแน่นอนของสัญญาณสูงพอสมควร เพราะความแม่นยำของการแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นดิจิตอล จะขึ้นอยู่กับความเที่ยงตรงของสัญญาณอินพุตเป็นหลัก

2.2.7 รีจิสเตอร์ของซีพียู

ซีพียูของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 จะมีรีจิสเตอร์ใช้งานอยู่ 7 ตัว อันได้แก่

- 1) แอควิวเลเตอร์ A และ B
- 2) แอควิวเลเตอร์ D
- 3) รีจิสเตอร์อินเด็กซ์ IX

4) **รีจิสเตอร์อินเด็กซ์ IY** เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต มีหน้าที่เหมือนกับ IX แต่จะแตกต่างกันตรงที่ในทุกคำสั่งที่ต้องเกี่ยวข้องกับ IY จะต้องมียข้อมูลไบต์พิเศษของรหัสแมชชีน และมีไชนเกิลพิเศษของช่วงเวลาในการเอ็ทซีคิวต์คำสั่งด้วย จึงทำให้คำสั่งที่มี IY ไปเกี่ยวข้องต้องมีขนาดเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 2 ไบต์ขึ้นไปหรือเรียกว่า **พรีไบต์ (Prebyte)**

5) **รีจิสเตอร์ตัวชี้สแต็ก (SP)** เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต ใช้เก็บตำแหน่งบนสแต็ก (Stack) โดยสแต็กใน 68HC11 นี้จะมีลักษณะการเก็บข้อมูลเข้าและนำข้อมูลออกมาเป็นแบบ LIFO (Last-In-First-Out) หรือข้อมูลที่เข้าไปเก็บในสแต็กหลังสุด เมื่อจะเรียกออกมาจะถูกเรียกออกมาก่อน สแต็กใช้เก็บข้อมูลของรีจิสเตอร์ เมื่อต้องมีการนำรีจิสเตอร์ตัวนั้นไปทำงานในโปรแกรมย่อยอื่น หรือต้องไปใช้ในการตอบสนองการอินเทอร์รัปต์ เพื่อเป็นการป้องกันข้อมูลเดิมสูญหายจึงต้องเก็บข้อมูลนั้นไว้ในหน่วยความจำสำรองแห่งหนึ่ง ซึ่งก็คือสแต็กนั่นเอง ทุกครั้งที่มีการเก็บข้อมูลลง สแต็กค่าของ SP จะลดลง ในทางตรงข้ามถ้าเรียกข้อมูลออกจากสแต็กค่าของ SP ก็จะเพิ่มขึ้น

6) **รีจิสเตอร์โปรแกรมเคาน์เตอร์ (PC)** เป็นรีจิสเตอร์ 16 บิต ใช้เก็บค่าของแอดเดรสของคำสั่ง ถัดไปที่ซีพียูจะไปทำการเอ็ทซีคิวต์

7) **รีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข (CCR)** เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต ในแต่ละบิตจะแสดงความหมายของผลจากการกระทำคำสั่งที่เพิ่งจะเอ็ทซีคิวต์ไปของซีพียู ดังแสดงในรูปที่ 2.12 แต่ละบิตของ CCR เป็นอิสระต่อกัน จึงสามารถตรวจสอบสถานะได้โดยใช้โปรแกรม และยังสามารถนำผลการตรวจสอบนั้นไปดำเนินการต่อได้ด้วย

รายละเอียดของแต่ละบิตใน CCR มีดังนี้

7.1) **บิต Carry/Borrow (C)** บิตนี้จะเซตเมื่อซีพียูทำการประมวลผลทางคณิตศาสตร์ แล้วเกิดการทดค่า หรือยืมค่า บิตนี้สามารถที่จะใช้งานร่วมกับคำสั่งการหมุน และเลื่อนข้อมูลได้ หรือที่เรียกว่า บิตทด

7.2) **บิต Over Flow (V)** บิตนี้จะเซตเป็น “1” เมื่อซีพียูกระทำคำสั่งคณิตศาสตร์แล้วเกิดค่าที่เกินออกมานอกเหนือจากเงื่อนไขดังกล่าว บิตนี้จะเป็น “0”

7.3) **บิต Zero (Z)** บิตนี้จะเซตเมื่อผลของการกระทำทางคณิตศาสตร์ หรือลอจิกหรือการประมวลผลข้อมูลแล้วทำให้เกิดเป็นค่าศูนย์ขึ้นมา

7.4) **บิต Negative (N)** ถ้าหากผลของการกระทำทางคณิตศาสตร์หรือลอจิกหรือการประมวลผลข้อมูลแล้ว ทำให้เกิดค่าเป็นลบบิตนี้จะเซต ผลลัพธ์ที่เป็นลบสามารถสังเกตได้จากบิตที่มีนัยสำคัญสูงสุด (MSB) มีค่าเป็น “1”

7.5) **บิต I-Interrupt Mask (I)** สามารถเซตบิตนี้ให้เป็น “1” ได้ 2 วิธีคือ โดยวิธีการทาง

ฮาร์ดแวร์ และโดยการใช้คำสั่งที่ใช้ในการดิสแอสเซมบลีการอินเตอร์รัปต์แบบมาสเคเบิลทั้งภายในและภายนอก

7.6) บิต Half Carry (H) จะเซตเป็น “1” เมื่อซีพียูกระทำคำสั่งทางคณิตศาสตร์ เช่น ADD, ABA หรือ ADC แล้วเกิดการทดข้ามจากบิตที่ 3 มายังบิตที่ 4 บิต X-Interrupt Mask (X) บิตนี้จะถูกเซตด้วยวิธีการทางฮาร์ดแวร์เท่านั้น โดยการป้อนสัญญาณเข้าที่ขา RESET และ XIRQ และจะรีเซตบิตนี้ได้ด้วยการใช้คำสั่ง TAP หรือ RTI เท่านั้น

7.7) บิต Stop Disable (S) บิตนี้จะเซตเมื่อต้องการดิสแอสเซมบลีคำสั่ง STOP และถ้ารีเซตบิตนี้ ก็จะเป็นการอินาเบิลคำสั่ง STOP บิตนี้ถูกควบคุมโดยโปรแกรม และเมื่อบิตนี้ถูกเซตจะทำให้คำสั่ง STOP มีผลเช่นเดียวกับคำสั่ง NOP

2.2.8 ระบบฮาร์ดแวร์ของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

ในหัวข้อนี้ จะอธิบายถึงระบบของฮาร์ดแวร์ของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 โดยจะเริ่มต้นจาก หน่วยความจำภายในชิป รีจิสเตอร์ควบคุมภายใน 68HC11 การจัดการเกี่ยวกับการบันทึกและลบข้อมูลในหน่วยความจำอีพรอม การทำงานของระบบสัญญาณนาฬิกาใน 68HC11 และเรื่องสุดท้ายเป็นเรื่องการเชื่อมต่อกับหน่วยความจำภายนอก

1) หน่วยความจำภายในชิป

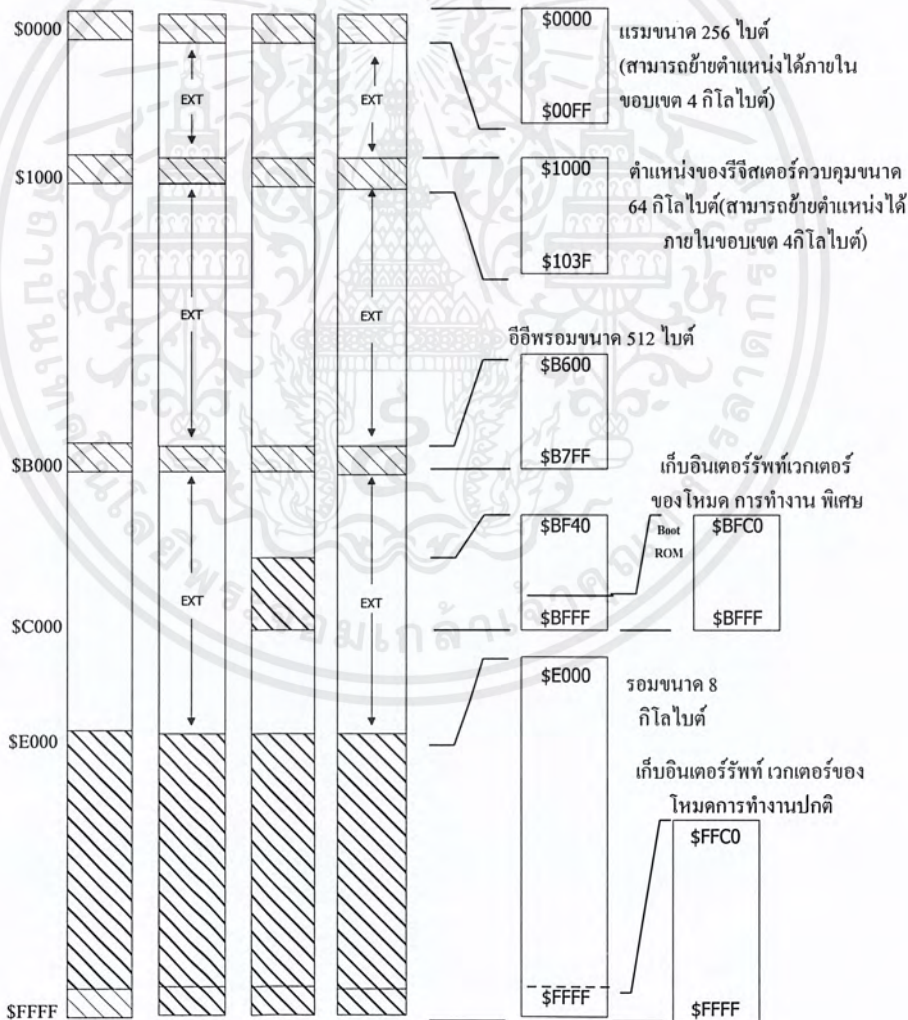
จะมีหน่วยความจำภายใน โดยจะมีเป็นชนิดใดขนาดเท่าใดขึ้นอยู่กับรุ่นหรือเวอร์ชันของ 68HC11 แต่ที่จะนำมาอธิบายนี้เป็นเบอร์ MC68HC11A8 ซึ่งในเบอร์นี้จะมีหน่วยความจำภายในค่อนข้างสมบูรณ์ กล่าวคือมีหน่วยความจำทุกแบบ และมีขนาดแตกต่างกันไปคือ ใน MC68HC11A8 มีรวมขนาด 8 กิโลไบต์ แรมขนาด 256 ไบต์ และอีอีพรอมขนาด 512 ไบต์ โดยมีการจัดหน่วยความจำภายในชิป ดังรูปที่ 2.14 เป็นการจัดสรรหน่วยความจำ หรือที่เรียกว่า แผนที่หน่วยความจำ (Memory maps) จะขึ้นอยู่กับว่า MC68HC11A8 นี้ทำงานอยู่ในโหมดใด

จากรูปที่ 2.14 ส่วนที่แรเงาจะถูกแสดงรายละเอียดเอาไว้ในรูปด้านขวามือเรียบร้อยแล้ว เพื่อบอกให้กับผู้ใช้งานทราบว่า พื้นที่ในส่วนใดถูกจัดสรรไว้เพื่อรองรับงานอย่างใดบ้าง แรมขนาด 256 ไบต์ ถูกจัดสรรไว้ในตำแหน่ง \$0000-\$00FF ที่ตำแหน่ง \$1000-\$103F เป็นพื้นที่สำหรับ รีจิสเตอร์ควบคุมต่างๆ ขนาด 64 ไบต์ ทั้งแรมและรีจิสเตอร์สามารถที่จะมีการจัดสรรตำแหน่งกันใหม่ ถ้าหากมีการใช้งานในลักษณะ 4 เฟจ ซึ่งสามารถกำหนดได้โดยรีจิสเตอร์ INIT อันจะได้อีกต่อไป ที่ตำแหน่ง \$B600-\$B7FF ขนาด 512 ไบต์เป็นพื้นที่ของหน่วยความจำอีอีพรอม ที่ตำแหน่ง \$BP40-\$BFFF ถ้า 68HC11 ทำงานในโหมดบูตสแตร์ปพิเศษ พื้นที่นี้จะสงวนไว้เป็นรอมที่เก็บข้อมูลสำหรับเริ่มต้นการทำงานของระบบ (Boot ROM) ถ้าหาก 68HC11 ทำงานในโหมดทดสอบพิเศษที่ตำแหน่ง \$BFC0-\$BFFF ซึ่งมีขนาดของหน่วยความจำเป็น 192 ไบต์ จะถูกจัดสรร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไว้สำหรับเก็บอินเตอร์รัปต์เวกเตอร์ของการทำงาน โหมดบูตสแตร์ปพิเศษ (Special modes interrupt vectors) สำหรับตำแหน่ง \$E000-\$FFFF จะถูกจัดสรรไว้สำหรับเป็นพื้นที่ของรอมขนาด 8 กิโลไบต์ แต่ถ้าหาก 68HC11 ทำงานในโหมดชิปเดี่ยวและมัลติเพล็กซ์ขยาย ที่ตำแหน่ง \$FFCO-\$FFFF จะถูกจัดสรรไว้เพื่อเก็บค่าของอินเตอร์รัปต์เวกเตอร์ปกติ (Normal interrupt vectors)

ส่วนบริเวณที่เขียนว่า EXT เป็นพื้นที่ที่จัดสรรไว้สำหรับต่อหน่วยความจำภายนอกเพิ่มขึ้น จะเห็นว่ามีด้วยกันเพียง 2 โหมดเท่านั้นที่สามารถจะต่อกับหน่วยความจำภายนอกได้ ซึ่งก็คือโหมด มัลติเพล็กซ์ขยายและโหมดการทดสอบพิเศษ และทั้ง 2 โหมดนั้นก็ได้อำนาจตำแหน่งสำหรับ หน่วยความจำไว้ 3 ช่วงคือ \$0100-\$0FFF มีขนาด 3,840 ไบต์, \$1040-\$B5FF ขนาด 42,432 ไบต์ (41.4375 กิโลไบต์) และ \$B800-\$DFFF ขนาด 10 กิโลไบต์

รูปที่ 2.14 การจัดสรรหน่วยความจำของ 68HC11 แบ่งตามโหมดการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริเวณที่เขียนว่า EXT เป็นพื้นที่ที่จัดสรรไว้สำหรับต่อหน่วยความจำภายนอกเพิ่มขึ้นจะเห็นว่า มีด้วยกันเพียง 2 โหมดเท่านั้นที่สามารถจะต่อกับหน่วยความจำภายนอกได้ ซึ่งก็คือโหมดมัลติ-เพล็กซ์ขยายและโหมดการทดสอบพิเศษ และทั้ง 2 โหมดนั้นก็ได้อำหนดตำแหน่งสำหรับหน่วยความจำไว้ 3 ช่วงคือ \$0100-\$0FFF มีขนาด 3,840 ไบต์, \$1040-\$B5FF ขนาด 42,432 ไบต์ (41.4375 กิโลไบต์) และ \$B800-\$DFFF ขนาด 10 กิโลไบต์

2.2.9 การอ้างตำแหน่งและชุดคำสั่งของ 68HC11

1) การอ้างตำแหน่งของ 68HC11

68HC11 มีกระบวนการอ้างตำแหน่ง (Addressing) ทั้งสิ้น 6 โหมดด้วยกัน ประกอบด้วย การอ้างตำแหน่งแบบทันทีทันใด (Immediat), แบบโดยตรง (Direct), แบบขยาย (Extended), แบบอินเด็กซ์ (Index), แบบอินเฮียเรนท์ (Inherent) และแบบสัมพัทธ์ (Relative) ในบางคำสั่งเมื่อถูกใช้ในการอ้างตำแหน่งบางแบบ จำเป็นต้องเพิ่มข้อมูลเข้าไปอีก 1 ไบต์ก่อนรหัสคำสั่ง เพื่อปรับให้ 68HC11 สามารถทำงานในลักษณะมัลติเพจอปปโค้ดแมป (Multi-page opcode map) ได้เหมาะสมขึ้น ข้อมูลไบต์นั้นจะเรียกว่า พรีไบต์ (Prebyte)

1.1) การอ้างตำแหน่งแบบทันทีทันใด

ในการอ้างตำแหน่งแบบนี้ เป็นการติดต่อเพื่อจัดการข้อมูล ซึ่งเป็นค่าใดๆ โดยตรงในทันทีทันใด จำนวนไบต์ของคำสั่งในการอ้างตำแหน่งแบบนี้จะมีขนาดตั้งแต่ 2-4 ไบต์ ขึ้นอยู่กับขนาดของรีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ถ้าเป็นแอกคิวมูลเตอร์ A ก็จะมีจำนวนไบต์ของคำสั่ง 2 ไบต์ (ไบต์แรกเป็นรหัสคำสั่ง อีก 1 ไบต์หลังเป็นขนาดของตัวดำเนินการ ซึ่งเท่ากับขนาดของรีจิสเตอร์แอกคิวมูลเตอร์ A) รูปแบบของคำสั่งที่มีการอ้างตำแหน่งแบบนี้ หลังจากคำสั่งแล้วต้องตามด้วยเครื่องหมาย # เสมอเพื่อเป็นการบ่งชี้ให้ซีพียูทราบว่า คำสั่งที่จะกระทำต่อไปนี้อยู่ที่ตำแหน่งแบบทันทีทันใด

1.2) การอ้างตำแหน่งแบบโดยตรง

เป็นการติดต่อเพื่อประมวลผลข้อมูลขนาด 8 บิต ที่อยู่ในหน่วยความจำแรมภายในชิป ซึ่งมีอยู่ 256 ไบต์ โดยมีตำแหน่งตั้งแต่ \$0000-\$00FF ดังนั้นค่าตัวดำเนินการที่ตามหลังรหัสคำสั่ง คำสั่งก็คือ ค่าตำแหน่งของแรมนั่นเอง

ในการอ้างตำแหน่งแบบนี้บางทีเรียกว่า การอ้างตำแหน่งเพจศูนย์ (Zero page addressing)

1.3) การอ้างตำแหน่งแบบขยาย

ในการอ้างตำแหน่งแบบนี้ ข้อมูลในไบต์ที่ 2 และ 3 ตามหลังรหัสคำสั่ง จะเก็บค่าตำแหน่งจริงของหน่วยความจำที่ต้องการนำข้อมูลในหน่วยความจำออกมาประมวลผลหรือจัด

เก็บข้อมูลลงไปใหม่ เมื่อใช้การอ้างตำแหน่งแบบนี้คำสั่งจะมีขนาด 3-4 ไบต์ โดยเป็นรหัสคำสั่ง ไบต์ที่ 1 หรือ 2 (กรณี ถ้ามีขนาด 4 ไบต์) ส่วน 2 ไบต์หลัง จะเป็นค่าตำแหน่งที่อ้างถึงในหน่วยความจำ

1.4) การอ้างตำแหน่งแบบอินเด็กซ์

การอ้างตำแหน่งแบบนี้จะมีการนำรีจิสเตอร์ชี้ข้อมูล (Index register) ทั้ง 2 ตัว คือ IX และ IY มาใช้ในการคำนวณค่าตำแหน่งที่ต้องการเรียกใช้ข้อมูล ดังนั้นค่าตำแหน่งที่ต้องการใช้งานจะเปลี่ยนแปลง หรือขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลัก 2 ประการ คือ

1. ค่าตำแหน่งที่ถูกกำหนดอยู่ในปัจจุบัน
2. ค่าออฟเซต ที่บรรจุอยู่ในคำสั่ง (หรือค่าไอเปอร์เรนด)

ในการอ้างตำแหน่งแบบนี้ สามารถที่จะใช้หน่วยความจำที่ตำแหน่งใดก็ได้ในจำนวน 64 กิโลไบต์เป็นจุดอ้างอิง

ส่วนในด้านขนาดของคำสั่งในการอ้างตำแหน่งแบบนี้ ถ้าใช้รีจิสเตอร์ IX จะมีขนาด 2 ไบต์ โดยไบต์แรกเป็นออฟโค้ด ส่วนไบต์ที่สองเป็นค่าออฟเซต หากใช้รีจิสเตอร์ IY จะมีขนาด 3 ไบต์ ไบต์แรกเป็นพรีไบต์ ตามด้วยรหัสคำสั่งและค่าออฟเซตขนาด 8 บิต

1.5) การอ้างตำแหน่งแบบอินเดียนเรนท

การอ้างตำแหน่งแบบนี้ จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับข้อมูลในหน่วยความจำแต่อย่างใด แต่จะเข้าไปจัดการในรีจิสเตอร์แทน ดังนั้นขนาดของคำสั่งในการอ้างตำแหน่งแบบนี้จะมีเพียง 1-2 ไบต์ โดยเป็นรหัสคำสั่งทั้งสิ้นไม่มีตัวดำเนินการ

1.6) การอ้างตำแหน่งแบบสัมพัทธ์

การอ้างตำแหน่งแบบนี้จะใช้ในชุดคำสั่งกระโดด (Jump and branch instructions) ถ้าหากเงื่อนไขในการกระโดดเป็นจริง ค่าออฟเซตขนาด 8 บิต ที่อยู่ตามหลังรหัสคำสั่ง ก็จะถูกบวกเข้าไปในรีจิสเตอร์โปรแกรมเคาน์เตอร์ (PC) เพื่อกำหนดตำแหน่งต่อไปที่จะข้ามไปทำงานของซีพียูปกติแล้วขนาดของคำสั่งในการอ้างตำแหน่งแบบนี้จะเท่ากับ 2 ไบต์ โดยไบต์แรกเป็นรหัสคำสั่ง ส่วนไบต์ที่ 2 เป็นค่าออฟเซตเพื่อบอกจำนวนที่จะเพิ่มเข้าไปใน PC

1.7) พรีไบต์

เป็นข้อมูลขนาด 8 บิต (1 ไบต์) ที่ใส่เข้าไปก่อนหน้ารหัสคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการบอกให้ซีพียูทราบถึงลักษณะของการจัดเพจของรหัสคำสั่งโดยถ้าหาก 68HC11 ทำงานในเพจ 1 ข้อมูลในพรีไบต์ก็ไม่ต้องมี แต่ถ้าทำงานในเพจ 2 จะต้องเพิ่มค่าพรีไบต์เท่ากับ \$18 เข้าไปก่อนรหัสคำสั่งเสมอ แล้วตามด้วยรหัสคำสั่ง ในกรณีเพจ 3 จะใช้ค่า \$1A และใช้ค่า \$CD สำหรับเพจ 4

ค่าพรีไบต์จะเข้าไปเกี่ยวข้อง เมื่อมีคำสั่งใดๆก็ตามกำหนดให้รีจิสเตอร์ IY ทำงาน

2) ชุดคำสั่งของ 68HC11

ซีพียูภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 มีลักษณะการทำงานคล้ายๆ กับซีพียู MC6801 แต่ได้มีการเพิ่มเติมความสามารถของ 68HC11 นี้ด้วยการเพิ่มรีจิสเตอร์และคำสั่งให้มากขึ้น เช่น เพิ่มรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต อีก 1 ตัวคือ IY เพิ่มคำสั่งเกี่ยวกับการหารเลข 16 บิตอีก 2 แบบ เพิ่มคำสั่งควบคุมและเพิ่มคำสั่งจัดการข้อมูลระดับบิต (Bit manipulation instruction)

ในที่นี้จะแบ่งชุดคำสั่งของ 68HC11 ออกเป็น 7 กลุ่มย่อยๆ ดังนี้

- 1) กลุ่มคำสั่งจัดการเกี่ยวกับข้อมูล (Data handling instruction)
- 2) กลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์ (Arithmetics instruction)
- 3) กลุ่มคำสั่งทางลอจิก (Logic instruction)
- 4) กลุ่มคำสั่งการกระโดด (Jump and branch instruction)
- 5) กลุ่มคำสั่งเปรียบเทียบและตรวจสอบข้อมูล (Data test instruction)
- 6) กลุ่มคำสั่งจัดการกับรีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข (CCR instruction)
- 7) กลุ่มคำสั่งควบคุม (Control instruction)

2.1) กลุ่มคำสั่งจัดการเกี่ยวกับข้อมูล (Data handling instruction)

ในชุดคำสั่งกลุ่มนี้ยังแบ่งแยกย่อยได้อีก 3 กลุ่มคือ กลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูล กลุ่มเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูล เลื่อนและหมุนข้อมูล

2.1.1) กลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูล

กลุ่มคำสั่งชุดนี้แบ่งออกเป็น กลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับบิต ระดับไบต์ และเวิร์ด โดยมีรายละเอียดของคำสั่งในแต่ละกลุ่มดังนี้

1) กลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับบิต

มีด้วยกัน 2 คำสั่ง คือ BSET (Set Bit) และ BCLR (Clear Bit)

BSET เป็นคำสั่งที่ใช้ในการทำให้บิตใดๆ ของข้อมูลที่อ้างเป็น “1” แล้วนำข้อมูลที่ทำการเซตบิตแล้วกลับไปเก็บในตำแหน่งเดิม รูปแบบการทำงานเป็นดังนี้ $M + mm \rightarrow M$ (M คือ ค่าของข้อมูลที่อ้างถึงในหน่วยความจำ) mm คือ บิตใดๆ ที่ต้องการเซต ส่วนเครื่องหมาย + หมายถึง การออร์ (OR)

BCLR มีลักษณะตรงข้ามกับ BSET คือ ทำให้บิตใดๆ ของข้อมูลที่อ้างถึงเป็น “0” มีรูปแบบการทำงานดังนี้ $\overline{M.mm} \rightarrow M$ (. คือการแอนด์ (AND))

2) กลุ่มคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับไบต์

ในกลุ่มนี้มีด้วยกัน 15 คำสั่ง สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

LDAA (Load Accumulator A) เป็นคำสั่งที่ใช้โหลดข้อมูล ที่อ้างถึงมาเก็บไว้ในแอกคิวมูลเตอร์ A

LDAB (Load Accumulator B) เป็นคำสั่งที่ใช้โหลดข้อมูล ที่อ้างถึงมาเก็บไว้ในแอกคิวมูลเตอร์ B

STAA (Store Accumulator A) เป็นคำสั่งที่ใช้ในการอ่านค่าจากแอกคิวมูลเตอร์ A มาเก็บไว้ในหน่วยความจำ จะมีลักษณะการทำงานตรงข้ามกับ LDAA

STAB (Store Accumulator B) เหมือนกับ STAA แต่จะอ่านค่าจากแอกคิวมูลเตอร์ B แทน

TAB (Transfer A to B) เป็นคำสั่งในการถ่ายเทข้อมูลจากแอกคิวมูลเตอร์ A ไป B

TBA (Transfer B to A) เป็นคำสั่งในการถ่ายเทข้อมูลจากแอกคิวมูลเตอร์ B ไป A

TAP (Transfer A to CCR) เป็นคำสั่งในการถ่ายเทข้อมูลจากแอกคิวมูลเตอร์ A ไปยังรีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข (CCR)

TPA (Transfer CCR to A) เป็นคำสั่งในการถ่ายเทข้อมูล จากรีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข (CCR) มายังแอกคิวมูลเตอร์ A

CLRA และ CLRB (Clear Accumulator A & Clear Accumulator B) เป็นคำสั่งที่ใช้ในการเคลียร์ข้อมูลในแอกคิวมูลเตอร์ A และ B

CLR (Clear memory byte) เป็นคำสั่งในการเคลียร์ข้อมูล ในหน่วยความจำ 1 ไบต์ นั่นคือนำข้อมูล "0" เขียนลงในหน่วยความจำนั่นเอง

PSHA และ PSHB (Push A onto Stack & Push B onto Stack) เป็นคำสั่งที่ใช้เก็บค่าข้อมูลในแอกคิวมูลเตอร์ A หรือ B ไปไว้ในสแต็ก เมื่อทำคำสั่งนี้แล้วค่าของรีจิสเตอร์ชี้สแต็ก (SP) จะลดลง

PULA และ PULB (Pull A from Stack & Pull B from Stack) เป็นคำสั่งที่ใช้เรียกข้อมูลของแอกคิวมูลเตอร์ A หรือ B ที่เก็บไว้ในสแต็ก กลับมาเก็บไว้ในแอกคิวมูลเตอร์ A หรือ B อย่างเดิม ค่าของ SP จะเพิ่มขึ้นเมื่อทำคำสั่งนี้แล้ว

3) กลุ่มคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับเวิร์ด

LDD (Load Double Accumulator D) เป็นการโหลดข้อมูล 16 บิต มาเก็บไว้ในแอกคิวมูลเตอร์ D โดยไบต์ต่ำจะเก็บไว้ในแอกคิวมูลเตอร์ A ส่วนไบต์สูงจะเก็บไว้ในแอกคิวมูลเตอร์ B (แอกคิวมูลเตอร์ D เกิดจากการรวมกันของ A และ B)

STD (Store Accumulator D) เป็นคำสั่งในการเก็บข้อมูลจาก D ไปไว้ในหน่วยความจำ โดยมีการแยกเก็บคือ ข้อมูลใน A จะถูกเก็บไว้ในหน่วยความจำแอดเดรสต่ำ ส่วนข้อมูลใน B จะเก็บไว้ในหน่วยความจำแอดเดรสถัดไป

ตารางที่ 2.3 คำสั่งในกลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับบิตและไบต์

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลทของรีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
BSET	$M \leftarrow M \text{ OR } mm$	-	-	-	-	T	T	0	-
BCLR	$M \leftarrow M \text{ AND } (\overline{mm})$	-	-	-	-	T	T	0	-
LDAA (LDAB)	$A \leftarrow M$	-	-	-	-	T	T	0	-
STAA (STAB)	$M \leftarrow M$	-	-	-	-	T	T	0	-
TAB	$B \leftarrow A$	-	-	-	-	T	T	0	-
TBA	$A \leftarrow B$	-	-	-	-	T	T	0	-
TAP	$CC \leftarrow A$	T	T	T	T	T	T	T	T
TPA	$A \leftarrow CC$	-	-	-	-	-	-	-	-
CLAA (CLAB)	$A \leftarrow 0$	-	-	-	-	0	1	0	0
CLR	$M \leftarrow 0$	-	-	-	-	0	1	0	0
PSHA (PSHB)	Stack $\leftarrow M$	-	-	-	-	-	-	-	-
PULA (PULB)	$M \leftarrow \text{Stack}$	-	-	-	-	-	-	-	-

XGDX และ XGDY (Exchange D with X & Exchange D with Y) เป็นคำสั่งในการเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรีจิสเตอร์ข้อมูล IX และ IY กับแอดคิวมูลเตอร์ D โดย XGDX เป็นการเปลี่ยนระหว่าง IX กับ D และ XGDY เป็นการแลกเปลี่ยนระหว่าง IY กับ D

LDX และ LDY (Load Index Register X & Load Index Register Y) เป็นคำสั่งใช้ในการโหลดข้อมูลขนาด 16 บิต จากหน่วยความจำ 2 แอดเดรส (แอดเดรสละ 8 บิต) มาเก็บไว้ใน IX และ IY

STX และ STY (Store Index Register X & Store Index Register Y) เป็นคำสั่งในการเก็บข้อมูลจาก IX และ IY ลงในหน่วยความจำ โดยไบต์ต่ำเก็บในแอดเดรสต่ำ ส่วนไบต์สูงเก็บในแอดเดรสถัดไป

LDS (Load Stack Pointer) เป็นคำสั่งใช้ในการกำหนดค่าแอดเดรสของสแต็กให้แก่รีจิสเตอร์ตัวชี้สแต็ก (SP)

PSHX และ PSHY (Push X onto Stack & Push Y onto Stack) เป็นการเก็บค่า IX และ IY ลงในสแต็ก โดยเก็บข้อมูลไบต์ต่ำของ IX และ IY เข้าไปก่อนหลังจากทำงานแล้วค่าของ SP จะลดลง 2 ค่า ($SP = SP - 2$)

PULX และ PULY (Pull X from Stack & Pull Y from Stack) เป็นการดึงค่า IX และ IY กลับคืนมาจากสแต็ก โดยเก็บข้อมูลไบต์สูงของ IX และ IY จะออกมาก่อนหลังจากทำงานแล้วค่าของ SP จะเพิ่มขึ้น 2 ค่า ($SP = SP + 2$)

ตารางที่ 2.4 คำสั่งกลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับเวิร์ด

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลกของรีจิสเตอร์เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
LDD	$A \leftarrow M, B \leftarrow M+1$	-	-	-	-	T	T	0	-
STD	$M \leftarrow A, M+1 \leftarrow B$	-	-	-	-	T	T	0	-
XGDX	$D \leftrightarrow X$	-	-	-	-	-	-	-	-
XGDY	$D \leftrightarrow Y$	-	-	-	-	-	-	-	-
LDX	$X \leftarrow M:M+1$	-	-	-	-	T	T	0	-
STX	$M:M+1 \leftarrow X$	-	-	-	-	T	T	0	-
LDY	$Y \leftarrow M:M+1$	-	-	-	-	T	T	0	-
STY	$M:M+1 \leftarrow Y$	-	-	-	-	T	T	0	-
LDS	$S \leftarrow M:M+1$	-	-	-	-	T	T	0	-
STS	$M:M+1 \leftarrow S$	-	-	-	-	T	T	0	-
PSHX	Stack $\leftarrow X$	-	-	-	-	-	-	-	-
PULX	$X \leftarrow$ Stack	-	-	-	-	-	-	-	-
PSHY	Stack $\leftarrow Y$	-	-	-	-	-	-	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 (ต่อ) คำสั่งกลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับเวิร์ด

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลทของรีจิสเตอร์ เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
PULY	$Y \leftarrow \text{Stack}$	-	-	-	-	-	-	-	-
TSX	$X \leftarrow S+1$	-	-	-	-	-	-	-	-
TXS	$S \leftarrow X-1$	-	-	-	-	-	-	-	-
TSY	$Y \leftarrow S+1$	-	-	-	-	-	-	-	-
TYS	$X \leftarrow Y-1$	-	-	-	-	-	-	-	-

TSX และ TSY (Transfer Stack pointer to X & Transfer Stack pointer to Y) เป็นการนำค่าของตัวชี้สแต็กที่เพิ่มขึ้น 1 ค่า (SP+1) มาเก็บไว้ใน IX หรือ IY

TXS และ TYS (Transfer X to Stack pointer & Transfer Y to Stack pointer) เป็นการนำค่าของ IX หรือ IY ที่ลดลง 1 ค่าแอดเดรส (IX-1 หรือ IY-1) ไปเก็บไว้ใน SP

2.1.2) กลุ่มคำสั่งเปลี่ยนแปลงและแก้ไขข้อมูล

แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ กลุ่มคำสั่งเพิ่มค่า ลดค่า และแปลงค่า มีรายละเอียดดังนี้

1) กลุ่มคำสั่งเพิ่มค่า (Increment)

มีทั้งสิ้น 6 คำสั่ง ดังนี้

INCA และ INCB (Increment Accumulator A & Increment Accumulator B)

เป็นคำสั่งที่ใช้เพิ่มค่าแอดคิวมูลเตอร์ A หรือ B ครั้งละ 1 ค่า

INC (Increment Memory byte) เป็นคำสั่งที่ใช้เพิ่มค่าของข้อมูลที่อ้างถึง 1 ค่า

INCX และ INCY (Increment index Register X & Increment Indexregister Y) เป็นคำสั่งใช้เพิ่มค่า IX หรือ IY ครั้งละ 1 ค่า

INS (Increment stack pointer) เป็นคำสั่งใช้เพิ่มค่ารีจิสเตอร์ตัวชี้สแต็ก SP ขึ้นครั้งละ 1 ค่า

2) กลุ่มคำสั่งลดค่า (Decrement)

DECA และ DECB (Decrement Accumulator A & Decrement Accumulator

B) เป็นคำสั่งที่ใช้ลดค่าแอดคิวมูลเตอร์ A หรือ B

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DEC (Decrement Memory byte) เป็นคำสั่งที่ใช้ลดค่าของข้อมูลที่อ้างถึง
 DECX และ DECY (Decrement index Register X & Decrement Indexregister
 Y) เป็นคำสั่งใช้ลดค่า IX หรือ IY ครั้งละ 1 ค่า

DES (Decrement stack pointer) เป็นคำสั่งใช้ลดค่ารีจิสเตอร์ตัวชี้แสต็ก SP
 ขึ้นครั้งละ 1 ค่า

3) กลุ่มคำสั่งแปลงค่า (Complement)

มีด้วยกัน 3 คำสั่งคือ

COM A COMB (1's Complement A & 1's Complement B) เป็นคำสั่งที่ใช้
 ในการแปลงค่าข้อมูลในแอกคิวมูลเตอร์ A หรือ B เป็น 1's คอมพลีเมนต์ โดยนำค่า \$FF ลบ
 ด้วยค่าในแอกคิวมูลเตอร์ แล้วนำมาเก็บในแอกคิวมูลเตอร์

ตารางที่ 2.5 คำสั่งกลุ่มเปลี่ยนแปลงและแก้ไขข้อมูล

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟล็กของรีจิสเตอร์							
		เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
INCA (INCB)	$A \leftarrow A+1$	-	-	-	-	T	T	T	-
INC	$M \leftarrow M+1$	-	-	-	-	T	T	T	-
INX	$X \leftarrow X+1$	-	-	-	-	-	T	-	-
INY	$Y \leftarrow Y+1$	-	-	-	-	-	T	-	-
INS	$S \leftarrow S+1$	-	-	-	-	-	-	-	-
DECA (DECB)	$A \leftarrow A-1$	-	-	-	-	T	T	T	-
DEC	$M \leftarrow M-1$	-	-	-	-	T	T	T	-
DEX	$X \leftarrow X-1$	-	-	-	-	-	T	-	-
DEY	$Y \leftarrow Y-1$	-	-	-	-	-	T	-	-
DES	$S \leftarrow S-1$	-	-	-	-	-	-	-	-
COMA (COMB)	$A \leftarrow FFH-A$	-	-	-	-	T	T	0	1
COM	$M \leftarrow FFH-M$	-	-	-	-	T	T	0	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COM (1's Complement memory byte) เช่นเดียวกับ COM A และ COM B หากแต่จะเปลี่ยนจากข้อมูลที่อยู่ในหน่วยความจำ แล้วเก็บกลับเข้าไปในตำแหน่งเดิม รายละเอียดของกระบวนการต่างๆ ของการแปลงข้อมูลทำเช่นเดียวกับคำสั่ง COM A และ COM B

2.1.3) กลุ่มคำสั่งเลื่อนและหมุนข้อมูล

1) กลุ่มคำสั่งหมุนข้อมูล

มีด้วยกัน 6 คำสั่ง มีรายละเอียดดังนี้

ROLA (Rotate Left A)

ROLB (Rotate Left B)

ROL (Rotate Left)

ทั้ง 3 คำสั่ง เป็นคำสั่งให้หมุนข้อมูลไปทางซ้าย แต่จะต่างกันที่ว่า คำสั่ง ROLA เป็นการหมุนข้อมูลในแอกคิวมูลเตอร์ A และคำสั่ง ROLB เป็นการหมุนข้อมูลใน B หรือ ROL เป็นคำสั่งที่ใช้ในการหมุนข้อมูลในหน่วยความจำ

RORA (Rotate Right A)

RORB (Rotate Right B)

ROR (Rotate Right)

เป็นคำสั่งให้หมุนข้อมูลไปทางขวา แต่จะต่างกันที่ว่า คำสั่ง RORA เป็นการหมุนข้อมูลในแอกคิวมูลเตอร์ A และคำสั่ง RORB เป็นการหมุนข้อมูลใน หรือ ROR เป็นคำสั่งที่ใช้ในการหมุนข้อมูลในหน่วยความจำ

2) กลุ่มคำสั่งเลื่อนข้อมูลคณิตศาสตร์

เหตุผลที่เรียกกลุ่มคำสั่งต่อไปนี้ว่า กลุ่มคำสั่งเลื่อนข้อมูลคณิตศาสตร์ คือ ในทุกๆ ครั้งของการเลื่อนข้อมูลจะเกิดการคูณหรือหาร 2 เสมอ กลุ่มคำสั่งเลื่อนข้อมูลคณิตศาสตร์มีด้วยกัน 7 คำสั่ง ดังนี้

ASLA (Arithmetic Shift Left A) เป็นคำสั่งเลื่อนข้อมูลใน A ไปทางซ้ายโดย บิต LSB ข้อมูล "0" เลื่อนเข้ามาแทนที่ บิต MSB จะเลื่อนไปที่บิตทด

นั่นคือ จากข้อมูล \$40 เมื่อกระทำคำสั่ง ASLA ค่าจะกลายเป็น \$80 ซึ่งก็คือเกิดการคูณ 2 ให้แก่ข้อมูลเดิม

ASLB (Arithmetic Shift Left B) มีหลักการการทำงานเช่นเดียวกับ ASLA แต่เป็นการเลื่อนข้อมูลในแอกคิวมูลเตอร์ B

ASL (Arithmetic Shift Left) เป็นคำสั่งเลื่อนข้อมูลในหน่วยความจำไปทางซ้าย มีรูปแบบการทำงานเช่นเดียวกับ ASLA และ ASLB

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ASLD (Arithmetic Shift Left D) เป็นคำสั่งเลื่อนข้อมูล ของแอกคิวมูลเตอร์ D ขนาด 16 บิต มีรูปแบบการทำงานเช่นเดียวกับ ASLA และ ASLB หากแต่จำนวนข้อมูลเพิ่มจาก 8 บิต เป็น 16 บิต

ASRA (Arithmetic Shift Right A) เป็นคำสั่งเลื่อนข้อมูลใน A ไปทางขวานั้นคือ จากข้อมูล \$40 เมื่อกระทำคำสั่ง ASRA ค่าจะกลายเป็น \$20 ซึ่งก็คือเกิดการหาร 2 ให้แก่ข้อมูลเดิม

ASRB (Arithmetic Shift Right B) มีหลักการการทำงานเช่นเดียวกับ ASRA แต่เป็นการเลื่อนข้อมูลในแอกคิวมูลเตอร์ B

ASR (Arithmetic Shift Right) เป็นคำสั่งเลื่อนข้อมูลในหน่วยความจำ มีรูปแบบการทำงานเช่นเดียวกับ ASRA และ ASRB

3) กลุ่มคำสั่งเลื่อนข้อมูลลอจิก

ในกลุ่มนี้คำสั่งในการเลื่อนข้อมูลปกติ ซึ่งก็มีทั้งเลื่อนข้อมูลไปทางซ้าย หรือขวา โดยจะให้ค่าศูนย์เลื่อนเข้ามาแทนที่บิต LSB ในกรณีเลื่อนข้อมูลไปทางซ้าย และเลื่อนค่าศูนย์เข้าที่บิต MSB ในกรณีเลื่อนข้อมูลไปทางขวา กลุ่มคำสั่งนี้มีด้วยกัน 8 คำสั่ง มีรายละเอียดดังนี้

LSLA (Logic Shift Left A)

ตารางที่ 2.6 คำสั่งกลุ่มเลื่อนและหมุนข้อมูล

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟล็กของรีจิสเตอร์เงื่อนไข							
		S	XH	I	N	Z	V	C	
ROLA (ROLB)	ROTATE LEFT A	-	-	-	-	T	T	T	T
ROL	ROTATE LEFT M	-	-	-	-	T	T	T	T
RORA (RORB)	ROTATE RIGHT A	-	-	-	-	T	T	T	T
ROR	ROTATE RIGHT M	-	-	-	-	T	T	T	T
ASLA (ASLB)	ARITHAMATIC SHIFT LEFT A	-	-	-	-	T	T	T	T
ASL	ARITHAMATIC SHIFT LEFT M	-	-	-	-	T	T	T	T
ASLD	ARITHAMATIC SHIFT LEFT D	-	-	-	-	T	T	T	T
ASRA (ASLB)	ARITHAMATIC SHIFT RIGHT A	-	-	-	-	T	T	T	T
ASR	ARITHAMATIC SHIFT RIGHT M	-	-	-	-	T	T	T	T

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.6 (ต่อ) คำสั่งกลุ่มเลื่อนและหมุนข้อมูล

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลคของรีจิสเตอร์ เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
LSLA (LSLB)	LOGIC SHIFT LEFT A	-	-	-	-	T	T	T	T
LSL	LOGIC SHIFT LEFT M	-	-	-	-	T	T	T	T
LSLD	LOGIC SHIFT LEFT D	-	-	-	-	T	T	T	T
LSRA (LSRB)	LOGIC SHIFT RIGHT A	-	-	-	-	T	T	T	T
LSR	LOGIC SHIFT RIGHT M	-	-	-	-	0	T	T	T
LSRD	LOGIC SHIFT RIGHT D	-	-	-	-	0	T	T	T

LSLB (Logic Shift Left B)

LSL (Logic Shift Left)

ทั้ง 3 คำสั่ง เป็นคำสั่งเลื่อนข้อมูลไปทางซ้าย แต่จะต่างกันว่าข้อมูลที่นำมากระทำ

LSLD (Logic Shift Left D) เป็นคำสั่งเลื่อนข้อมูลในแอกคิวมูเลเตอร์ D ไป
ทางซ้าย

ทุกคำสั่งการเลื่อนข้อมูลไปทางซ้าย จะมีผลต่อแฟลค N, Z, V และ C ทั้งสิ้น

LSRA (Logic Shift Right A)

LSRB (Logic Shift Right B)

LSR (Logic Shift Right)

เป็นคำสั่งให้หมุนข้อมูลไปทางขวา แต่จะต่างกันว่าข้อมูลที่นำมากระทำ

LSRD (Logic Shift Right D) เป็นคำสั่งเลื่อนข้อมูลในแอกคิวมูเลเตอร์ D ไป
ทางขวา

ทุกคำสั่งการเลื่อนข้อมูลไปทางขวา จะมีผลต่อแฟลค Z, V และ C ในขณะที่
แฟลค N จะมีค่าเป็น "0"

2.2) กลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์ (Arithmetics instruction)

ในกลุ่มคำสั่งแบ่งได้อีก 3 กลุ่มคือ กลุ่มคำสั่งการบวก ลบ คูณและหาร

2.2.1) กลุ่มคำสั่งการบวก

มีด้วยกัน 9 คำสั่ง มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ADDA และ ADDB (Add memory to A & Add memory to B) เป็นคำสั่งใช้ในการบวกค่าของแอกคิวมูเลเตอร์ A หรือ B เข้ากับค่าข้อมูลในหน่วยความจำ แล้วนำผลลัพธ์มาเก็บไว้ในแอกคิวมูเลเตอร์ A หรือ B การบวกข้อมูลทั้ง 2 คำสั่งนี้ เป็นการบวกข้อมูลขนาด 8 บิต

ABA (Add Accumulators) คำสั่งนี้เป็นการบวกค่าของแอกคิวมูเลเตอร์ ทั้ง 2 ตัวคือ A กับ B เข้าด้วยกัน ผลลัพธ์จะเก็บไว้ในที่แอกคิวมูเลเตอร์ A

ADCA และ ADCB (Add With Carry to A & Add With Carry to B) เป็นคำสั่งใช้ในการบวกค่าของแอกคิวมูเลเตอร์ A หรือ B เข้ากับค่าข้อมูลขนาด 8 บิต โดยมีการคิดตัวทดด้วย แล้วนำผลลัพธ์มาเก็บไว้ในแอกคิวมูเลเตอร์ A หรือ B

ADDD (Add 16 bit to D) เป็นคำสั่ง ที่ใช้ในการบวกข้อมูล ขนาด 16 บิต ระหว่างแอกคิวมูเลเตอร์ D กับข้อมูลในหน่วยความจำ ผลลัพธ์เก็บไว้ในที่ D

ABX และ ABY (Add B to X & Add B to Y) เป็นคำสั่ง ที่ใช้รวมค่าของแอกคิวมูเลเตอร์ B กับรีจิสเตอร์ IX และ IY โดย 8 บิตแรกของ IX และ IY จะถูกบวกด้วย 00 ส่วน 8 บิตหลังจะถูกรวมเข้ากับค่าของ B ผลลัพธ์จะเก็บไว้ในที่ IX หรือ IY

DAA (Decimal Adjust A) เป็นคำสั่งใช้ในการปรับค่าในแอกคิวมูเลเตอร์ A ซึ่งเป็นไบนารี 8 บิตปกติเป็นเลขฐานสิบหรือรหัส BCD (Binary Code Decimal)

2.2.2) กลุ่มคำสั่งการลบ

มีทั้งสิ้น 9 คำสั่งดังนี้

SUB A และ SUB B (Subtractor memory to A & Subtractor memory to B) เป็นคำสั่งใช้ในการลบค่าของแอกคิวมูเลเตอร์ A หรือ B เข้ากับค่าข้อมูลในหน่วยความจำ แล้วนำผลลัพธ์มาเก็บไว้ในแอกคิวมูเลเตอร์ A หรือ B การลบข้อมูลทั้ง 2 คำสั่งนี้ เป็นการลบข้อมูลขนาด 8 บิต

SBA (Subtractor B from A) คำสั่งนี้เป็นการลบค่าของแอกคิวมูเลเตอร์ทั้ง 2 ตัวคือ A กับ B เข้าด้วยกัน ผลลัพธ์จะเก็บไว้ในที่แอกคิวมูเลเตอร์ A

SBCA และ SBCB (Subtractor With Carry to A & Subtractor With Carry to B) เป็นคำสั่งใช้ในการลบค่าของแอกคิวมูเลเตอร์ A หรือ B เข้ากับค่าข้อมูลขนาด 8 บิต โดยมีการคิดตัวทดด้วย แล้วนำผลลัพธ์มาเก็บไว้ในแอกคิวมูเลเตอร์ A หรือ B

SUBD (Subtractor 16 bit to D) เป็นคำสั่ง ที่ใช้ในการลบข้อมูล ขนาด 16 บิตระหว่างแอกคิวมูเลเตอร์ D กับข้อมูลในหน่วยความจำ ผลลัพธ์เก็บไว้ในที่ D

NEGA และ NEGB (2's Complement A & 2's Complement B) เป็นคำสั่งที่ใช้การจัดการข้อมูลในแอกคิวมูเลเตอร์ A และ B ให้เป็นค่า 2's คอมพลีเมนต์โดยจะถูกลบด้วย 00 ตั้งลบด้วยค่าใน A หรือ B ผลลัพธ์จะเก็บไว้ที่ A หรือ B

ตารางที่ 2.7 คำสั่งทางคณิตศาสตร์

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลทของรีจิสเตอร์ เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
ADDA (ADDB)	$A \leftarrow A+M$	-	-	T	-	T	T	T	T
ABA	$A \leftarrow A+B$	-	-	T	-	T	T	T	T
ADCA (ADCB)	$A \leftarrow A+M+C$	-	-	T	-	T	T	T	T
DAA	ปรับเลขใน A เป็นเลขฐานสิบ	-	-	-	-	T	T	T	T
ADDD	$D \leftarrow D+(M:M+1)$	-	-	-	-	T	T	T	T
ABX	$X \leftarrow X+00:B$	-	-	-	-	-	-	-	-
ABY	$Y \leftarrow Y+00:B$	-	-	-	-	-	-	-	-
SUBA (SUBB)	$A \leftarrow A-M$	-	-	-	-	T	T	T	T
SBA	$A \leftarrow A-B$	-	-	-	-	T	T	T	T
SBCA (SBCB)	$A \leftarrow A-M-C$	-	-	-	-	T	T	T	T
NEGA (NEGB)	$A \leftarrow 0-A$	-	-	-	-	T	T	T	T
NEG	$M \leftarrow 0-M$	-	-	-	-	T	T	T	T
SUBD	$D \leftarrow D-(M:M+1)$	-	-	-	-	T	T	T	T
MUL	$D \leftarrow A*B$	-	-	-	-	-	-	-	T
IDIV	$X \leftarrow D/X:D \leftarrow r$	-	-	-	-	-	T	0	T
FDIV	$X \leftarrow D/X:D \leftarrow r$	-	-	-	-	-	T	T	T

NEG (2's Complement memory byte) เป็นคำสั่งที่ใช้การจัดการข้อมูลในหน่วยความจำ ให้เป็นค่า 2's คอมพลีเมนต์ โดยจะถูกลบด้วย 00 ผลลัพธ์จะเก็บไว้ที่หน่วยความจำ

2.2.3) กลุ่มคำสั่งการคูณและหาร

มีด้วยกัน 3 คำสั่งดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MUL (Multiply 8 by 8) เป็นคำสั่งคูณข้อมูลขนาด 8 บิต ระหว่างข้อมูลในแอมคิวมูเลเตอร์ A กับ B ผลคูณจะถูกเก็บไว้ในแอมคิวมูเลเตอร์ D

IDIV (Integer Divide 16 by 16) เป็นคำสั่งหารเลขจำนวนเต็มขนาด 16 บิต โดยตัวตั้งจะถูกเก็บไว้ใน D ส่วนตัวหารเก็บไว้ใน IX ผลหารจะถูกเก็บไว้ใน IX เศษของการหารเก็บใน D

FDIV (Fraction Divide 16 by 16) เป็นคำสั่งหารเลขเศษส่วนขนาด 16 บิต โดยตัวตั้งจะถูกเก็บไว้ใน D ส่วนตัวหารเก็บไว้ใน IX ผลหารจะถูกเก็บไว้ใน IX

2.3) กลุ่มคำสั่งทางลอจิก (Logic instruction)

มีด้วยกันสามกระบวน คือ แอนด์ ออร์ และ เอกซ์คลูซีฟออร์ รวมแล้วมีคำสั่งทั้งสิ้น 6 คำสั่งดังนี้

ANDA และ ANDB (AND A with memory & AND B with memory) เป็นคำสั่งใช้ในการแอนด์ข้อมูล 8 บิต ระหว่าง A หรือ B กับค่าข้อมูลใดๆ ผลของการแอนด์เก็บไว้ใน A หรือ B

ORAA และ ORAB (OR Accumulator A & OR Accumulator B) เป็นคำสั่งใช้ในการออร์ข้อมูล 8 บิต ระหว่าง A หรือ B กับค่าข้อมูลใดๆ ผลของการแอนด์เก็บไว้ใน A หรือ B

EORA และ EORB (Exclusive OR Accumulator A & Exclusive OR Accumulator B) เป็นคำสั่งใช้ในการออร์ข้อมูล 8 บิต ระหว่าง A หรือ B กับค่าข้อมูลใดๆ ผลของการแอนด์เก็บไว้ใน A หรือ B

ตารางที่ 2.8 คำสั่งทางลอจิก

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลทของรีจิสเตอร์							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
ANDA (ANDB)	$A \leftarrow A \text{ AND } M$	-	-	-	-	T	T	0	-
ORAA (ORAB)	$A \leftarrow A \text{ OR } M$	-	-	-	-	T	T	0	-
EORA (EORAB)	$A \leftarrow A \text{ EOR } M$	-	-	-	-	T	T	0	-

2.4) กลุ่มคำสั่งเปรียบเทียบและตรวจสอบข้อมูล (Data test instruction)

แบ่งลักษณะและทดสอบได้สองลักษณะตามขนาดของข้อมูล 8 บิต และ 16 บิต ดังนี้

2.4.1) กลุ่มคำสั่งเปรียบเทียบและตรวจสอบข้อมูลขนาด 8 บิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีด้วยกัน 8 คำสั่ง และแต่ละคำสั่งเมื่อกระทำไปแล้ว จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของแฟล็ก N, Z, V และ C

CMPA และ CMPB (Compare A to memory & Compare B to memory) เป็นคำสั่งในการเปรียบเทียบระหว่าง แอคคิวเมเตอร์ A กับ B กับข้อมูลในหน่วยความจำ

CBA (Compare A to B) เป็นคำสั่งในการเปรียบเทียบระหว่าง แอคคิวเมเตอร์ A กับ B

TSTA และ TSTB (Test for zero or minus of A & Test for zero or minus of B) เป็นคำสั่งในการตรวจสอบว่าแอคคิวเมเตอร์ A และ B เป็นศูนย์หรือติดลบ

TST (Test for zero or minus of memory) เป็นคำสั่งในการตรวจสอบข้อมูลในหน่วยความจำว่าเป็นศูนย์หรือติดลบ

BITA และ BITB (Bit test A with memory & Bit test B with memory) เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลในระดับบิตของแอคคิวเมเตอร์ A หรือ B กับหน่วยความจำหรือข้อมูลใดๆ นั่นเอง

ตารางที่ 2.9 คำสั่งเปรียบเทียบและตรวจสอบข้อมูล

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟล็กของรีจิสเตอร์เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
CMPA (CMPB)	A - M	-	-	-	-	T	T	T	T
CBA	A - B	-	-	-	-	T	T	T	T
TSTA (TSTB)	A - 0	-	-	-	-	T	T	0	0
TST	M - 0	-	-	-	-	T	T	0	0
BITA (BITB)	A AND M	-	-	-	-	T	T	0	-
CPD	D - (M:M+1)	-	-	-	-	T	T	T	T
CPX	X - (M:M+1)	-	-	-	-	T	T	T	T
CPY	Y - (M:M+1)	-	-	-	-	T	T	T	T

2.4.2) กลุ่มคำสั่งการเปรียบเทียบและตรวจสอบข้อมูลขนาด 16 บิต

คำสั่งในกลุ่มนี้มีด้วยกัน 3 คำสั่ง และแต่ละคำสั่งเมื่อกระทำไปแล้ว จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของแฟล็ก N,Z,V และ C เพื่อใช้ประโยชน์ในเงื่อนไขของการกระโดดต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CPD (Compare D to memory 16 bit) เป็นคำสั่งในการเปรียบเทียบข้อมูลในแอสซีมบลี D กับข้อมูลขนาด 16 บิต ในหน่วยความจำ

CPX (Compare IX to memory 16 bit) เป็นคำสั่งในการเปรียบเทียบข้อมูลในแอสซีมบลี IX กับข้อมูลขนาด 16 บิต ในหน่วยความจำ

CPY (Compare IY to memory 16 bit) เป็นคำสั่งในการเปรียบเทียบข้อมูลในแอสซีมบลี IY กับข้อมูลขนาด 16 บิต ในหน่วยความจำ

2.5) กลุ่มคำสั่งการกระโดด (Jump and branch instruction)

2.5.1) กลุ่มคำสั่งการกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข

ในกลุ่มมีด้วยกัน 7 คำสั่ง ดังนี้

JMP (Jump) เป็นคำสั่งที่ให้ซีพียูข้ามไปจัดการข้อมูล หรือคำสั่งในหน่วยความจำตำแหน่งใดๆ ที่ถูกกำหนดไว้ในโอเพอร์เรนด์ ค่า PC จะเท่ากับแอดเดรสปลายทางที่ระบุให้กระโดดไป

JSR (Jump to Subroutine) เป็นคำสั่งที่ให้ซีพียูกระโดดไปทำงานยังโปรแกรมย่อย เมื่อทำคำสั่งค่าของ PC เดิมจะถูกเก็บไว้ในสแต็ก จากนั้นค่า PC จะถูกเปลี่ยนเป็นค่าแอดเดรสที่ต้องการกระโดดไป จากนั้น ซีพียูก็จะทำงานตามที่โปรแกรมย่อยกำหนด จะกลับมายังโปรแกรมหลักได้ก็ต่อเมื่อพบคำสั่ง RTS

BRA (Branch Always) เป็นคำสั่งให้ซีพียูข้ามไปทำงานที่แอดเดรสปลายทางที่ถูกระบุด้วยค่าสัมพัทธ์

BRN (Branch Never) เมื่อทำคำสั่งนี้ค่า PC จะเพิ่ม 2 ค่า นั่นคือ เป็นการสั่งให้ซีพียูกระโดดข้ามไปทำงานที่แอดเดรสปลายทางที่อีก 2 แอดเดรสข้างหน้า

BSR (Branch to Subroutine) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดไปทำงานที่โปรแกรมย่อย โดยค่าของ PC เดิมจะถูกเก็บไว้ในสแต็ก และค่า PC จะเปลี่ยนไปเป็นแอดเดรสกำหนดปลายทาง ซึ่งได้มาจากการคำนวณค่าสัมพัทธ์ และจะกลับมายัง โปรแกรมหลักเมื่อพบคำสั่ง RTS

RTS (Return from Subroutine) เมื่อพบคำสั่งนี้ซีพียูจะกระโดดกลับไปทำงานที่โปรแกรมหลัก โดยเรียกค่า PC เดิมที่ถูกเก็บไว้ในสแต็กออกมา

RTI (Return from Interrupt) เมื่อมีการอินเทอร์รัปต์ ซีพียูจะทำการเก็บค่าของรีจิสเตอร์หัสเงื่อนไข (CCR) แอสซีมบลี A และ B ค่า IX, IY และค่า PC ไว้ในสแต็กทั้งหมด และเมื่อกระทำโปรแกรมตอบสนองการอินเทอร์รัปต์เรียบร้อยแล้ว พบคำสั่งนี้ซีพียูจะทำการดึงค่าของ CR, A, B, IX, IY และ PC คืนกลับมาจากสแต็กเพื่อทำงานปกติต่อไป

ตารางที่ 2.10 คำสั่งกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลทของรีจิสเตอร์เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
JMP	$PC \leftarrow M:M+1$	-	-	-	-	-	-	-	-
JSR	$Stack \leftarrow PC; PC \leftarrow M:M+1$	-	-	-	-	-	-	-	-
BRA	$PC \leftarrow PC + M$	-	-	-	-	-	-	-	-
BRN	$PC \leftarrow PC + 2$	-	-	-	-	-	-	-	-
BSR	$Stack \leftarrow PC; PC \leftarrow PC + M$	-	-	-	-	-	-	-	-
RTS	$PC \leftarrow Stack$	-	-	-	-	-	-	-	-
RTI	$CC, B, A, X, Y, PC \leftarrow Stack$	T	L	T	T	T	T	T	T

ความแตกต่างของการ Jump และ Branch

ในการพิจารณาว่าจะใช้คำสั่ง Jump หรือ Branch นั้น จะขึ้นอยู่กับผู้เขียนโปรแกรมโดยใช้คำสั่ง Jump อันได้แก่ JMP, JSR จะสามารถกระโดดไปที่ใดในหน่วยความจำก็ได้โดยกำหนดค่าแอดเดรสลงไปยังจุดนั้น ทำให้ต้องเปลืองหน่วยความจำ แต่ถ้าเป็นคำสั่ง BRA หรือ BSR จะสามารถกระโดดไปในขอบเขต +127 และ -128 ตำแหน่งจากจุดที่กระทำคำสั่ง ทำให้ใช้หน่วยความจำในการเขียนโปรแกรมน้อยกว่าและซีพียูทำงานเร็วกว่า แต่ก็มีข้อด้อยตรงที่ขอบเขตการกระโดด

2.5.2) กลุ่มคำสั่งกระโดดแบบมีเงื่อนไข

สามารถแบ่งแยกย่อยได้อีก 4 กลุ่มย่อยดังนี้

1) กลุ่มคำสั่งกระโดดแบบทดสอบบิตในไบต์

มีด้วยกัน 2 คำสั่งคือ BRSET และ BRCLR

BRSET (Branch if Bit Set) เป็นคำสั่งที่ให้ซีพียูกระโดดไปทำงาน ยังแอดเดรสปลายทาง หลังจากที่มีการตรวจสอบข้อมูลบิตใดๆ ในหน่วยความจำแล้วพบว่าบิตที่ตรวจสอบนั้นเป็น “1” แต่ถ้าบิตที่ตรวจสอบนั้นเป็น “0” ก็จะไม่มีการกระโดด

BRCLR (Branch if Bit Clear) เป็นคำสั่งที่มีลักษณะการทำงานตรงข้ามกับ BRSET คือให้ซีพียูกระโดดไปแอดเดรสปลายทาง หลังจากที่มีการตรวจสอบข้อมูลบิตใดๆ ในหน่วยความจำแล้วพบว่าบิตที่ตรวจสอบนั้นเป็น “0” แต่ถ้าบิตที่ตรวจสอบนั้นเป็น “1” ก็จะไม่มีการกระโดด

ตารางที่ 2.11 กลุ่มคำสั่งกระโดดแบบทดสอบบิตในไบต์

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลคของรีจิสเตอร์เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
BRSET	Branch if (NOT M) AND mm = 00H	-	-	-	-	-	-	-	-
BRCLR	Branch if M AND mm = 00H	-	-	-	-	-	-	-	-

2) กลุ่มคำสั่งกระโดดแบบทดสอบแฟลค มีด้วยกัน 8 คำสั่ง

BCC (Branch if Carry Clear) ซีพียูจะกระโดดเมื่อตรวจสอบบิตตัวทศแล้วพบว่า เป็น “0”

BCS (Branch if Carry Set) ซีพียูจะกระโดดเมื่อตรวจสอบบิตตัวทศแล้วพบว่า เป็น “1”

BNE (Branch if Not Zero) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อตรวจสอบบิตศูนย์ (Zero) แล้วพบว่า เป็น “0”

BEQ (Branch if Zero) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อตรวจสอบบิตศูนย์ (Zero) แล้วพบว่า เป็น “1” นั่นคือ เกิดค่าศูนย์ในกระบวนการประมวลผลข้อมูล

BPL (Branch if Plus) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อตรวจบิตลบแล้วพบว่า เป็น “0” นั่นคือ ค่าข้อมูลเป็นบวก

BMI (Branch if Minus) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อตรวจบิตลบแล้วพบว่า เป็น “1” นั่นคือ ค่าข้อมูลเป็นลบ

BVC (Branch if Overflow Clear) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อตรวจสอบบิตเกิน (Overflow) แล้วพบว่า เป็น “0” นั่นคือ ไม่เกิดค่าเกินย่านที่กำหนดในกระบวนการประมวลผลข้อมูล (ค่าเกินคือ ค่าที่มากกว่า +127 ถึง -128)

BVS (Branch if Overflow Set) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อตรวจสอบบิตเกิน (Overflow) แล้วพบว่า เป็น “1” นั่นคือ ไม่เกิดค่าเกินย่าน +127 ถึง -128 ในการประมวลผลข้อมูล

ตารางที่ 2.12 กลุ่มคำสั่งกระโดดแบบทดสอบแฟลค

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลคของรีจิสเตอร์ เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
BCS	Branch if Carry Set	-	-	-	-	-	-	-	-
BCC	Branch if Carry Clear	-	-	-	-	-	-	-	-
BEQ	Branch if Zero	-	-	-	-	-	-	-	-
BNE	Branch if Not Zero	-	-	-	-	-	-	-	-
BMI	Branch if Minus	-	-	-	-	-	-	-	-
BPL	Branch if Plus	-	-	-	-	-	-	-	-
BVS	Branch if Overflow Set	-	-	-	-	-	-	-	-
BVC	Branch if Overflow Clear	-	-	-	-	-	-	-	-

3) กลุ่มคำสั่งกระโดดแบบเปรียบเทียบข้อมูลศูนย์

ในกลุ่มคำสั่งนี้จะมีการเปรียบเทียบข้อมูลกับค่าศูนย์มากกว่า น้อยกว่าหรือเท่ากับ โดยมีการคำนึงถึงเครื่องหมายของข้อมูลด้วยว่าเป็นลบหรือบวกมีด้วยกันทั้งสิ้น 6 คำสั่งดังนี้

BLT (Branch if < zero) เมื่อทำคำสั่งนี้ซีพียูจะตรวจสอบการเอกซ์คลูซีฟออร์ของบิตลบ (N) กับบิตเกิน (V) ใน CCR ว่าเป็น “1” หรือไม่ ถ้าเป็นนั่นแสดงว่าข้อมูลที่ทำการเปรียบเทียบน้อยกว่า “0” ซีพียูจะทำการกระโดด

BLE (Branch if < zero) เมื่อทำคำสั่งนี้ซีพียูจะตรวจสอบข้อมูล ว่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ “0” หรือไม่ ถ้าใช่ซีพียูก็กระโดดไปทำงานตามแอดเดรสที่กำหนดต่อไป

BEQ (Branch if = zero) นอกจากจะใช้คำสั่งนี้ ในการกระโดดแบบทดสอบแฟลคแล้ว ยังสามารถใช้โดยกลุ่มคำสั่งกระโดดแบบเปรียบเทียบ โดยคำนึงถึงเงื่อนไขได้ด้วยนั่นคือ ถ้าเปรียบเทียบข้อมูลแล้วพบว่าเท่ากับ “0” ซีพียูก็กระโดดไปทำงานตามแอดเดรสที่กำหนด

BEE (Branch if > zero) เป็นคำสั่งที่ให้ซีพียูกระโดด เมื่อผลการเปรียบเทียบมีค่ามากกว่า “0”

BGT (Branch if > zero) เป็นคำสั่งที่ให้ซีพียูกระโดด เมื่อทำการเปรียบเทียบมีค่ามากกว่า “0”

BNE (Branch if not = zero) เป็นคำสั่งที่ทำให้ซีพียูกระโดด เมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่าข้อมูลนั้นไม่ใช่ค่า “0”

ตารางที่ 2.13 กลุ่มคำสั่งกระโดดแบบเปรียบเทียบข้อมูลศูนย์

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลทของรีจิสเตอร์ เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
BLT	Branch if < Zero	-	-	-	-	-	-	-	-
BLE	Branch if <= Zero	-	-	-	-	-	-	-	-
BEQ	Branch if Zero	-	-	-	-	-	-	-	-
BGT	Branch if > Zero	-	-	-	-	-	-	-	-
BNE	Branch if not Zero	-	-	-	-	-	-	-	-

4) กลุ่มคำสั่งแบบเปรียบเทียบข้อมูล 2 ข้อมูล

เป็นกลุ่มคำสั่งที่ใช้กำหนดเงื่อนไขการกระโดดหลังจากการเปรียบเทียบข้อมูลมากกว่า น้อยกว่า หรือเท่ากัน ที่เปรียบเทียบกับค่าศูนย์ที่เป็นหลักมีด้วยกัน 6 คำสั่งดังนี้

BLO (Branch if lower) เป็นคำสั่งที่ทำให้ซีพียูกระโดดเมื่อ ผลการเปรียบเทียบของข้อมูลหลักปรากฏว่าน้อยกว่า โดยบิตทศจะเซตเป็น “1”

BLS (Branch if lower or same) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อผลการเปรียบเทียบข้อมูล ปรากฏว่าข้อมูลหลักน้อยกว่าหรือเท่ากับข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบโดยซีพียูจะตรวจสอบผลได้จากการเซตของบิตศูนย์หรือบิตทศ

BHS (Branch if Higher or Same) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อข้อมูลหลักมากกว่าหรือเท่ากับข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบ โดยซีพียูจะตรวจสอบผลจากการเคลียร์ของบิตทศ (C=0)

BHI (Branch if Higher) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดดเมื่อข้อมูลมากกว่าข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบ โดยซีพียูจะตรวจสอบผลจากการออร์กันของบิตศูนย์และบิตทศต้องได้ศูนย์ (C+Z=0)

BNE (Branch if not = zero) เป็นคำสั่งให้ซีพียูกระโดด หากเปรียบเทียบข้อมูลทั้งสองแล้วไม่เท่ากันโดยซีพียูตรวจสอบได้จากบิตศูนย์ต้องเป็น “0” (Z = 0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อสังเกต คำสั่ง BNE สามารถนำไปใช้ในกลุ่มกระโดดแบบมีเงื่อนไขได้ทุกแบบ ทั้งที่ผลของการทำงานก็เหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจากขอบเขตของการทำงานค่อนข้างกว้างมากนั่นเอง คำสั่ง BNE จะให้ซีพียูกระโดด เมื่อผลการเปรียบเทียบแล้วข้อมูลไม่เท่ากัน ไม่เท่ากับศูนย์ ในขณะที่คำสั่ง BEQ จะให้ซีพียูกระโดดเมื่อผลการเปรียบเทียบแล้วข้อมูลเท่ากันหรือเท่ากับศูนย์

ตารางที่ 2.14 กลุ่มคำสั่งกระโดดแบบเปรียบเทียบข้อมูล 2 ข้อมูล

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลคของรีจิสเตอร์เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
BLO	Branch if Lower	-	-	-	-	-	-	-	-
BLS	Branch if Lower or Same	-	-	-	-	-	-	-	-
BEQ	Branch if Zero	-	-	-	-	-	-	-	-
BHS	Branch if Higher or Same	-	-	-	-	-	-	-	-
BHI	Branch if Higher	-	-	-	-	-	-	-	-
BNE	Branch if Not Zero	-	-	-	-	-	-	-	-

2.6 กลุ่มคำสั่งจัดการกับรีจิสเตอร์หัสเงื่อนไข (CCR instruction)

ในกลุ่มนี้เป็นคำสั่งในการเคลียร์บิตต่างๆในรีจิสเตอร์หัสเงื่อนไข มีทั้งหมด 6 คำสั่ง

คือ

SEC (Set Carry) เป็นคำสั่งที่ใช้ในการเซตบิตทด (Carry) ให้เป็น “1”

CLC (Clear Carry) เป็นคำสั่งเคลียร์บิตทดให้เป็นศูนย์

SEV (Set two's complement overflow bit) เป็นคำสั่งเซตบิตโอเวอร์โฟลวให้เป็น “1”

CLV (Clear two's complement overflow bit) เป็นคำสั่งเคลียร์บิตโอเวอร์โฟลวให้เป็น “0”

SEI (Set interrupt mask) เป็นคำสั่งเซตอินเตอร์รัพท์มาร์กใน CCR ให้เป็น “1” เพื่อเป็นการดิสเอเบิลอินเตอร์รัพท์

CLI (Clear interrupt mask) เป็นคำสั่งเคลียร์อินเตอร์รัพท์มาร์กใน CCR ให้เป็น “1” เพื่อเป็นการอีนามเบิลอินเตอร์รัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.15 คำสั่งจัดการกับรีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข (CCR instruction)

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟลทของรีจิสเตอร์ เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
SEC	$C \leftarrow 1$	-	-	-	-	-	-	-	1
CLC	$C \leftarrow 0$	-	-	-	-	-	-	-	0
SEV	$V \leftarrow 1$	-	-	-	-	-	-	1	-
CLV	$V \leftarrow 0$	-	-	-	-	-	-	0	-
SEI	$I \leftarrow 1$ (distable interrupts)	-	-	-	1	-	-	-	-
CLI	$I \leftarrow 0$ (enable interrupts)	-	-	-	0	-	-	-	-

2.6) กลุ่มคำสั่งควบคุม (Control instruction)

เป็นกลุ่มคำสั่งที่ใช้ในการควบคุมการทำงานหลักของไมโครคอนโทรลเลอร์ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการอินเทอร์รัปต์ และ โหมดการทำงานประหยัดพลังงานมีด้วยกัน 4 คำสั่งคือ

SWI (Software Interrupt) เป็นคำสั่งอินเทอร์รัปต์ 68HC11 โดยใช้ซอฟต์แวร์ซึ่งตามปกติการอินเทอร์รัปต์มักเกิดจากสัญญาณทางฮาร์ดแวร์ แต่ใน 68HC11 สามารถอินเทอร์รัปต์ทางซอฟต์แวร์ได้ด้วยคำสั่งนี้ เมื่อกระทำคำสั่งซีพียูจะทำการเก็บค่ารีจิสเตอร์ต่างๆไว้ในแอสติก ชนิดบิต I ใน CCR เพื่อบอกสถานะการอินเทอร์รัปต์ สถานะของการอินเทอร์รัปต์

WAIT (Wait for Interrupt) เป็นคำสั่งให้ 68HC11 รอรับการอินเทอร์รัปต์โดยเมื่อกระทำคำสั่งนี้ ซีพียูจะเก็บค่ารีจิสเตอร์ทุกตัวไว้ในแอสติก แล้วจะ Halt เพื่อหยุดการทำงาน จากนั้นรอการอินเทอร์รัปต์หรือจะเรียกสภาวะนี้ว่า “Wait State”

STOP (Stop internal clock) เมื่อกระทำคำสั่งนี้ระบบสัญญาณนาฬิกาภายในชิปจะหยุดทำงาน ทำให้ซีพียูอยู่ในสภาวะแอสตันด์บาย กินกำลังไฟฟ้าต่ำ คำสั่งนี้จะไม่มีผลต่อข้อมูลภายในรีจิสเตอร์หรือแรมภายในชิป 68HC11 จะตอบสนองคำสั่งนี้หรือไม่ขึ้นอยู่กับกำหนดบิต S ใน CCR ถ้าหากเป็น “1” จะเป็นการคิสเอเบิลคำสั่ง STOP โดยเมื่อเอ็กซีคิวต์คำสั่งนี้ 68HC11 จะมองเหมือนคำสั่ง NOP คือไม่มีการทำงานอะไรทั้งสิ้น เพียงแต่เพิ่มค่า PC เท่านั้น ในทางตรงข้ามถ้าบิต S เป็น “0” จะเป็นการอินเอนเบิลคำสั่งนี้แก่ซีพียู ซึ่งเมื่อเอ็กซีคิวต์แล้ว ต้องทำงานตามที่กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมือนคำสั่ง NOP คือไม่มีการทำงานอะไรทั้งสิ้น เพียงแต่เพิ่มค่า PC เท่านั้น ในทางตรงข้ามถ้าบิต S เป็น “0” จะเป็นการอินาเบิลคำสั่งนี้แก่ซีพียู ซึ่งเมื่อเอกซีควิต์แล้ว ต้องทำงานตามที่กำหนด

NOP (No Operation) เป็นคำสั่งที่ทำให้ค่า PC เพิ่มขึ้น ไม่มีรีจิสเตอร์ตัวใดได้รับผลกระทบจากคำสั่งนี้ มักใช้คำสั่งนี้เมื่อต้องการหน่วงเวลาการทำงานของ 68HC11

ตารางที่ 2.17 คำสั่งควบคุม (Control instruction)

คำสั่ง	ลักษณะการทำงาน	แฟล็กของรีจิสเตอร์เงื่อนไข							
		S	X	H	I	N	Z	V	C
SWI	Stack \leftarrow PC, Y, X, A B, CC; 1 \leftarrow 1; PC \leftarrow M: M+1	-	-	-	1	-	-	-	-
WAI	Stack \leftarrow PC, Y, X, A, B, CC; HALT	-	-	-	-	-	-	-	-
STOP		-	-	-	-	-	-	-	-
NOP	PC \leftarrow PC + 1	-	-	-	-	-	-	-	-

2.3 การเขียนโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิก

การเขียนโปรแกรมคือ การสั่งให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามที่ต้องการ เช่น โปรแกรมฝึกพิมพ์ดีด ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สั่งให้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ตอบกับการกดแป้นคีย์บอร์ด (Keyboard) เพื่อสอนผู้ใช้พิมพ์ดีด เป็นต้น

สำหรับโปรแกรมวิซวลเบสิกเป็นเครื่องมือในการสร้างโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ (Windows) ที่ใช้งานง่าย โดยการสร้างโปรแกรมในวิซวลเบสิก 6 นั้น เป็นการเลือกเครื่องมือต่าง ๆ มาออกแบบหน้าจอหน้าโปรแกรมที่จะสร้าง ซึ่งเรียกการเขียนโปรแกรมลักษณะนี้ว่าวิซวลโปรแกรมมิ่ง (Visual Programming) การเขียนโปรแกรมแบบนี้ จะไม่จำเป็นต้องเขียนคำสั่งต่าง ๆ มากนัก ก็สามารถสร้างโปรแกรมได้อย่างรวดเร็ว

หลังจากที่ได้ออกแบบหน้าจอโปรแกรมตามวิธีที่กล่าวมาแล้ว จะต้องเขียนโปรแกรมควบคุมการทำงานด้วย โดยใช้ภาษา BASIC (ย่อมาจาก Beginners All – Purpose Symbolic

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Instruction Code) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้งานง่าย เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้นศึกษาการเขียนโปรแกรมบนวินโดวส์สำหรับวิซวลเบสิก 6 นั้นเป็นเครื่องมือที่สร้างโปรแกรมต่างๆ ได้หลากหลายดังต่อไปนี้

1) โปรแกรมทั่วไปที่รันบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ โดยสามารถสร้างโปรแกรมทางด้านกราฟฟิก โปรแกรมจัดการไฟล์ โปรแกรมคำนวณเลขพื้นฐาน ให้ตรงกับความต้องการของการใช้งานเป็นต้น

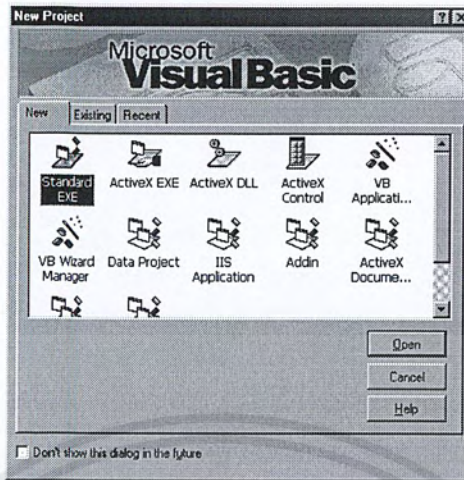
2) โปรแกรมฐานข้อมูล วิซวลเบสิก 6 นั้นช่วยให้การสร้างโปรแกรมฐานข้อมูลเป็นเรื่องง่าย เนื่องจากการมีเครื่องมือต่างๆ เกี่ยวกับฐานข้อมูลอย่างครบถ้วน เช่น เครื่องมือในการติดต่อกับฐานข้อมูลทั้งไมโครซอฟท์แอคเซส (Microsoft Access) หรือฐานข้อมูลบนระบบไคลเอนท์เซิร์ฟเวอร์ (Client Sever) เช่น ไมโครซอฟท์เอสคิวเอลเซิร์ฟเวอร์ (Microsoft SQL Server) โดยการติดต่อกับฐานข้อมูลนั้น เพียงแต่กำหนดตำแหน่งของฐานข้อมูลก็จะสามารถติดต่อกับฐานข้อมูลนั้นได้ทันที นอกจากนี้ในวิซวลเบสิก 6 ก็มีเครื่องมือในการสร้างรายงานสรุปข้อมูลจากฐานข้อมูลที่ใช้งานง่าย โดยการใช้เมาส์ (Mouse) ลากฟิลด์ (Field) ข้อมูลที่ต้องการไปที่ที่ต้องการในรายงานที่ออกแบบได้เลย

3) คอมโพเนนต์ (Component) ทางด้านแอกทีฟเอ็กซ์ (ActiveX) ซึ่งก็ได้แก่ ActiveX Component, ActiveX Control และ ActiveX Document เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สามารถนำส่วนของโปรแกรมที่สร้างแล้วไปใช้ในโปรแกรมอื่นๆ ได้ เช่น ไมโครซอฟท์เอ็กซ์เซล (Microsoft Excel) เป็นต้น

4) โปรแกรมที่รันบนอินเทอร์เน็ต (Internet) ด้วยความสามารถของวิซวลเบสิก 6 ช่วยให้สามารถสร้างโปรแกรมที่ใช้งานบนอินเทอร์เน็ตได้อย่างง่าย โดยที่ไม่ต้องเรียนรู้การเขียนคำสั่งด้วยภาษา HTML (Hypertext Markup Language) หรือภาษาสคริปต์ (Script) ที่ใช้งานบนอินเทอร์เน็ต

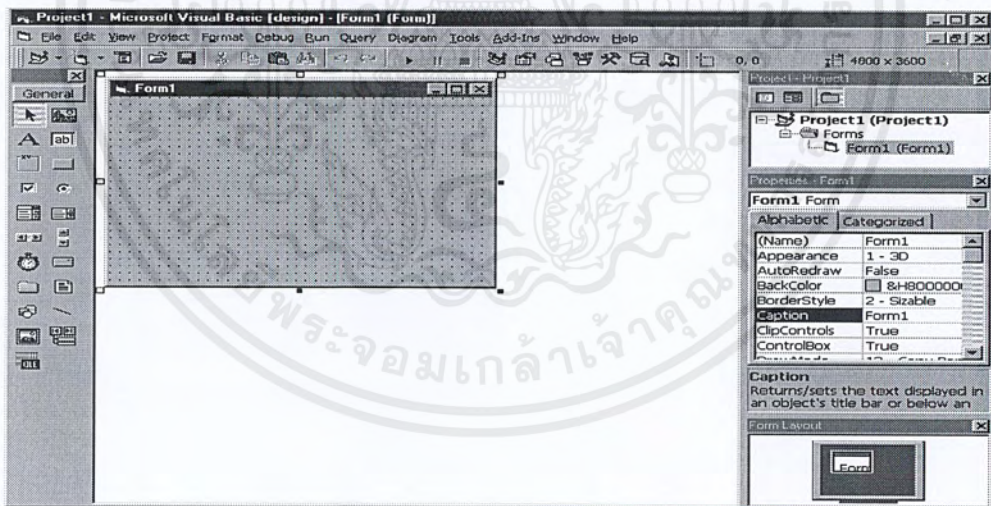
2.3.1 ส่วนประกอบของโปรแกรมวิซวลเบสิก

เมื่อทำการเปิดวิซวลเบสิกขึ้นมาจะปรากฏหน้าจอภาพดังรูปที่ 2.15 โดยทั่วไปแล้วจะเลือก Standard.EXE ซึ่งเป็นการใช้วิซวลเบสิกในการเขียนโปรแกรมที่ใช้นบนวินโดวส์ทั่วไป เนื่องจากโปรเจกต์ (Project) ชนิด Standard.EXE เป็นการเขียนโปรแกรมทั่วไปที่ใช้นบนวินโดวส์ โดยทั่วไปโปรเจกต์ คือ กลุ่มของไฟล์ที่จะนำมารวมกันเพื่อสร้างโปรแกรมในวิซวลเบสิก

รูปที่ 2.15 หน้าต่างเริ่มต้นเข้าใช้งาน โปรแกรมวิซวลเบสิก

เมื่อเลือกเสร็จจะปรากฏหน้าจอของวิซวลเบสิกโดยมีชื่อของส่วนประกอบต่างๆ ที่จำเป็นจะต้องทราบดังรูปที่ 2.16

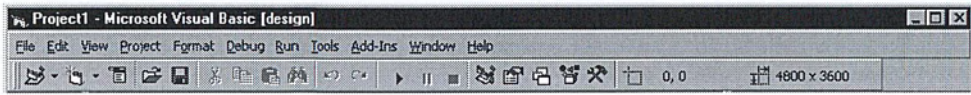

รูปที่ 2.16 หน้าต่างของ โปรแกรมวิซวลเบสิก

จากรูปที่ 2.16 หน้าต่างของ โปรแกรมวิซวลเบสิกได้ประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ซึ่งแต่ละส่วนจะมีหน้าที่ และการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งรายละเอียดมีดังนี้

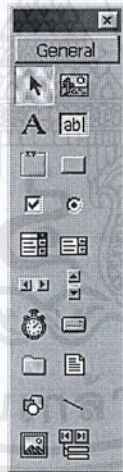
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) **ทูลบาร์ (Tool bar)** เมื่อพิจารณาหน้าต่างของโปรแกรมวิซวลเบสิกจะมีปุ่มต่างๆ ที่วางเป็นแผงควบคุม ช่วยให้สามารถเรียกใช้งานคำสั่งได้อย่างสะดวกรวดเร็ว โดยเพียงแค่คลิกเมาส์ที่ปุ่มเท่านั้น ซึ่งดังแสดงรูปที่ 2.17

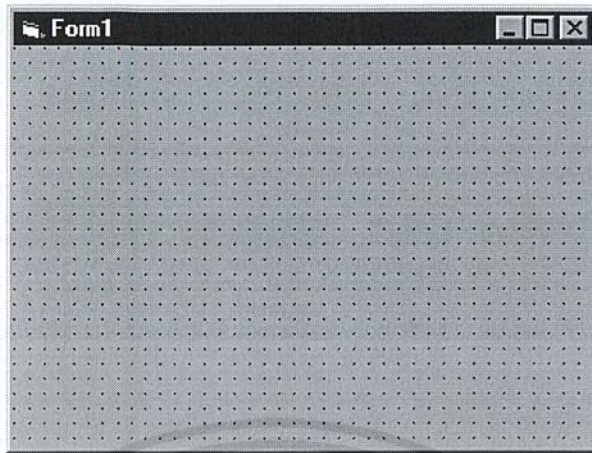
รูปที่ 2.17 ทูลบาร์ของโปรแกรมวิซวลเบสิก

2) **ทูลบ็อกซ์ (Toolbox)** เป็นที่รวมออบเจ็กต์ (Object) ต่างที่จะนำมาประกอบกันเป็นโปรแกรม เมื่อใช้ออบเจ็กต์เหล่านี้ประกอบกันจะได้เป็นหน้าต่างของโปรแกรมอาจเรียกให้ชัดเจนได้ว่าคอนโทรลออบเจ็กต์ (Control Object) ซึ่งมีออบเจ็กต์หลักดังรูปที่ 2.18 นอกจากนี้สามารถที่จะทำการเพิ่มออบเจ็กต์ต่างๆ เข้าไปในทูลบ็อกซ์ได้อีกมากมาย

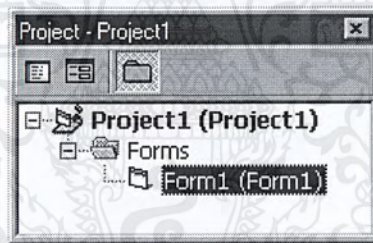
รูปที่ 2.18 ทูลบ็อกซ์ของโปรแกรมวิซวลเบสิก 6

3) **หน้าต่างฟอร์ม (Form)** เป็นหน้าต่างเปล่าๆ หรือตัวฟอร์ม (Form) สำหรับในโครงสร้างองค์ประกอบของแอปพลิเคชัน (Application) เมื่อเริ่มเข้าสู่โปรแกรมวิซวลเบสิกจะปรากฏฟอร์มเปล่าให้เสมอ ซึ่งหน้าต่างของหน้าต่างฟอร์มดังแสดงในรูปที่ 2.19

รูปที่ 2.19 หน้าต่างฟอร์มของโปรแกรมวิซวลเบสิก

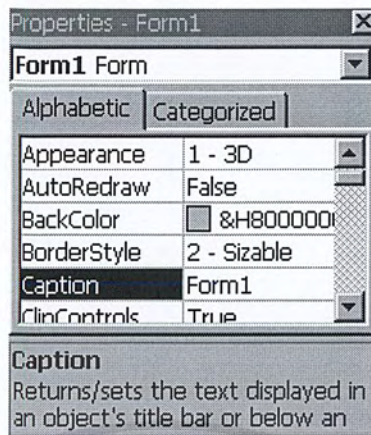
4) หน้าต่างโปรเจกต์เอ็กซ์พลอเรอร์ (Project Explorer) โปรแกรมต่างที่สร้างขึ้นมานั้น เรียกว่า โปรแกรมประยุกต์ หรือ แอปพลิเคชัน ซึ่งในวิซวลเบสิกจะเรียกโปรแกรมที่กำลังสร้างอยู่ ว่าเป็นโครงการหรือโปรเจกต์ หน้าต่างของโปรเจกต์เอ็กซ์พลอเรอร์มีลักษณะดังแสดงในรูปที่ 2.20

รูปที่ 2.20 หน้าต่างโปรเจกต์เอ็กซ์พลอเรอร์ของโปรแกรมวิซวลเบสิก

หน้าต่างโปรเจกต์เอ็กซ์พลอเรอร์จะใช้ควบคุมส่วนประกอบ และเพิ่มข้อมูลต่างๆ ที่อยู่ในโปรเจกต์ โครงสร้างเพิ่มข้อมูลส่วนต่างที่ประกอบขึ้นมาเป็นโปรเจกต์ เพื่อความสะดวกในการที่จะควบคุม และเปลี่ยนการทำงานระหว่างส่วนต่างๆ โดยแต่ละโปรเจกต์จะประกอบไปด้วยเพิ่มข้อมูลมากมายหลายประเภท ซึ่งจะแสดงรายละเอียดดังในตารางที่ 2.18

5) หน้าต่างพรอปเพอร์ตี้ (Properties) หน้าต่างนี้จะแสดงคุณสมบัติทั้งหมดของออบเจกต์ที่ถูกเลือกอยู่ การคลิกเลือกที่ออบเจกต์ใดในฟอร์ม จะทำให้คุณสมบัติที่แสดงในหน้าต่างพรอปเพอร์ตี้เปลี่ยนไปตามออบเจกต์ที่เลือก ซึ่งในการแก้ไขหรือตั้งค่าของคุณสมบัติต่างสามารถทำได้โดยตรงที่คุณสมบัติแต่ละค่า ซึ่งหน้าต่างพรอปเพอร์ตี้แสดงได้ดังรูปที่ 2.21

รูปที่ 2.21 หน้าต่างพรอบเพอร์ตี้

ตารางที่ 2.17 ประเภทของแฟ้มข้อมูลในโปรเจ็กต์เอ็กโซลเรอร์

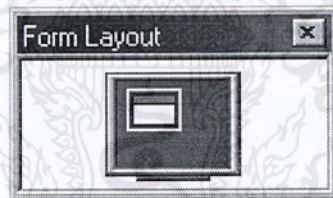
ประเภทไฟล์	รายละเอียด	นามสกุลไฟล์
ไฟล์โปรเจ็กต์ (Project File)	เก็บข้อมูลต่างๆ ของโปรเจ็กต์รวมทั้งรายชื่อไฟล์ที่ประกอบขึ้นมาเป็นโปรเจ็กต์	Vbp
ไฟล์ฟอร์ม (Form File)	เก็บข้อมูลที่ออกแบบไว้โดยในไฟล์นี้รวมคำสั่งต่างๆ ที่เขียนโปรแกรมไว้ให้กับแต่ละออบเจ็กต์ที่อยู่ในฟอร์ม	Frm
ไฟล์ไบনারีฟอร์ม	จะเก็บข้อมูลที่เป็นแฟ้มไบনারีของฟอร์ม เช่น รูปภาพหรือ ไอคอน เป็นต้น	Frx
ไฟล์โมดูลแบบปกติ (Standard Module)	เก็บโปรแกรมย่อยและตัวแปรต่างๆ ที่เขียนแยกจากฟอร์มเพื่อให้ฟอร์มหรือโมดูลอื่นเรียกใช้งานได้	Bas
ไฟล์ออบเจ็กต์คอลโทรล (Object Control)	นามสกุลลงท้ายด้วย ocx (Active control) หรือ vbx เป็นออบเจ็กต์ที่เพิ่มเข้าไปในโปรเจ็กต์นอกเหนือจากคอนโทรลพื้นฐาน	Ocx Vbx
ไฟล์เอกสาร (ActiveX)	เหมือนกับฟอร์ม เพียงแต่ต้องเรียกผ่านโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์	Dob
ไฟล์คลาสโมดูล (Class Module)	เก็บออบเจ็กต์ต่างๆ ที่สร้างขึ้น เมื่อมีการเรียกใช้คลาสโมดูล โปรแกรมจะสร้างออบเจ็กต์นั้นขึ้นมาใหม่แทนที่	Cls

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.17 (ต่อ) ประเภทของแฟ้มข้อมูลใน โปรเจ็กต์เอ็กโพลเลอร์

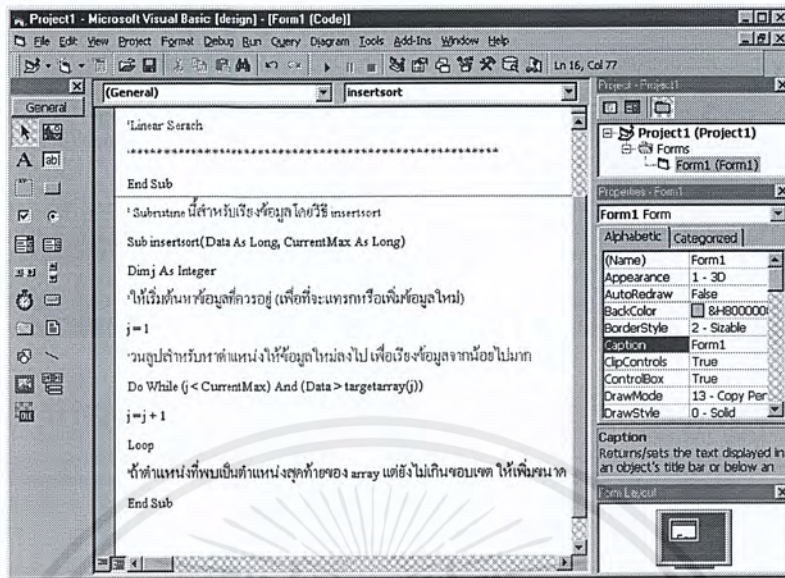
ประเภทไฟล์	รายละเอียด	นามสกุลไฟล์
	จะใช้จากโปรแกรมหรือออบเจ็กต์โดยตรง อาจกล่าวได้ว่าคลาสโมดูลเปรียบเสมือนที่เก็บแผงหนังสือ หรือเทมเพลท (Template) ของออบเจ็กต์ที่จะสร้างขึ้นมานี้ใหม่ นั่นเอง	
ไฟล์ทรัพยากรอื่นๆ (Resource File)	เก็บภาพนามสกุล bmp ข้อความหรือข้อมูลใดๆ ที่สามารถแก้ไขได้โดยใคร่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับโปรแกรมในโมดูลหรือฟอร์มต่างๆ ในโปรเจ็กต์	Res

6) หน้าต่างฟอร์มเลเอาท์ (Form Layout) จะแสดงตำแหน่งฟอร์มของโปรแกรมที่กำลังสร้างให้ดูบนจอภาพ เพื่อกำหนดตำแหน่ง สำหรับตอนที่โปรแกรมทำงานจริง การย้ายตำแหน่งทำได้โดยการใช้เมาส์ลาก (Drag) รูปฟอร์มในจอภาพไปยังตำแหน่งที่ต้องการ ดังแสดงในรูปที่ 2.22

รูปที่ 2.22 หน้าต่างฟอร์มเลเอาท์

7) หน้าต่างโค้ดอิดิเตอร์ (Code Editor) เป็นเนื้อที่สำหรับในเขียนโปรแกรม ซึ่งหน้าต่างโค้ด อิดิเตอร์จะแสดงขึ้นมาพร้อมสำหรับการเขียนโปรแกรมให้กับเหตุการณ์ (Event) หลักของออบเจ็กต์นั้น ส่วนที่สำคัญของหน้าต่างนี้คือ คอมโบบ็อกซ์ (Combo Box) ทั้งสองช่องที่อยู่ตรงส่วนบนของหน้าต่าง ซึ่งจะเป็นตัวควบคุมการเลือกออบเจ็กต์ และเหตุการณ์จะเกิดขึ้นกับออบเจ็กต์นั้น โดยโค้ดที่ปรากฏจะเป็นโปรแกรม หรือคำสั่งที่จะถูกเรียกใช้งานเมื่อมีเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นกับออบเจ็กต์หน้าต่างของโค้ดอิดิเตอร์จะดังแสดงในรูปที่ 2.23 ซึ่งสามารถเข้าไปเขียนโปรแกรมควบคุมนี้ได้โดยการคลิกคอนโทรลที่ต้องการแล้วจะปรากฏหน้าต่างนี้ให้เห็น

รูปที่ 2.23 หน้าต่างโค้ดอิดิเตอร์

2.3.2 หลักการในการเขียนโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิก

พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการที่ควรทราบในการพัฒนาโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิก คือ ต้องรู้จักคอนโทรล คุณสมบัติ และการเขียนโปรแกรมแบบตอบสนองต่อเหตุการณ์ (Event Driven) ซึ่งมีความสำคัญมากในการเขียนโดยใช้วิซวลเบสิก สามารถจะแบ่งขั้นตอนในการสร้างโปรแกรมในวิซวลเบสิกได้เป็น 2 ขั้นตอนหลักได้แก่ การออกแบบหน้าจอโปรแกรม และการเขียนโปรแกรม

1) ออกแบบหน้าจอของโปรแกรม ซึ่งเป็นส่วนที่ทำหน้าที่ติดต่อกับผู้ใช้ เรียกว่า ยูสเซอร์อินเตอร์เฟซ (User Interface) ซึ่งในเป็นการออกแบบหน้าจอของโปรแกรมด้วยคอนโทรล คอนโทรลเป็นเครื่องมือในการออกแบบหน้าจอโปรแกรม ซึ่งเครื่องมือต่างๆ เหล่านี้วิซวลเบสิกได้เตรียมไว้ให้ในทูลบ็อกซ์ โดยให้เลือกคอนโทรลที่ตรงกับจุดประสงค์ในการใช้งาน และนำมาวางบนฟอร์มว่างที่ปรากฏอยู่ คอนโทรลต่างๆ ที่ได้ทำการเลือกมาแล้วนำมาวางคอนโทรลที่มีอยู่ในรูปที่ 2.23 จะเป็นเพียงคอนโทรลพื้นฐานในการเขียนโปรแกรม แต่ยังมีคอนโทรลอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกมากมาย

การสร้างโปรแกรมในขั้นตอนแรกนั้นจะต้องเลือกคอนโทรลต่างๆ ให้เหมาะสมกับการทำงานของโปรแกรม เพราะว่าเป็นส่วนที่ผู้ใช้งานเห็นและทำงานด้วย เมื่อได้เลือกคอนโทรลจากทูลบ็อกซ์มาวางบนฟอร์ม วิซวลเบสิกจะตั้งชื่อให้กับคอนโทรลโดยอัตโนมัติ

2) การเขียนโปรแกรม ซึ่งในโปรแกรมวิซวลเบสิกเป็นการกำหนดคุณสมบัติของคอนโทรลบนฟอร์มให้เหมาะสม และการเขียนคำสั่งตอบสนองต่อเหตุการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดคุณสมบัติ คุณสมบัติ (Properties) คือ ลักษณะต่างๆ ของคอนโทรลที่ถูกนำมาวางบนฟอร์มที่สามารถกำหนดได้ เช่น ข้อความที่ปรากฏบนคอนโทรล รูปแบบตัวอักษรของคอนโทรล เป็นต้น ซึ่งในการกำหนดคุณสมบัติทำได้โดยการกำหนดในหน้าต่างของพรอปเพอร์ตี้ ซึ่งในการกำหนดจะต้องกำหนดให้เหมาะสม และตรงกับการใช้งาน

นอกจากการกำหนดคุณสมบัติแล้ว ควรจะรู้จักกับการเขียนโปรแกรมแบบตอบสนองต่อเหตุการณ์ คือ การใช้คำสั่งกำหนดให้คอนโทรลตอบสนองต่อเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้น (Event) เมื่อโปรแกรมที่สร้างถูกนำมาใช้งาน เช่น ถ้าต้องการให้โปรแกรมเกิดการตอบสนองเมื่อปุ่มคำสั่งถูกคลิกเมาส์ หรือตอบสนองเมื่อดำเนินการที่เท็กซ์บ็อกซ์ (Textbox) ถูกเปลี่ยนแปลง สำหรับกฎการตั้งชื่อของคำสั่งที่ตอบสนองต่อเหตุการณ์ในวิซวลเบสิกจะใช้ชื่อคอนโทรลตามด้วยเครื่องหมายขีดเส้นใต้ () และชื่อของเหตุการณ์ เช่น ปุ่มคำสั่งชื่อ Command1 ดังนั้นคำสั่งที่ตอบสนองต่อเหตุการณ์คลิก จะมีชื่อเป็น Command1_Click

หากต้องการที่จะทราบรายละเอียดในการเขียนโปรแกรมขั้นสูงขั้นสามารถค้นหาข้อมูลได้จากในหนังสืออ้างอิงท้ายเล่มได้ ซึ่งมีรายละเอียดต่างๆ

2.4 การประมวลระดับบิตด้วย Bits32.dll

ปัจจุบันได้มีการนำเอาโปรแกรมวิซวลเบสิกมาใช้ในการสร้างโปรแกรมเพื่อควบคุมบอร์ดอิเล็กทรอนิกส์ประเภทชุดทดลองแบบแผ่นพิมพ์เดี่ยว (Single Board) หรือ วงจรควบคุมความถี่ โดยการต่อผ่านพอร์ตอนุกรม (Serial Port) หรือพอร์ตขนาน (Parallel Port) กันมากขึ้น ซึ่งมีการประมวลข้อมูลทั้งด้านอินพุต และเอาต์พุตในรูปแบบของบิตเป็นส่วนใหญ่ เนื่องมาจากวิซวลเบสิกในด้านของความสะดวก และความง่ายต่อการใช้งาน แต่อย่างไรก็ตาม โปรแกรมเมอร์มักจะประสบปัญหาความล่าช้าของวิซวลเบสิกในการทำงานด้านการประมวลผลระดับบิต (Bit Manipulation) เนื่องจากไม่มีฟังก์ชัน และตัวแปรที่สนับสนุนก็ไม่เหมาะกับการทำงานด้านการประมวลผลระดับบิตโดยตรง ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงทำให้วิซวลเบสิกไม่เหมาะกับการสร้างโปรแกรมด้านการประมวลผลบิต

ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานด้านการประมวลผลบิตได้อย่างรวดเร็วให้กับวิซวลเบสิก จึงได้มีผู้ทำการพัฒนาไฟล์ไลบรารี Bits32.dll ที่สามารถประมวลผลระดับบิตได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งประกอบด้วยฟังก์ชันในการกำหนดค่า ลบค่า หรืออ่านค่าบิตที่กำหนด ฟังก์ชันในการเลื่อนบิต (Bit Shift) และหมุนบิต (Bit Rotation) และนอกจากนี้ยังสนับสนุนการแปลงข้อมูลไบนารีให้อยู่ในรูปแบบของสตริงข้อมูลฐานสิบหกได้อีกด้วย ซึ่งสามารถใช้ความสามารถในส่วนนี้เพื่อนำมาสร้างโปรแกรมที่ช่วยในการแสดงข้อมูลที่มีข้อมูลชนิดไบนารี

2.4.1 พื้นฐานการประมวลผลบิต

บิตเป็นตัวเลขฐานข้อมูล 2 (Binary Number) ที่ประกอบด้วยตัวเลข “0” และ “1” หรือสามารถเรียกอีกอย่างว่าสถานะ ปิด (Off) และเปิด (On) ตามลำดับ ซึ่งจะเป็นระบบเลขฐานของระบบคอมพิวเตอร์ และระบบโทรคมนาคมแบบดิจิทัลทั้งหมดในปัจจุบัน โดยที่ขนาดของการจัดเก็บที่สำคัญสามารถแบ่งออกได้เป็นดังนี้

1) **ข้อมูลขนาดไบต์ (Byte Data Size)** ข้อมูลขนาด 1 ไบต์ จะมีขนาด 8 บิต ซึ่งเป็นมาตรฐานในการจัดเก็บข้อมูลตามรหัสแอสกีในปัจจุบัน สำหรับโปรแกรมวิซวลเบสิก การประกาศข้อมูลชนิดไบต์ (Byte) จะคอมแพททิเบิลกับข้อมูลขนาดไบต์ โดยจะมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 255

2) **ข้อมูลขนาดเวิร์ด (Word Data Size)** ข้อมูลขนาด 1 เวิร์ด จะมีขนาด 16 บิต ซึ่งเป็นมาตรฐานในการจัดเก็บข้อมูลตามรหัสยูนิโคด (Unicode) ในปัจจุบัน สำหรับโปรแกรมวิซวลเบสิก การประกาศข้อมูลชนิดอินทิเจอร์ (Integer) จะคอมแพททิเบิลกับข้อมูลขนาดเวิร์ด แต่จะต่างกันตรงที่ข้อมูลถูกจัดเก็บจะถูกตีความเป็นได้ทั้งเลขจำนวนเต็มบวก และลบมีค่าตั้งแต่ $-32,768$ ถึง $32,767$ แต่ข้อมูลขนาดเวิร์ดในด้านการประมวลผลบิตจะถูกตีความเป็นเลขจำนวนเต็มบวก มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 65,535 เท่านั้น

3) **ข้อมูลขนาดดับเบิลเวิร์ด (Double-Word Data Size)** ข้อมูลขนาด 1 ดับเบิลเวิร์ด จะมีขนาด 32 บิต เป็นขนาดมาตรฐานในการอ้างอิงรหัส หรือแบ่งเซกเมนต์ของในระบบปฏิบัติการ วินโดวส์ 32 บิต เช่น วินโดวส์ 95, วินโดวส์ 98 และวินโดวส์ NT เป็นต้น สำหรับในโปรแกรมวิซวลเบสิกการประกาศข้อมูลชนิดลอง (Long) จะคอมแพททิเบิลกับข้อมูลขนาดดับเบิลเวิร์ด แต่ต่างกันตรงที่ข้อมูลถูกจัดเก็บจะถูกตีความเป็นได้ทั้งเลขจำนวนเต็มบวก และลบมีค่าตั้งแต่ $-2,147,483,648$ ถึง $2,147,483,647$ แต่ข้อมูลขนาดดับเบิลเวิร์ดในด้านการประมวลผลบิตจะถูกตีความเป็นเลขจำนวนเต็มบวก มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 4,294,967,295 เท่านั้น ดังนั้นในการประมวลผลบิตต้องเลือกขนาดตัวแปรที่เหมาะสมกับขนาดของข้อมูลที่ได้จากการประมวลผล เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาโอเวอร์โฟลว์ หรือค่าที่ได้จากการคำนวณ โตกว่าขนาดของตัวแปร

สำหรับในวิซวลเบสิกจะสนับสนุนการกำหนดตัวเลข หรือค่าคงที่ เฉพาะในรูปแบบของระบบตัวเลขฐานสิบ ตัวเลขฐานแปด และตัวเลขฐานสิบหก เท่านั้น โดยที่จะต้องกำหนดตัวอักษร O และตัวอักษร H ต่อท้ายตัวเลขฐานแปด และตัวเลขฐานสิบหก ตามลำดับ เช่น $f = 320$ จะหมายถึงการกำหนดค่าตัวเลขฐานแปด 32 (26_{10}) ให้กับตัวแปร f และ $f = 9EH$ จะหมายถึงการกำหนดค่าตัวเลขฐานแปด 9E (158_{10}) ให้กับตัวแปร f

2.4.2 เทคนิคเกี่ยวกับการประมวลผล

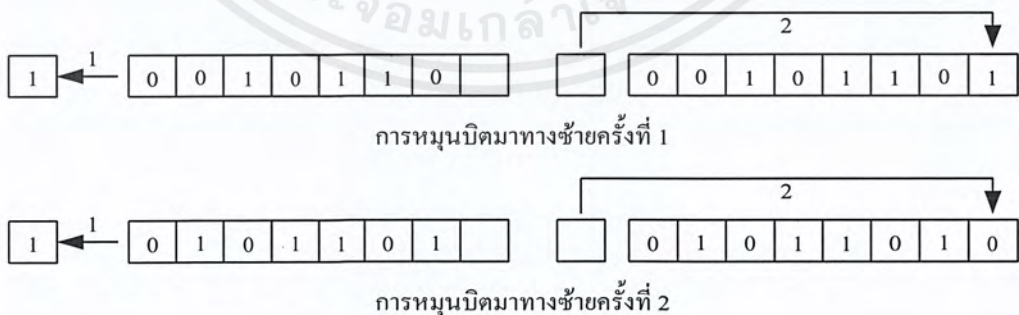
1) การอ่านค่าของบิต (Get Bit) หมายถึง การอ่านสถานะของบิตตำแหน่งที่กำหนด โดยที่ บิตแรกสุดของค่าตัวเลขจะหมายถึง บิตลำดับที่ 0 และบิตสุดท้ายของค่าตัวเลขจะหมายถึง บิตลำดับที่ N-1 โดยที่ N หมายถึงขนาดของข้อมูล (8, 16 หรือ 32 บิตเป็นต้น) เช่น ค่าของบิตลำดับที่ 4 และ 5 ของค่าตัวเลขฐานสอง 10010110 จะมีค่าเท่ากับ 1 และ 0 ตามลำดับ

2) การกำหนดค่าบิต (Set Bit) หมายถึง การกำหนดให้บิตใดบิตหนึ่ง หรือ หลาย ๆ บิตมีค่าเท่ากับ 1 เช่น การกำหนดค่าลำดับที่ 3 ของค่าตัวเลขฐานสอง 10010110 จะเท่ากับ 10011110

3) การรีเซ็ตค่าบิต (Reset Bit) หมายถึง การกำหนดให้บิตใดบิตหนึ่ง หรือหลายบิตมีค่าเท่ากับ 0 เช่น การกำหนดค่าบิตลำดับที่ของค่าตัวเลขฐานสอง 10010110 จะเท่ากับ 10010010

4) การกลับค่าบิต (Toggle Bit) หมายถึง การกำหนดให้บิตใดบิตหนึ่ง หรือ หลาย ๆ บิตมีค่าตรงข้ามสถานะเดิม เช่น การกลับค่าบิตลำดับที่ 2 ของค่าตัวเลขฐานสอง 10010110 และ 10010010 และกลับค่าบิตตามลำดับที่ 2 ของค่าตัวเลขฐานสอง 10010010 จะเท่ากับ 10010110 ซึ่งมีค่าเหมือนเดิมก่อนการกลับค่าบิต และสามารถเรียกสถานะปฏิบัติการดังกล่าวว่า การปฏิบัติการตรรกะ Xor (Exclusive OR)

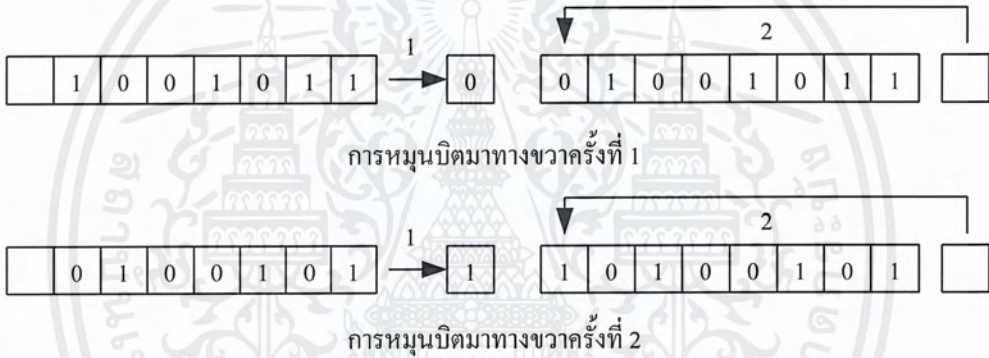
5) การหมุนบิต (Rotate Bit) ในการภาษาแอสเซมบลี การหมุนบิตซ้าย และบิตขวาจะเทียบเท่ากับคำสั่ง ROL และ ROR ตามลำดับ การหมุนบิตสามารถแบ่งออกได้ 2 ลักษณะดังนี้ การหมุนบิตทางซ้าย (Rotate Bit Left) หมายถึง การเลื่อนทุกๆ บิตของสายข้อมูลบิดมาทางซ้ายเท่ากับจำนวนบิตที่กำหนด และนำบิตที่ถูกเลื่อนมาทางซ้ายสุดดังกล่าวมาแทนที่บิตทางขวามือที่ถูกเลื่อน เช่น ต้องการหมุนบิตของตัวเลขฐานสอง 10010110 มาทางซ้ายจำนวน 2 บิต จะมีเป็นดังรูปที่ 2.24

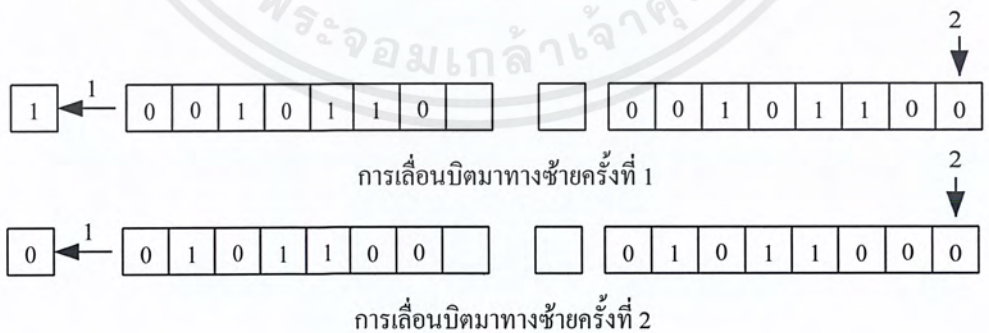
รูปที่ 2.24 การหมุนบิตทางซ้าย

การหมุนบิตมาทางขวา (Rotate Bit Right) หมายถึง การเลื่อนทุกๆ บิตสายข้อมูลบิตมาทางขวาเท่ากับจำนวนบิตที่กำหนด และนำบิตที่ถูกเลื่อนดังกล่าวมาแทนที่บิตทางซ้ายมือที่ถูกเลื่อน เช่น ต้องการหมุนบิตของค่าตัวเลขฐานสอง 10010110 มาทางขวาจำนวน 2 บิต จะเป็นดังรูปที่ 2.25

6) การเลื่อนบิต (Shift Bit) ในการภาษาแอสเซมบลีการเลื่อนบิตซ้าย และบิตขวาจะเทียบเท่ากับคำสั่ง SHL และ SHR ตามลำดับ การหมุนบิตสามารถแบ่งออกได้ 2 ลักษณะดังนี้ การเลื่อนบิตทางซ้าย (Shift Bit Left) หมายถึง การเลื่อนทุก ๆ บิตของสายข้อมูลบิตมาทางซ้ายเท่ากับจำนวนบิตที่กำหนด และแทนที่บิตทางขวามือที่ถูกเลื่อนด้วย 0 เช่น ต้องการเลื่อนบิตของตัวเลขฐานสอง 10010110 มาทางซ้ายจำนวน 2 บิต จะมีเป็นดังรูปที่ 2.26

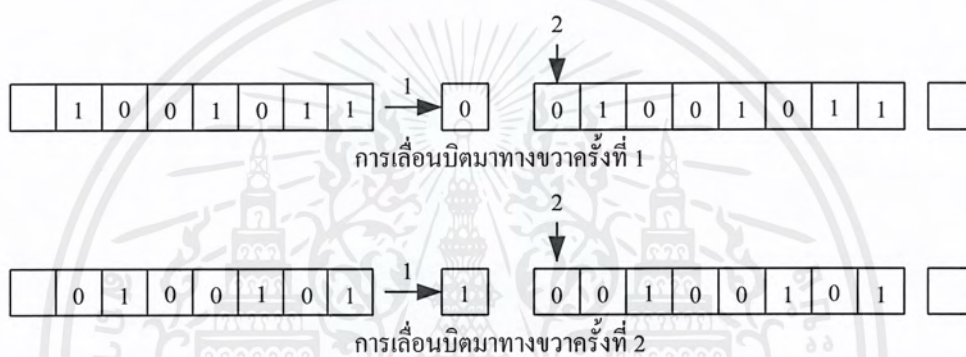
รูปที่ 2.25 การหมุนบิตทางขวา

รูปที่ 2.26 การเลื่อนบิตทางซ้าย

การเลื่อนบิตทางขวา (Shift Bit Right) หมายถึง การเลื่อนทุกๆ บิตของสายข้อมูลบิตมาทางขวาเท่ากับจำนวนบิตที่กำหนด และแทนที่บิตทางซ้ายมือที่ถูกเลื่อนด้วย “0” เช่น ต้องการเลื่อนบิตของตัวเลขฐานสอง 10010110 มาทางขวาจำนวน 2 บิต จะมีเป็นดังรูปที่ 2.27

สำหรับในทางพีชคณิตบูลีนการเลื่อนบิตมาทางขวา 1 บิต จะเท่ากับการหารเลขจำนวนด้วยสอง และในทางกลับกันการเลื่อนบิตมาทางซ้าย 1 บิตจะเท่ากับการคูณเลขด้วยจำนวนดังกล่าวด้วย 2 เช่น กันการเลื่อนบิตของตัวเลข 00000110 (6_{10}) มาทางขวา 1 บิต จะเท่ากับ 00000011 (3_{10}) เป็นต้น

รูปที่ 2.27 การเลื่อนบิตทางขวา

7) การกลับลำดับตำแหน่งบิต (Swap Bit) หมายถึง การสลับตำแหน่งของสายในข้อมูล เช่น สมมุติว่าสายประกอบด้วย n บิต ก็จะเป็นการสลับตำแหน่งระหว่างบิตลำดับที่ n กับ 0 และ $n-1$ กับ 1 และ $n-2$ กับ 2 เรื่อยๆ ไปจนกว่าจะหมดทุกตำแหน่งของบิต เช่น การกลับลำดับของค่าตัวเลขฐานสอง 10010110 ก็จะเป็นดังรูปที่ 2.28

ตำแหน่งลำดับของบิต	7	6	5	4	3	2	1	0
ค่าตัวเลขฐานสอง ก่อนการกลับลำดับบิต	1	0	0	1	0	1	1	0
ค่าตัวเลขฐานสอง หลังการกลับลำดับบิต	0	1	1	0	1	0	0	1

รูปที่ 2.28 การกลับลำดับตำแหน่งบิต

จากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดเป็นพื้นฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลบิตที่จำเป็นสำหรับการเขียนโปรแกรมที่ต้องเขียนติดต่อกับบอร์ดิเล็กทรอนิกส์ หรือโปรแกรมประเภทบีบอัดข้อมูล

2.4.3 ไฟล์ไลบรารี Bits32.dll

ไฟล์ไลบรารี Bits32.dll เป็นไฟล์ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาสำหรับใช้งานร่วมกับวิซวลเบสิกรุ่น 5.0 และรุ่น 6.0 โดยจะประกอบด้วยกลุ่มฟังก์ชันที่เกี่ยวข้องกับประมวลผลบิตของข้อมูลขนาด 1 ไบต์ (สำหรับวิซวลเบสิกจะเทียบเท่ากับ Byte) ข้อมูลขนาด 2 ไบต์ (Word สำหรับวิซวลเบสิกจะเทียบเท่ากับ Integer) และข้อมูลขนาด 4 ไบต์ (Double-Word สำหรับวิซวลเบสิกจะเทียบเท่ากับ Long) และกลุ่มฟังก์ชันที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงข้อมูลชนิดตัวเลข สำหรับฟังก์ชันการเปลี่ยนแปลงข้อมูลนั้น จะเป็นการเปลี่ยนแปลงในรูปของตัวเลขเป็นข้อมูลสตริงในรูปของเลขฐานสิบหก หรือจะเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเป็นเลขฐานสิบ หรือการแปลงให้อยู่ในรูปของตัวเลขฐานสอง เป็นต้น สำหรับประโยชน์การประกาศฟังก์ชัน และค่าคงที่ทั้งหมดของไฟล์ไลบรารี Bits32.dll จะถูกจัดเก็บไว้ในไฟล์โมดูล Bits32.bas และก่อนที่จะทำการใช้งานต้องทำการคัดลอกไฟล์ไลบรารี Bits32.dll ลงในไดเรกทอรีชื่อ System ของวินโดวส์ (เช่น C:\Windows\System) ก่อน โดยที่ค่าคงที่ และฟังก์ชันทั้งหมดของไฟล์ไลบรารี Bits32.dll แสดงได้ดังในตารางที่ 2.19

ตารางที่ 2.18 ฟังก์ชันของไฟล์ไลบรารี Bits32.dll

ชื่อฟังก์ชัน	หน้าที่
1. รายงานเวอร์ชัน และสงวนสิทธิ์ ประกอบด้วย	
VbrcBitGetCopyright	รายงานชื่อผู้เขียน และการสงวนสิทธิ์
VbrcBitGetVersion	รายงานหมายเลขเวอร์ชันของไฟล์ไลบรารี Bits32.dll
2. ประมวลผลบิตชนิดข้อมูลตัวเลขขนาด 1 ไบต์ ประกอบด้วย	
VbrcBinStrB	แปลงข้อมูลตัวเลขให้เป็นข้อมูลสตริงของเลขไบนารี
VbrcGetBitB	อ่านค่าของบิตจากตำแหน่งของบิตข้อมูลตัวเลขที่กำหนด
VbrcResetBitB	กำหนดให้บิตมีค่าเท่ากับ 0 ตรงตำแหน่งของบิตที่กำหนด
VbrcSetBitB	กำหนดให้บิตมีค่า 1 หรือ 0 ตรงตำแหน่งของบิตที่กำหนด
VbrcROLB	หมุนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางซ้าย
VbrcRORB	หมุนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.18 (ต่อ) ฟังก์ชันของไฟล์ไลบรารี Bits32.dll

ชื่อฟังก์ชัน	หน้าที่
VbrcSHLB	เลื่อนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางซ้าย
VbrcSHRB	เลื่อนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางขวา
VbrcSwapBitB	กลับตำแหน่งของบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนด
VbrcToggleBitB	กลับค่าของบิตตรงลำดับตำแหน่งของบิตในข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนด
3. ประมวลผลบิตชนิดข้อมูลตัวเลขขนาด 2 ไบต์ ประกอบด้วย	
VbrcGetBitBW	อ่านค่าของบิตจากตำแหน่งของบิตข้อมูลตัวเลขที่กำหนด
VbrcResetBitBW	กำหนดให้บิตมีค่าเท่ากับ 0 ตรงตำแหน่งของบิตที่กำหนด
VbrcSetBitBW	กำหนดให้บิตมีค่า 1 หรือ 0 ตรงตำแหน่งของบิตที่กำหนด
VbrcROLBW	หมุนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางซ้าย
VbrcRORBW	หมุนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางขวา
VbrcSHLBW	เลื่อนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางซ้าย
VbrcSHRBW	เลื่อนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางขวา
VbrcSwapBitBW	กลับตำแหน่งของบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนด
VbrcToggleBitBW	กลับค่าของบิตตรงตำแหน่งของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนด
4. ประมวลผลบิตชนิดข้อมูลตัวเลขขนาด 4 ไบต์ ประกอบด้วย	
VbrcBinStrD	แปลงข้อมูลตัวเลขให้เป็นข้อมูลสตริงของเลขไบนารี
VbrcGetBitD	อ่านค่าของบิตจากตำแหน่งของบิตข้อมูลตัวเลขที่กำหนด
VbrcResetBitD	กำหนดให้บิตมีค่าเท่ากับ 0 ตรงตำแหน่งของบิตที่กำหนด
VbrcSetBitD	กำหนดให้บิตมีค่า 1 หรือ 0 ตรงตำแหน่งของบิตที่กำหนด
VbrcROLD	หมุนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางซ้าย
VbrcRORD	หมุนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางขวา
VbrcSHLD	เลื่อนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางซ้าย
VbrcSHRD	เลื่อนข้อมูลบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนดมาทางขวา
VbrcSwapBitD	กลับตำแหน่งของบิตของข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนด
VbrcToggleBitD	กลับค่าของบิตตรงตำแหน่งของบิตในข้อมูลชนิดตัวเลขที่กำหนด
5. แปลงข้อมูลชนิดตัวเลขกับข้อมูลชนิดสตริง	
VbrcCVBYT	แปลงข้อมูลชนิดสตริงเป็นชนิดตัวเลข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.18 (ต่อ) ฟังก์ชันของไฟล์ไลบรารี Bits32.dll

ชื่อฟังก์ชัน	หน้าที่
VbrcCVD	แปลงข้อมูลชนิดสตริงเป็นชนิดตัวเลข
VbrcCVI	แปลงข้อมูลชนิดสตริงเป็นชนิดตัวเลข
VbrcCVL	แปลงข้อมูลชนิดสตริงเป็นชนิดตัวเลข
VbrcCVS	แปลงข้อมูลชนิดสตริงเป็นชนิดตัวเลข
VbrcMKBYT	แปลงข้อมูลชนิดตัวเลขให้ชนิดเป็นสตริง
VbrcMKD	แปลงข้อมูลชนิดตัวเลขให้ชนิดเป็นสตริง
VbrcMKI	แปลงข้อมูลชนิดตัวเลขให้ชนิดเป็นสตริง
VbrcMKL	แปลงข้อมูลชนิดตัวเลขให้ชนิดเป็นสตริง
VbrcMKS	แปลงข้อมูลชนิดตัวเลขให้ชนิดเป็นสตริง
6. การแยกหรือรวมไบต์ของข้อมูลชนิดตัวเลข	
VbrcB2W	สร้างตัวเลขขนาด 2 ไบต์ จากข้อมูลตัวเลข 1 ไบต์ 2 ตัว
VbrcW2B	แยกตัวเลขขนาด 2 ไบต์ ออกเป็นข้อมูลชนิดตัวเลข 1 ไบต์ 2 ตัว
VbrcW2D	สร้างตัวเลขขนาด 4 ไบต์ ออกเป็นข้อมูลชนิดตัวเลข 2 ไบต์ 2 ตัว
VbrcD2W	แยกตัวเลขขนาด 4 ไบต์ ออกเป็นข้อมูลชนิดตัวเลข 2 ไบต์ 2 ตัว
VbrcRGB	แปลงข้อมูลตัวเลข 1 ไบต์ของแม่สีแดง สีเขียว และสีน้ำเงินให้เป็นข้อมูลตัวเลขขนาด 4 ไบต์
7. แปลงข้อมูลไบนารีเป็นสตริงของเลขฐานสิบหก	
VbrcBin2Hex	แปลงข้อมูลชนิดสตริงไบนารีเป็นสตริงของตัวเลขฐานสิบหก
VbrcUnprintableCharFilter	แทนที่แอสกีที่ไม่สามารถแสดงผลได้ เช่น แอสกี 10 หรือ 13

2.5 โปรแกรมคอมไพเลอร์ไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

โปรแกรมคอมไพเลอร์ AS11 เป็นโปรแกรมที่ทำงานอยู่บนดอส โดยจะทำงานโดยการแปลงไฟล์ที่มีนามสกุล ASM ที่เขียนบนโปรแกรมอิดิเตอร์ทั่วไปแล้วจัดเก็บไฟล์เป็นนามสกุล ASM แล้วไปทำการคอมไพล์เป็นไฟล์นามสกุล S19 และสร้างไฟล์นามสกุล LST โครงสร้างของไฟล์สกุล S19 รูปแบบของข้อมูลแบบนี้มีลักษณะดังแสดงตารางที่ 2.20

ตารางที่ 2.19 รูปแบบของไฟล์นามสกุล S19

ชื่อสัญลักษณ์	จำนวนตัวอักษร	รายละเอียด
Record Mark	1	ในแต่ละบรรทัดของข้อมูลที่ต้องการบันทึกต้องเริ่มด้วย S
Record length	2	จำนวนข้อมูลที่ต้องการบันทึก
Address Field	2	แสดงแอดเดรสที่เก็บข้อมูลในไฟล์แรก ปกติมีค่า 00
Record Type	2	ชนิดของข้อมูลที่ทำกรบันทึก โดยถ้าเป็นข้อมูล 00 หมายถึง ข้อมูลของโปรแกรม 01 หมายถึง จบเพิ่มข้อมูล 02 หมายถึง แอดเดรสเพิ่มเติม 03 หมายถึง แอดเดรสเริ่มต้น
Datafield	เปลี่ยนแปลง	จะขึ้นอยู่กับรหัสชนิดของข้อมูลที่ทำกรบันทึก 00 หมายถึง จำนวนข้อมูลที่ต้องการ โปรแกรม 01 หมายถึง ไม่ใช้งาน (ว่าง) 02 หมายถึง เซกเมนต์สำหรับแอดเดรสที่มากกว่า 64 กิโลไบต์ ข้อมูลจะถูกเริ่มต้นเก็บที่เซกเมนต์ x 10h บวกกับค่าของพื้นที่แอดเดรส ตัวอย่าง แอดเดรสเพิ่มเติมมีค่า F800h พื้นที่ของแอดเดรสเท่ากับ 1000h ดังนั้นข้อมูลจะไปเริ่มต้นบันทึกที่ตำแหน่ง F900h
Checksum	2	การคำนวณค่า Checksum จะรวมค่าของข้อมูลทั้งหมดที่ทำกรบันทึก จากนั้นทำหาคอมพลิเมนต์ค่า Check Sum คือ ไบต์ค่าของข้อมูลสุดท้ายหลัง ทำหาคอมพลิเมนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

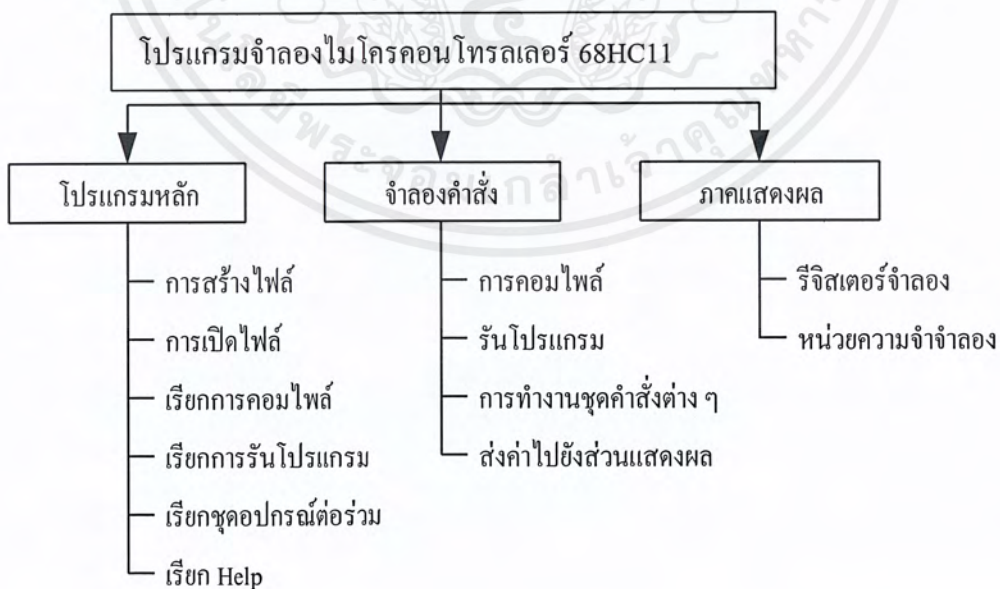
การออกแบบ การสร้าง และการทำงาน

3.1 กล่าวนำ

การออกแบบและการสร้างโปรแกรมได้แบ่งการทำงานออกเป็นส่วนๆ เพื่อให้ง่ายต่อการเขียนโปรแกรมและพัฒนาโปรแกรมต่อไปในอนาคต ซึ่งได้แบ่งโปรแกรมออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของการจำลองการทำงานภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 และส่วนของการแสดงผลติดต่อกับผู้ใช้งาน ซึ่งในการเขียนโปรแกรมของการติดต่อกับผู้ใช้งานได้ใช้โปรแกรมวิซวลเบสิก รวมทั้งในส่วนของการเขียนโปรแกรมจำลองคำสั่งต่างๆ ด้วย ซึ่งในรายละเอียดของการออกแบบและการสร้างอธิบายได้ดังต่อไปนี้

3.2 โครงสร้างโปรแกรม

โครงสร้างหลักของโปรแกรมแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนของโปรแกรมหลัก ส่วนของการจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 และในส่วนของการแสดงผล ซึ่งโครงสร้างของโปรแกรมจะแสดงได้ดังรูปที่ 3.1

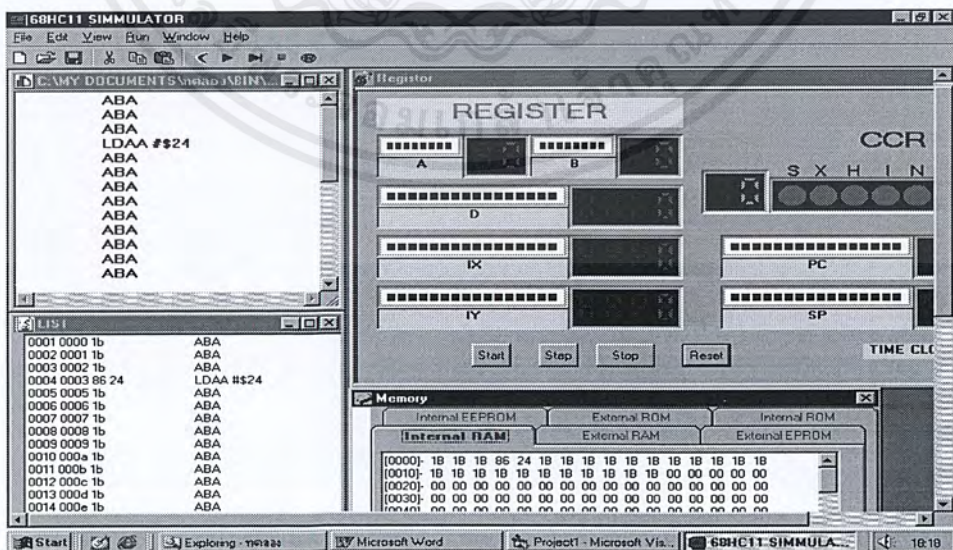
รูปที่ 3.1 โครงสร้างของโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 3.1 โครงสร้างของโปรแกรมแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนของโปรแกรมหลักจะเป็นส่วนที่ผู้ใช้ติดต่อกับผู้ใช้โดยตรง จะทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการไฟล์ การเขียนเท็กซ์ไฟล์ ซึ่งจะทำหน้าที่เหมือนโปรแกรมอิดิเตอร์ทั่วไปนั่นเอง คือ มีการสร้างไฟล์ใหม่ การเปิดไฟล์ ซึ่งเมื่อมีการสร้างไฟล์ใหม่ ก็จะสามารถที่เรียกการคอมไพล์ให้อยู่ในรูปของโปรแกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 และเรียกการจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 โดยการรันโปรแกรม ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างการจำลองคำสั่งและภาคแสดงผล ในส่วนของการจำลองคำสั่งจะทำหน้าที่คอมไพล์ไฟล์เท็กซ์ที่ได้จากโปรแกรมหลักให้อยู่ในรูปแบบของการที่จะนำไปใช้จำลองการทำงานต่อไป และจะจำลองการทำงานของชุดคำสั่งต่างๆ ที่มีอยู่ในไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 เหมือนกับทำงานด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 จริงๆ เมื่อรันโปรแกรม แล้วจะส่งผลไปยังภาคการแสดงผล ส่วนของภาคแสดงผลจะทำหน้าที่ในการจำลองหน่วยความจำ รีจิสเตอร์ และอุปกรณ์ต่อร่วมกับไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ซึ่งในโปรแกรมนี้จะมีส่วนของภาคแสดงผลแอลอีดี ภาคแสดงผลแอลซีดี ภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วน และการทำงานของดีซีเอ็มเอเตอร์ และสเต็ปปีงมอเตอร์

3.3 การออกแบบโปรแกรมหลัก

ส่วนของโปรแกรมหลักเป็นส่วนที่ติดต่อกับผู้ใช้โดยตรง ซึ่งจะทำให้การออกแบบให้มีความสะดวกต่อการใช้งาน ส่วนของโปรแกรมหลักแสดงดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 หน้าต่างของโปรแกรมหลัก

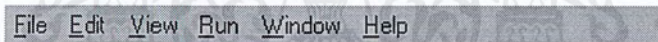
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 3.2 ส่วนของโปรแกรมหลักนั้นมีการทำงานดังในแผนผังโครงสร้างการทำงานในรูปที่ 3.1 ส่วนต่างๆ ของโปรแกรมจะมีหน้าที่และการทำงานที่แตกต่างกัน โดยโปรแกรมหลักได้แบ่งส่วนของการแสดงผลในการติดต่อกับผู้ใช้โปรแกรมหลักออกเป็น 4 ส่วนคือ

- 1) เมนูบาร์และทูลบาร์
- 2) หน้าต่างริจิสเตอร์
- 3) หน้าต่างหน่วยความจำ
- 4) หน้าต่างอติเตอร์

3.3.1 ส่วนของเมนูบาร์ และทูลบาร์ของโปรแกรม

ส่วนของเมนูบาร์ และทูลบาร์เป็นส่วนที่ทำให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้อย่างสะดวกสบาย โดยการคลิกปุ่ม หรือเมนู โดยส่วนประกอบของเมนูบาร์ และทูลบาร์แสดงได้ดังรูปที่ 3.3 และรูปที่ 3.4 ตามลำดับ

รูปที่ 3.3 เมนูบาร์ของโปรแกรมหลัก

รูปที่ 3.4 ทูลบาร์ของโปรแกรมหลัก

จากรูปที่ 3.3 เมนูบาร์จะประกอบไปด้วยเมนูหลักทั้งหมด 6 เมนูหลัก โดยแต่ละเมนูหลักจะมีเมนูย่อยอยู่ด้วย โดยจะแบ่งตามประเภทของคำสั่งของเมนูย่อยว่ามีการทำงานเป็นอย่างไร ซึ่งจะเป็นการง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน ซึ่งลักษณะของเมนูบาร์นั้นจะเป็นลักษณะเหมือนกับเมนูของโปรแกรมโดยทั่วไป ประกอบไปด้วยส่วนเมนูไฟล์จะจัดการเกี่ยวกับการเปิดและสร้างไฟล์ใหม่ และการจบการทำงาน ส่วนของเมนูอติเตอร์จะเป็นการจัดการเกี่ยวกับข้อความในเท็กบอกร์เป็นต้น ในส่วนของเมนูบาร์ได้แบ่งเป็นเมนูหลัก และเมนูย่อย แต่ละเมื่อนั้นทำหน้าที่ และเรียกใช้งานที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 3.1

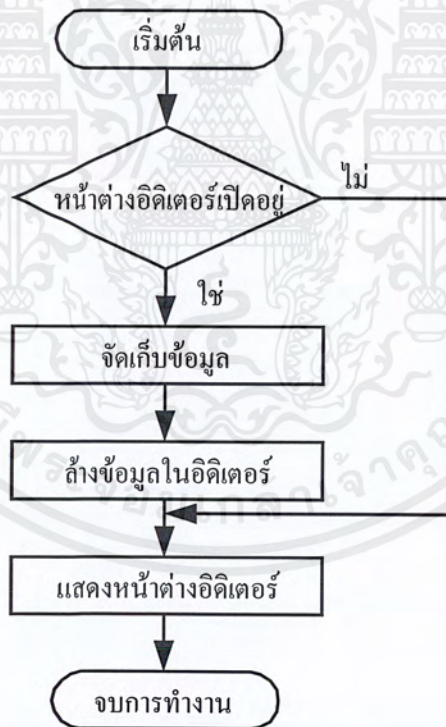
ตารางที่ 3.1 ส่วนประกอบของเมนูบาร์

ชื่อเมนูหลัก	หน้าที่
File	จัดการเกี่ยวกับการจัดการไฟล์
New	เปิดหน้าต่างของอิดิเตอร์เพื่อเริ่มการสร้างใหม่
Open	เปิดไฟล์ที่มีการจัดเก็บไว้แล้ว
Save	จัดเก็บไฟล์ที่ทำการสร้างขึ้นมา
Save As	จัดเก็บไฟล์ที่สร้างขึ้นมาโดยจะจัดเก็บให้มีการเปลี่ยนชื่อเป็นชื่ออื่น ๆ
Exit	จบการทำงานของโปรแกรม
Edit	จัดการเกี่ยวกับการจัดการข้อมูล คัดลอก ตัด วาง และค้นหา
Cut	ตัดข้อความที่ต้องการ
Copy	ทำการคัดลอกสำเนา
Paste	วางข้อความลงในตำแหน่งที่กำหนด
Delete	ลบข้อความที่เลือก
Find	ค้นหาข้อความ
Replace	วางข้อความหนึ่งแทนข้อความที่เลือกไว้
View	แสดงหน้าต่างของรีจิสเตอร์ หน้าต่างของหน่วยความจำ
Code window	แสดงหน้าต่างของอิดิเตอร์
List window	แสดงหน้าต่างผลที่ได้จากการคอมไพล์
Register window	แสดงหน้าต่างของรีจิสเตอร์
Memory window	แสดงหน้าต่างของหน่วยความจำ
I/O Toolbox	แสดงหน้าต่างของทูลบ็อกซ์
Run	เกี่ยวกับการคอมไพล์ การรัน โปรแกรม
Assembler	ทำการแปลงไฟล์นามสกุล ASM เป็นไฟล์ในรูปแบบไฟล์ OBJ
Start	รันคำสั่ง
Break	หยุดรันคำสั่งชั่วคราว
Stop	ออกจากรันคำสั่ง
Window	จัดรูปแบบของหน้าต่างที่แสดงในโปรแกรม
Help	แสดงเกี่ยวกับ โปรแกรม และคู่มือโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่ส่วนของเมนูย่อยนั้นได้มีการออกแบบการทำงานในแต่ละส่วนของคำสั่งซึ่งมีการทำงานที่สำคัญดังต่อไปนี้

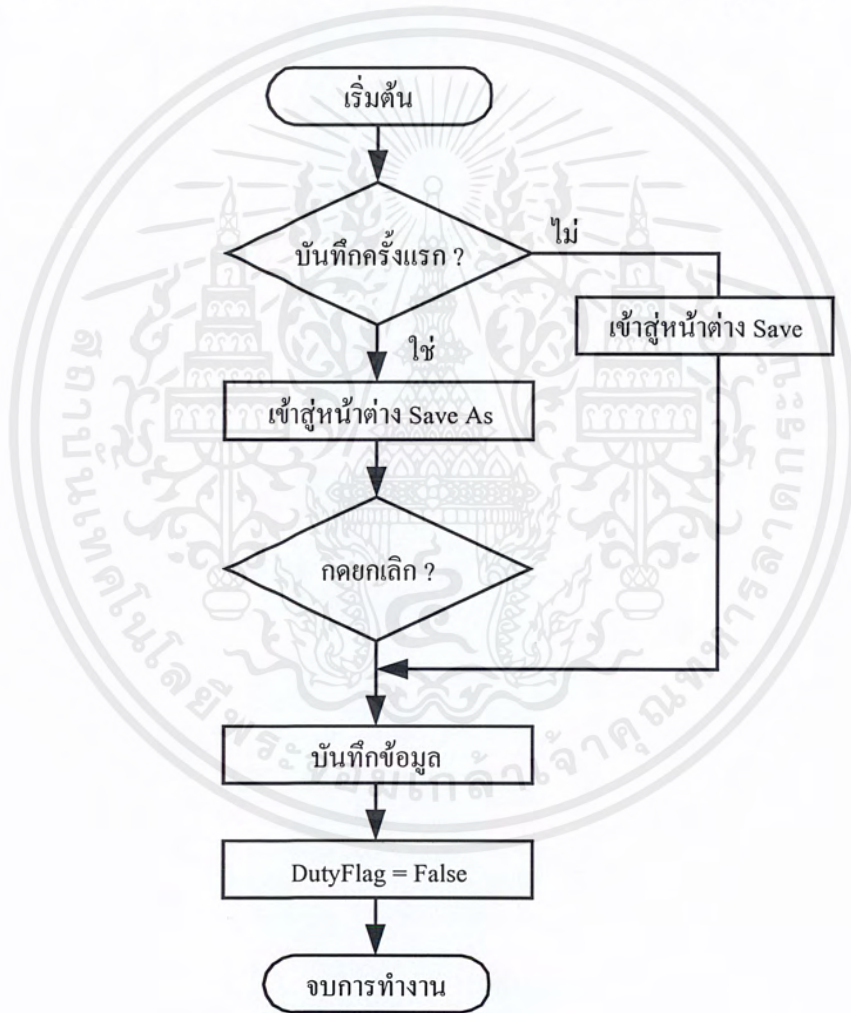
1) คำสั่ง New เป็นคำสั่งที่ใช้ในการสร้างไฟล์ใหม่ โดยจะมีการตรวจสอบว่าในขณะนี้ ได้มีการเปิดหน้าต่างของการเขียนโปรแกรมหรือไม่ ถ้ามีการสร้างไฟล์หรือเปิดอยู่ ก็จะทำการจัดเก็บข้อมูล ก่อนที่จะทำการเปิดหน้าต่างอิดเตอร์ใหม่ ขั้นตอนในการเลือกคำสั่ง New เลือกได้โดยการคลิกไปที่เมนูบาร์ เลือกเมนู File แล้วคลิกเลือกลงมาในส่วนของเมนูย่อย เลือก New ขั้นตอนการทำงานแสดงดังในรูปที่ 3.4 โดยเริ่มจากการตรวจสอบว่าในขณะนั้น ได้มีการเปิดไฟล์ค้างอยู่หรือไม่ ถ้าไม่มีการเปิดไฟล์ค้างอยู่ก็จะทำการสร้างไฟล์ใหม่ขึ้นมา แต่ถ้าพบว่ามีมีการเปิดไฟล์ค้างอยู่แล้ว ก็จะทำการตรวจสอบว่า ได้มีการจัดเก็บไฟล์ที่เปิดอยู่แล้วหรือไม่ หากไม่มีก็จะให้มีการบันทึกข้อมูล ถ้ามีการบันทึกข้อมูล ไปแล้วก็จะทำการเปิดหน้าต่างอิดเตอร์เพื่อสร้างไฟล์ขึ้นมาใหม่ โดยจะลบข้อมูลที่มีอยู่ในเท็กบ็อกซ์ออกไป

รูปที่ 3.5 แผนผังการทำงานของคำสั่ง New

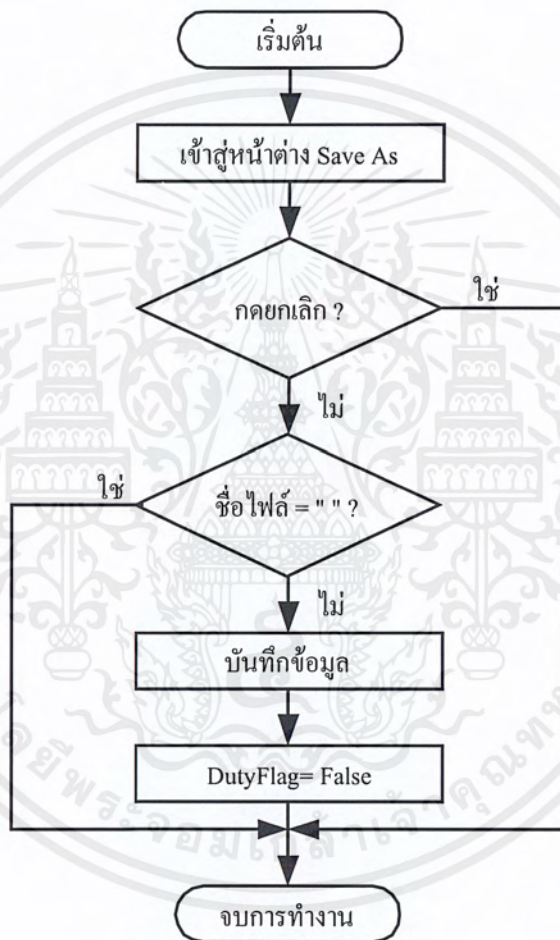
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) คำสั่ง Save จะมีการตรวจสอบว่าเคยมีการบันทึกข้อมูลหรือไม่ หากยังไม่มีการบันทึกก็จะเข้าไปสู่ การ Save As ซึ่งเป็นการบันทึกไฟล์ครั้งแรก แต่ถ้าหากมีการบันทึกมาแล้วก็จะทำการบันทึกไฟล์ทับข้อมูลเดิม คำสั่ง Save จะทำในกรณีที่มีการเปิดไฟล์ที่มีอยู่แล้วมาทำการแก้ไข ซึ่งถ้าหากไม่มีการแก้ไขก็จะทำการบันทึกไฟล์ข้อมูลเดิมลงในไฟล์เดิมอีกครั้ง แต่หากพบว่าเป็นการเปิดอิดิเตอร์ขึ้นมาเพื่อทำการสร้างไฟล์ใหม่นั้น โปรแกรมจะเตือนให้มีการบันทึกข้อมูลก่อน การเขียนโปรแกรมในส่วนนี้จะเป็นการเรียกใช้คอมมอนไดอะล็อกของวิซวลเบสิกเข้ามาเป็นตัวจัดการ หากพบว่าเป็นการบันทึกไฟล์เป็นครั้งแรก ซึ่งกระบวนการดังกล่าวแสดงได้ดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.6 แผนผังการทำงานของคำสั่ง Save

3) คำสั่ง **Save As** จะมีขั้นตอนในการทำงานเหมือนกับการบันทึกโดยใช้คำสั่ง **Save** ซึ่งขั้นตอนในการทำงานจะเรียกหน้าต่าง **Save As** ขึ้นมา แล้วจะตรวจสอบว่าผู้ใช้ทำการยกเลิกการบันทึก หรือว่าชื่อไฟล์ที่ใส่นั้นว่าง หรือไม่ได้ใส่ชื่อที่ต้องการบันทึก จะไม่ทำการบันทึกให้ หากตรวจสอบว่าไม่ได้ยกเลิก หรือ ใส่ชื่อไฟล์ที่ต้องการบันทึกแล้วก็จะทำการบันทึกข้อมูล แล้วกำหนดค่าให้ตัวแปร **Dutyflag** มีค่าเป็น **False** ซึ่งขั้นตอนการทำงานดังแสดงในรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.7 แผนผังการทำงานของคำสั่ง **Save As**

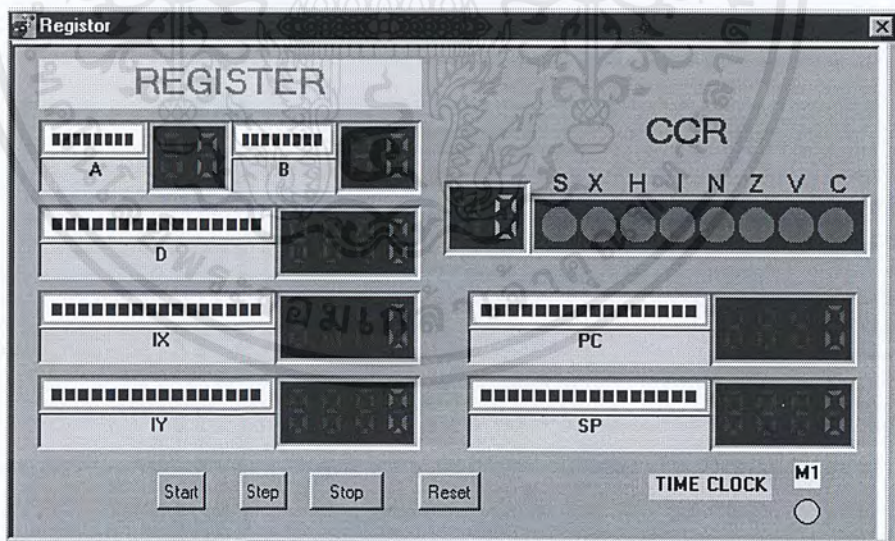
4) คำสั่ง **Assembler** เรียกส่วนของการทำการแอสเซมเบลอร์ ซึ่งอยู่ในส่วนของการจำลองชุดคำสั่ง โดยคำสั่งนี้จะกระทำได้เมื่อมีการสร้างไฟล์เท็กซ์นามสกุล **Asm** ที่เป็นโค้ดของการเขียนโปรแกรมไมโครคอนโทรลเลอร์ **68HC11** เรียบร้อยแล้ว ซึ่งถ้าหากว่าไม่มีการสร้างไฟล์นามสกุล

Asm ก็จะไม่สามารถที่จะทำการแอสเซมเบลอร์ได้ ในคำสั่งนี้จะออกแบบให้มีการทำงานโดยไปเรียกโปรซีเยอร์ของการแอสเซมเบลอร์ แล้วส่งการทำงานต่อไปให้ยังส่วนของการจำลองคำสั่ง

5) คำสั่ง Start เป็นส่วนเริ่มต้นการทำงานในส่วนของการจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ซึ่งคำสั่งนี้จะไปเรียกส่วนของการจำลองชุดคำสั่งให้เริ่มทำงาน คำสั่งนี้จะใช้ได้ก็ต่อ เมื่อโปรแกรมคำสั่งผ่านการแอสเซมเบลอร์เรียบร้อยแล้ว หากยังไม่แอสเซมเบลอร์จะยังไม่สามารถเลือกใช้ได้ เนื่องจากได้ออกแบบไม่ให้แอกทีฟ คำสั่งนี้จะเรียกโปรซีเยอร์ย่อยของการรันซึ่งอยู่ในส่วนของการจำลองชุดคำสั่ง แล้วส่งต่อการทำงานไปยังส่วนการจำลองคำสั่งแต่ละคำสั่ง

3.3.2 หน้าต่างรีจิสเตอร์

หน้าต่างของรีจิสเตอร์จะเป็นการจำลองรีจิสเตอร์ที่มีอยู่ในไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 หน้าต่างนี้จะแสดงเมื่อมีการเลือกที่เมนูหลัก View แล้วเลือกที่คำสั่ง Register Window ก็จะแสดงหน้าต่างนี้ และถ้าหากไม่ได้เลือกตามขั้นตอนดังกล่าวขณะที่ทำการรันโปรแกรม หน้าต่างรีจิสเตอร์จะแสดงขึ้นมา โดยหน้าต่างนี้มีหน้าที่ในการแสดงผลของการทำคำสั่งที่มีผลรีจิสเตอร์ทุกคำสั่ง ซึ่งจะแสดงค่าที่เปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะสังเกตการเปลี่ยนแปลงได้ หน้าต่างของรีจิสเตอร์แสดงได้ดังรูปที่ 3.8

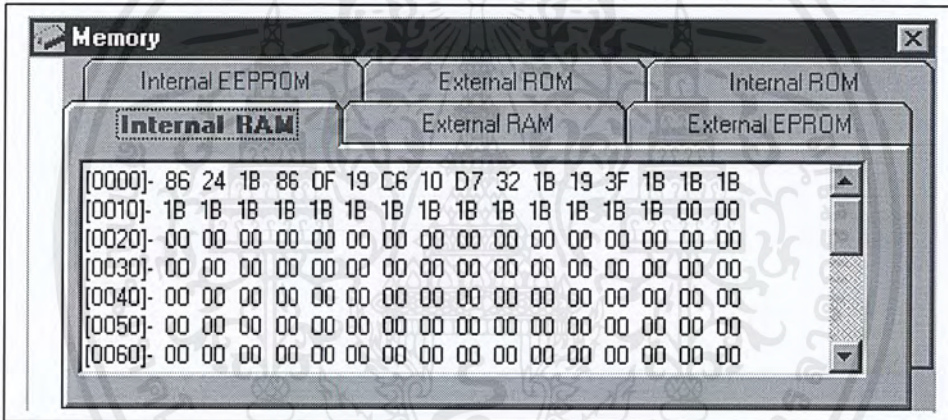
รูปที่ 3.8 หน้าต่างรีจิสเตอร์

จากรูปที่ 3.8 หน้าต่างรีจิสเตอร์ประกอบด้วยส่วนของรีจิสเตอร์ใช้งานทั่วไป ประกอบด้วยรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต 3 รีจิสเตอร์ คือ รีจิสเตอร์ A, B และ C, CCR รีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต คือ รีจิสเตอร์ D, IX, IY, SP และ PC และในส่วนสถานะของแฟลทจะเป็นไปบออกสถานะต่างๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

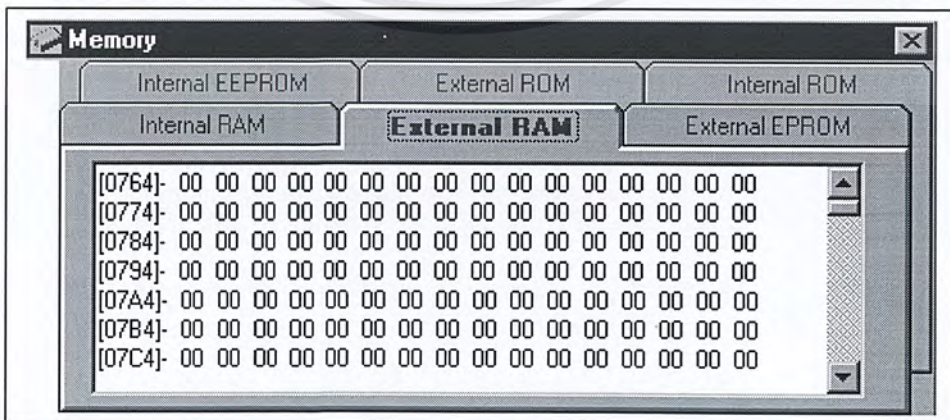
นอกจากนั้นในส่วนของหน้าต่างรีจิสเตอร์จะมีการรันเป็นที่ละบรรทัด หรือ รันแบบต่อเนื่องได้ และมีปุ่มหยุด และ ปุ่มรีเซต เพื่อหยุด การรัน และล้างข้อมูลในรีจิสเตอร์

3.3.3 หน้าต่างหน่วยความจำ

หน้าต่างหน่วยความจำจะเป็นการจำลองหน่วยความจำให้กับไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 หน้าต่างนี้จะแสดงเมื่อมีการเลือกที่เมนูหลัก View แล้วเลือกที่ Memory Window จะแสดงหน้าต่างนี้ ถ้าหากไม่ได้เลือกตามขั้นตอนดังกล่าว ขณะที่รันโปรแกรมหน้าต่างหน่วยความจำจะแสดงขึ้นมา ตำแหน่งของหน่วยความจำมีตั้งแต่ 0000H - FFFFH สามารถที่จะเลือกดูข้อมูลในหน่วยความจำได้โดยการเลื่อนสกอร์บาร์ หน้าต่างของหน่วยความจำสามารถแสดงได้ดังในรูปที่ 3.9-3.14.

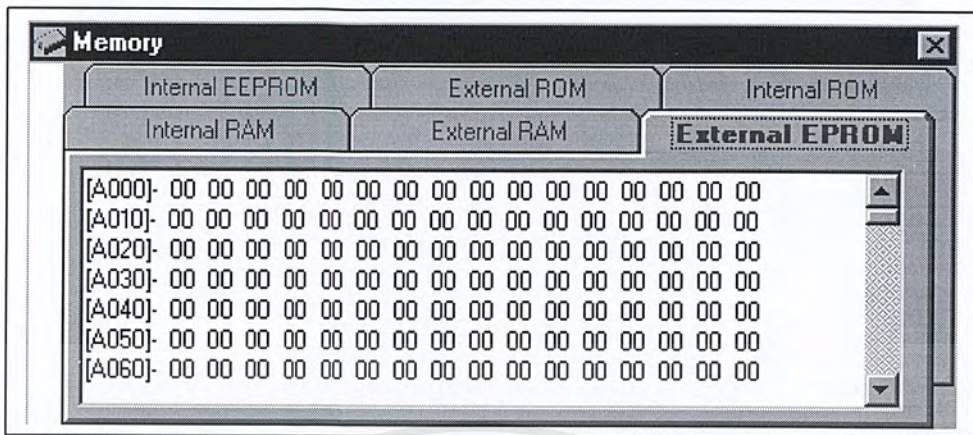

รูปที่ 3.9 หน้าต่างหน่วยความจำ (แรมภายใน)

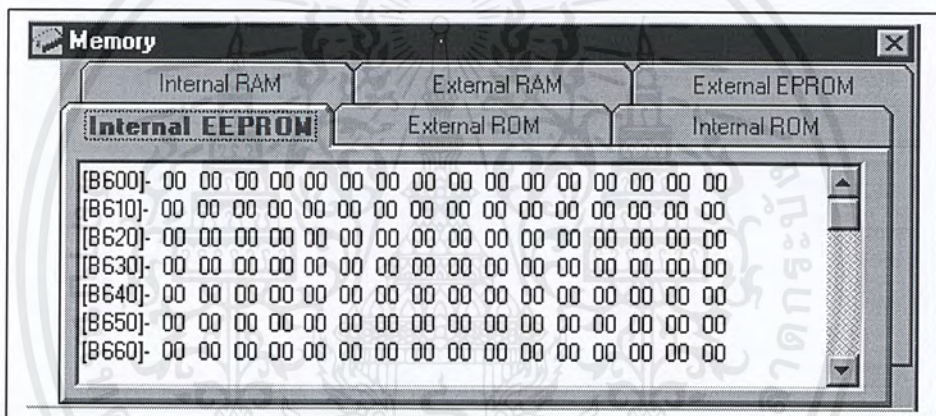

รูปที่ 3.10 หน้าต่างหน่วยความจำ (แรมภายนอก)

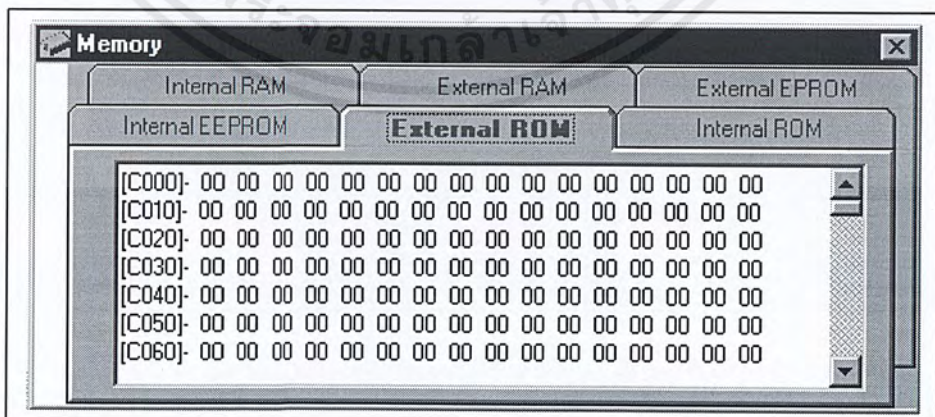
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.11 หน้าต่างหน่วยความจำ (อีพรอมภายนอก)

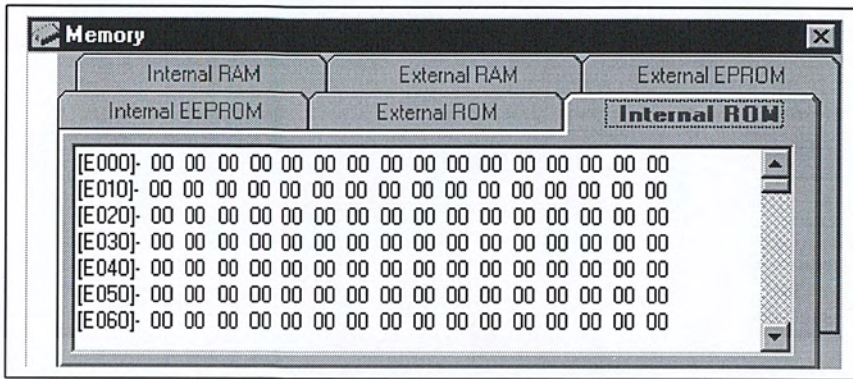

รูปที่ 3.12 หน้าต่างหน่วยความจำ (อีอีพรอมภายใน)

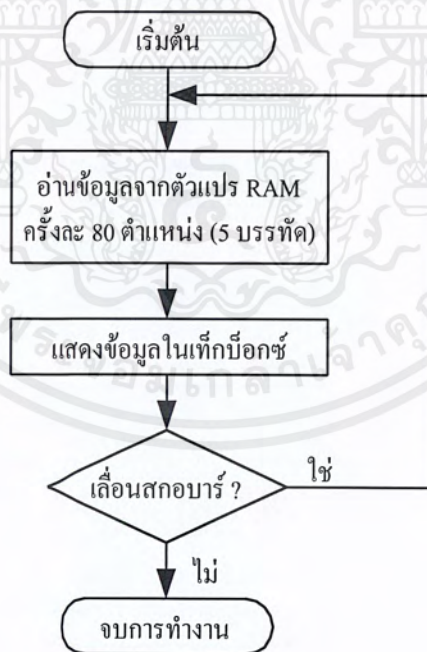
รูปที่ 3.13 หน้าต่างหน่วยความจำ (รวมภายนอก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.14 หน้าต่างหน่วยความจำ (รวมภายใน)

หน้าต่างแสดงผลหน่วยความจำจะแสดงผลข้อมูล โดยการอ่านข้อมูลจากตัวแปรหน่วยความจำ แล้วทำการเขียนข้อมูลลงในเท็กบ็อกซ์เพื่อทำการแสดงข้อมูลที่ละ 5 บรรทัด เมื่อมีการเลื่อนสกร็อบาร์ก็จะทำการแสดงค่าในตัวแปรหน่วยความจำ 5 บรรทัด ซึ่งขั้นตอนในการทำงานดังแสดงในรูปที่ 3.15

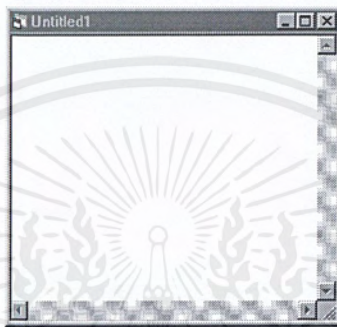

รูปที่ 3.15 แผนผังการแสดงผลของหน้าต่างหน่วยความจำ

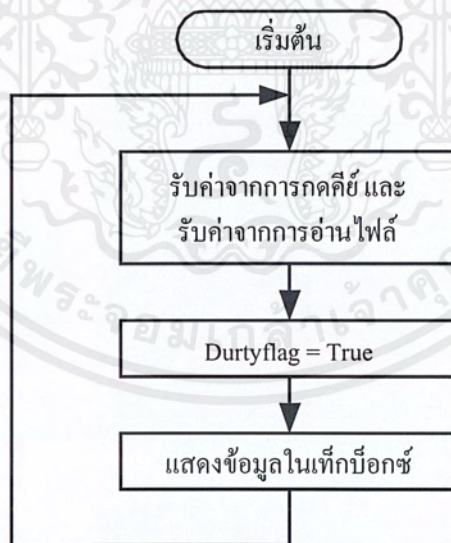
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.4 หน้าต่างอิดิเตอร์

หน้าต่างอิดิเตอร์จะเป็นหน้าต่างที่ใช้สำหรับให้ผู้ใช้ทำการสร้างไฟล์ใหม่ หรือ ทำการเปิดไฟล์ที่เขียนไว้แล้วมาทำการแก้ไขใหม่อีกครั้ง ในหน้าต่างนี้จะประกอบไปด้วยเท็กบ็อกซ์เป็นตัวที่ใช้ในการเขียน และรับไฟล์จากการอ่านไฟล์มาแสดงให้ผู้ใช้ได้ การทำงานของหน้าต่างนี้จะเหมือนกับอิดิเตอร์ทั่วไป หน้าต่างอิดิเตอร์ดังแสดงในรูปที่ 3.16

รูปที่ 3.16 หน้าต่างอิดิเตอร์

รูปที่ 3.17 แผนผังการทำงานของหน้าต่างอิดิเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

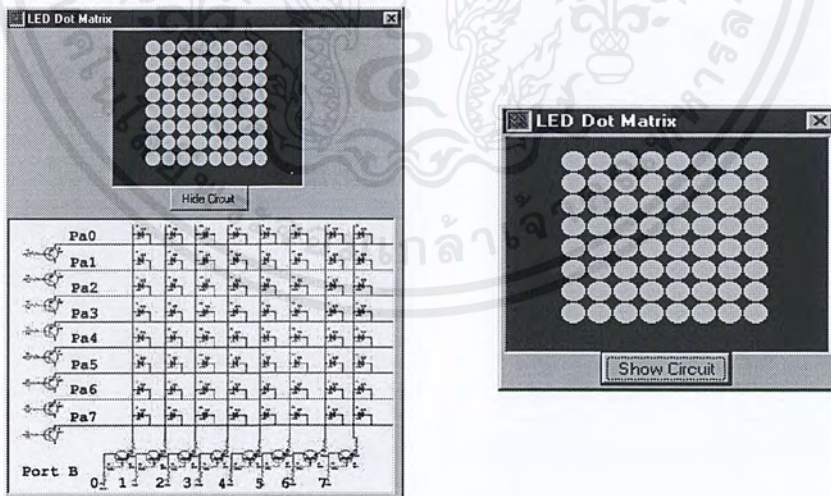
จากรูปที่ 3.17 ขั้นตอนการทำงานของหน้าต่างอิดิเตอร์จะรอรับการกดคีย์ใดๆ และจากการอ่านไฟล์เข้ามา หากมีการกดคีย์จะกำหนดให้ Dutyflag มีค่าเป็น True แล้วจึงทำการแสดงค่าที่รับมาในเท็กบ็อกซ์ แล้วจึงไปรอรับการกดคีย์อีกครั้ง

3.4 ภาคแสดงผล

ภาคแสดงผลจะมีลักษณะเป็นชุดอินเตอร์เฟสจำลอง ซึ่งจะทำการจำลองการทำงานเสมือนกับการทำงานของวงจรจริง ดังนั้นส่วนของชุดอินเตอร์เฟสจำลองในภาคแสดงผลนี้จำเป็นต้องใช้ฟังก์ชันจำลองการทำงานของ 8255 ซึ่งในการสร้างชุดอินเตอร์เฟสจะแบ่งชุดจำลองออกเป็น 3 ภาค คือ ภาคแสดงผลแอลอีดี, ภาคแสดงผลแบบแอลซีดี, ภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วน และภาคการจำลองการทำงานของมอเตอร์

3.4.1 ภาคแสดงผลแอลอีดี

ในภาคแสดงผลแอลอีดีจะจำลองการทำงานของการแสดงผลแอลอีดีเมตริกซ์ขนาด 8 x 8 โดยในการจำลองการทำงานจะต้องใช้ ฟังก์ชันจำลองการทำงานของ 8255 ในส่วนของตัวแอลอีดีจำลองใช้คอมโปเนนต์รูปร่างกำหนดให้มีลักษณะเป็นรูปวงกลม ในการแสดงผลจะใช้การกำหนดรูปร่างให้เปลี่ยนสีโดยใช้คุณสมบัติ Shape.Fillcolor ภาคแสดงผลแอลอีดีดังแสดงในรูปที่ 3.18

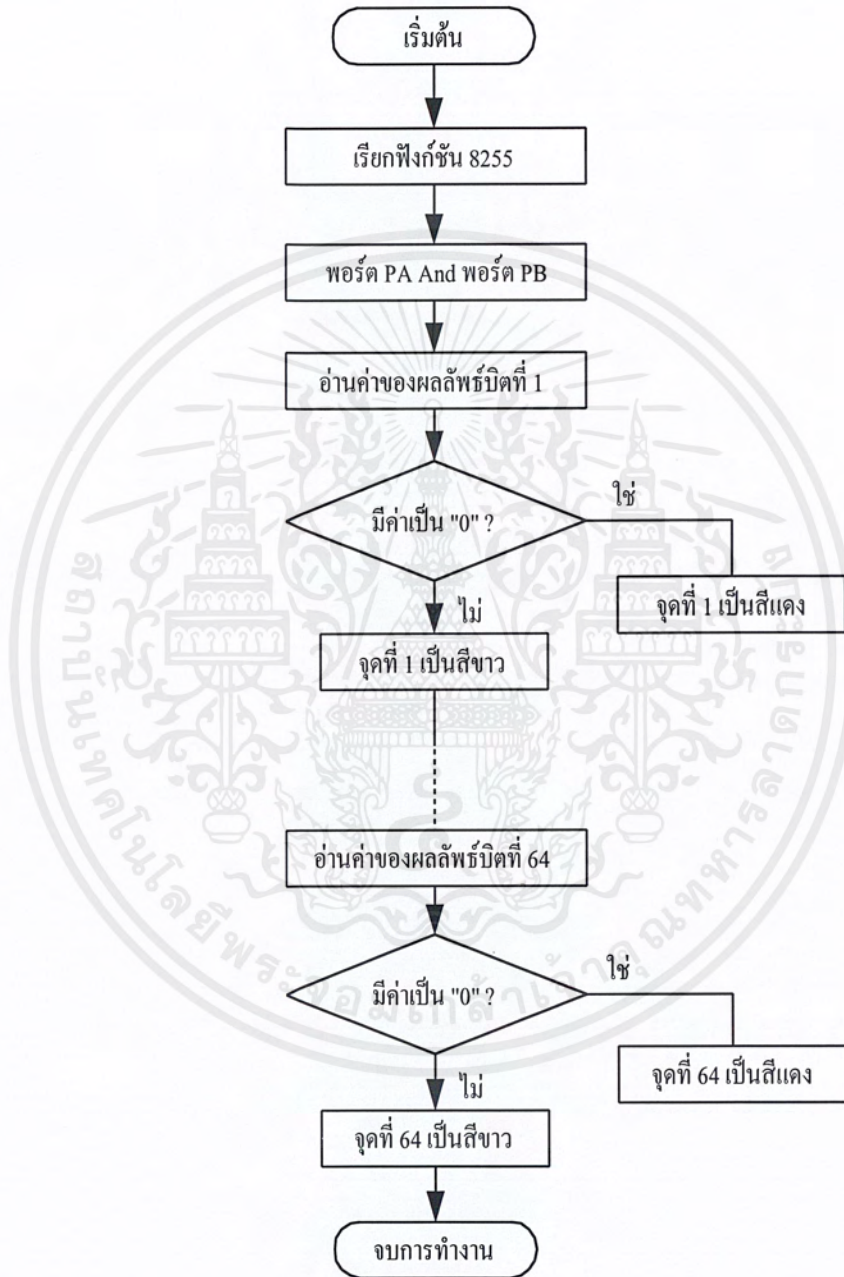

รูปที่ 3.18 ภาคแสดงผลแอลอีดี

การทำงานของภาคแสดงผลแอลอีดี เมื่อมีการเรียกใช้โปรแกรมจะทำการรับค่าผ่านทางพอร์ต 8255 ซึ่งผู้ใช้ต้องทำการเขียนโปรแกรมเพื่อทำการกำหนดค่าเริ่มต้นให้ 8255 ฟังก์ชันของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8255 จะส่งค่าของพอร์ต PA จำลอง, PB จำลอง และ PC จำลอง ค่าของ PA กับ PB จะถูกนำมา AND กันเมื่อค่า PA กับ PB มีค่าเป็น 1 ทำให้รูปร่างซึ่งจำลองเป็นแอลอีดีเปลี่ยนเป็นสีแดง

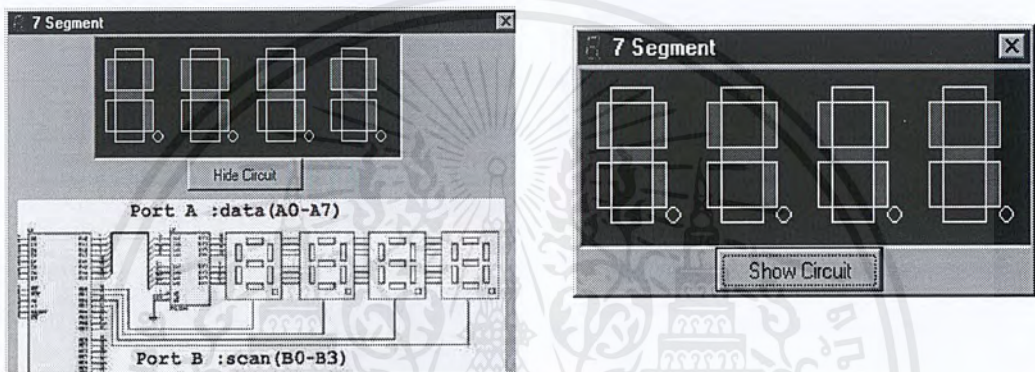

รูปที่ 3.19 แผนผังการทำงานของภาคแสดงผลแอลอีดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 ภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วน

การทำงานของภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วนนี้ ต้องใช้ฟังก์ชันของ 8255 เหมือนกับภาคแสดงผลแบบแอลอีดี การใช้งานส่วนนี้จะต้องที่การส่งค่าผ่านฟังก์ชันของ 8255 ซึ่งภาคแสดงผลนี้ประกอบด้วยแบบเจ็ดส่วนทั้งหมด 4 ตัว โดยการออกแบบภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วนจำลอง คือ การทำรูปร่างเป็นรูปของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบเจ็ดส่วนแอดโนดต่อร่วม ดังที่ได้กล่าวไว้ในส่วนของบทที่ 2 ซึ่งภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วนดังแสดงในรูปที่ 3.20

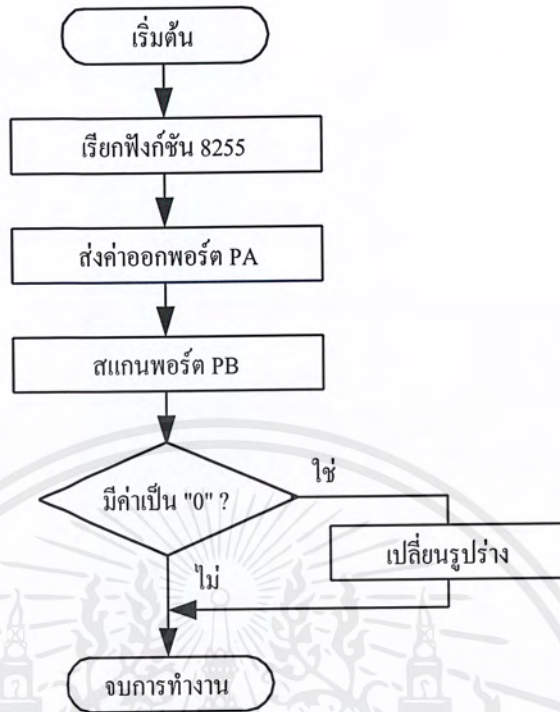

รูปที่ 3.20 ภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วน

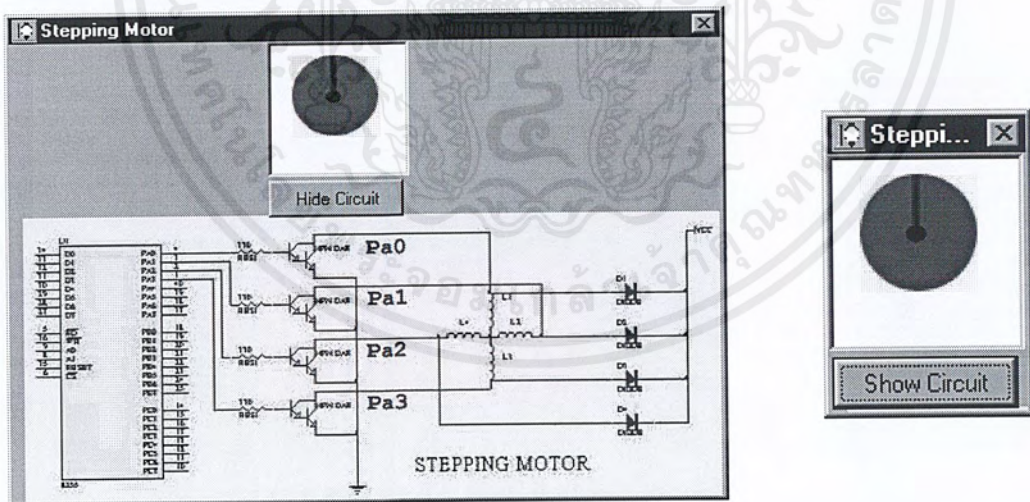
การทำงานของภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วนนี้ ในขั้นแรกจะส่งค่าข้อมูลออกไปยังฟังก์ชันของ 8255 จำลอง จากนั้นข้อมูลจะถูกส่งออกทางพอร์ต PA ส่วนพอร์ต PB0, PB1 และ PB2 ซึ่งจะใช้ในการสแกน ซึ่งขั้นตอนในการสแกนนั้นหากตัวใดที่มีค่าเป็น “0” รูปร่างของภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วนจะไม่เปลี่ยนแปลงสี หากบิดมีค่าเป็น “1” ก็จะทำการเปลี่ยนแปลงสีให้เป็นสีแดง ขั้นตอนนี้จะทำอยู่ไปจนกว่าจะครบตามจำนวนที่ตั้งไว้ ซึ่งขั้นตอนการทำงานของภาคแสดงผลแบบเจ็ดส่วนดังแสดงในรูปที่ 3.21

3.4.3 การจำลองการทำงานของสเต็ปปีงมอเตอร์

ชุดอินเทอร์เฟซจำลองการทำงานของสเต็ปปีงมอเตอร์ จะเป็นโปรแกรมจำลองการทำงานของสเต็ปปีงมอเตอร์ โดยการจำลองการทำงานจะใช้ฟังก์ชัน 8255 เป็นตัวติดต่อภาคแสดงผลแบบแอลอีดี และแบบเจ็ดส่วน การแสดงผลจะใช้คำสั่ง Line ของวิชวลเบสิก โดยทำเป็นสถานะต่างๆ ของมอเตอร์ไว้ ดังแสดงในตารางที่ 3.2 ส่วนของชุดอินเทอร์เฟซจำลองสเต็ปปีงมอเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 3.22

รูปที่ 3.21 การทำงานของภาคแสดงแบบเจ็ดส่วน

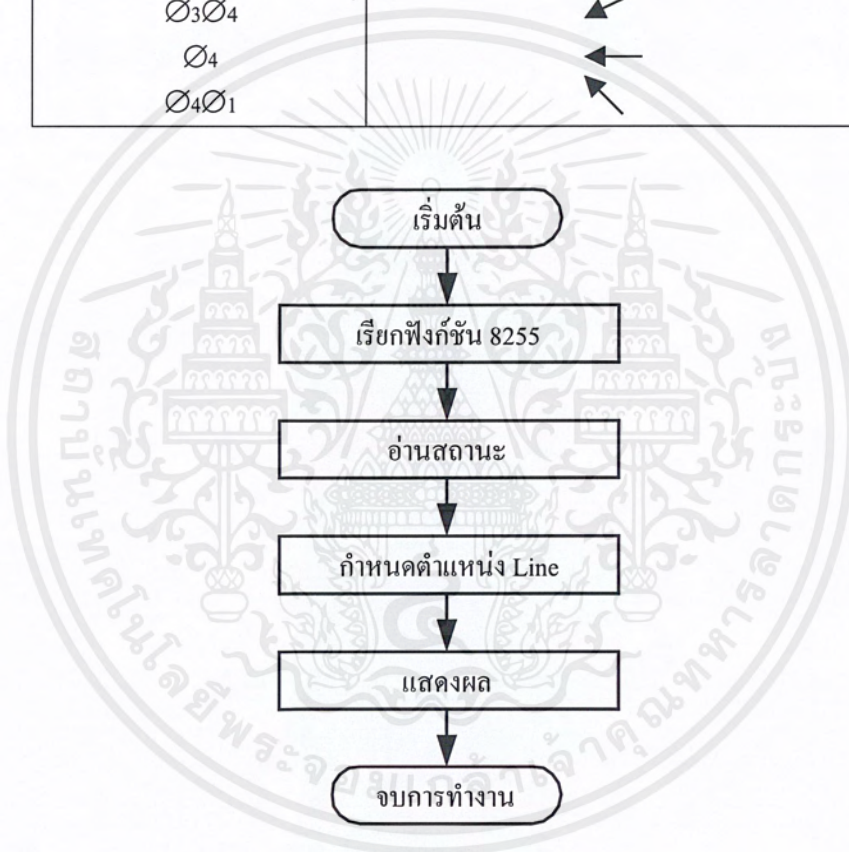
รูปที่ 3.22 ชุดอินเตอร์เฟซจำลองการทำงานของสเต็ปปีงมอเตอร์

ชุดอินเตอร์เฟซจำลองการทำงานของสเต็ปปีงมอเตอร์ จะมีการเรียกใช้โปรแกรมเพื่อทำการรับค่าผ่านทางพอร์ต 8255 เมื่อรับค่ามาแล้วจะทำการตรวจสอบสถานะของข้อมูลที่ส่งมาว่าตรงกับสถานะใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 มุมของ โรเตอร์เทียบกับกระแสไฟฟ้าที่จ่ายแก่เฟสต่างๆ 8 ตำแหน่ง

เฟสที่จ่ายกระแสไฟฟ้า	ตำแหน่งโรเตอร์
\emptyset_1	↑
$\emptyset_1\emptyset_2$	↗
\emptyset_2	→
$\emptyset_2\emptyset_3$	↘
\emptyset_3	↓
$\emptyset_3\emptyset_4$	↙
\emptyset_4	←
$\emptyset_4\emptyset_1$	↖

รูปที่ 3.23 การทำงานของชุดอินเทอร์เฟซจำลองการทำงานของสเต็ปปีงมอเตอร์

3.5 การจำลองชุดคำสั่ง

3.5.1 การออกแบบหน่วยความจำ และรีจิสเตอร์จำลอง

ในการออกแบบหน่วยความจำและรีจิสเตอร์จำลอง มีการกำหนดตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการจำลอง ดังต่อไปนี้

- 1) Public flag As Byte เป็นตัวแปร CCR แฟล็กตัว ชนิดไบต์
- 2) Public RegisA As Long เป็นตัวแปรรีจิสเตอร์ A แทนข้อมูลขนาด 8 บิตชนิด Long
- 3) Public Regisb As Long เป็นตัวแปรรีจิสเตอร์ B แทนข้อมูลขนาด 8 บิตชนิด Long
- 4) Public Regisd As Long เป็นตัวแปรรีจิสเตอร์ D แทนข้อมูลขนาด 16 บิตชนิด Long
- 5) Public Regisy As Long เป็นตัวแปรรีจิสเตอร์ IY แทนข้อมูลขนาด 16 บิตชนิด Long
- 6) Public Regisx As Long เป็นตัวแปรรีจิสเตอร์ IX แทนข้อมูลขนาด 16 บิตชนิด Long
- 7) Public RegisSP As Long เป็นตัวแปรรีจิสเตอร์ SP แทนข้อมูลขนาด 16 บิตชนิด Long
- 8) Public RegisPC As Long เป็นตัวแปรรีจิสเตอร์ PC แทนข้อมูลขนาด 16 บิตชนิด Long
- 9) Public RAM (65535) As Long ตัวแปรหน่วยความจำจำลองมีขนาด 64 กิโลไบต์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 65,536 ค่า แต่ละอินเด็กซ์บอกตำแหน่งหน่วยความจำ ซึ่งตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 หน่วยความจำแต่ละตำแหน่งจะมีขนาดเท่ากับ 8 บิต ซึ่งในวิซวลเบสิกนั้นจะต้องประกาศตัวแปรเป็นชนิด Long

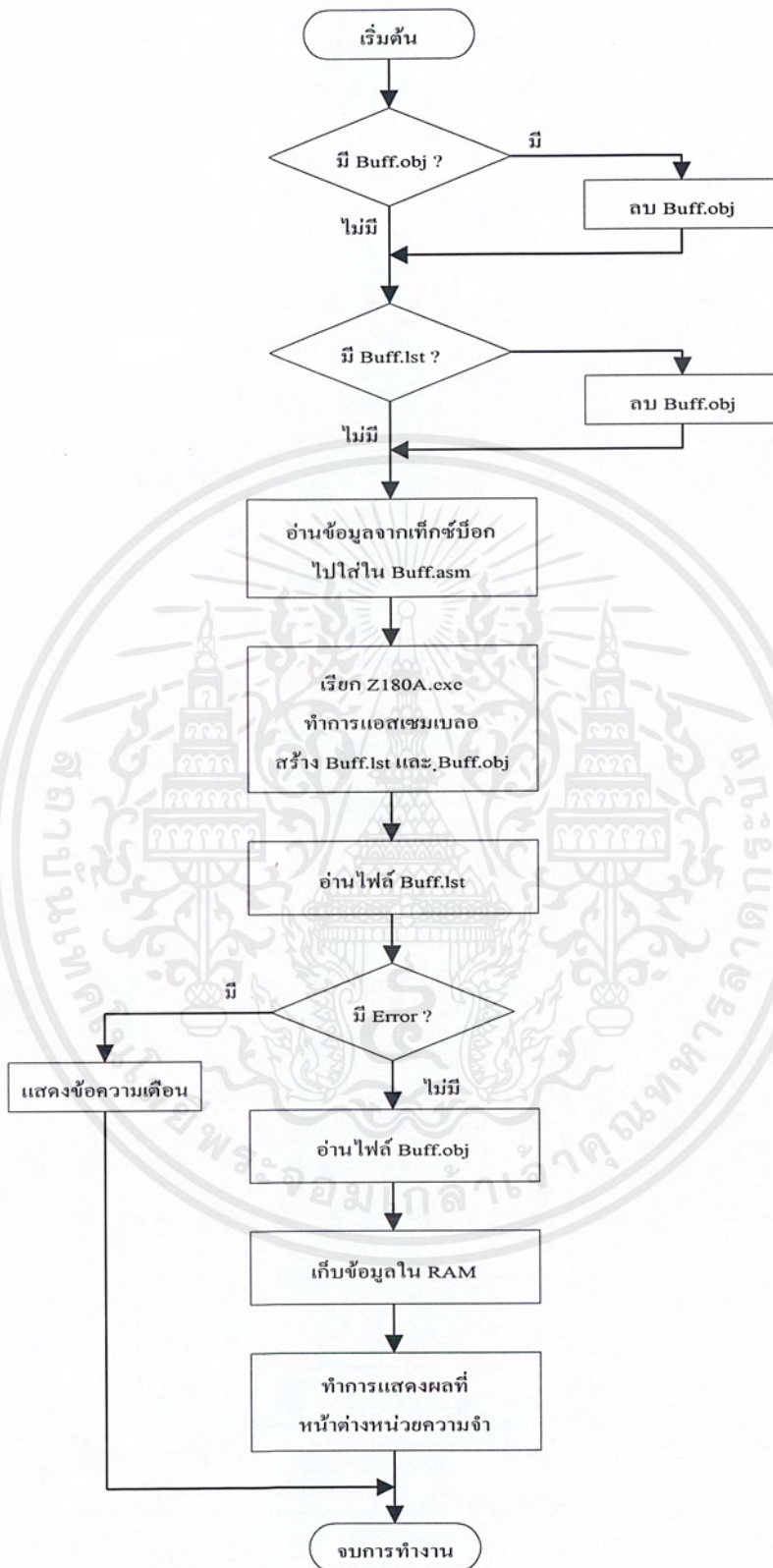
3.5.2 การจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

การจำลองการทำงานของไมโครโปรเซสเซอร์นี้จะทำโดยการใช้โปรแกรมวิซวลเบสิกเขียนโปรแกรมควบคุมการทำงาน โดยออกแบบการทำงานนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของการแอสเซมเบลอร์ และส่วนของการจำลองการทำงาน ซึ่งทั้งสองส่วนมีการทำงานดังนี้

- 1) ส่วนของการแอสเซมเบลอร์ คือส่วนของการแปลงโปรแกรมแอสเซมบลี่ ที่ได้สร้างขึ้นในส่วนของอิดิเตอร์ เป็นรหัสเลขฐานสิบหก

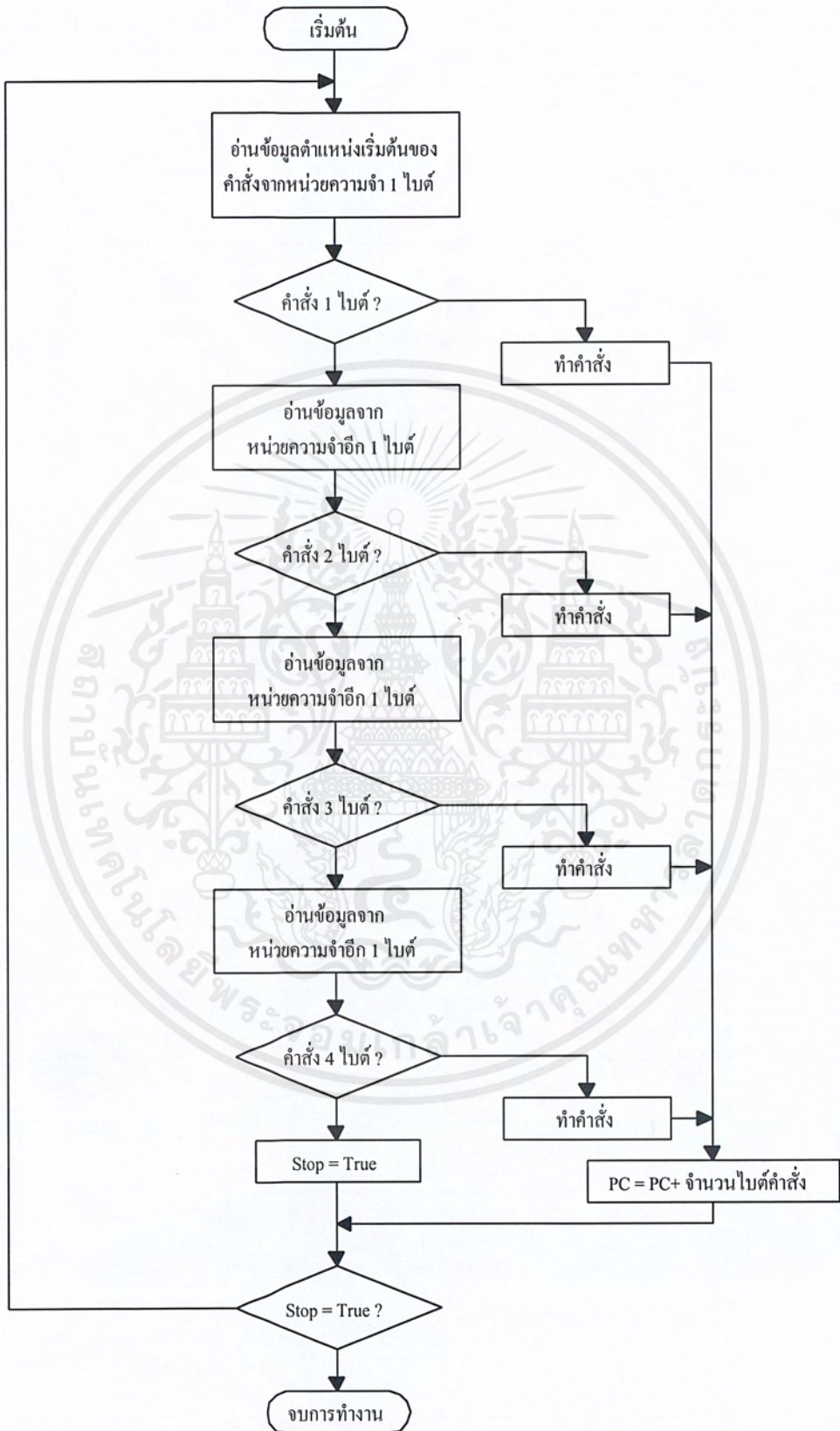
การทำงานของส่วนของการแอสเซมเบลอร์ จะทำการตรวจสอบก่อนว่ามีไฟล์ Buf.obj และไฟล์ Buf.lst ไฟล์ทั้งสองนี้จะได้จากการแอสเซมเบลอร์ ซึ่งก่อนที่จะทำการแอสเซมเบลอร์ในครั้งนี้อาจจะได้ทำการแอสเซมเบลอร์ก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบ หากพบว่ามีไฟล์ทั้งสองอยู่ หรือมีไม่ว่าจะเป็นไฟล์ใดไฟล์หนึ่งก็จะทำการลบไฟล์นั้นออก จากนั้นจะทำการอ่านข้อมูลที่อยู่ในเท็กบ็อกซ์ที่อยู่ในหน้าต่างอิดิเตอร์ที่ได้ทำการเขียนไว้แล้ว จากนั้นจะทำการเรียกตัวโปรแกรมแอสเซมเบลอร์มาทำการแปลงรหัส ซึ่งตัวแอสเซมเบลอร์ที่ใช้นั้น จะใช้ตัวคอมไพเลอร์ของไมโครคอนโทรลเลอร์ AS11 ซึ่งเป็นตัวที่สนับสนุนคำสั่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

จึงทำให้สามารถที่จะแอสเซมเบลอร์ได้โดยไฟล์ที่จะได้จากแปลงรหัสนั้นจะมีอยู่ 2 ไฟล์คือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ใดๆ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.24 แผนผังขั้นตอนการทำงานของส่วนการแอสเซมเบลอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.25 แผนผังขั้นตอนการทำงานของส่วนการจำลองการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือไฟล์ Buf.obj และ Buf.lst จากนั้นจะอ่านไฟล์ Buf.lst เพื่อตรวจสอบว่ามีข้อผิดพลาดที่ใด หากตรวจสอบว่ามีข้อผิดพลาดก็จะแสดงข้อความเตือน เพื่อให้ไปทำการแก้ไขแล้วจึงมาทำการแอสเซมเบลอร์อีกครั้ง หากตรวจสอบแล้วไม่มีข้อผิดพลาด จะอ่านข้อมูลจากไฟล์ Buf.obj ซึ่งเป็นรหัสเลขฐานสิบหก นำไปเก็บในตัวแปรหน่วยความจำจำลอง คือ RAM แล้วแสดงผลออกทางหน้าต่างของหน่วยความจำว่า เมื่อทำการแปลงแล้วรหัสที่เขียนไว้ มีคำสั่งอย่างไร เป็นเลขฐานสิบหกเท่าไร และจะเริ่มเก็บข้อมูลที่ตำแหน่งหน่วยความจำ 0000H ขึ้นไป แล้วจึงแสดงข้อความขึ้นมาบอกว่าไม่มีข้อผิดพลาด และสามารถทำการรันคำสั่งเพื่อจำลองการทำงานได้ทันที ซึ่งแผนผังขั้นตอนการทำงานดังแสดงรูปที่ 3.24

2) ส่วนของการจำลองการทำงาน คือ ส่วนของการอ่านรหัสที่ได้จากการแอสเซมเบลอร์แล้วมาทำตามรหัสของคำสั่งที่สั่งให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ทำงาน ซึ่งในส่วนนี้จะทำการจำลองชุดคำสั่งการทำงานทั้งหมดที่มีอยู่แล้วส่งผลออกสู่ส่วนของการแสดงผลต่างๆ

การทำงานในส่วนของการจำลองการทำงาน จะอ่านข้อมูลที่ได้จากการแอสเซมเบลอร์ ซึ่งอยู่ในหน่วยความจำจำลองที่สร้างเอาไว้ โดยจะเริ่มอ่านที่ตำแหน่งเริ่มต้นของโปรแกรม โดยจะเริ่มอ่านข้อมูลเข้ามาทีละ 1 ไบต์ แล้วตรวจสอบว่าเป็นคำสั่งขนาด 1 ไบต์, 2 ไบต์, 3 ไบต์, 4 ไบต์ หรือ 5 ไบต์ ถ้าไม่ใช่จะสั่งให้หยุดทำงานทันทีถ้าพบว่าเป็นคำสั่งก็จะทำงานตามคำสั่งนั้นและเพิ่มค่าในโปรแกรมเคาท์เตอร์ขึ้นตามจำนวนไบต์ของคำสั่ง และตรวจสอบว่ามีคำสั่งให้หยุดทำงานหรือไม่ หากพบจะสั่งให้หยุดทำงานทันที ถ้าไม่พบก็จะเริ่มอ่านข้อมูลเข้ามาใหม่ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนพบคำสั่งให้หยุดทำงาน แผนผังขั้นตอนการทำงานดังแสดงรูปที่ 3.25

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 กล่าวนำ

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการทดสอบกลุ่มคำสั่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 โดยแบ่งการทดสอบออกเป็นกลุ่มๆ คือ กลุ่มคำสั่งการจัดการเกี่ยวกับข้อมูล, กลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์, กลุ่มคำสั่งทางลอจิก, กลุ่มคำสั่งเปรียบเทียบและตรวจสอบข้อมูล, กลุ่มคำสั่งจัดการเกี่ยวกับรีจิสเตอร์เงื่อนไข และกลุ่มคำสั่งควบคุม

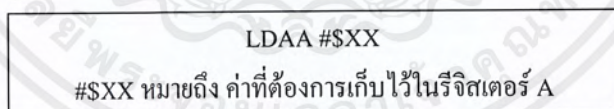
4.2 กลุ่มคำสั่งการจัดการเกี่ยวกับข้อมูล

กลุ่มคำสั่งการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลจะประกอบด้วย

- 1) กลุ่มคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูล แบ่งออกเป็นกลุ่มเคลื่อนย้ายข้อมูลระดับบิต ระดับไบต์ และเวิร์ด
- 2) คำสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูล

4.2.1 การทดสอบคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูล

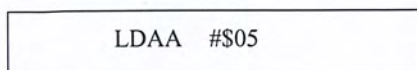
กลุ่มคำสั่งการเคลื่อนย้ายข้อมูล มีรูปแบบของคำสั่งดังแสดงในรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 รูปแบบคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูล

การทดสอบ

ทดสอบคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูล ด้วยการป้อนโปรแกรมดังแสดงในรูปที่ 4.2 โดยโปรแกรมจะเก็บค่า 05H ไว้ในรีจิสเตอร์ A โดยที่โค้ดของโปรแกรมทั้งหมดเก็บที่หน่วยความจำตำแหน่ง 00H

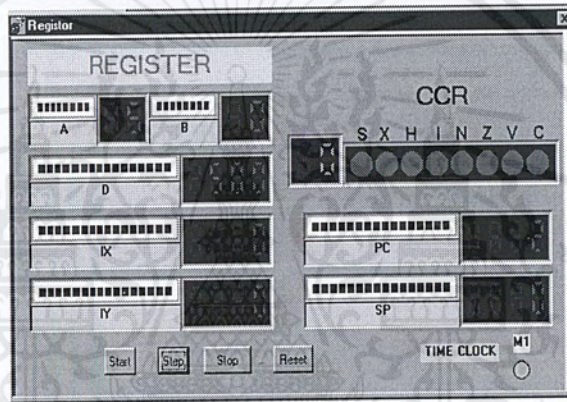
รูปที่ 4.2 โปรแกรมทดสอบคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดสอบคำสั่ง

ผลการทดสอบเมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกตั้งโปรแกรมตำแหน่ง 00H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ และหน้าต่างรีจิสเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 4.3

```
[0000]- 86 05 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```


รูปที่ 4.3 ผลการทดสอบคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูลในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ

4.2.2 การทดสอบคำสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูล

การเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลสามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ การเพิ่มค่า, การลดค่า และการแปลงค่า

การทดสอบ

การทดสอบคำสั่งการเพิ่มค่าโดยการป้อนโปรแกรกดังรูปที่ 4.4 โค้ดโปรแกรมจะเก็บค่าไว้ที่หน่วยความจำตำแหน่ง 00H ถึง ตำแหน่ง 02H

```
LDA #S20
INCA
```

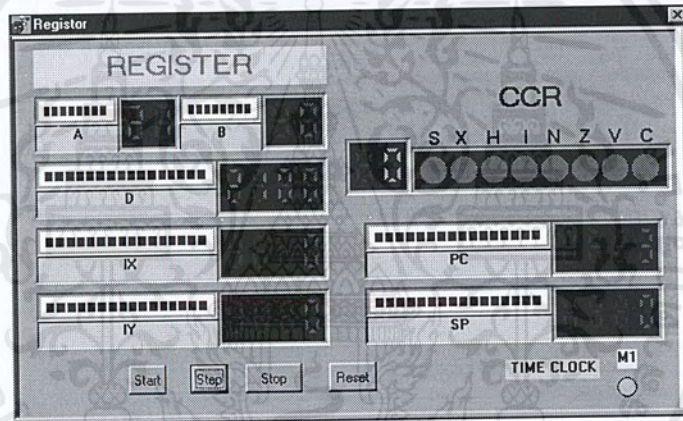
รูปที่ 4.4 โปรแกรมทดสอบคำสั่งเพิ่มค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดสอบ

ผลการทดสอบเมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้อง โปรแกรมตำแหน่ง 00H ถึง 02H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ และหน้าต่างรีจิสเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 4.5

[0000]-	86	20	4C	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
[0010]-	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
[0020]-	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
[0030]-	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
[0040]-	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
[0050]-	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
[0060]-	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00

รูปที่ 4.5 ผลการทดสอบคำสั่งเพิ่มค่าในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ

4.3 กลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์

กลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์จะประกอบด้วย

- 1) กลุ่มคำสั่งการบวก
- 2) กลุ่มคำสั่งการลบ
- 3) กลุ่มคำสั่งการคูณและหาร

4.3.1 การทดสอบคำสั่งการบวก

การทดสอบ

การทดสอบคำสั่งการบวก ด้วยการป้อนโปรแกรกดังรูปที่ 4.6 โดยโค้ดโปรแกรมจะเก็บไว้ที่ตำแหน่งหน่วยความจำ 00H

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

LDA #05
LDAB #01
ABA

```

รูปที่ 4.6 โปรแกรมทดสอบคำสั่งการบวก

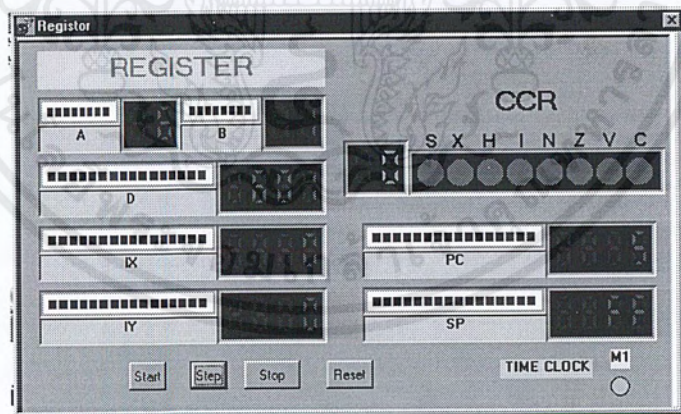
ผลการทดสอบคำสั่ง

ผลการทดสอบเมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้อง โปรแกรมตำแหน่ง 00H ถึง 05H จะต้องมีค่าตั้งในหน้าต่างหน่วยความจำ และหน้าต่างรีจิสเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 4.7

```

[0000]- 86 05 C6 01 18 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00

```


รูปที่ 4.7 ผลการทดสอบคำสั่งการบวกในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ

4.3.2 การทดสอบคำสั่งการลบ

การทดสอบ

การทดสอบคำสั่งการลบ ด้วยการป้อน โปรแกรมดังรูปที่ 4.8 โดยโค้ดโปรแกรมจะเก็บไว้ที่ ตำแหน่งหน่วยความจำ 00H

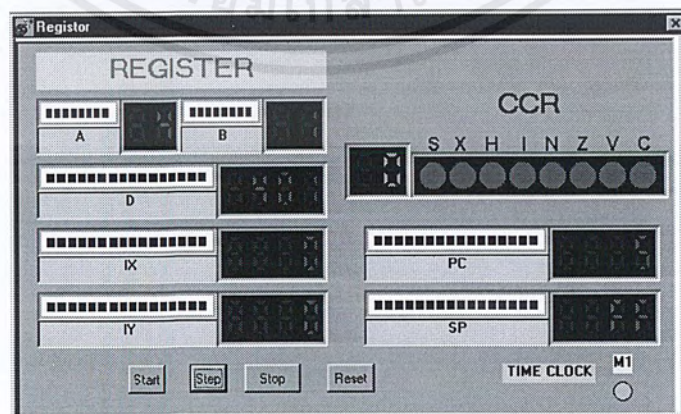
```
LDAA  #S05
LDAB  #S01
SBA
```

รูปที่ 4.8 โปรแกรมทดสอบคำสั่งการลบ

ผลการทดสอบคำสั่ง

ผลการทดสอบเมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้อง โปรแกรมตำแหน่ง 00H ถึง 05H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ และหน้าต่างรีจิสเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 4.9

```
[0000]- 86 05 C6 01 10 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```


รูปที่ 4.9 ผลการทดสอบคำสั่งการลบในหน้าต่างรีจิสเตอร์และหน้าต่างหน่วยความจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 การทดสอบคำสั่งคูณและหาร

การทดสอบ

การทดสอบคำสั่งการคูณ ด้วยการป้อนโปรแกรมดังรูปที่ 4.8 โดยโค้ดโปรแกรมจะเก็บไว้ที่ตำแหน่งหน่วยความจำ 00H

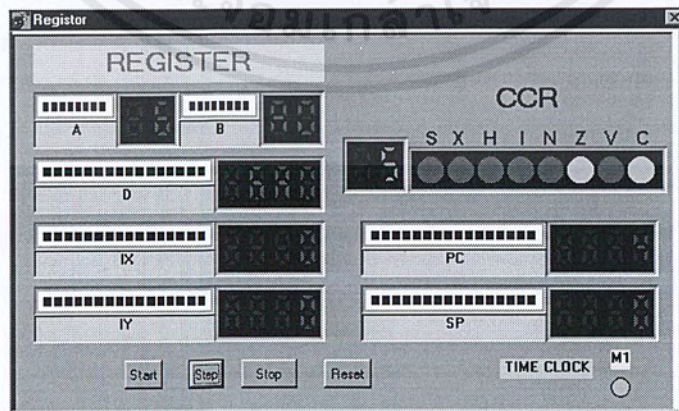
```
LDD  #S2035
    MUL
    ADCA #S00
```

รูปที่ 4.10 ผลการทดสอบคำสั่งการคูณ

ผลการทดสอบ

ผลการทดสอบคำสั่งการคูณ เมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้องโปรแกรมตำแหน่ง 00H ถึง 05H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ ดังแสดงในรูปที่ 4.11

```
[0000]- CC 20 35 3D 89 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```


รูปที่ 4.11 ผลการทดสอบสอบคำสั่งการคูณในหน้าต่างรีจิสเตอร์ และหน้าต่างหน่วยความจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 กลุ่มคำสั่งทางลจิก

มีด้วยกัน 3 กระบวนการคือ แอนด์, ออร์ และเอ็กซ์คลูซีฟออร์

การทดสอบ

การทดสอบคำสั่งการแอนด์ ด้วยการป้อน โปรแกรมดังรูปที่ 4.12 โดยโค้ดโปรแกรมจะเก็บไว้ที่ตำแหน่งหน่วยความจำ 00H

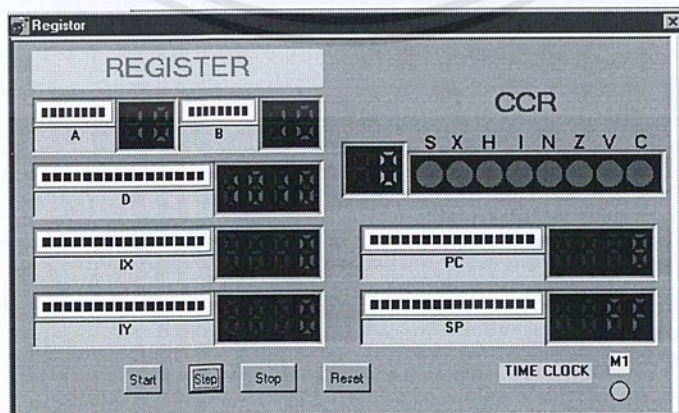
```
LDAA #$20
LDAB #$10
STAB #$11
ANDA $11
```

รูปที่ 4.12 ผลการทดสอบคำสั่งการแอนด์

ผลการทดสอบ

ผลการทดสอบคำสั่งการแอนด์ เมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้อง โปรแกรมตำแหน่ง 00H ถึง 07H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ ดังแสดงในรูปที่ 4.13

```
[0000]- 86 20 C6 10 D7 11 84 11 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```


รูปที่ 4.13 ผลการทดสอบสอบคำสั่งการแอนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 กลุ่มคำสั่งการเปรียบเทียบและทดสอบข้อมูล

แบ่งลักษณะการเปรียบเทียบและทดสอบได้ 2 ลักษณะตามขนาดของข้อมูล ดังนี้

- 1) กลุ่มคำสั่งการเปรียบเทียบและทดสอบข้อมูลขนาด 8 บิต
- 2) กลุ่มคำสั่งการเปรียบเทียบและทดสอบข้อมูลขนาด 16 บิต

การทดสอบ

การทดสอบคำสั่งเปรียบเทียบด้วยการป้อนโปรแกรมดังรูปที่ 4.14 โดยโค้ดโปรแกรมจะเก็บไว้ที่ตำแหน่งหน่วยความจำ 00H

LDAA	#\$20
LDAB	#\$10
CBA	#\$11

รูปที่ 4.14 โปรแกรมทดสอบคำสั่งการเปรียบเทียบ

ผลการทดสอบ

ผลการทดสอบคำสั่งการคูณ เมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้องโปรแกรมตำแหน่ง 00H ถึง 05H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ ดังแสดงในรูปที่ 4.16

4.6 กลุ่มคำสั่งการกระโดด

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) กลุ่มคำสั่งการกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข
- 2) กลุ่มคำสั่งการกระโดดแบบมีเงื่อนไข

4.6.1 การทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข

การทดสอบ

ทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข ด้วยการป้อนโปรแกรมดังแสดงในรูปที่ 4.15 โดยที่โค้ดของโปรแกรมทั้งหมดเก็บที่หน่วยความจำตำแหน่ง 00H

ผลการทดสอบคำสั่ง

ผลการทดสอบเมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้องโปรแกรมตำแหน่ง 00H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ และหน้าต่างรีจิสเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 4.17

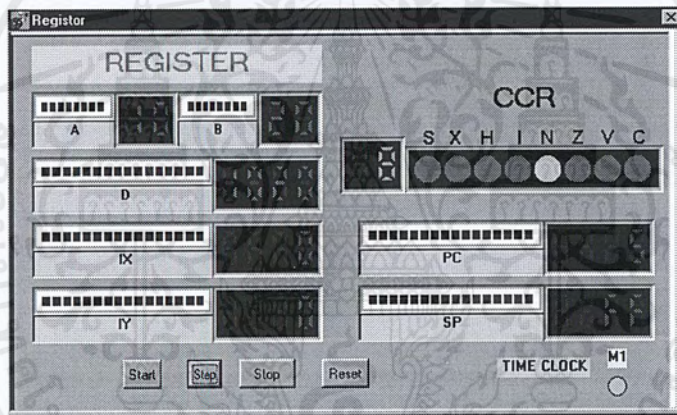
```

LDA #03
LDAB $05
JMP LOOP
    
```

รูปที่ 4.15 โปรแกรมทดสอบคำสั่งกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข

```

[0000]- 86 10 C6 20 11 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
    
```


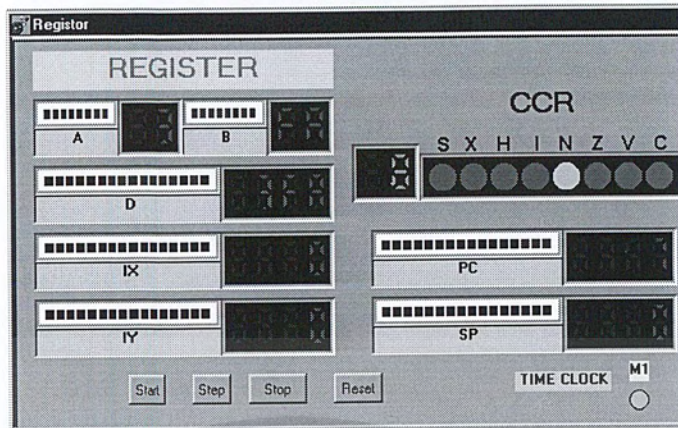
รูปที่ 4.16 ผลการทดสอบค่าสั่งเปรียบเทียบในหน่วยความจำจำลองและหน้าต่างรีจิสเตอร์

```

[0000]- 86 03 D6 05 21 FA 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
    
```

รูปที่ 4.17 (ก) ผลการทดสอบคำสั่งกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข ในหน้าต่างรีจิสเตอร์ และหน่วยความจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.17 (ข) ผลการทดสอบคำสั่งกระโดดแบบไม่มีเงื่อนไข ในหน้าต่างรีจิสเตอร์ และหน่วยความจำ

4.6.2 การทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบมีเงื่อนไข

การทดสอบ

ทดสอบคำสั่งการกระโดดแบบมีเงื่อนไข ด้วยการป้อนโปรแกรมดังแสดงในรูปที่ 4.18 โดยที่โค้ดของโปรแกรมทั้งหมดเก็บที่หน่วยความจำตำแหน่ง 00H

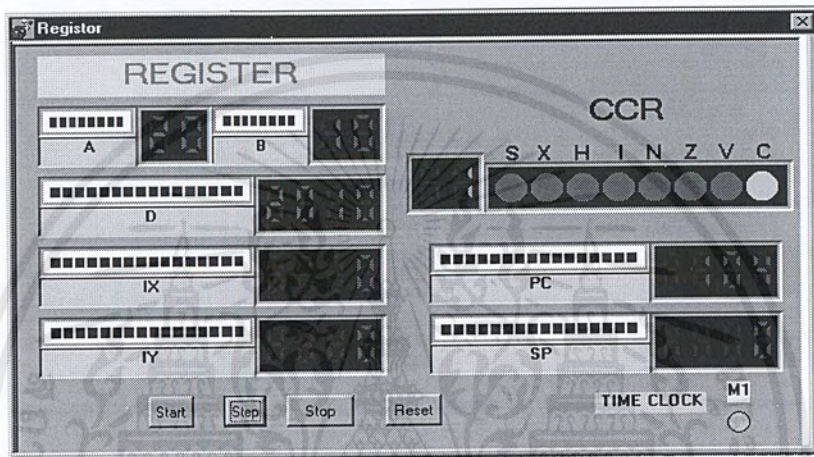
```
LDAA #$30
SEC
BCS #12
```

รูปที่ 4.18 โปรแกรมทดสอบคำสั่ง

ผลการทดสอบคำสั่ง

ผลการทดสอบเมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้อง โปรแกรมตำแหน่ง 00H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ และหน้าต่างรีจิสเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 4.19

```
'[A000]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[A010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[A020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[A030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[A040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[A050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[A060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```


รูปที่ 4.19 ผลการทดสอบสอบคำสั่งกระโดดแบบมีเงื่อนไขในหน้าต่างหน่วยความจำจำลอง และหน้าต่างรีจิสเตอร์

4.7 กลุ่มคำสั่งจัดการกับรีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข

ในกลุ่มนี้เป็นคำสั่งที่ทำการเซตหรือเคลียร์บิตต่างๆ ในรีจิสเตอร์รหัสเงื่อนไข การทดสอบ

ทดสอบคำสั่งจัดการกับรีจิสเตอร์เงื่อนไข ด้วยการป้อนโปรแกรมดังแสดงในรูปที่ 4.20 โดยที่โค้ดของโปรแกรมทั้งหมดเก็บที่หน่วยความจำตำแหน่ง 00H

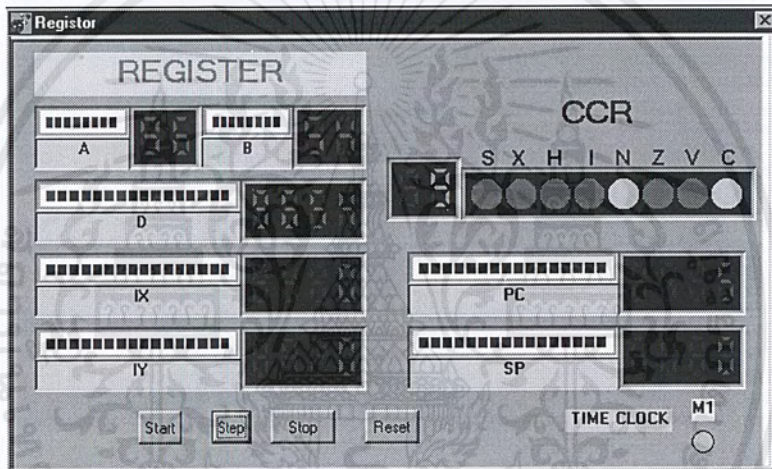
```
LDDA #$55
LDAB #$65
SEC
```

รูปที่ 4.20 โปรแกรมทดสอบคำสั่ง SEC

ผลการทดสอบคำสั่ง

ผลการทดสอบเมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้องโปรแกรมตำแหน่ง 00H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ และหน้าต่างรีจิสเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 4.21

```
[0000]- C6 54 96 02 0D 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```


รูปที่ 4.21 ผลการทดสอบคำสั่ง SEC ในหน้าต่างหน่วยความจำจำลองและหน้าต่างรีจิสเตอร์

4.8 กลุ่มคำสั่งควบคุม

เป็นกลุ่มคำสั่งที่ใช้ควบคุมการทำงานหลักของไมโครคอนโทรลเลอร์ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ การอินเตอร์รัปต์ และโหมดการทำงานประหยัดพลังงาน

การทดสอบ

ทดสอบคำสั่งจัดการกับรีจิสเตอร์เงื่อนไข ด้วยการป้อนโปรแกรกดังแสดงในรูปที่ 4.22 โดยที่ไค้คของโปรแกรมทั้งหมดเก็บที่หน่วยความจำตำแหน่ง 00H

```

LDAA #$55
LDAB #$65
NOP

```

รูปที่ 4.22 โปรแกรมทดสอบคำสั่ง NOP

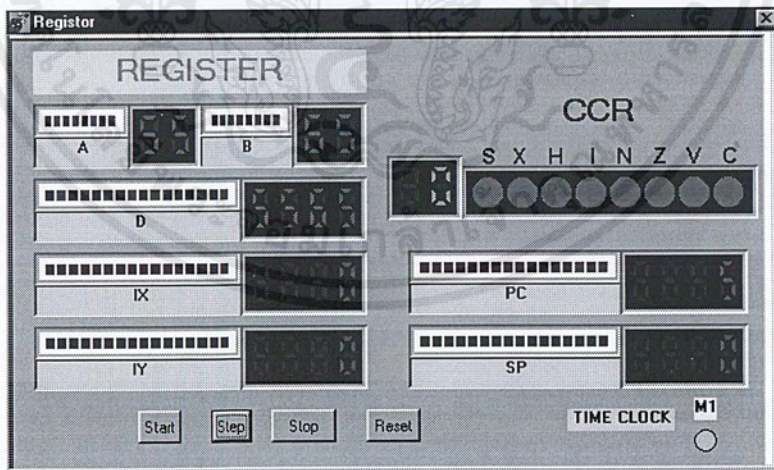
ผลการทดสอบคำสั่ง

ผลการทดสอบเมื่อรันด้วยโปรแกรม 68HC11 Simulator ที่ถูกต้องโปรแกรมตำแหน่ง 00H จะต้องมีค่าดังในหน้าต่างหน่วยความจำ และหน้าต่างรีจิสเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 4.23

```

[0000]- 86 55 C6 65 01 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0010]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0020]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0030]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0040]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0050]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
[0060]- 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00

```


รูปที่ 4.23 ผลการทดสอบคำสั่ง NOP ในหน้าต่างหน่วยความจำจำลองและหน้าต่างรีจิสเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป ปัญหา แนวทางแก้ไข และพัฒนา

5.1 บทสรุป

โครงการนี้มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่จำลองการทำงานตามคำสั่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 ซึ่งเป็นการออกแบบโดยใช้การเขียนโปรแกรมในรูปแบบของวิซวล เพื่อให้สามารถทำการติดต่อกับผู้ใช้ได้ง่ายและมีการแสดงผลที่สวยงาม ลักษณะการจำลองการทำงานตามชุดคำสั่งแต่ละคำสั่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 นั้น จะมีการแสดงค่าของรีจิสเตอร์แต่ละตัว ค่าของข้อมูลที่มีอยู่ในหน่วยความจำส่วนต่างๆ ตลอดจนสถานะการทำงานของคำสั่งตามโปรแกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

5.2 ปัญหา และแนวทางแก้ไข

ในการทำโครงการมีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นและได้ทำการแก้ไขด้วยวิธีการต่างๆ จนทำให้สามารถที่จะจัดทำโครงการได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งปัญหาและวิธีการที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา นั้นมีดังต่อไปนี้

1) ปัญหา แอสเซมเบลอร์ที่ใช้ในโปรแกรมเป็นแอสเซมเบลอร์ที่ทำงานบนคอส แต่ส่วนของโปรแกรมหลักใช้งานในระบบวินโดวส์ ทำให้เมื่อทำการคอมไพล์ ตัวโปรแกรมหลักจะเรียกตัวแอสเซมเบลอร์ เมื่อทำการคอมไพล์เสร็จโปรแกรมจะเรียก List ไฟล์มาแสดง เพื่อให้ทราบว่ามีการ Error หรือไม่ แต่เนื่องจากโปรแกรมที่ทำงานบนวินโดวส์จะทำงานเร็วกว่าโปรแกรมที่ทำงานบนคอส ดังนั้นเมื่อโปรแกรมอ่าน List ไฟล์มาแสดงจะไม่สามารถแสดง List ไฟล์ได้ เนื่องจากโปรแกรมที่ทำการคอมไพล์สร้าง List ไฟล์ไม่เสร็จดังนั้นเมื่อโปรแกรมบนวินโดวส์ทำการอ่านจึงไม่เจอไฟล์

การแก้ไข ทำการห้วงเวลา ขึ้นมาเพื่อรอให้โปรแกรมแอสเซมเบลอร์สร้าง List ไฟล์ให้เสร็จก่อนแล้วจึงค่อยทำการอ่านไฟล์ขึ้นมาแสดง แต่การห้วงเวลาจะทำให้เกิดปัญหา เมื่อนำโปรแกรมไปใช้กับเครื่องที่มีความเร็วในการทำงานไม่เท่ากัน

2) ปัญหา แอสเซมเบลอร์ที่ใช้ในโปรแกรม เป็นแอสเซมเบลอร์ที่ทำงานบนคอสและไม่มีรองรับการแอสเซมเบลอร์ไฟล์ .ASM ที่มีชื่อยาวเกินกว่า 8 ตัวอักษรจึงทำให้ตัวแอสเซมเบลอร์ไม่สามารถสร้างไฟล์ .S19 และ .LST

การแก้ไข กำหนดรูปแบบการจัดเก็บชื่อไฟล์ได้ไม่เกิน 8 ตัวอักษร และใช้คำสั่งของคอสและดีบีค เพื่อทำการสร้างไฟล์ .S19 และ .LST

3) **ปัญหา** ออบเจ็กต์ที่ใช้ในการแสดงผลของชุดอินเทอร์เฟซเป็นออบเจ็กต์ที่เป็นมาตรฐานที่ให้มากับวิชวลเบสิก ทำให้การแสดงผลไม่สวยงาม และจัดรูปแบบของการแสดงผลได้ยาก

การแก้ไข จัดหาออบเจ็กต์แบบพิเศษมาทำการติดตั้งเพิ่มเติม

4) **ปัญหา** โปรแกรมวิชวลเบสิกไม่มีคำสั่งที่สนับสนุนการกระทำระดับบิต

การแก้ไข ทำการเขียนโปรแกรมติดต่อกับไฟล์ Bits32.dll ซึ่งเป็นไฟล์ที่มีผู้เขียนขึ้นไว้

5) **ปัญหา** ในการทดสอบในการออกแบบโครงสร้างในการทำงานของโปรแกรมครั้งแรก กำหนดให้การจำลองคำสั่งนั้นจะใช้ฐานข้อมูลเข้าใช้ร่วมในการค้น ซึ่งฐานข้อมูลจะทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลของคำสั่ง เช่น ชื่อคำสั่ง รูปแบบของคำสั่ง ขนาดของคำสั่ง ซึ่งในการทดสอบนั้นสามารถทำได้ โดยจำลองคำสั่งได้ เมื่อได้นำไปใช้ทดสอบกับเครื่องที่มีความเร็วต่ำ ก็จะทำให้การทำงานช้ามาก ซึ่งไม่เป็นไปตามลักษณะของการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11 จึงทำให้การทำงานล่าช้า

การแก้ไข สร้างตัวแปรหน่วยความจำในการจำลองการเก็บข้อมูล

5.3 แนวทางการพัฒนาโครงการ

แนวทางต่อไปที่ควรมีการพัฒนาโปรแกรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น มีดังนี้

- 1) ควรมีการเขียนแอสเซมบลีขึ้นใช้งานเอง
- 2) ควรมีการเพิ่มชุดอินเทอร์เฟซที่สามารถติดต่อโดยผ่านทางพอร์ตได้
- 3) ควรปรับปรุงโครงสร้างของหน้าจอ และรูปแบบให้มีรูปแบบที่สวยงามมากขึ้น

ภาคผนวก
โปรแกรมจำลองการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MEMO**Private Sub Form_Load()**

```
Me.Move 1441 * 3 + 20, 5500, 1441 * 4.65, Main.Height - 1200 '
```

```
ใส่ข้อมูลลงใน textbox
```

```
End Sub
```

'DISPLAY

```
Option Explicit
```

```
Global ResWin As Boolean
```

```
Global MemWin As Boolean
```

```
Global ResMove As Boolean
```

```
Global MemMove As Boolean
```

```
Global EditWin As Boolean
```

```
Global ToolWin As Boolean
```

```
Public ScaleM As Long
```

```
Public step As Boolean
```

Sub SetMenu_On()

```
Main.mnuFileSave.Enabled = True
```

```
Main.mnuFileSaveAs.Enabled = True
```

```
Main.mnuPaste.Enabled = True
```

```
Main.mnuCompile.Enabled = True
```

```
End Sub
```

Public Sub ShowRegis()

```
Regisd = (RegisA * 256) + Regisb
```

```
Regis.ledFlag(1).Value = Flag
```

```
Regis.NumLEDflag.Value = ("&H" & Hex(Regis.ledFlag(1).Value))
```

```
Regis.LEDPC.Value = PC
```

```
Regis.NumLED8.AlphaNumeric = Hex(PC)
```

```
Regis.LEDA.Value = RegisA
```

```
Regis.NumLED3.AlphaNumeric = Hex(RegisA)
```

```
Regis.LEDB.Value = Regisb
```

```
Regis.NumLED2.AlphaNumeric = Hex(Regisb)
```

```
Regis.LEDD.Value = Regisd
```

```
Regis.NumLED4.AlphaNumeric = Hex(Regisd)
```

```
Regis.LEDX.Value = Regisx
```

```
Regis.NumLED5.AlphaNumeric = Hex(Regisx)
```

```
Regis.LEDIY.Value = Regisy
```

```
Regis.NumLED7.AlphaNumeric = Hex(Regisy)
```

```
Regis.LEDSP.Value = SP
```

```
Regis.NumLED6.AlphaNumeric = Hex(SP)
```

```
End Sub
```

Public Sub start()

```
If Regis.Timer1.Interval = 0 Then
```

```
    If step = True Then
```

```
        Regis.ShPM1.FillColor = RGB(255, 0, 0) 'runstep
```

```
Else
```

```
    Regis.ShPM1.FillColor = RGB(0, 200, 255) 'runstep
```

```
    Regis.Refresh
```

```
    step = True
```

```
End If
```

```
Runtime
```

```
ShowRegis
```

```
Else
```

```
    Regis.Timer1.Enabled = True
```

```
End If
```

```
End Sub
```

'User Edit

```
Option Explicit
```

```
Type FormStatusType
```

```
    Deleted As Boolean
```

```
    DirtyFlag As Boolean 'save status writed on edit
```

```
End Type
```

```
Global fState As FormStatusType 'save status file new
```

```
Global ASMFilename As String
```

```
Global strFind As String, strReplaced As String, inFindCase%
```

```
Global inFindDir%, CurPos%, FirstFindFlag As Boolean
```

```
Global getregis(6) As Long
```

```
Public Compileflag, Init, fstep As Boolean
```

```
Public Txtlist As String
```

```
Public InstionBYTE As Long
```

```
Public Line1 As Long
```

Sub FileNew()

```
Dim fIndex As Integer, NewNum%
```

```
    fState.DirtyFlag = False
```

```
    Main.Tag = Main.Tag + 1
```

```
    Editor.Caption = "Untitled" & Main.Tag
```

```
    Editor.Text1.Text = ""
```

```
    Editor.Show
```

```
    EditWin = True
```

```
End Sub
```

Sub OpenFileDialog()

```
Dim strFilename As String
```

```
On Error Resume Next
```

```
ChDir App.Path & "\bin"
```

```
Main!CommonDialog.DialogTitle = "Open"
```

```
Main!CommonDialog.FileName = ""
```

```
Main!CommonDialog.Flags = &H1 & Or &H1000 &
```

```
Main!CommonDialog.Filter = "ASM Files(*.asm)*.asm|All Files
```

```
(*.*|*.*|"
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Main!CommonDialog.Action = 1

If Err <> 32755 Then 'User Press Cancel
    strFilename$ = Main!CommonDialog.FileName
    ASMFilename = Main!CommonDialog.FileTitle
    LoadTextFile strFilename$
End If
End Sub
Sub LoadTextFile(strFilename$)
    Dim filenum%, fIndex%, txt$
    filenum% = FreeFile
    Open strFilename$ For Binary Access Read As filenum
    Screen.MousePointer = 11 'Set MousePointer to an
hourglass
    Editor.Caption = UCase$(strFilename)

'Change Form's caption and display new text
txt$ = Space$(LOF(filenum%))
Get filenum%, 1, txt$
Editor.Text1.Text = txt$
fState.DirtyFlag = False
EditWin = True
Editor.Show
ErrReturn01:
    Close #filenum
    Screen.MousePointer = 0
    Exit Sub
End Sub
Function InListMenuFile(strFilename$) As Integer
    Dim i As Integer
    For i = 1 To 4
        If Main!mnuFileLastOpen(i%).Caption = strFilename$ Then
            InListMenuFile = True
            Exit Function
        End If
    Next i%
    InListMenuFile = False
End Function
Sub UpdateDynamicFileMenu(strFilename$)
    Dim i%, j%, str$, ShowFileFlag As Boolean
    If Not InListMenuFile(strFilename$) Then
        For i% = 4 To 2 Step -1
            'str = Mid(MainForm!mnuFileLastOpen(i% - 1).Caption, 3)
            Main!mnuFileLastOpen(i%).Caption = Main!mnuFileLastOpen
(i% - 1).Caption
        Next i%
    End If
    ShowFileFlag = False
    For i% = 1 To 4
        If Main!mnuFileLastOpen(i%).Caption <> "" Then
            Main!mnuFileLastOpen(i%).Visible = True
            ShowFileFlag = True
        Else
            Main!mnuFileLastOpen(i%).Visible = False
        End If
    Next i%
    If ShowFileFlag Then Main!mnuFileLastOpen(0).Visible = True
End Sub
Function SaveFileAsDialog(strFilename$) As String
    On Error Resume Next
    Dim strContents As String
    Main!CommonDialog.DialogTitle = "Save AS"
    Main!CommonDialog.FileName = strFilename$
    Main!CommonDialog.Flags = &H2&
    Main!CommonDialog.Filter = "ASM Files (*.asm)|*.asm|Text Files
(*.txt)|(*.txt)"
    Main!CommonDialog.Action = 2
    If Err <> 32755 Then
        SaveFileAsDialog = Main!CommonDialog.FileName
        ASMFilename = Main!CommonDialog.FileTitle
    Else
        SaveFileAsDialog = ""
    End If
End Function
Sub SaveTextFile(strFilename$)
    Dim txt$, filenum%
    On Error GoTo ErrTrap02
    Screen.MousePointer = 11 'กำหนดให้เมาส์เป็นรูปนาฬิกาทราย
    filenum% = FreeFile
    Open strFilename$ For Output As #FreeFile 'เปิดไฟล์เพื่อทำการ
เขียนข้อมูล
    txt$ = Editor.Text1.Text 'อ่านข้อมูลจาก Editor
    Print #filenum%, txt$ 'เขียนข้อมูลลงในไฟล์
    fState.DirtyFlag = False
    ErrReturn02:
    Close #filenum% 'ปิดไฟล์
    If Err = 0 Then
        Editor.Caption = UCase$(strFilename$)
    End If
    Screen.MousePointer = 0
    Exit Sub
ErrTrap02:

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Case 4: Resume
    Case 5: Resume Next
    End Select
End Sub
Sub EditCopy()
    Clipboard.SetText Editor.Text1.SelText
End Sub
Sub EditCut()
    Clipboard.SetText Editor.Text1.SelText
    Editor.Text1.SelText = ""
End Sub
Sub EditDelete()
    If Editor.Text1.SelLength = 0 Then
        Editor.Text1.SelLength = 1
        If Editor.Text1.SelLength < 0 Then
            If Asc(Editor.Text1.SelText) = 13 Then
                Editor.Text1.SelLength = 2
            End If
        End If
        Editor.Text1.SelText = ""
    End Sub
Sub EditPaste()
    If Clipboard.GetFormat(1) Then
        Editor.Text1.SelText = Clipboard.GetText()
    End If
End Sub

'Editor
Private Sub Form_Load()
    Me.Move 0, 0, 1441 * 3, 4035
End Sub

Private Sub Form_QueryUnload(Cancel As Integer, UnloadMode
As Integer)
    Dim strMsg As String
    Dim strFilename As String
    Dim intResponse As Integer

    ' Check to see if the text has been changed.
    If fState.DirtyFlag Then
        strFilename = Editor.Caption
        strMsg = "The text in " & strFilename & " has changed."
        strMsg = strMsg & vbCrLf
        strMsg = strMsg & "Do you want to save the changes?"
        intResponse = MsgBox(strMsg, 51, Main.Caption)
        Select Case intResponse
            If UCase$(Left$(Editor.Caption, 8)) = "UNTITLED" Then
                strFilename$ = SaveFileAsDialog(CStr
(Editor.Caption))
            Else
                strFilename$ = Editor.Caption
            End If
            If strFilename$ <> "" Then SaveTextFile strFilename$
            EditWin = False
            ' Call the save procedure. If strFilename = Empty, then
            ' the user chose Cancel in the Save As dialog box; otherwise,
            ' save the file.
            Case 7 ' User chose No. Unload the file.
                Cancel = False
                EditWin = False
            Case 2 ' User chose Cancel. Cancel the unload.
                Cancel = True
            End Select
        End If
        'Setmenu_Off
    End Sub
Private Sub Form_Resize()
    If WindowState <> 1 Then
        Text1.Move 0, 0, Me.ScaleWidth, Me.ScaleHeight
    End If
End Sub
Private Sub Text1_KeyPress(KeyAscii As Integer)
    fState.DirtyFlag = True
End Sub

Private Sub Form_QueryUnload(Cancel As Integer, UnloadMode
As Integer)
    Dim strMsg As String
    Dim strFilename As String
    Dim intResponse As Integer

    ' Check to see if the text has been changed.
    If fState.DirtyFlag Then
        strFilename = Editor.Caption
        strMsg = "The text in " & strFilename & " has changed."
        strMsg = strMsg & vbCrLf
        strMsg = strMsg & "Do you want to save the changes?"
        intResponse = MsgBox(strMsg, 51, Main.Caption)
        Select Case intResponse

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Display
Dim temp$
Private Sub Form_Load()
    Me.Enabled = True
    Me.Move 0, 4035, 1441 * 3, (Main.Height - 1441)
    List1.Height = ListPROG.Height - 400
    List1.Width = ListPROG.Width - 100
    'List1.Selected(0) = True
    ' Me.Refresh
End Sub

Private Sub Form_Resize()
    If ListPROG.Height > 400 And ListPROG.Width > 100 Then
        List1.Height = ListPROG.Height - 400
        List1.Width = ListPROG.Width - 100
    End If
End Sub

Main
Option Explicit
Dim i As Long
Private Sub mnclearMEM_Click()
    Call clearRAM
End Sub

Private Sub mnuAbout_Click()
    'frmAbout.Show
End Sub

Private Sub mnuCascade_Click()
    Main.Arrange vbCascade
End Sub

Private Sub mnuCompile_Click()
    Dim i As Integer
    Dim strMsg As String
    Dim strFilename As String
    Dim intResponse As Integer
    ins = 0
    PC = 0
    SP = 255
    RegisA = 0
    Regisb = 0
    Regisd = 0

    'Regis.CmdRESET_Click
    '*
    ' For i = 0 To 6
    'getregis(i) = 0
    'Next i
    If EditWin = True Then ' Check to see if the text has been
changed.
    If fState.DirtyFlag Then
        strFilename = Editor.Caption
        strMsg = "มีการเปลี่ยนแปลงใน " & strFilename & ""
        strMsg = strMsg & vbCrLf
        strMsg = strMsg & "คุณต้องการบันทึกการเปลี่ยนแปลงนี้หรือ
ไม่?"
        intResponse = MsgBox(strMsg, 51, Main.Caption)
        Select Case intResponse
            Case 6 ' User chose Yes.
                ' The file hasn't been saved yet.
                If UCase$(Left$(Editor.Caption, 8)) = "UNTITLED"
Then
                    strFilename$ = SaveFileAsDialog(CStr
(Editor.Caption))
                Else
                    strFilename$ = Editor.Caption
                End If
                If strFilename$ <> "" Then SaveTextFile strFilename$
            Case 7 ' User chose No. Unload the file.
                OpenFileDialog
            Case 2 ' User chose Cancel. Cancel the unload.
                Exit Sub
        End Select
    End If
    End If
    'OpenFileDialog
    SetMenu_On
    Main.Toolbar1.Buttons(9).Enabled = True
    ListPROG.List1.Clear
    For i = 1 To 6
        Memo.txtmem(i).Text = ""
    Next i
    Compile_asm
    Main.Toolbar1.Buttons(10).Enabled = True 'start
    Main.Toolbar1.Buttons(11).Enabled = True 'step
End Sub

Private Sub mnuCopy_Click()
    Editor.Visible = False

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Private Sub mnuCut_Click()
    Editor.Visible = False
    EditCut
    Editor.Visible = True
End Sub
Private Sub mnuDelete_Click()
    Editor.Visible = False
    EditDelete
    Editor.Visible = True
End Sub
Private Sub mnuEdit_Click()
    If EditWin = True Then
        ' If Main.ActiveControl <> "" Then
            Main.mnuCut.Enabled = True
            Main.mnuCopy.Enabled = True
            Main.mnuDelete.Enabled = True
        Else
            Main.mnuCut.Enabled = False
            Main.mnuCopy.Enabled = False
            Main.mnuDelete.Enabled = False
        ' End If
    End If
End Sub
Private Sub mnuexit_Click()
    Unload Me
End Sub
Private Sub mnuFileNew_Click()
    Dim strMsg As String
    Dim strFilename As String
    Dim intResponse As Integer
    If EditWin = True Then
        ' Check to see if the text has been
        ' changed.
        If fState.DirtyFlag Then
            strFilename = Editor.Caption
            strMsg = "มีการเปลี่ยนแปลงใน " & strFilename & ""
            strMsg = strMsg & vbCrLf
            strMsg = strMsg & "คุณต้องการบันทึกการเปลี่ยนแปลงนี้หรือ
            'ไม่?"
            intResponse = MsgBox(strMsg, 51, Main.Caption)
            Select Case intResponse
                Case 6 ' User chose Yes.
                    If UCase$(Left$(Editor.Caption, 8)) = "UNTITLED"
                        Then
                            strFilename$ = SaveFileDialog(CStr
                            (Editor.Caption))
                        Else
                            strFilename$ = Editor.Caption
                        End If
                    If strFilename$ <> "" Then SaveTextFile strFilename$
                Case 7 ' User chose No. Unload the file.
                    OpenFileDialog
                Case 2 ' User chose Cancel. Cancel the unload.
                    Exit Sub
            End Select
        End If
    End If
    OpenFileDialog
    SetMenu_On
    Main.Toolbar1.Buttons(9).Enabled = True
End Sub
Private Sub mnuFileOpen_Click()
    Dim strMsg As String
    Dim strFilename As String
    Dim intResponse As Integer
    If EditWin = True Then ' Check to see if the text has been
    changed.
        If fState.DirtyFlag Then
            strFilename = Editor.Caption
            strMsg = "มีการเปลี่ยนแปลงใน " & strFilename & ""
            strMsg = strMsg & vbCrLf
            strMsg = strMsg & "คุณต้องการบันทึกการเปลี่ยนแปลงนี้หรือ
            'ไม่?"
            intResponse = MsgBox(strMsg, 51, Main.Caption)
            Select Case intResponse
                Case 6 ' User chose Yes.
                    If UCase$(Left$(Editor.Caption, 8)) = "UNTITLED"
                        Then
                            strFilename$ = SaveFileDialog(CStr
                            (Editor.Caption))
                        Else
                            strFilename$ = Editor.Caption
                        End If
                    If strFilename$ <> "" Then SaveTextFile strFilename$
                Case 7 ' User chose No. Unload the file.
                    OpenFileDialog
                Case 2 ' User chose Cancel. Cancel the unload.
                    Exit Sub
            End Select
        End If
    End If
    OpenFileDialog
    SetMenu_On
    Main.Toolbar1.Buttons(9).Enabled = True
End Sub
Private Sub mnuFileSave_Click()

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Else
    strFilename$ = Editor.Caption
End If
If strFilename$ <> "" Then SaveTextFile strFilename$
Main.Toolbar1.Buttons(9).Enabled = True
End Sub

Private Sub mnuFileSaveAs_Click()
    Dim strFilename$
    strFilename$ =
SaveFileAsDialog(CStr(Main.ActiveForm.Caption))
If strFilename <> "" Then
    SaveTextFile strFilename$
End If
Main.Toolbar1.Buttons(9).Enabled = True
End Sub

Private Sub mnuHorizontal_Click()
    Main.Arrange vbTileHorizontal
End Sub

Private Sub mnuMem_Click()
    Memo.Show
    MemWin = True
End Sub

Private Sub mnuPaste_Click()
    EditPaste
End Sub

Private Sub mnuReg_Click()
    Regis.Show
End Sub

Private Sub mnuReset_Click()
    'Call INitial
    Regis.CmdRESET_Click
    If PC = 0 Then ListPROG.List1.Selected(0) = True
    Regis.Timer1.Enabled = False
    Main.mnuStart.Enabled = True
    Main.mnuSTEP.Enabled = True
    Main.mnuStop.Enabled = False
    Main.mnuCompile.Enabled = True
    Main.Toolbar1.Buttons(10).Enabled = True 'start
    Main.Toolbar1.Buttons(11).Enabled = True 'step
    Main.Toolbar1.Buttons(12).Enabled = False 'stop
End Sub

Private Sub mnuStart_Click()
    Call start
    Main.mnuSTEP.Enabled = False
    Main.mnuStop.Enabled = True
    Main.Toolbar1.Buttons(11).Enabled = False 'step
    Main.Toolbar1.Buttons(12).Enabled = True 'stop
End Sub

Private Sub mnustep_Click()
    Main.mnuStart.Enabled = False
    Main.mnuSTEP.Enabled = True
    Main.mnuStop.Enabled = True
    Main.Toolbar1.Buttons(10).Enabled = False 'start
    Main.Toolbar1.Buttons(11).Enabled = True 'step
    Main.Toolbar1.Buttons(12).Enabled = True 'stop
End Sub

Private Sub mnuSTEP_mortor_Click()
    StepMT.Show
End Sub

Private Sub mnuStop_Click()
    Regis.Timer1.Enabled = False
    Main.mnuStart.Enabled = True
    Main.mnuSTEP.Enabled = True
    Main.mnuStop.Enabled = False
    Main.mnuReset.Enabled = True
    Main.Toolbar1.Buttons(10).Enabled = True 'start
    Main.Toolbar1.Buttons(11).Enabled = True 'step
    Main.Toolbar1.Buttons(12).Enabled = False 'stop
    Main.Toolbar1.Buttons(13).Enabled = True 'reset
End Sub

Private Sub mnuTopic_Click()
    'helpfrm.Show
End Sub

Private Sub MnuViewLIST_Click()
    ListPROG.Show
End Sub

Private Sub Toolbar1_ButtonClick(ByVal Button As
MSCometLib.Button)
    Dim countnum As Integer
    Select Case Button.Index
        Case 1: mnuFileNew_Click 'new

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Case 9: mnuCompile_Click 'compile
Case 10: mnuStart_Click 'start
Case 11: mnuStep_Click 'step
Case 12: mnuStop_Click 'stop
Case 13: mnuReset_Click 'reset
End Select
End Sub

Compile
Global ss As Integer
Public Const BIT_COPYRIGHT_DEFAULT = 0
Public Const BIT_COPYRIGHT_CAPITAL = 1
Public Const BIT_COPYRIGHT_SMALL = 2
' Unprintable string filter.
Public Const BIT_UNSTR_DEFAULT = 1
Public Const BIT_UNSTR_CTRL = 1
Public Const BIT_UNSTR_EXTD = 2
Public Const BIT_UNSTR_CTRLANDEXTD = 3
' BIT32.DLL API Functions declaration.
' ----- BYTE SIZE BIT MANIPULATION -----
Public Declare Sub vbrGetBitB Lib "Bits32.dll" _
    (ByVal ByteVal As Byte, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrResetBitB Lib "Bits32.dll" _
    (ByteVal As Byte, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrROLB Lib "Bits32.dll" _
    (ByteVal As Byte, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrRORB Lib "Bits32.dll" _
    (ByteVal As Byte, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrSetBitB Lib "Bits32.dll" _
    (ByteVal As Byte, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrSHLB Lib "Bits32.dll" _
    (ByteVal As Byte, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrSHRB Lib "Bits32.dll" _
    (ByteVal As Byte, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrToggleBitB Lib "Bits32.dll" _
    (ByteVal As Byte, ByVal BitNum As Integer)
' ----- WORD SIZE BIT MANIPULATION -----
Public Declare Function vbrBinStrW Lib "Bits32.dll" _
    (ByVal WordVal As Integer) As String
Public Declare Function vbrGetBitW Lib "Bits32.dll" _
    (ByVal WordVal As Integer, ByVal BitNum As Integer) As Integer
Public Declare Function vbrSwapBitW Lib "Bits32.dll" _
    (ByVal WordVal As Integer) As Integer
Public Declare Sub vbrResetBitW Lib "Bits32.dll" _
    (WordVal As Integer, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrROLW Lib "Bits32.dll" _
    (WordVal As Integer, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrRORW Lib "Bits32.dll" _
    (WordVal As Integer, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrSetBitW Lib "Bits32.dll" _
    (WordVal As Integer, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrSHLW Lib "Bits32.dll" _
    (WordVal As Integer, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrSHRW Lib "Bits32.dll" _
    (WordVal As Integer, ByVal BitNum As Integer)
Public Declare Sub vbrToggleBitW Lib "Bits32.dll" _
    (WordVal As Integer, ByVal BitNum As Integer)
Public Flag As Byte
Public MEM(65535) As Long
Public RAM(65535) As Long 'ตัวแปรกำหนดหน่วยความจำ RAM
64 Kbyte
Public startaddr As Long
Public addram As Long
Dim IR As Byte
Dim IdentifyLen As Byte
Global instrData As Byte 'ตัวแปรข้อมูลที่กำหนดข้อ
มูลจากอ่านในคำสั่ง
Global InstrCounter As Long 'ตัวแปรที่กำหนดจำนวนไบต์
ของชุดคำสั่ง
Public LINenum(255) As Long
Global PC As Long
Global mybyte As Long
Global PCH As Long

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Global IXL As Long
Global IYH As Long
Global IYL As Long
Global OPCODE As String
Global OPERAND As String
Global Data As Long
Global SimPrC As Long
Global Caseregis As Long
Global RegisA As Long
Global a(8) As Long
Global B(8) As Long
Global IX(8) As Long
Global IY(8) As Long
Global aSP(8) As Long
Global aPC(8) As Long
Global AA As Long
Global Regisb As Long
Global Regisd As Long
Global Regisx As Long
Public Stopped As Boolean
Global Regisy As Long
Global ADR As Long
Global SP As Long
Global n As Long
Global DH As Long
Global DL As Long
Global ins As Long

Sub Compile_asm()
    Dim strBuf As String
    Dim a As Long
    Dim L As Long
    Dim B As Long
    Dim BUF As String
    Dim intxt As Long
    Dim STARTBYTE As Long
    Dim LASTBYTE As Long
    Dim MYFSO As New FileSystemObject
    Dim TXTSTREAM As TextStream
    Dim txtfile As File
    Dim tt As Long '*'
    Dim CountCodea, CountCodeb, strPath, instrByte, CountCode, ttt
    As String, myadd
    Dim filenum%, fIndex%, txt$, i, j, n As Integer
    Dim inpd, Inputdata, LSTchk As String, mybyt, myby, MyByte,
    bytestr, CountByte As Integer

    Dim delaytime, AdRes As Long
    Dim ErrorAsm, ErrorAsmCk As Integer
    Dim filnum As Integer
    Stopped = False
    SP = 255
    PC = 0
    Flag = 0
    ins = 0
    Compileflag = False
    ShowRegis
    ChDir App.Path & "\bin\"
    If Dir(App.Path & ("\bin\BUF.ASM")) <> "" Then
        Kill (App.Path & "\bin\BUF.ASM")
    End If
    If Dir(App.Path & ("\bin\BUF.s19")) <> "" Then
        Kill (App.Path & "\bin\buf.s19")
    End If
    ChDir App.Path & "\bin\" 'ใคร่ทอวีรปัจจุบันที่ as11.exe อยู่
    filenum% = FreeFile
    Open App.Path & "\bin\BUF.ASM" For Output As filenum%
    txt$ = Editor.Text1.Text 'อ่านข้อมูลจาก Editor
    Print #filenum%, txt$ 'เขียนข้อมูลลงในไฟล์
    Close #filenum% 'ปิด

    While Dir(App.Path & ("\bin\buf.asm")) = ""
    Wend
    ChDir App.Path & "\bin\"
    Call Shell(App.Path & "\bin\command.com /c AS11.exe buf.asm
    -l > buf.lst", vbHide)
    ' รันคอมไพเลอร์ as11
    ' เปิดไฟล์ List ที่เกิดจากการคอมไพเลอร์
    Dim ii As Long
    For ii = 0 To 255
        LINEum(ii) = 0
    Next ii
    ii = 0
    filenum% = FreeFile 'กำหนดหมายเลข Handle ของไฟล์
    Screen.MousePointer = 0 'กำหนดเมาส์ให้อยู่ในสภาวะปกติ
    For j = 0 To 65535
        RAM(j) = 0
        MEM(j) = 0
    Next
    While Dir(App.Path & ("\bin\buf.lst")) = ""
    Wend
    Open App.Path & "\bin\buf.lst" For Input As #1 'เปิดไฟล์
    ErrorAsm = 0

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Line Input #1, LSTchk          'อ่านข้อมูลเป็นบรรทัด
    If ii > 2 Then
        sw$ = Mid(LSTchk, 1, 10)
        sa$ = Mid(LSTchk, 1, 3)
    If ((sw$ = "buf.asm") Or (sa$ = "C:\")) Then
        ErrorAsm = ErrorAsm + 1
        ErrorAsmCk = MsgBox("โปรแกรมแอสเซมบลีมีข้อผิดพลาด
กรุณาแก้ไขโปรแกรมของท่าน", vbExclamation, "Error On Assembly
Program")
    End If
    End If
    ii = ii + 1
    Loop
Close #1
If ErrorAsm = 0 Then
    ii = 0
    ErrorAsmCk = MsgBox("ผ่าน..สามารถสั่ง RUN ได้".
vbOKOnly, "Compile Pass")
    ListPROG.Enabled = True
    Memo.Enabled = True
    Regis.Enabled = True
    Open App.Path & "\bin\buf.lst" For Input As #1 'เปิดไฟล์
    ErrorAsm = 0
    Do While Not EOF(1)          'ตรวจสอบ
        Line Input #1, LSTchk    'อ่านข้อมูลเป็นบรรทัด
        If ii > 2 Then
            ListPROG.List1.AddItem LSTchk
            LINenum(ii) = Val("&H" & Mid(LSTchk, 8, 4))
        End If
        ii = ii + 1
    Loop
    filenum = FreeFile
    DoEvents
    InstrCounter = 0
    While Dir(App.Path & "\bin\buf.s19") = ""
    Wend
    Open App.Path & "\bin\buf.s19" For Input As filenum
    '
    เปิดไฟล์ S19
    Do While Not EOF(filenum)    'ตรวจสอบ
        ตำแหน่งสิ้นสุดไฟล์
        Line Input #filenum, Inputdata 'inp = Inputdata 'อ่านข้อมูล
        เป็นบรรทัด
        CountCode = Mid(Inputdata, 3, 2)
        MyByte = Val("&H" & CountCode) - 3 'จำนวน Byte ของคำ
        ตั้ง แปลงจาก Text เป็นตัวเลข
        mybyt = Val("&H" & CountCode) * 256
        CountCodeb = (Mid(Inputdata, 7, 2))
        myby = Val("&H" & CountCodeb)
        myadd = mybyt + myby
        If MyByte <> 0 Then 'ถ้ามีจำนวนคำสั่งไม่เป็นศูนย์
            mybte = MyByte
            InstrCounter = InstrCounter + MyByte
            bytestr = 9 * (MYADDRESS + InstrCounter - MyByte)
            For j = myadd To (myadd + InstrCounter - 1) 'อ่านเท่ากับ
                จำนวนของคำสั่ง
                startaddr = myadd
                RAM(j) = Val("&H" & Mid(Inputdata, bytestr, 2)) 'คำสั่ง
                1 Byte
                MEM(j) = RAM(j)
                bytestr = bytestr + 2
            Next
        End If
    Loop
    Close filenum 'ปิดไฟล์
    For i = 1 To 6
        Select Case i
            Case 1: STARTBYTE = 0
                L = 15
            Case 2: STARTBYTE = 1892
                L = 127
            Case 3: STARTBYTE = 40960
                L = 255
            Case 4: STARTBYTE = 46592
                L = 31
            Case 5: STARTBYTE = 49152
                L = 511
            Case 6: STARTBYTE = 57344
                L = 511
        End Select
        For j = 0 To L
            BUF = ""
            For a = 0 To 15
                BUF = BUF & " " & Right(String(2, "0") & Hex(RAM
                (STARTBYTE + a)), 2)
            Next a
            strBuf = strBuf & "[" & Right(String(3, "0") & Hex
            (STARTBYTE), 4) & "]" & BUF & Chr(13) & Chr(10)
            STARTBYTE = STARTBYTE + 16
        Next j
        Memo.txtmem.Item(i).Text = strBuf

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Main.mnuStart.Enabled = True
    Main.mnuSTEP.Enabled = True
    Compileflag = True
ListPROG.List1.Selected(0) = True
Close #1
End If

End Sub'คอมไฟล์

Sub FetchIR() 'แยกคอมไค้กับ โปเลอร์เรน
'If stoped = False Then
OPCODE = Right("00" & Hex(RAM(startaddr + PC)), 2)
Select Case OPCODE
'กลุ่มคำสั่ง 1 ไบต์
*****ABA*****
Case "1B"
    PC = PC + 1
    n = RegisA
    RegisA = Regisb + RegisA
If vbrGetBitD(n, 3) And vbrGetBitD(Regisb, 3) Or vbrGetBitD
(Regisb, 3) And Not vbrGetBitD(RegisA, 3) Or Not vbrGetBitD
(RegisA, 3) And vbrGetBitD(n, 3) = 1 Then
    vbrSetBitB Flag, 5
Else
    vbrResetBitB Flag, 5
End If
If vbrGetBitD(RegisA, 7) Then
    vbrSetBitB Flag, 3
Else
    vbrResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrGetBitD(RegisA, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrSetBitB Flag, 2
    End If
If vbrGetBitD(n, 7) And vbrGetBitD(Regisb, 7) And Not
vbrGetBitD(RegisA, 7) Or Not vbrGetBitD(n, 7) And Not
vbrGetBitD(Regisb, 7) And vbrGetBitD(RegisA, 7) = 1 Then
    vbrSetBitB Flag, 1
Else
    vbrResetBitB Flag, 1
End If
If vbrGetBitD(n, 7) And vbrGetBitD(Regisb, 7) Or vbrGetBitD
(Regisb, 7) And Not vbrGetBitD(RegisA, 7) Or Not vbrGetBitD
(RegisA, 7) And vbrGetBitD(RegisA, 7) = 1 Then
    vbrSetBitB Flag, 0
Else
    vbrResetBitB Flag, 0
End If

'คำสั่ง ABX
Case "3A": PC = PC + 1
    Regisx = Regisx + Regisb

'คำสั่ง LSRD
Case "04": PC = PC + 1
    n = Regisd
    Call vbrSHLD(Regisd, 1)
    vbrResetBitB Flag, 3
    cc = 1
    For i = 0 To 15
        cc = (Not vbrGetBitD(Regisd, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrSetBitB Flag, 2
    End If
    If vbrGetBitD(Regisd, 0) Then
        vbrSetBitB Flag, 1
    Else
        vbrResetBitB Flag, 1
    End If
    If vbrGetBitD(n, 0) = 1 Then
        vbrSetBitB Flag, 0
    Else
        vbrResetBitB Flag, 0
    End If

    If Regisd > 255 Then
        RegisA = (Regisd / 256)
        Regisb = Regisd - (RegisA * 255)
    Else
        RegisA = 0
        Regisb = Regisd
    End If

*****ASLA*****
Case "48": PC = PC + 1

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

If n Mod 2 Then
vbrSetBitB Flag, 0
Else
vbrResetBitB Flag, 0
End If
If vbrGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
vbrResetBitB Flag, 3
Else
vbrSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
cc = (Not vbrGetBitD(RegisA, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
vbrResetBitB Flag, 2
Else
vbrSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1
Then
vbrSetBitB Flag, 1
Else
vbrResetBitB Flag, 1
End If
*****ASL B*****
Case "58": PC = PC + 1
n = Regisb
Regisb = Regisb * 2
If n Mod 2 Then
vbrSetBitB Flag, 0
Else
vbrResetBitB Flag, 0
End If
If vbrGetBitD(Regisb, 7) = 0 Then
vbrResetBitB Flag, 3
Else
vbrSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
cc = (Not vbrGetBitD(Regisb, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
vbrResetBitB Flag, 2
End If
*****ASL D*****
Case "05": PC = PC + 1
n = Regisd
Call vbrSHRD(Regisd, 1)
If vbrGetBitD(n, 15) = 1 Then
vbrSetBitB Flag, 0
Else
vbrResetBitB Flag, 0
End If
If vbrGetBitD(Regisd, 15) = 1 Then
vbrSetBitB Flag, 3
Else
vbrResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 15
cc = (Not vbrGetBitD(Regisd, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
vbrResetBitB Flag, 2
Else
vbrSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1
Then
vbrSetBitB Flag, 1
Else
vbrResetBitB Flag, 1
End If
*****ASLA*****
Case "47": PC = PC + 1

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

If (Data Mod 2) Then
    vbrcSetBitB Flag, 0
Else
    vbrcResetBitB Flag, 0
End If
If vbrcGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 3
Else
    vbrcSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrcGetBitD(RegisA, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 2
Else
    vbrcSetBitB Flag, 2
End If
If vbrcGetBitD(Flag, 3) Xor vbrcGetBitD(Flag, 0) = 1 Then
    vbrcSetBitB Flag, 1
Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
End If
*****ASR B*****
Case "57": PC = PC + 1
    Data = Regisb
    Regisb = Data / 2
    If (Data Mod 2) Then
        vbrcSetBitB Flag, 0
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 0
    End If
    If vbrcGetBitD(Regisb, 7) = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 3
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(Regisb, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
vbrcSetBitB Flag, 1
Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
End If
*****CBA*****
Case "11":
    PC = PC + 1
    result% = RegisA - Regisb
    If vbrcGetBitD(result%, 7) Then
        vbrcSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(result%, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
    If vbrcGetBitD(RegisA, 7) And (Not vbrcGetBitD(Regisb, 7)) And
(Not vbrcGetBitD(result%, 7)) Or (Not vbrcGetBitD(RegisA, 7)) And
vbrcGetBitD(Regisb, 7) And vbrcGetBitD(result%, 7) = 1 Then
        vbrcSetBitB Flag, 1
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 1
    End If
    If (Not vbrcGetBitD(RegisA, 7)) And vbrcGetBitD(Regisb, 7) Or
vbrcGetBitD(Regisb, 7) And vbrcGetBitD(result%, 7) Or
vbrcGetBitD(result%, 7) And (Not vbrcGetBitD(RegisA, 7)) = 1 Then
        vbrcSetBitB Flag, 0
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 0
    End If
    *****คำสั่ง CLC*****
    Case "0C": PC = PC + 1
        vbrcResetBitB Flag, 0
        *****CLEAR I FLAG*****
    Case "0E": PC = PC + 1
        vbrcResetBitB Flag, 4
        *****CLEAR REG A*****
    Case "4F": PC = PC + 1
        RegisA = 0
        vbrcSetBitB Flag, 2

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

vbrcResetBitB Flag, 3
*****CLEAR REG B*****
Case "5F"
PC = PC + 1
Regisb = 0
vbrcSetBitB Flag, 2
vbrcResetBitB Flag, 0
vbrcResetBitB Flag, 1
vbrcResetBitB Flag, 3
'คำสั่ง CLV
Case "0A": PC = PC + 1
vbrcResetBitB Flag, 1
'คำสั่ง COMA
Case "43"
PC = PC + 1
RegisA = &HFF - RegisA
If vbrcGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
vbrcResetBitB Flag, 3
Else
vbrcSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
cc = (Not vbrcGetBitD(RegisA, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
vbrcResetBitB Flag, 2
Else
vbrcSetBitB Flag, 2
End If
vbrcResetBitB Flag, 1
vbrcSetBitB Flag, 0
****คำสั่ง COMB*****
Case "53"
PC = PC + 1
st$ = Right("00" & Hex(RAM(startaddr + PC)), 2)
Regisb = &HFF - Regisb
If vbrcGetBitD(Regisb, 7) = 0 Then
vbrcResetBitB Flag, 3
Else
vbrcSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
cc = (Not vbrcGetBitD(Regisb, i)) And cc
Next i
Else
vbrcSetBitB Flag, 2
End If
vbrcResetBitB Flag, 1
vbrcSetBitB Flag, 0
*****DAA*****
Case "19":
PC = PC + 1
SS = Right("00" & Hex(RegisA), 2)
st$ = SS
DH = Val("&H" + Mid(SS, 1, 1))
DL = Val("&H" + Mid(st$, 2, 2))
If vbrcGetBitD(Flag, 0) Then
If (DH <= 2) And (vbrcGetBitD(Flag, 5) = 0) Then
If (DL <= 9) Then
RegisA = RegisA + Hex(60)
vbrcSetBitB Flag, 0
Else
RegisA = RegisA + Hex(66)
vbrcSetBitB Flag, 0
End If
End If
Else If (DH <= 3) And (vbrcGetBitD(Flag, 5) = 1) And (DL <= 3) Then
RegisA = RegisA + Hex(66)
vbrcSetBitB Flag, 0
End If
Else 'carry flag เป็น 0
If (DH <= 9) And (vbrcGetBitD(Flag, 5) = 0) And (DL <= 9) Then
RegisA = RegisA
vbrcResetBitB Flag, 0
End If
If (DH <= 9) And (vbrcGetBitD(Flag, 5)) And (DL <= 3) Then
RegisA = RegisA + 6
vbrcResetBitB Flag, 0
End If
If (DH <= 8) And (vbrcGetBitD(Flag, 5) = 0) And (DL >= 10) Then
RegisA = RegisA + 6
vbrcResetBitB Flag, 0
End If
If (DH >= 10) And (vbrcGetBitD(Flag, 5) = 0) And (DL <= 9) Then
RegisA = RegisA + Hex(60)
vbrcSetBitB Flag, 0
End If
If (DH >= 9) And (vbrcGetBitD(Flag, 5) = 0) And (DL >= 10) Then
RegisA = RegisA + Hex(66)
vbrcSetBitB Flag, 0

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

RegisA = RegisA + Hex(66)
    vbrcSetBitB Flag, 0
End If
If vbrcGetBitD(RegisA, 7) Then
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(RegisA, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
End If

*****DECA*****
Case "4A": PC = PC + 1
n = RegisA
RegisA = RegisA - 1
If vbrcGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 3
Else
    vbrcSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(RegisA, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (vbrcGetBitD(n, i) And cc) And Not
vbrcGetBitD(n, 7)
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 1
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 1
    End If
*****DECS*****
Case "34": PC = PC + 1
SP = SP - 1
*****DECX*****
Case "09"
Regisx = Regisx - 1
cc = 1
    For i = 0 To 15
        cc = (Not vbrcGetBitD(Regisx, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
*****
Case "15": PC = PC + 1
    Data = RAM(startaddr + PC)
Case "5A": PC = PC + 1
n = Regisb
Regisb = Regisb - 1
If vbrcGetBitD(Regisb, 7) = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 3
Else
    vbrcSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(Regisb, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (vbrcGetBitD(n, i) And cc) And Not
vbrcGetBitD(n, 7)
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 1
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 1
    End If
*****DECS*****
Case "34": PC = PC + 1
SP = SP - 1
*****DECX*****
Case "09"
Regisx = Regisx - 1
cc = 1
    For i = 0 To 15
        cc = (Not vbrcGetBitD(Regisx, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
*****
Case "15": PC = PC + 1
    Data = RAM(startaddr + PC)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Regisb = RegisA
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisb, i)) And cc
Next
If vbrGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
vbrResetBitB Flag, 1
*****TBA*****
Case "17": PC = PC + 1
RegisA = Regisb
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(RegisA, i)) And 1 And cc
Next
If vbrGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
vbrResetBitB Flag, 1
*****TAP*****
Case "06": PC = PC + 1
Flag = RegisA
*****TPA*****
Case "07": PC = PC + 1
RegisA = Flag
*****TSX*****
Case "30": PC = PC + 1
Regisx = SP + 1
*****TXS*****
Case "35": PC = PC + 1
SP = Regisx - 1

RAM(SP) = RegisA
SP = SP - 1
*****PSHB*****
Case "37": PC = PC + 1
RAM(SP) = Regisb
SP = SP - 1
*****PSHX*****
Case "3C": PC = PC + 1
RAM(SP) = Regisx - ((Regisx - 256) / 256)
SP = SP - 1
RAM(SP) = Regisx - (RAM(SP + 1) * 256) - 255 'UPDATE NEW
FROM 256
SP = SP - 1
*****PUL A*****
Case "32": PC = PC + 1
RegisA = RAM(SP)
SP = SP + 1
*****PUL B*****
Case "33": PC = PC + 1
Regisb = RAM(SP)
SP = SP + 1
*****PUL X*****
Case "38": PC = PC + 1
DH = RAM(SP + 1)
DL = RAM(SP + 2)
Regisx = (DH * 256) + DL
SP = SP + 2
*****INCB*****
Case "5C": PC = PC + 1
n = Regisb
Regisb = Regisb + 1
If vbrGetBitD(Regisb, 7) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisb, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
cc = 1

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้


```

For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(RegisA, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 2
Else
    vbrcSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1
Then
    vbrcSetBitB Flag, 1
Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
End If
If vbrGetBitD(n, 0) = 1 Then
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
*****ROR B*****
Case "56": PC = PC + 1
n = Regisb
Call vbrcRORD(Regisb, 1)
If vbrGetBitD(Regisb, 7) = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 3
Else
    vbrcSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisb, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 2
Else
    vbrcSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1
Then
    vbrcSetBitB Flag, 1
Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
End If
If vbrGetBitD(n, 0) = 1 Then
    vbrcSetBitB Flag, 0
Else
    vbrcResetBitB Flag, 0
End If
*****LSR A*****
Case "44": PC = PC + 1
n = RegisA
Call vbrcSHRD(RegisA, 1)
vbrcResetBitB Flag, 3
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(RegisA, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 2
Else
    vbrcSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1
Then
    vbrcSetBitB Flag, 1
Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
End If
If vbrGetBitD(n, 0) = 1 Then
    vbrcSetBitB Flag, 0
Else
    vbrcResetBitB Flag, 0
End If
*****LSR B*****
Case "54": PC = PC + 1
n = Regisb
Call vbrcSHRD(Regisb, 1)
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisb, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 2
Else
    vbrcSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1
Then
    vbrcSetBitB Flag, 1
Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
End If
If vbrGetBitD(n, 7) = 1 Then
    vbrcSetBitB Flag, 0

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

End If
*****ABX*****
*****SBA*****
Case "10": PC = PC + 1
n = RegisA
RegisA = RegisA - Regisb
If vbrcGetBitD(RegisA, 7) Then
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(RegisA, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
    If vbrcGetBitD(n, 7) And (Not vbrcGetBitD(Regisb, 7)) And (Not
vbrcGetBitD(RegisA, 7)) Or Not (vbrcGetBitD(n, 7)) And
vbrcGetBitD(Regisb, 7) And vbrcGetBitD(RegisA, 7) = 1 Then
        vbrcSetBitB Flag, 1
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 1
    End If
    If (Not vbrcGetBitD(n, 7)) And vbrcGetBitD(Regisb, 7) Or
vbrcGetBitD(Regisb, 7) And vbrcGetBitD(RegisA, 7) Or
vbrcGetBitD(RegisA, 7) And (Not vbrcGetBitD(RegisA, 7)) = 1 Then
        vbrcSetBitB Flag, 0
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 0
    End If
*****NEGA*****
Case "40": PC = PC + 1
RegisA = 0 - RegisA
If vbrcGetBitD(RegisA, 7) Then
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(RegisA, i)) And cc
    Next i
Else
    vbrcSetBitB Flag, 2
End If
cc = 1
    For i = 0 To 6
        cc = ((Not vbrcGetBitD(RegisA, i)) And cc) And
vbrcGetBitD(RegisA, 7)
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 1
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 1
    End If
    For i = 0 To 7
        cc = (vbrcGetBitD(RegisA, i)) Or cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 0
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 0
    End If
*****NEGB*****
Case "50": PC = PC + 1
Regisb = 0 - Regisb
If vbrcGetBitD(Regisb, 7) Then
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(Regisb, i)) And cc
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
cc = 1
    For i = 0 To 6
        cc = ((Not vbrcGetBitD(Regisb, i)) And cc) And
vbrcGetBitD(Regisb, 7)
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 1
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 1
    End If

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

For i = 0 To 7
    cc = (vbrGetBitD(Regisb, i)) Or cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 0
Else
    vbrSetBitB Flag, 0
End If
*****MUL*****
Case "3D": PC = PC + 1
ss = RegisA * Regisb
If ss > 255 Then
    L = (ss Mod 256)
    RegisA = (ss / 256) - (L / 256)
    Regisb = ss - (RegisA * 256)
Else
    RegisA = 0
    Regisb = ss
End If
If vbrGetBitD(Regisb, 7) Then
    vbrSetBitB Flag, 0
Else
    vbrResetBitB Flag, 0
End If
*****IDIV*****
Case "02": PC = PC + 1
x = Regisx
n = Regisd / Regisx
Regisd = Regisd - (n * Regisx)
Regisx = n
cc = 1
For i = 0 To 15
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisx, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
vbrResetBitB Flag, 1
cc = 1
For i = 0 To 15
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisx, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 0
Else
    vbrSetBitB Flag, 0
End If
End If
*****TSTA*****
Case "4D": PC = PC + 1
result% = RegisA - 0
If vbrGetBitD(RegisA, 7) Then
    vbrSetBitB Flag, 3
Else
    vbrResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(RegisA, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
vbrSetBitB Flag, 0
End If
*****FDIV*****
Case "10": PC = PC + 1
n = Regisx
Regisx = Regisd / Regisx
cc = 1
For i = 0 To 15
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisx, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
If Regisx <= Regisd Then
    vbrSetBitB Flag, 1
Else
    vbrResetBitB Flag, 1
    cc = 1
For i = 0 To 15
    cc = (Not vbrGetBitD(n, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 0
Else
    vbrSetBitB Flag, 0
End If
End If

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

*****TSTB*****
Case "8F": PC = PC + 1
    Data = Regisx
    Regisx = Regisd
    If Data > 255 Then
        RegisA = (Data / 256)
        Regisb = Data - (RegisA * 255)
    Else
        RegisA = 0
        Regisb = Data
    End If
Case "5D": PC = PC + 1
result% = Regisb - 0
If vbrGetBitD(Regisb, 7) Then
    vbrSetBitB Flag, 3
Else
    vbrResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisb, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
    vbrResetBitB Flag, 1
    vbrResetBitB Flag, 0
*****RTS*****
Case "39": PC = PC + 1
SS = Right("0000" & Hex(startaddr + PC), 4)
DH = Val(Mid(SS, 1, 2))
DL = Val(Mid(SS, 3, 2))
RAM(SP + 1) = DH
RAM(SP + 2) = DL
SP = SP + 2
*****RTI*****
Case "3B": PC = PC + 1
RAM(SP) = OPCODE
RAM(SP + 1) = Regisb
RAM(SP + 2) = RegisA

SS = Right("0000" & Hex(Regisx), 4)
DH = Val(Mid(SS, 1, 2))
DL = Val(Mid(SS, 3, 2))

SS = Right("0000" & Hex(Regisy), 4)
DH = Val(Mid(SS, 1, 2))
DL = Val(Mid(SS, 3, 2))
RAM(SP + 6) = DH
RAM(SP + 7) = DL

SS = Right("0000" & Hex(PC + startaddr), 4)
DH = Val(Mid(SS, 1, 2))
DL = Val(Mid(SS, 3, 2))
RAM(SP + 8) = DH
RAM(SP + 9) = DL
SP = SP + 9
*****SEC*****
Case "0D": PC = PC + 1
vbrSetBitB Flag, 0
*****SEV*****
Case "0B": PC = PC + 1
vbrSetBitB Flag, 1
*****SEI*****
Case "0F": PC = PC + 1
vbrSetBitB Flag, 4
*****SWI*****
Case "3F": PC = PC + 1
DH = SP
RAM(SP - 8) = Val(OPCODE)
RAM(SP - 7) = Regisb
RAM(SP - 6) = RegisA
SS = Right("0000" & Hex(Regisx), 4)
DH = Val(Mid(SS, 1, 2))
DL = Val(Mid(SS, 3, 2))
RAM(SP - 5) = DH
RAM(SP - 4) = DL

SS = Right("0000" & Hex(Regisy), 4)
DH = Val(Mid(SS, 1, 2))
DL = Val(Mid(SS, 3, 2))
RAM(SP - 3) = DH
RAM(SP - 2) = DL

SS = Right("0000" & Hex(startaddr + PC), 4)
DH = Val(Mid(SS, 1, 2))
DL = Val(Mid(SS, 3, 2))
RAM(SP - 1) = DH
RAM(SP) = DL
vbrSetBitB Flag, 4
SP = SP - 8

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DH = Regisx

Regisx = Regisd

Regisd = DH

'*****NOP*****'

Case "01": PC = PC + 1

'Opcode 1 Operand1 Immediate Mode 20 คำสั่ง'

Case "89", "C9", "8B", "CB", "84", "C4", "85", "C5", "81", "C1",
"88", "C8", "86", "C6", "8A", "CA", "82", "C2", "80", "C0":

PC = PC + 1

Data = RAM(startaddr + PC)

ADR = startaddr + PC

PC = PC + 1

'Opcode 1 Operand1 DIR Mode 32 คำสั่ง'

Case "99", "D9", "9B", "DB", "D3", "94", "D4", "95", "D5", "91",
"D1", "9C", "98", "D8", "96", "D6", "DC", "9E", "9A", "DA", "92",
"D2", "97", "D7", "DD", "9F", "DF", "90", "D0", "93", "9D":

PC = PC + 1

ADR = RAM(startaddr + PC)

Data = RAM(ADR)

PC = PC + 1

'Opcode 1 Operand1 Ind,X Mode 45 คำสั่ง'

Case "A9", "E9", "AB", "EB", "E3", "A4", "E4", "68", "67", "A5",
"E5", "6F", "A1", "E1", "63", "AC", "6A", "A8", "E8", "6C", "6E",
"AD", "A6", "E6", "EC", "AE", "EE", "68", "64", "60", "AA", "EA",
"69", "66", "A2", "E2", "A7", "E7", "ED", "AF", "A0", "E0",
"A3", "6D":

PC = PC + 1

ADR = Regisx + RAM(startaddr + PC)

Data = RAM(ADR)

PC = PC + 1

'Opcode 1 Operand1 REL Mode 18 คำสั่ง'

Case "25", "27", "2C", "2E", "22", "24", "2F", "25", "23", "2D", "2B",
"26", "2A", "20", "21", "8D", "28", "29":

PC = PC + 1

DH = RAM(startaddr + PC)

PC = PC + 1

'Opcode 1 Operand 2 Immedaite Mode 6 คำสั่ง'

Case "C3", "8C", "CC", "8E", "CE", "83":

PC = PC + 1

DH = RAM(startaddr + PC)

DL = RAM(startaddr + PC + 1)

Data = (DH * 256) + DL

PC = PC + 2

ADR = RAM(startaddr + PC)

DH = RAM(startaddr + PC + 1)

Data = RAM(ADR)

PC = PC + 2

'Opcode 1 Operand 2 EXT Mode 45 คำสั่ง'

Case "89", "F9", "BB", "FB", "F3", "B4", "F4", "78", "77", "B5",
"F5", "7F", "B1", "F1", "73", "BC", "7A", "B8", "F8", "7C", "BE",
"FE", "78", "74", "70", "BA", "FA", "79", "76", "B2", "F2", "B7",
"F7", "FD", "BF", "FF", "B0", "F0", "B3", "7D", "F6", "BD", "B6":

PC = PC + 1

DH = RAM(startaddr + PC)

DL = RAM(startaddr + PC + 2)

ADR = (DH * 256) + DL

Data = RAM(ADR)

'Opcode 1 Operand 2 Ind,X Mode 2 คำสั่ง'

Case "1D", "1C": PC = PC + 1

ADR = Regisx + RAM(startaddr + PC)

Data = RAM(ADR)

DH = RAM(startaddr + PC + 1)

PC = PC + 2

'OPCODE 1 OPERAND 3

'DIR 2 คำสั่ง'

Case "13", "12": PC = PC + 1

ADR = RAM(startaddr + PC)

Data = RAM(ADR)

DH = RAM(startaddr + PC + 1)

DL = RAM(startaddr + 2)

PC = PC + 3

'IND,X 2 คำสั่ง'

Case "1E", "1F": PC = PC + 1

ADR = Regisx + RAM(startaddr + PC)

Data = RAM(ADR)

DH = RAM(startaddr + PC + 1)

DL = RAM(startaddr + 2)

PC = PC + 3

'OPCODE 2

Case "18", "1A", "CD":

PC = PC + 1

OPCODE = OPCODE + Right("00" & Hex(RAM(startaddr + PC)), 2)

Select Case OPCODE

'OPCODE 2 OPERAND INH Mode

Case "183A": ' คำสั่ง ABY

PC = PC + 1

Regisy = Regisy + Regisb

Case "1809": ' คำสั่ง DEY

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

cc = 1
For i = 0 To 15
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisy, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
Case "183C": 'PSHY
    PC = PC + 1
    RAM(SP) = Regisy - ((Regisy - 256) / 256)
    SP = SP - 1
    RAM(SP) = Regisy - (RAM(SP + 1) * 256) - 255 'UPDATE
NEW FROM 256
    SP = SP - 1
Case "1838": 'PULY
    PC = PC + 1
    Regisy = RAM(SP) - ((RAM(SP) - 256) / 256)
    SP = SP + 1
    Regisy = RAM(SP - 1) - (Regisy * 256) - 256
    SP = SP + 1
Case "1830" 'TSY
    PC = PC + 1
    Regisy = SP + 1
Case "1835" 'TYS
    PC = PC + 1
    SP = Regisy - 1
Case "188F":
    DH = Regisy
    Regisy = Regisd
    Regisd = DH
'OPCODE 2 OPERAND 1 DIR Mode 4 คำสั่ง
Case "1A93", "18DE", "18DF", "189C":
    PC = PC + 1
    ADR = RAM(startaddr + PC)
    Data = RAM(ADR)
    PC = PC + 1
'OPCODE 2 OPERAND 1 Ind,X Mode 4 คำสั่ง
Case "1AA3", "1AAC", "1AAE", "1AEF":
    PC = PC + 1
    ADR = Regisx + RAM(startaddr + PC)
    Data = RAM(ADR)
    PC = PC + 1
'OPCODE 2 OPERAND 1 Ind,Y Mode 48 คำสั่ง
Case "18A9", "18E9", "18AB", "18E3", "18A4", "18E4",
"18AD", "18A6", "18E6", "18EC", "18AE", "CDEE", "18EE",
"1868", "1864", "1860", "18AA", "18EA", "1869", "1866", "18A2",
"18E2", "18A7", "18E7", "18ED", "18AF", "CDEF", "18EF", "18A0",
"18E0", "18A3", "186D":
    PC = PC + 1
    ADR = Regisy + RAM(startaddr + PC)
    Data = RAM(ADR)
    PC = PC + 1
'OPCODE 2 OPERAND 2 Imm Mode มี 3 คำสั่ง
Case "18CE", "188C", "1A83":
    PC = PC + 1
    DH = RAM(startaddr + PC)
    DL = RAM(startaddr + PC + 1)
    Data = (DH * 256) + DL
    PC = PC + 2
'OPCODE 2 OPERAND 2 EXT Mode มี 4 คำสั่ง
Case "1AB3", "18BC", "18FE", "18FF":
    PC = PC + 1
    DH = RAM(startaddr + PC)
    DL = RAM(startaddr + PC + 1)
    ADR = (DH * 256) + DL
    Data = RAM(ADR)
    PC = PC + 2
'OPCODE 2 OPERAND 2 Ind,Y Mode มี 2 คำสั่ง
Case "181D", "181C":
    PC = PC + 1
    ADR = Regisy + RAM(startaddr + PC)
    Data = RAM(ADR)
    DH = RAM(startaddr + PC + 1)
'OPCODE 2 OPERAND 3 Ind,Y Mode มี 2 คำสั่ง
Case "181F", "181E":
    PC = PC + 1
    ADR = Regisy + RAM(startaddr + PC)
    Data = RAM(ADR)
    DH = RAM(startaddr + PC + 1)
    DL = RAM(startaddr + PC + 2)
    PC = PC + 3
End Select
End Select
Call LOAD
Screen.MousePointer = 0
'กำหนดเมาส์ในสภาวะปกติ
End Sub
Sub LOAD()
Dim r As Long

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Dim DD As Integer
Select Case OPCODE
    'กลุ่มคำสั่งบวก
    'ADCA with carry
    Case "89", "99", "B9", "A9", "18A9"
        ss = RegisA + Data
        If vbrGetBitD(ss, 7) Then
            vbrSetBitB Flag, 3
        Else
            vbrResetBitB Flag, 3
        End If
        B(1) = vbrGetBitD(RegisA, 3) And vbrGetBitD
(Data, 3) Or vbrGetBitD(Data, 3) And Not (vbrGetBitD(ss, 3)) Or
Not (vbrGetBitD(ss, 3)) And vbrGetBitD(RegisA, 3)
        If B(1) Then
            vbrSetBitB Flag, 5
        Else
            vbrResetBitB Flag, 5
        End If
        cc = 1
        For i = 0 To 7
            cc = (Not vbrGetBitD(ss, i)) And 1 And cc
        Next
        If cc = 0 Then
            vbrResetBitB Flag, 2
        Else
            vbrSetBitB Flag, 2
        End If
        B(1) = vbrGetBitD(RegisA, 7) And
vbrGetBitD(Data, 7) And Not (vbrGetBitD(ss, 7)) Or Not
(vbrGetBitD(RegisA, 7)) And Not (vbrGetBitD(Data, 7)) And
vbrGetBitD(ss, 7)
        If B(1) Then
            vbrSetBitB Flag, 1
        Else
            vbrResetBitB Flag, 1
        End If
        B(1) = vbrGetBitD(RegisA, 7) And vbrGetBitD(Data, 7)
Or vbrGetBitD(Data, 7) And Not (vbrGetBitD(ss, 7)) Or Not
(vbrGetBitD(ss, 7)) And vbrGetBitD(RegisA, 7)
        If B(1) Then
            vbrSetBitB Flag, 0
        Else
            vbrResetBitB Flag, 0
        End If
        Regisb = ss + B(1)
    If vbrGetBitD(ss, 7) Then
        vbrSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrResetBitB Flag, 3
    End If
    B(1) = vbrGetBitD(Regisb, 3) And vbrGetBitD(Data,
3) Or vbrGetBitD(Data, 3) And Not (vbrGetBitD(ss, 3)) Or Not
(vbrGetBitD(ss, 3)) And vbrGetBitD(Regisb, 3)
    If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 5
    Else
        vbrResetBitB Flag, 5
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrGetBitD(ss, i)) And 1 And cc
    Next
    If cc = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrSetBitB Flag, 2
    End If
    B(1) = vbrGetBitD(Regisb, 7) And vbrGetBitD
(Data, 7) And Not (vbrGetBitD(ss, 7)) Or Not (vbrGetBitD(Regisb,
7)) And Not (vbrGetBitD(Data, 7)) And vbrGetBitD(ss, 7)
    If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 1
    Else
        vbrResetBitB Flag, 1
    End If
    B(1) = vbrGetBitD(Regisb, 7) And vbrGetBitD
(Data, 7) Or vbrGetBitD(Data, 7) And Not (vbrGetBitD(ss, 7)) Or
Not (vbrGetBitD(ss, 7)) And vbrGetBitD(Regisb, 7)
    If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 0
    Else
        vbrResetBitB Flag, 0
    End If
    Regisb = ss + B(1)
    'คำสั่ง ADDD
    Case "C3", "D3", "F3", "E3", "18E3":
        Data = Regis + RAM(ADR)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

RegisA = (Data - 255) / 15
    Regisb = Data - RegisA
Else
    RegisA = 0
    Regisb = Data
End If
If vbrGetBitD(RegisA, 7) Then
    vbrSetBitB Flag, 3
Else
    vbrResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not (vbrGetBitD(RegisA, i) And
Not (vbrGetBitD(Regisb, i)))
Next i
If cc Then
    vbrSetBitB Flag, 2
Else
    vbrResetBitB Flag, 2
End If
B(1) = vbrGetBitD(RegisA, 7) And vbrGetBitD
(ADR, 15) And Not (vbrGetBitD(Data, 15)) Or Not (vbrGetBitD
(RegisA, 7))
'คำสั่ง ANDA
Case "84", "94", "B4", "A4", "18A4":
    RegisA = Hex(RegisA) And Data
    vbrResetBitB Flag, 1 'V=0
If vbrGetBitD(RegisA, 15) Then 'N
    vbrSetBitB Flag, 3
Else
    vbrResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1 'Z
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not vbrGetBitD(RegisA, i)
Next i
'คำสั่ง ANDB
Case "C4", "D4", "F4", "E4", "18E4":
    Regisb = Hex(Regisb) And Data
    vbrResetBitB Flag, 1 'V=0
If vbrGetBitD(Regisb, 15) Then 'N
    vbrSetBitB Flag, 3
Else
    vbrResetBitB Flag, 3
End If

cc = cc And Not vbrGetBitD(Regisb, i)
Next i
'คำสั่ง ASL
Case "78", "68", "1868":
    n = Data
    Data = Data * 2
    RAM(ADR) = Data
If n Mod 2 Then
    vbrSetBitB Flag, 0
Else
    vbrResetBitB Flag, 0
End If
If vbrGetBitD(Data, 7) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Data, i) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1 Then
    vbrSetBitB Flag, 1
Else
    vbrResetBitB Flag, 1
End If
'คำสั่ง ASR
Case "77", "67", "1867":
    n = Data
    Data = Data / 2
If (n Mod 2) Then
    vbrSetBitB Flag, 0
Else
    vbrResetBitB Flag, 0
End If
If vbrGetBitD(Data, 7) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Next i
  If cc = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 2
  Else
    vbrcSetBitB Flag, 2
  End If
  If vbrcGetBitD(Flag, 3) Xor vbrcGetBitD(Flag, 0) = 1 Then
    vbrcSetBitB Flag, 1
  Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
  End If
' ทำสิ่ง BCLR
Case "15", "1D", "181D":
  RAM(startaddr + PC) = Data And Not (RAM(startaddr + PC
+ 1))
  PC = PC + 1
  vbrcResetBitB Flag, 1
  If vbrcGetBitD(RAM(startaddr + PC), 7) Then
    vbrcSetBitB Flag, 7
  Else
    vbrcResetBitB Flag, 7
  End If
  cc = 1
  For i = 1 To 7
    cc = Not vbrcGetBitD(RAM(startaddr + PC), i) And cc
  Next i
  If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 2
  Else
    vbrcResetBitB Flag, 2
  End If
' ทำสิ่ง BITA
Case "85", "95", "B5", "A5", "18A5":
  result% = RegisA And Data
  If vbrcGetBitD(RegisA, 7) Then
    vbrcSetBitB Flag, 3
  Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
  End If
  cc = 1
  For i = 0 To 7
    cc = cc And Not vbrcGetBitD(result%, i)
  Next i
  If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 2
  Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
  End If
  ' ทำสิ่ง BITB
  Case "C5", "D5", "F5", "E5", "18E5":
    result% = Regisb And Data
    If vbrcGetBitD(Regisb, 7) Then
      vbrcSetBitB Flag, 3
    Else
      vbrcResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
      cc = cc And Not vbrcGetBitD(result%, i)
    Next i
    If cc Then
      vbrcSetBitB Flag, 2
    Else
      vbrcResetBitB Flag, 2
    End If
    vbrcResetBitB Flag, 1
  End If
  ' ทำสิ่ง BRCLR
  Case "13", "1F", "181F":
    If Not (Data And (PC + 2)) Then
      PC = PC + 4 + Data
    End If
    If Not (Data And (PC + 3)) Then
      PC = PC + 5 + Data
    End If
  End If
  ' ทำสิ่ง BRSET
  Case "12", "1E", "181E":
    If Not ((Not Data) And (PC + 2)) Then
      PC = PC + 4 + Data + startaddr + PC
    End If
    If Not ((Not Data) And (PC + 3)) Then
      PC = PC + 5 + Data + startaddr + PC
    End If
  End If
  ' ทำสิ่ง CLR
  Case "7F", "6F", "186F":
    RAM(ADR) = 0
    RegisA = 0
    vbrcSetBitB Flag, 2
    vbrcResetBitB Flag, 0
    vbrcResetBitB Flag, 1
    vbrcResetBitB Flag, 3
  End If
  ' ทำสิ่ง CMPA
  Case "81", "91", "B1", "A1", "18A1":
    result% = RegisA - Hex(Data)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Else
    vbrResetBitB Flag, 7
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not vbrGetBitD(result%, i)
Next i
If cc Then
    vbrSetBitB Flag, 2
Else
    vbrResetBitB Flag, 2
End If
cc = vbrGetBitD(RegisA, 7) And Not vbrGetBitD
(Data, 7) And Not vbrGetBitD(result%, 7)
'คำสั่ง CMPB
Case "C1", "D1", "F1", "E1", "18E1":
    result% = Regisb - Hex(Data)
If vbrGetBitD(result%, 7) Then
    vbrSetBitB Flag, 7
Else
    vbrResetBitB Flag, 7
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not vbrGetBitD(result%, i)
Next i
If cc Then
    vbrSetBitB Flag, 2
Else
    vbrResetBitB Flag, 2
End If
cc = vbrGetBitD(Regisb, 7) And Not vbrGetBitD
(Data, 7) And Not vbrGetBitD(result%, 7)
'คำสั่ง COM
Case "9F", "BF", "AF", "18AF":
If SP > 255 Then
    RAM(ADR) = (SP / 256)
    RAM(ADR + 1) = SP - (RAM(ADR) * 256)
Else
    RAM(ADR) = 0
    RAM(ADR + 1) = SP
End If
    vbrResetBitB Flag, 1
If vbrGetBitD(SP, 15) Then
    vbrSetBitB Flag, 3
Else
    cc = 1
    For i = 0 To 15
        cc = cc And Not vbrGetBitD(SP, i)
    Next i
    If cc Then
        vbrSetBitB Flag, 2
    Else
        vbrResetBitB Flag, 2
    End If
Case "76", "66", "1866":
    n = Data
    Call vbrRORD(Data, 1)
If vbrGetBitD(Flag, 0) Then
    Data = Data Or 8
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    Data = Data And 7
    vbrSetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Data, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1 Then
    vbrSetBitB Flag, 1
Else
    vbrResetBitB Flag, 1
End If
If vbrGetBitD(n, 0) = 1 Then
    vbrSetBitB Flag, 0
Else
    vbrResetBitB Flag, 0
End If
RAM(ADR) = Data
Case "70", "60", "1860":
****
Data = 0 - Data
If vbrGetBitD(Data, 7) Then
    vbrSetBitB Flag, 3

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Data, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
cc = 1
For i = 0 To 6
    cc = ((Not vbrGetBitD(Data, i)) And cc) And
vbrGetBitD(Data, 7)
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 1
Else
    vbrSetBitB Flag, 1
End If
For i = 0 To 7
    cc = (vbrGetBitD(Data, i)) Or cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 0
Else
    vbrSetBitB Flag, 0
End If
RAM(ADR) = Data
****
Case "74", "64", "1864":
n = Data
Call vbrSHRD(Data, 1)
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(Data, i)) And cc
Next i
If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If
If vbrGetBitD(Flag, 3) Xor vbrGetBitD(Flag, 0) = 1
Then
    vbrSetBitB Flag, 1
Else
    vbrGetBitD(n, 7) = 1 Then
        vbrSetBitB Flag, 0
    Else
        vbrResetBitB Flag, 0
    End If
RAM(ADR) = Data
Case "14", "1C":
    RAM(ADR) = Data + (PC + 2)
    If vbrGetBitD(RAM(ADR), 7) Then
        vbrSetBitB Flag, 7
    Else
        vbrResetBitB Flag, 7
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = cc And (Not vbrGetBitD(RAM(ADR), i))
    Next i
    vbrResetBitB Flag, 1
Case "181C":
    RAM(ADR) = Data + (PC + 3)
Case "2A":
    If Not vbrGetBitD(Flag, 2) Then
        PC = PC + 2 + Data
    End If
Case "26":
    If vbrGetBitD(Flag, 2) Then
        PC = PC + 2 + Data
    End If
Case "2B":
    If vbrGetBitD(Flag, 3) Then
        PC = PC + 2 + Data
    End If
Case "28":
    If Not vbrGetBitD(Flag, 1) Then
        PC = PC + 2 + ADR
    End If
Case "29":
    If vbrGetBitD(Flag, 1) Then
        PC = PC + 2 + ADR
    End If
Case "25": 'BLO REL
    If vbrGetBitD(Flag, 0) Then

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Case "27":
    If vbrcGetBitD(Flag, 1) Then
        PC = PC + 2 + Data
    End If
Case "2C":
    If (vbrcGetBitD(Flag, 3) Xor vbrcGetBitD(Flag, 1)) Then
        PC = PC + 2 + Data
    End If
Case "2E":
    If (vbrcGetBitD(Flag, 2) And (vbrcGetBitD(Flag, 3) Xor
vbrcGetBitD(Flag, 1))) Then
        PC = PC + 2 + Data
    End If
Case "03":
    ' PC = PC + 1
    QUOTIENT% = Regisd / Regisx
    REMEND% = Regisd - (REMEND% * Regisx)
    Regisd = QUOTIENT%
    Regisx = REMEND%
    cc = 1
    For i = 0 To 15
        cc = cc And vbrcGetBitD(Regisd, i)
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 3
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 15
        cc = cc And vbrcGetBitD(Regisx, i)
    Next i
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 0
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 0
    End If
    If Regisx <= Regisd Then
        vbrcSetBitB Flag, 1
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 1
    End If
'กลุ่มคำสั่ง โหลด LDD
Case "86", "96", "B6", "A6", "18A6":
    RegisA = Data
    cc = 1
Next
If vbrcGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 3
Else
    vbrcSetBitB Flag, 3
End If
If cc = 0 Then
    vbrcResetBitB Flag, 2
Else
    vbrcSetBitB Flag, 2
End If
vbrcResetBitB Flag, 1
Case "C6", "D6", "F6", "E6", "18E6":
    Regisb = Data
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(Regisb, i)) And 1 And cc
    Next
    If vbrcGetBitD(Regisb, 7) = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 3
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 3
    End If
    If cc = 0 Then
        vbrcResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrcSetBitB Flag, 2
    End If
    vbrcResetBitB Flag, 1
Case "CC", "DC", "FC", "EC", "18EC":
    If Data > 255 Then
        RegisA = (Data / 256)
        Regisb = Data - (RegisA * 256)
    Else
        RegisA = 0
        Regisb = Data
    End If
    cc = 1
    DD = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrcGetBitD(RegisA, i)) And 1 And cc
        DD = (Not vbrcGetBitD(Regisb, i)) And 1 And DD
    Next

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

If vbrGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If

If cc And DD Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If

vbrResetBitB Flag, 1

Case "8E", "9E", "BE", "AE", "18AE":
    SP = Data
    cc = 1
For i = 0 To 15
    cc = (Not vbrGetBitD(RegisSP, i)) And 1 And cc
Next
If vbrGetBitD(RegisSP, 15) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If

If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If

vbrResetBitB Flag, 1

Case "CE", "DE", "FE", "EE", "CDEE":
    Regisx = Data
    cc = 1
For i = 0 To 15
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisx, i)) And 1 And cc
Next
If vbrGetBitD(Regisx, 15) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If

If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2

```

```

If vbrGetBitD(Regisb, 7) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If

If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If

vbrResetBitB Flag, 1

Case "DD", "FD", "ED", "18ED":
    RAM(ADR) = RegisA
    RAM(ADR + 1) = Regisb
    cc = 1
    DD = 1
For i = 0 To 7
    cc = (Not vbrGetBitD(RegisA, i)) And 1 And
    DD = (Not vbrGetBitD(Regisb, i)) And 1 And
Next
If vbrGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 3
Else
    vbrSetBitB Flag, 3
End If

If cc And DD Then
    vbrResetBitB Flag, 2
Else
    vbrSetBitB Flag, 2
End If

vbrResetBitB Flag, 1

Case "DF", "FF", "EF", "CDEF":
    If Regisx > 256 Then
        r = Regisx / 256
    Else
        r = 0
    End If
    n = Regisx - (r * 256)
    RAM(Data) = r
    RAM(Data + 1) = n
    cc = 1
For i = 0 To 15

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Next
    If vbrGetBitD(Regisx, 15) = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 3
    Else
        vbrSetBitB Flag, 3
    End If

    If cc = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrSetBitB Flag, 2
    End If
    vbrResetBitB Flag, 1

Case "18DF", "18FF", "1AEF", "18EF":
    If Regisy > 256 Then
        r = Regisy / 256
    Else
        r = 0
    End If
    n = Regisy - (r * 256)
    RAM(Data) = r
    RAM(Data + 1) = n
    cc = 1
    For i = 0 To 15
        cc = (Not vbrGetBitD(Regisy, i)) And 1 And cc
    Next
    If vbrGetBitD(Regisy, 15) = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 3
    Else
        vbrSetBitB Flag, 3
    End If

    If cc = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrSetBitB Flag, 2
    End If
    vbrResetBitB Flag, 1

'กลุ่ม INC DEC

Case "7C", "6C", "186C"
    Data = Data + 1
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        If vbrGetBitD(Data, 7) = 0 Then
            vbrResetBitB Flag, 3
        Else
            vbrSetBitB Flag, 3
        End If

        If cc = 0 Then
            vbrResetBitB Flag, 2
        Else
            vbrSetBitB Flag, 2
        End If
        cc = 1
        For i = 0 To 6
            cc = vbrGetBitD(Data, i) And 1 And cc
        Next
        If cc And (Not (vbrGetBitD(Data, 7))) Then
            vbrSetBitB Flag, 1
        Else
            vbrResetBitB Flag, 1
        End If

        Case "4C": 'INCA
            RegisA = RegisA + 1
            cc = 1
            For i = 0 To 7
                cc = (Not vbrGetBitD(RegisA, i)) And 1 And cc
            Next
            If vbrGetBitD(RegisA, 7) = 0 Then
                vbrResetBitB Flag, 3
            Else
                vbrSetBitB Flag, 3
            End If

            If cc = 0 Then
                vbrResetBitB Flag, 2
            Else
                vbrSetBitB Flag, 2
            End If
            cc = 1
            For i = 0 To 6
                cc = vbrGetBitD(RegisA, i) And 1 And cc
            Next
            If cc And (Not (vbrGetBitD(RegisA, 7))) Then
                vbrSetBitB Flag, 1
            Else
                vbrResetBitB Flag, 1
            End If

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

cc = 1
  For i = 0 To 15
    cc = (Not vbrGetBitD(Regisy, i)) And 1 And cc
  Next
  If cc = 0 Then
    vbrResetBitB Flag, 2
  Else
    vbrSetBitB Flag, 2
  End If

  Case "7A", "6A", "186A":
    Data = Data - 1
    cc = 1
    For i = 0 To 6
      cc = (Not vbrGetBitD(Data, i)) And 1 And cc
    Next
    If Not (cc) = 0 Then
      vbrResetBitB Flag, 1
    Else
      vbrSetBitB Flag, 1
    End If

    If vbrGetBitD(Data, 7) Then
      vbrSetBitB Flag, 3
    Else
      vbrResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = (Not vbrGetBitD(Data, 7)) And 1 And cc
    If cc = 0 Then
      vbrResetBitB Flag, 2
    Else
      vbrSetBitB Flag, 2
    End If

    Case "1809":
      Regisy = Regisy - 1
      cc = 1
      For i = 0 To 15
        cc = (Not vbrGetBitD(Regisy, i)) And 1 And cc
      Next
      If cc = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 2
      Else
        vbrSetBitB Flag, 2
      End If

      'กลุ่มบวก

      If vbrGetBitD(ss, 7) Then
        vbrSetBitB Flag, 3
      Else
        vbrResetBitB Flag, 3
      End If
      B(1) = vbrGetBitD(RegisA, 3) And vbrGetBitD
      (Data, 3) Or vbrGetBitD(Data, 3) And Not (vbrGetBitD(ss, 3)) Or
      Not (vbrGetBitD(ss, 3)) And vbrGetBitD(RegisA, 3)
      If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 5
      Else
        vbrResetBitB Flag, 5
      End If
      cc = 1
      For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrGetBitD(ss, i)) And 1 And cc
      Next
      If cc = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 2
      Else
        vbrSetBitB Flag, 2
      End If
      B(1) = vbrGetBitD(RegisA, 7) And vbrGetBitD
      (Data, 7) And Not (vbrGetBitD(ss, 7)) Or Not (vbrGetBitD(RegisA,
      7)) And Not (vbrGetBitD(Data, 7)) And vbrGetBitD(ss, 7)
      If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 1
      Else
        vbrResetBitB Flag, 1
      End If
      B(1) = vbrGetBitD(RegisA, 7) And vbrGetBitD
      (Data, 7) Or vbrGetBitD(Data, 7) And Not (vbrGetBitD(ss, 7)) Or
      Not (vbrGetBitD(ss, 7)) And vbrGetBitD(RegisA, 7)
      If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 0
      Else
        vbrResetBitB Flag, 0
      End If
      RegisA = ss

      Case "CB", "DB", "FB", "EB", "18EB"
        ss = Regisb + Data
        If vbrGetBitD(ss, 7) Then
          vbrSetBitB Flag, 3
        Else
          vbrResetBitB Flag, 3
        End If

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

B(1) = vbrGetBitD(Regisb, 3) And vbrGetBitD(Data, 3) Or
vbrGetBitD(Data, 3) And Not (vbrGetBitD(ss, 3)) Or Not
(vbrGetBitD(ss, 3)) And vbrGetBitD(Regisb, 3)
    If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 5
    Else
        vbrResetBitB Flag, 5
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = (Not vbrGetBitD(ss, i)) And 1 And cc
    Next
    If cc = 0 Then
        vbrResetBitB Flag, 2
    Else
        vbrSetBitB Flag, 2
    End If
    B(1) = vbrGetBitD(Regisb, 7) And vbrGetBitD(Data,
7) And Not (vbrGetBitD(ss, 7)) Or Not (vbrGetBitD(Regisb, 7))
And Not (vbrGetBitD(Data, 7)) And vbrGetBitD(ss, 7)
    If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 1
    Else
        vbrResetBitB Flag, 1
    End If
    B(1) = vbrGetBitD(Regisb, 7) And vbrGetBitD(Data,
7) Or vbrGetBitD(Data, 7) And Not (vbrGetBitD(ss, 7)) Or Not
(vbrGetBitD(ss, 7)) And vbrGetBitD(Regisb, 7)
    If B(1) Then
        vbrSetBitB Flag, 0
    Else
        vbrResetBitB Flag, 0
    End If
    Regisb = ss

Case "80", "90", "B0", "A0", "18A0":
    n = RegisA - Data
    If vbrGetBitD(n, 7) Then
        vbrSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 1 To 7
        cc = cc And Not (vbrGetBitD(n, i))
    Next i
    If vbrGetBitD(Flag, 0) Then
        cc = 1
    Else
        cc = 0
    End If
    n = Regisb - Data - cc
    If vbrGetBitD(n, 7) Then
        vbrSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 1 To 7
        cc = cc And Not (vbrGetBitD(n, i))
    Next i
    If cc Then
        vbrSetBitB Flag, 2
    Else
        vbrResetBitB Flag, 2
    End If
    cc = vbrGetBitD(Regisb, 7) And Not
vbrGetBitD(Data, 7) And Not vbrGetBitD(n, 7) Or Not
vbrGetBitD(Regisb, 7) And vbrGetBitD(Data, 7) And vbrGetBitD
(n, 7)
    If cc Then
        vbrSetBitB Flag, 1
    Else
        vbrResetBitB Flag, 1
    End If
    cc = Not vbrGetBitD(Regisb, 7) And
vbrGetBitD(Data, 7) Or vbrGetBitD(Data, 7) And vbrGetBitD(n,
7) Or vbrGetBitD(n, 7) And Not vbrGetBitD(Regisb, 7)
    If cc Then
        vbrSetBitB Flag, 0
    Else
        vbrResetBitB Flag, 0
    End If
    Regisb = n

Case "83", "93", "B3", "A3", "18A3":
    n = Regisd - Data
    If n > 255 Then
        RegisA = (n - 255) / 15
        Regisb = n - RegisA
    Else
        RegisA = 0

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 1 To 15
    cc = cc And Not (vbrcGetBitD(n, i))
Next i
If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 2
Else
    vbrcResetBitB Flag, 2
End If
cc = vbrcGetBitD(Regisd, 15) And Not
vbrcGetBitD(Data, 15) And Not vbrcGetBitD(n, 15) Or Not
vbrcGetBitD(Regisd, 15) And vbrcGetBitD(Data, 15) And
vbrcGetBitD(n, 15)
If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 1
Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
End If
cc = Not vbrcGetBitD(Regisd, 15) And
vbrcGetBitD(Data, 15) Or vbrcGetBitD(Data, 15) And vbrcGetBitD
(n, 15) Or vbrcGetBitD(n, 15) And Not vbrcGetBitD(Regisd, 15)
If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 0
Else
    vbrcResetBitB Flag, 0
End If
Regisd = n
'กลุ่มคำสั่งทางตรรกะ
Case "8A", "9A", "BA", "AA", "18AA":
    RegisA = Hex(RegisA) Or Hex(Data)
    vbrcResetBitB Flag, 1
    If vbrcGetBitD(RegisA, 7) Then
        vbrcSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = cc And Not (vbrcGetBitD(RegisA, i))
    Next i
Else
    vbrcResetBitB Flag, 2
End If
Case "CA", "DA", "FA", "EA", "18EA":
    Regisb = Hex(Regisb) Or Hex(Data)
    vbrcResetBitB Flag, 1
    If vbrcGetBitD(Regisb, 7) Then
        vbrcSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = cc And Not (vbrcGetBitD(Regisb, i))
    Next i
If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 2
Else
    vbrcResetBitB Flag, 2
End If
Case "88", "98", "B8", "A8", "18A8":
    RegisA = Hex(RegisA) Xor Hex(Data)
    vbrcResetBitB Flag, 1 'V=0
    If vbrcGetBitD(RegisA, 15) Then 'N
        vbrcSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1 'Z
    For i = 0 To 7
        cc = cc And Not vbrcGetBitD(RegisA, i)
    Next i
Case "C8", "D8", "F8", "E8", "18E8":
    Regisb = Hex(Regisb) Xor Hex(Data)
    vbrcResetBitB Flag, 1 'V=0
    If vbrcGetBitD(REGIRSB, 15) Then 'N
        vbrcSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrcResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1 'Z
    For i = 0 To 7
        cc = cc And Not vbrcGetBitD(Regisb, i)
    Next i

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 1 To 15
    cc = cc And Not (vbrcGetBitD(n, i))
Next i
If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 2
Else
    vbrcResetBitB Flag, 2
End If
cc = vbrcGetBitD(Regisd, 15) And Not
vbrcGetBitD(Data, 15) And Not vbrcGetBitD(n, 15) Or Not
vbrcGetBitD(Regisd, 15) And vbrcGetBitD(Data, 15) And
vbrcGetBitD(n, 15)
If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 1
Else
    vbrcResetBitB Flag, 1
End If
cc = Not vbrcGetBitD(Regisd, 15) And
vbrcGetBitD(Data, 15) Or vbrcGetBitD(Data, 15) And vbrcGetBitD
(n, 15) Or vbrcGetBitD(n, 15) And Not vbrcGetBitD(Regisd, 15)
If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 0
Else
    vbrcResetBitB Flag, 0
End If
Regisd = n

'กลุ่มคำสั่งทางตรรกะ

Case "8A", "9A", "BA", "AA", "18AA":
    RegisA = Hex(RegisA) Or Hex(Data)
    vbrcResetBitB Flag, 1
If vbrcGetBitD(RegisA, 7) Then
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not (vbrcGetBitD(RegisA, i))
Next i

Else
    vbrcResetBitB Flag, 2
End If
Case "CA", "DA", "FA", "EA", "18EA":
    Regisb = Hex(Regisb) Or Hex(Data)
    vbrcResetBitB Flag, 1
If vbrcGetBitD(Regisb, 7) Then
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not (vbrcGetBitD(Regisb, i))
Next i
If cc Then
    vbrcSetBitB Flag, 2
Else
    vbrcResetBitB Flag, 2
End If
Case "88", "98", "B8", "A8", "18A8":
    RegisA = Hex(RegisA) Xor Hex(Data)
    vbrcResetBitB Flag, 1 'V=0
If vbrcGetBitD(RegisA, 15) Then 'N
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1 'Z
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not vbrcGetBitD(RegisA, i)
Next i
Case "C8", "D8", "F8", "E8", "18E8":
    Regisb = Hex(Regisb) Xor Hex(Data)
    vbrcResetBitB Flag, 1 'V=0
If vbrcGetBitD(REGIRSB, 15) Then 'N
    vbrcSetBitB Flag, 3
Else
    vbrcResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1 'Z
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not vbrcGetBitD(Regisb, i)
Next i

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

If vbrGetBitD(result%, 7) Then
    vbrSetBitB Flag, 3
Else
    vbrResetBitB Flag, 3
End If
cc = 1
For i = 0 To 7
    cc = cc And Not vbrGetBitD(result%, i)
Next i
If cc Then
    vbrSetBitB Flag, 2
Else
    vbrResetBitB Flag, 2
End If
vbrResetBitB Flag, 1
Case "C5", "D5", "F5", "E5", "18E5":
    result% = Regisb And Hex(Data)
    If vbrGetBitD(result%, 7) Then
        vbrSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 7
        cc = cc And Not vbrGetBitD(result%, i)
    Next i
    If cc Then
        vbrSetBitB Flag, 2
    Else
        vbrResetBitB Flag, 2
    End If
    vbrResetBitB Flag, 1
Case "1A83", "1A93", "1AB3", "1AA3", "CDA3":
    result% = Regisd - Data
    If vbrGetBitD(result%, 7) Then
        vbrSetBitB Flag, 3
    Else
        vbrResetBitB Flag, 3
    End If
    cc = 1
    For i = 0 To 15
        cc = Not vbrGetBitD(result%, i) And cc
    Next i
    If cc Then
        vbrResetBitB Flag, 2
    End If
    cc = vbrGetBitD(Regisx, 15) And Not vbrGetBitD
(Data, 15) And Not vbrGetBitD(result%, 15) Or Not vbrGetBitD
(Regisd, 15) And vbrGetBitD(Data, 15) And vbrGetBitD
(result%, 15)
If cc Then
    vbrSetBitB Flag, 1
Else
    vbrResetBitB Flag, 1
End If
cc = Not vbrGetBitD(Regisx, 15) And vbrGetBitD
(Data, 15) Or vbrGetBitD(Data, 15) And vbrGetBitD(result%,
15) Or vbrGetBitD(result%, 15) And Not vbrGetBitD(Regisd,
15)
If cc Then
    vbrSetBitB Flag, 0
Else
    vbrResetBitB Flag, 0
End If
Case "188C", "189C", "18BC", "1AAC", "18AC":
    result% = Regisy - Hex(Data)
Case "7E", "6E", "186E":
    PC = RAM(Data)
Case "9D", "BD", "AD", "18AD":
    If Data > 255 Then
        PCH = (Data - 255) / 15
        PCL = Data - PCH
    Else
        PCH = 0
        PCL = Data
    End If
    RAM(SP) = PCL
    RAM(SP - 1) = PCH
    SP = SP - 2
Case "20":
    PC = PC + 2 + Data
Case "8D"
    PC = PC + 2
    If Data > 255 Then
        PCH = (Data - 255) / 15
        PCL = Data - PCH
    Else
        PCH = 0
        PCL = Data

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RAM(SP) = PCH	STARTBYTE = 8192
SP = SP - 1	LASTBYTE = 10239
PC = PC + Hex(Data)	End If
Case "39"	If (PCH >= 40960) And (PCH <= 45055) Then
PC = SP	intxt = 3
Case "21":	STARTBYTE = 40960
PC = PC + 3	LASTBYTE = 45055
End Select	End If
End Sub	If (PCH >= 46592) And (PCH <= 47103) Then
Sub Runtime()	intxt = 4
Dim n, num, filename%, bytestr, InstrOrder As Long	STARTBYTE = 46592
Dim OBJfilename, Inputdata, OPCODE, instrByte, CountCode As	LASTBYTE = 47103
String	End If
Dim varBookmark As Variant	If (PCH >= 49152) And (PCH <= 57343) Then
Dim MyByte As Byte	intxt = 5
Dim cc As Integer	STARTBYTE = 49152
Dim MyInsByte As Long	LASTBYTE = 57343
Dim Data(7) As Long	End If
Dim G As Long	If (PCH >= 57344) And (PCH <= 65535) Then
Dim B As Long	intxt = 6
Dim STARTBYTE As Long	STARTBYTE = 57344
Dim LASTBYTE As Long	LASTBYTE = 65535
Dim instxt As Integer	End If
Dim test As Byte	นำข้อมูลใน Ram(64K) มาแสดง ในฟอร์ม Memory
Dim PCH As Long	L = (LASTBYTE - STARTBYTE) / 15
Dim a As Long	For B = 0 To L
Dim L, S As Long	Screen.MousePointer = 11
Dim i As Integer	If STARTBYTE < LASTBYTE Then
Dim temp As Byte	For a = 0 To 15
If Compileflag = False Then Call Compile_asm 'Compile_asm ทำ	BUFS = BUFS & " " & Right(String
การคอมไพล์ก่อนถ้ายังไม่คอมไพล์	(2, "0") & Hex(RAM(STARTBYTE + a), 2)
If Stopped = False Then	Next a
***** เพื่อกำสั่งมาเก็บใน	strBuf\$ = strBuf\$ & "[" & Right
instruction วิจิตร	(String(3, "0") & Hex(STARTBYTE), 4) & "]" & BUFS & Chr(13)
Call FetchIR	& Chr(10)
S = 0	STARTBYTE = STARTBYTE + 16
For G = 0 To 65535	BUFS = ""
If RAM(G) <> MEM(G) Then	End If
PCH = G	Next B
S = S + 1	If intxt <> 0 Then
If (PCH >= 0) And (PCH <= 255) Then	Screen.MousePointer = 0 กำหนดมาสีใน
intxt = 1	สถานะปกติ
STARTBYTE = 0	Memo.txtmem.Item(intxt).Text = strBuf\$
LASTBYTE = 255	End If
End If	End If

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Memo.Show                                STARTBYTE = 8192
End If                                    LASTBYTE = 10239

                                           End If
                                           If (PCH >= 40960) And (PCH <= 45055) Then
                                           intxt = 3
                                           STARTBYTE = 40960
                                           LASTBYTE = 45055
                                           End If
                                           If (PCH >= 46592) And (PCH <= 47103) Then
                                           intxt = 4
                                           STARTBYTE = 46592
                                           LASTBYTE = 47103
                                           End If
                                           If (PCH >= 49152) And (PCH <= 57343) Then
                                           intxt = 5
                                           STARTBYTE = 49152
                                           LASTBYTE = 57343
                                           End If
                                           If (PCH >= 57344) And (PCH <= 65535) Then
                                           intxt = 6
                                           STARTBYTE = 57344
                                           LASTBYTE = 65535
                                           End If
                                           'นำข้อมูลใน Ram(64K) มาแสดง ในฟอร์ม Memory
                                           L = (LASTBYTE - STARTBYTE) / 15
                                           For B = 0 To L
                                           Screen.MousePointer = 11
                                           If STARTBYTE < LASTBYTE Then
                                           For a = 0 To 15
                                           BUFS = BUFS & " " & Right(String
                                           (2, "0") & Hex(RAM(STARTBYTE + a)), 2)
                                           Next a
                                           strBuf$ = strBuf$ & "[" & Right
                                           (String(3, "0") & Hex(STARTBYTE), 4) & "]" & BUFS & Chr(13)
                                           & Chr(10)
                                           STARTBYTE = STARTBYTE + 16
                                           BUFS = ""
                                           End If
                                           Next B
                                           If intxt <> 0 Then
                                           Screen.MousePointer = 0 'กำหนดเมาส์ใน
                                           สภาวะปกติ
                                           Memo.txtmem.Item(intxt).Text = strBuf$
                                           End If
                                           End If

'End If
ins = ins + 1
*****
เพิ่มค่า program
counter*****
*****
If (ins = 0) Then
ListPROG.List1.Selected(0) = True
End If
If (ins > 0 And (ins < ListPROG.List1.ListCount)) Then
ListPROG.List1.Selected(ins) = True
End If
ShowRegis
End Sub

Regis
Dim i As Long
Dim speed As Long
Dim Toggle As Boolean

Private Sub CmdRESET_Click()
Stopped = False
PC = 0
SP = 255 '&HFFFF
ins = 0
Flag = Flag And &H0
Regisb = 0
Regisd = 0
Regisx = 0
Regisy = 0
RegisA = 0
'ListPROG.List1.Selected(0) = True
ShowRegis
End Sub

Private Sub Cmdstart_Click()
Dim tmpAS As Integer

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

For SimPrC = 0 To tmpAS
    If Stoped = True Then
        SimPrC = tmpAS + 1
    Else
        CmdStep_Click
        'Regis.Show
        Cmdstop.SetFocus
    End If
    DoEvents
Next SimPrC
Timer1.Interval = 1000
Timer1.Enabled = True
End Sub

Private Sub CmdStep_Click()
    Call Runtime
    Screen.MousePointer = 0 'กำหนดเมาส์ในสภาวะปกติ
End Sub

Private Sub cmdstop_Click()
    Stoped = True
End Sub

Private Sub Form_Load()
    Dim i As Byte
    Toggle = True
    Me.Move 1441 * 3 + 20, 0, Me.Width, Me.Height

    PC = 0
    SP = 255 '&HCFFF
    ins = 0
    Flag = Flag And &H0
    Regisb = 0
    Regisd = 0
    Regisx = 0
    Regisy = 0
    RegisA = 0
    ' ListPROG.List1.Selected(0) = True
    ShowRegis

CmdRESET_Click
Regis.Refresh
Timer1.Interval = 1000
Timer1.Enabled = True
End Sub

Slider1_Click
End Sub

Private Sub Slider1_Click()
    If speed < 1 Then speed = 1
    CLOCK = Slider1.Value * 100 / speed
    Timer1.Interval = CLOCK
End Sub

'Private Sub Timer1_Timer()
    ShowRegis
End Sub

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กิตติ ภัคดีวัฒนะกุล และ จำลอง ครูอุตสาหะ. “Visual Basic 6.0 ฉบับโปรแกรมเมอร์ 6”.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เติพี คอมพ์ แอนด์ คอนซิลน์ จำกัด, 2540.

ชัยวัฒน์ ลิ้มพรจิตรวิสัย. “ไมโครคอนโทรลเลอร์ 68HC11”. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด, 2538.

บริษัท โมโตโรล่า จำกัด. “คู่มือการใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ HC11 MC68HC11A8

TECHNICAL DATA”. กรุงเทพฯ : โมโตโรล่า จำกัด, 2534.

สุชาย ชนวเสถียร. “การเขียนโปรแกรมด้วยวิซวลเบสิก 6.0”. กรุงเทพฯ : Sum Publishing, 2540.

สุทธิศักดิ์ พงษ์ธนาพาณิช. “การเขียนโปรแกรมด้วย Visual Basic 6.0 ระดับสูง การใช้งานฟังก์ชัน

วินโดวส์ API-32 บิต”. กรุงเทพฯ : 2540.

วิบูลย์ ชื่นแจก. “ไมโครโปรเซสเซอร์”. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร-

เหนือ, 2525.

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อผู้ทำปริญญาณิพนธ์	นางสาวพนัตถ์ ฝิว่อง
วัน เดือน ปีเกิด	14 ตุลาคม พ.ศ. 2521
สถานที่เกิด	จังหวัด กาฬสินธุ์
ภูมิลำเนาเดิม	174 หมู่ 10 ตำบล สมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัด กาฬสินธุ์ 46150
ที่อยู่ปัจจุบัน	174 หมู่ 10 ตำบล สมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัด กาฬสินธุ์ 46150
โทรศัพท์	(043) 823575
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียนบ้านสี่แยกสมเด็จ
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น
ปริญญาตรี	สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ผลงานที่ได้รับรางวัล	-
ทุนการศึกษา	ทุนผลการเรียนวิทยาศาสตร์คะแนนสูงสุด
คติพจน์	ไม่มีใครได้อะไรมาง่ายๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อผู้ทำปริญญาบัตร	นางสาวรุ่งทิพย์ ดวงกลาง
วัน เดือน ปีเกิด	24 มกราคม พ.ศ. 2522
สถานที่เกิด	จังหวัด นครราชสีมา
ภูมิลำเนาเดิม	10 หมู่ 5 ตำบล ขามเฒ่า อำเภอ โนนสูง จังหวัดนครราชสีมา 30160
ที่อยู่ปัจจุบัน	10 หมู่ 5 ตำบล ขามเฒ่า อำเภอ โนนสูง จังหวัดนครราชสีมา 30160
โทรศัพท์	(044) 383396
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียน ไตรคามสามัคคี
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียน โนนสูงศรีธานี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียน โนนสูงศรีธานี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปริญญาตรี	สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ผลงานที่ได้รับรางวัล	-
ทุนการศึกษา	-
คติพจน์	ใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้